అపరంజి

జనవరి 2003

విడి ప్రతి: రూ. 20.00

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ
ಸಂಪಾದಕ:
ಶಿವಕುಮಾರ್
ನಿರ್ವಹಣೆ:
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 20.00
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ : ರೂ. 500

Ph: 3345259
email: aparanji@hotmail.com
website: aparanjimag.com

ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 20 ಜನವರಿ- 2003 ಸಂಚಿಕೆ - 4

ಮುದ್ರಣ: ಇಂಪ್ರೆಶನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 3   ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ: ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್‌ಟೆಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು 27

ಮೊದಲ ಮಾತು

ಎಂದಿನಂತೆ ಈ ಬಾರಿಯೂ ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ದಿನದಂದು ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ 2K2 ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮದ ಮಿತ್ರರು ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೂ ಬಹು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಖ್ಯಾತ ಹಾಸ್ಯಸಾಹಿತಿ ದಿವಂಗತ ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್‌ರ ನೆನಪಿಗೆ ಈ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಸಂಸ್ಮರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಾಶರಥಿಯವರು ಕೊರವಂಜಿಗೆ ಬರೆದ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ''ಕೊರವಂಜಿ ದಾಶರಥಿ'' ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲಿದೆ. ಮಿತ್ರ ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಈ ಪುಸ್ತಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿ, ಪುಸ್ತಕ ತಯಾರಿಯ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ದಕ್ಷ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನಡೆಸಿ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಈ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪರಂಜಿ ಆಭಾರಿ.

ಈ ಬಾರಿ ನಮ್ಮ ''ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ''ಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಬರಹಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿಟ್ಟ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯೆಂದರೆ, ಲೇಖನವೊಂದನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ತೇಜಸ್ವಿಯವರನ್ನು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಪತ್ರಿಕೆ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನವಿಟ್ಟು ಅವರು ಬರಹವೊಂದನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಎಚ್.ಕೆ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿಯವರ ''ನಿಶ್ಶಬ್ಧ ಸಂಗೀತ'' ಓದುಗರನ್ನು ರಂಜಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಾಗಗಳಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಲೇಖಕ ಲೇಖಕಿಯರಿಗೂ ಅಪರಂಜಿಯ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಅಂದಹಾಗೆ ಸಂಚಿಕೆಯ ತಯಾರಿಯ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಫೋನ್ ಟ್ರಿನ್‌ಗುಟ್ಟಿತು. ಆಚೆ ತುದಿಯಿಂದ ಶೀನುವಿನ ದನಿ. ''ಅಪರಂಜಿಗೆ ಎರಡು ಕಾರ್ಟೂನ್ ಕಳಿಸೀನಿ. ಏನ್ಮಾಡ್ತೀಯೋ ನೋಡು'' ಅಂದ ಶೀನು. ''ಯಾರು ಬರೆದದ್ದು?'' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ''ನಾನೇ'' ಎಂಬ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಉತ್ತರ. ಎರಡು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳೂ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಗಳೆರಡೂ ಅರ್ಧರ್ಧ ಪುಟಗಳಲ್ಲೇ ಅಡಕವಾಗಿ ಪುಟಗಟ್ಟಲೆ ಇರುವ ಅವರ ಲೇಖನಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದ, ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡಿತು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಿವೇದಿಸಬಯಸುವೆ.

ಶ್ರೀಯುತ ಭಕ್ತವತ್ಸಲರವರು ಅಪರಂಜಿಯ ಅಭಿಮಾನಿ. ಅವರ ''ಅಗ್ನಿ ರಥಗಳು'' ಲೇಖನ, ಕಾಲಯಾನ ಯಂತ್ರದಷ್ಟೇ ಸರಾಗವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಧ

ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಹೊಸಪೇಟೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಶೈಲಿ, ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯ ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಅನುಕರಣೀಯ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಕೊರವಂಜಿಯ ಬರಹಗಾರ ಬಳಗದ ಅ.ರಾ.ಸೇ., ರಾಮು, ಮತ್ತು ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಇವರುಗಳು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅದನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳ ಹಾಸ್ಯ, ತನ್ನ ಮೊನಚನ್ನು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಈ ಹಿರಿಯರ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಸಂಕೇತ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಲೀಲ ಮಿರ್ಲೆಯವರು ತಮ್ಮ ಲೇಖನ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ವಿರಾಮ ನೀಡಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದು ಹೈಬರ್ನೇಷನ್ನಿನಿಂದ ಅವರು ಹೊರಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಒಂದು ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಚಾರ, ನಡೆನುಡಿಗಳ ಚೇತೋಹಾರಿ ಪರಿಚಯ ಇವರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಅಪರಂಜಿಯ ಸಮಸ್ತ ಬರಹಗಾರರ ಬಳಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಂಜಿಸಲು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನದ ಯಶಸ್ಸಿನ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನೀವು ನಮಗೆ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದರೆ, ನಮಗೆ ಅದೊಂದು ಮೌಲ್ಯಯುತ ದಾರಿದೀಪವಾದೀತು.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಜಾಹಿರಾತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀಯುತ ನರಕೇಸರಿ, ರಾಜಗೋಪಾಲ್, ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್, ಒಮೆಗಾದ ರವಿ, ನಾಗೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ ಮತ್ತಿತರ ಎಲ್ಲಾ ಸಹೃದಯರಿಗೂ ಅಪರಂಜಿಯ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ನಮನಗಳು. ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ. ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಒಮೆಗಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ವಸಂತ, ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ರವಿಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್‌ನ ಎಲ್ಲ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಹೊಸ ವರ್ಷ 2003 ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತ ನಗೆ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ ಸಹಾ ಕರುಣಿಸಲಿ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ಹಾರೈಸುತ್ತಾಳೆ.

ನಗೆಗನ್ನಡಂಗೆಲ್ಗೆ

▶ ಶಿವಕುಮಾರ್

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ಹಣದ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ವಿದ್ಯಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು
- ಹೇಳಿಕೆ

ಸರಸ್ವತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇಬ್ಬರು ನಸುನಕ್ಕರಂತೆ!

★★★

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ನಾನು ಶಾಂತಿ ಇರಲಿ ಅಂತ ಹಾರೈಸಿದರೂ ಅದರ ವಿರುದ್ಧವೇ ಆಗ್ತಿದೆ ಅಂತ ಅಪರಂಜಿ ಖಿನ್ನಳಾದಳು.

ಪಾಪ, ಮಾನವನ Evolution ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!!

★★★

ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ 2 ಲಕ್ಷ ರೂ ಮೌಲ್ಯದ ನಗ ಕಳವು
- ಸುದ್ದಿ

ಸಧ್ಯ, ನನ್ನದಲ್ಲ ಅಂತ ಭಗವಂತ ನಕ್ಕನಂತೆ!!

★★★

ಬೇಸಿಗೆ ಎದುರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂಜಾಗ್ರತಾ ಕ್ರಮ
- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಯಾಕೆ, ಈಗಲೇ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆ??

★★★

ಫುಟ್‌ಬಾಲ್; ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜ್ ಜಯ
- ಕ್ರೀಡಾಸುದ್ದಿ

"Leg of God" ಅನ್ನಬಹುದು ಈಗ!!

★★★

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ನೀರಿನ ಬಿಲ್ ಪಾವತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಉದ್ಘಾಟನೆ

- ಸುದ್ದಿ

ನಲ್ಲೀಲಿ ನೀರಿಲ್ಲ, ಬಿಲ್‌ಮಾತ್ರ ಹೈಟೆಕ್!!

★★★

ಮೌಲಿಕ ಕೃತಿಗಳ ಅನುವಾದ ನಿರಂತರ ನಡೆಯಬೇಕು

- ಹೇಳಿಕೆ

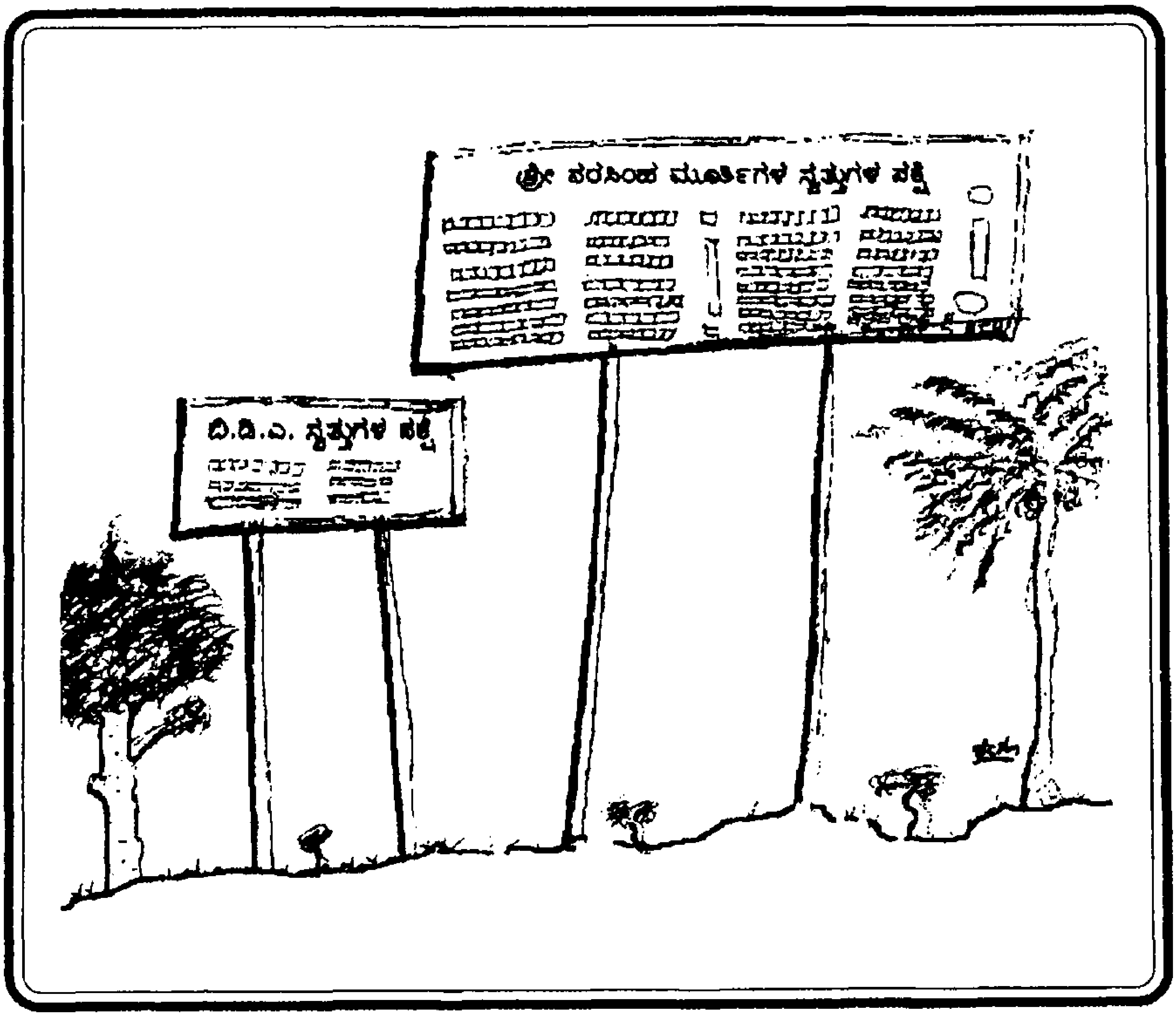
ಓದುವವರೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು!!

★★★

'ದೀನದಲಿತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದೇ ಪರಮಧರ್ಮ' ಎಂದು ವಿಶ್ವಸುಂದರಿ ಪಟ್ಟ ಗಳಿಸಿದ ಐಶ್ವರ್ಯ ಈಗೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಹಾಲಿವುಡ್‌ನ ದಲಿತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಪಣ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ!!

★★★

ರಹಸ್ಯ ವಿಶ್ವ

▶ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ

ಅದೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಚುರುಕು ಬಿಸಿಲಿನ ದಿನ.

ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಈಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆಗ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಒಂದೆರಡು ಕಾರುಗಳು, ಹಲವಾರು ಜಟ್ಕಾ ಗಾಡಿಗಳು. ಇಡೀ ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ''ಬಿ.ಎಸ್.ಎ. ಕಬ್'' ಮೋಟಾರು ಸೈಕಲ್ಲು. ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಜನಜಂಗುಳಿ ಎನ್ನುವುದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ತುಂಗಾ ತೀರದಿಂದ ಮರಳು ಹೊರುವ ಕತ್ತೆ ಮಂದೆಗಳು, ಅವುಗಳಿಂದ ವಿರಾಮವಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಓಡಾಡುವ ಜನ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಗಡಿಬಿಡಿ ಎನ್ನುವುದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಊರೊಳಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂದ ಮೇಲೆ ನೀವೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ! ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಯ ಕೋಳಿ ಒಡ್ಡಿ ಒಳಗಿಂದ ಕೋಳಿ ಕದಿಯಲು ಚಿರತೆ ಬಂದಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಈಗ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರು ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ?

ಅಂಥ ಕಾಲದ ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು, ಪ್ರಫುಲ್ಲ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಮೂವರು ಹುಡುಗರೂ ಸೈಕಲ್ ಕಲಿಯಲು ಬಯಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಸೈಕಲ್ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದೆವು.

ಆಗೆಲ್ಲ ಬೇಸಿಗೆ ರಜ ಬಂದೊಡನೆ ನಾವು ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಗೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆಟ ಆಡಲು ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಅಲ್ಲಿ ವಿಪುಲ ಅವಕಾಶಗಳಿದ್ದವು. ಜೊತೆಗೆ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಯಾದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜನ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾದರು ಜೊತೆಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಯ್ಯನಿಗೆ ಮೂರು ಜನ ಹೆಂಡತಿಯರಂತೆ! ಎಂದರೆ ಮೂರೂ ಜನರನ್ನು ಅವರೇನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮದುವೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ರು ತೀರಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಂತೆ ಸರತಿ ಪ್ರಕಾರ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅಗಣಿತ ಮಕ್ಕಳೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಾದರೂ ನಮಗೆ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಆಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸೈಕಲ್ಲು ಅಲ್ಲಿತ್ತು. ನಮ್ಮಜ್ಜನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂತ ಹಿರಿಯರಾದ ಹಲವಾರು ಜನ ಅದರಲ್ಲಿ

ಕಲಿತುಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ನಾವು ಆಗತಾನೆ ಚಡ್ಡಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದೆವು. ಆವರೆಗೂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಂಗಾಂಗಗಳು ನಮಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದರ ಪರಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಮುಗ್ಧರೂ ಪೆದ್ದರೂ ಆಗಿದ್ದೆವು. ನಾವು ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದ ಸೈಕಲ್ ಈ ಸಾರಿ ಹೇಗೋ ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ನಾನು ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲೇ ಪ್ರಪುಲ್ಲ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸೈಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಬಿದ್ದು ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವನಾದ ನನಗೆ ಸೈಕಲ್ ಕಲಿಯಲು ಬಯಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಸೈಕಲ್ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದರು.

ಒಬ್ಬ ಸೈಕಲ್ ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸೈಕಲ್ ಸೀಟು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಸೀಟಿನ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ನನಗೆ ಪೆಡಲ್ ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾ ಸುಮಾರು ಸಾರಿ ಬಯಲನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬಂದರು. ನಾನು ಬೀಳದಿರಲೆಂದು ಅವರು ಸೈಕಲ್ಲನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲ್ಲಾಡದಂತೆ ಭದ್ರಾಗಿ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಸುತ್ತಿಬಂದರು ನಾನು ಅಡ್ಡ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಜಗದ್ಗುರುವಿನ ಥರ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದೇನೇ ಹೊರತು ಸೈಕಲ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಕೊಂಚವು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬರು ಸೈಕಲ್ ಕೈ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ನಾನು ಸೈಕಲ್ ಸಮೇತ ಪಲ್ಟಿ. ಅವರು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಸೈಕಲ್ಲಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಇಳಿಸಿ ತಾವೇ ಸೈಕಲ್ ಕೊಂಚ ಕೊಂಚ ದೂರ ಹೊಡೆದು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೂ ಅದೇನು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೇ ನಾವು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೂ ಇವನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಮೂರ್ಖತನದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಅಸಹನೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಯ್ತು.

ಕೊನೆಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರೇ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ಇಬ್ಬರೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ ಇವನು ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಇವನಿಗೆ ಸೈಕಲ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸನ್ನಾದರು ಕಲಿಸೋಣ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಅದೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸೈಕಲ್ಲನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬೀಳದಂತೆ ಹೇಗೋ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದು ಗೊತ್ತಾದರೂ ನಾನೇ ಪೆಡಲ್ ಹೊಡೆದು ಸೈಕಲ್ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದೊಡನೆ ಪಲ್ಟಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಲಗಡೆ ಪೆಡಲ್ ಒತ್ತಿದರೆ ಬಲಗಡೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಎಡಗಡೆಯದನ್ನು ಒತ್ತಹೋದರೆ ಎಡಗಡೆಗೆ ವಾಲಿ ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ತಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸೈಕಲ್ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಓಡಿ ಏದುಸಿರು ಬಂತು.

ಮೂವರೂ ಸಕ್ರೆಕಾಯಿ ಮರಕ್ಕೆ ಸೈಕಲ್ ವಾಲಿಸಿ ಅದರ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದೆವು.

''ಪೆಡಲ್ ಒತ್ತೋ ಅಂದರೆ ಸೈಕಲ್ಲೇ ಬೀಳಿಸುತ್ತಾನೆ'' ಎಂದು ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಪುಲ್ಲ ಗೊಣಗಿದ.

''ನನಗಂತೂ ಇವನ ಹಿಂದೆ ಸೈಕಲ್ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಓಡಿ ಸುಸ್ತಾಯ್ತು'' ಅಂದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ನನಗೆ ಸೈಕಲ್ ಕಲಿಸುವ ಉತ್ಸಾಹ ಇಂಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು.

ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುರಿ ಥರ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೇ ತಾನೆ! ಸೈಕಲ್ ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಅವರು ತಾನೆ ಕರೆ ತಂದವರು! ಕಲಿಸಲಿ! ಎಂದು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪುಲ್ಲನಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನಿಂದ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನವರೆಗೆ ದಾರಿ ಇಳಿಜಾರಾಗಿತ್ತು.

''ಇವನ್ನ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಆ ಇಳಿಜಾರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೋಣ, ಸೈಕಲ್ ತಾನಾಗೇ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಯಾರೂ ತಳ್ಳೋದೇ ಬೇಡ. ಇವನು ಪೆಡಲ್ ಹೊಡೀದೆ ಇದ್ರೂ ಆಗುತ್ತೆ'' ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

''ಹೌದೌದು ತುಂಬಾ ಜೋರಾಗಿ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಇವನು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು'' ಎಂದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ.

ನಾನು ನೆರಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಯೋಚಿಸಿದೆ, ಇವರ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯ ಸಾಧಕ ಭಾದಕಗಳನ್ನ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸೈಕಲ್ ಹಿಂದೆ ಯಾರಾದರು ಆಪದ್ಬಾಂದವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಸೈಕಲ್ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ''ಸೈಕಲ್ ಇತ್ಲಾಗೆ ತಿರುಸು, ಅತ್ಲಾಗೆ ತಿರುಸು, ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕು'' ಇತ್ಯಾದಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅವರು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧೈರ್ಯ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗಾದರೋ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೂರಿಸಿ ತಳ್ಳಿಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಈ ಯೋಜನೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ನಾನೊಬ್ಬನೆ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಹೊರಟರೆ ಅದು ನಿಲ್ಲುವುದೆಲ್ಲಿ? ದಾರಿಯಲ್ಲೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ಸೈಕಲ್ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ? ಈವರೆಗೂ ಈ ದರಿದ್ರ ಸೈಕಲ್ ತನಗೇ ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿ ಇರುವಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆಯೆ ವಿನಃ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

''ಸೈಕಲ್ ನಾನು ಒಬ್ನೇ ಬಿಡಬೇಕಾ?'' ಎಂದು ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

''ಒಬ್ನೇ ಯಾಕೋ? ನಾವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ತೀವಲ್ಲ!'' ಎಂದ ಪ್ರಪುಲ್ಲ.

''ನೀವು ಇಲ್ಲಿರ್ತೀರಿ. ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ನಾನು ಒಬ್ನೇ ಹೋಗಬೇಕಲ್ಲ?''

''ಥು ಹೆದರುಪುಕ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲ ಒಬ್ರೇ ಬಿಡೋದು ನೋಡಿಲ್ಲವೇನೋ. ಅಷ್ಟು ದೂರ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಂದೇನು ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುತ್ತಾ.''

''ಊ. ನಾನು ಒಬ್ನೇ ಹೊಡಿಯೋಲ್ಲಪ್ಪಾ'' ಎಂದು ಅವರ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ಪುರುಷೋತ್ತಮ. ಪ್ರಪುಲ್ಲ ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತರು. ನನ್ನಂಥ ಹೇಡಿಗೆ ಹೇಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳುವುದು ಅಂತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಹೇಳಿದ.

''ಹೋಕ್ಕೊಳ್ಳಿ, ನಾವು ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ಓಡಿ ಬರ್ತೀವಿ ಆಯ್ತು.''

''ಸರಿ, ಇಳಿಜಾರಲ್ಲಿ ಹೋಗೋದೇನೋ ಹೋಗಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ವಾಪಸ್ ಬರೋದು? ನನ್ನಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ದೂರ ಸೈಕಲ್ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬರೋದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ?

''ನಾವಿರ್ತೀವಲ್ಲೋ! ನಾವು ನಿನ್ನ ಹಿಂದೇನೇ ಓಡಿ ಬರೊಲ್ಲವ?'' ಎಂದು ಪ್ರಪುಲ್ಲ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದ.

ಇನ್ಯಾವ ಹೊಸ ತಕ್ರಾರೂ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಅವರ ಯೋಜನೆಗೆ ಬಲಿಪಶು ಆಗಲೇಬೇಕಾಯ್ತು.

ನನಗೆ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶದ ಗಗನಯಾತ್ರಿ ತರ ಅನ್ನಿಸಿ ಭಯಭೀತಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆ. ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ನೀವು ಓಡಿ ಬಂದೇಬರಬೇಕೆಂದು ಇಮ್ಮಡಿ ಆಶ್ವಾಸನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೇನೋ ಸಂಶಯ ಒಳಗೇ ಇತ್ತು.

ನನ್ನನ್ನು ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಳ್ಳುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೂರಿಸಿ ಕೈ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸೈಕಲ್ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಹೊರಟಿತು.

ಮುಂದೆ ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಜನವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಪುಲ್ಲ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸೈಕಲ್ ಜೊತೆ ಓಡುತ್ತಾ ಕೊಂಚ ದೂರ ಬಂದರು. ಆದರೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸೈಕಲ್ ವೇಗ ವೃದ್ಧಿಯಾದಂತೆ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಓಡಿ ಓಡಿ ಆಯಾಸ ಆಗತೊಡಗಿತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗೂ ನನಗೂ ಅಂತರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಯ್ತು.

''ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿ ಸೈಕಲ್ ನಿಧಾನ ಮಾಡೋ'' ಎಂದು ದೂರದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಪ್ರಪುಲ್ಲ ಕೂಗಿದ್ದೆ ನನಗೆ ಅವರಿಂದ ಬಂದ ಕೊನೆಯ ಸಂಕೇತ. ಯಾವುದು ಬ್ರೇಕೋ ಏನು ಕತೆಯೋ ನನಗೆ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗಮನವೆಲ್ಲಾ ಬೀಳದಂತೆ ಎರಡು ಚಕ್ರದ ಮೇಲೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ನಶಿಸಿಹೋಯ್ತು, ಸೈಕಲ್ಲನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿರುಗಿಸುವುದೆಂದು ಸಹ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ನಾನು ಬರೇ ಸೈಕಲ್ಲು ರಸ್ತೆ ಎರಡೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಶೂನ್ಯ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದಂತಾಗಿತ್ತು.

ಸೈಕಲ್ ಸುಯ್ಯನೆ ಸ್ಪೀಡು ತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಸೈಕಲ್ ಓಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಹಿಂದೆ ಓಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗೆಳೆಯರು, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮರಗಳು, ದೂರದಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದ ಕತ್ತೆ, ಮೇಲೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯ ಎಲ್ಲದರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ವೇಗ ನಿಧಾನವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಸಿದಂತೆ ರಸ್ತೆ ಮುಂದಿನ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಗಳೆಲ್ಲ ಅಂತರ್ಧಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಎನ್ನುವುದು ಸಹ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವ ನನ್ನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಮರೆತೇಹೋಯ್ತು. ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸೈಕಲ್ಲಿನೊಡನೆ ವಿಲೀನವಾಗತೊಡಗಿತು.

ಸೈಕಲ್ಲಿಗೆ ಯಾಕೋ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಮೂಡಿದೆ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೆಗೆಯದೆ ಸೊಟ್ಟಂಪಟ್ಟ ತಿರುಗದೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ನೇರವಾಗಿ ರಸ್ತೆಗುಂಟ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ! ಮೊದಲೋ ನಾನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟೊಡನೆ ಹುಚ್ಚು ಕುದುರೆಯ ತರ ಗೋಣು ವಾಲಿಸುತ್ತಾ ಪಲ್ಟಿ ಹೊಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಸೈಕಲ್ಲು ಈಗ ನೀಟಾಗಿ ರಸ್ತೆ ಓರೆಕೋರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದೆ! ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ಬೀಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಕ್ರೆ ಮರದ ಸಾಲುಗಳೇ ಇದ್ದುವು. ಆಂಗ್ಲಯ್ಯನ ಕೆರೆ ಚರಂಡಿ ಸುತ ಅಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದ ನಿಲವು ತಳೆದಿತ್ತು.

ನನಗಿದ್ದುದು ಎರಡೇ ಚಿಂತೆ. ಈ ಸವಾರಿಯ ಕೊನೆ ಎಲ್ಲಿ? ಇದು ಸುಖಾಂತ್ಯವೋ? ದುಃಖಾಂತ್ಯವೋ? ಎನ್ನುವುದು. ಸೈಕಲ್ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಕರೆದೊಯ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನೆ ದಾರಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ವಾಪಾಸ್ ಬರುವುದು ಹೇಗೆ? ಪೆಡಲ್ ತುಳಿಯುತ್ತಾ ಸೈಕಲ್ ವಾಪಸ್ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಂತೂ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಕಳೆದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಕೊಂಚ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಬಂತು. ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಸೈಕಲ್ಲಿನ ವೇಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭೀಮಾಕಾರದ ಹುಣಿಸೆ

ಮರಗಳಷ್ಟೇ ಕಾಣಿಸಿತು. ದಾರಿಯಿಂದ ದೂರವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಂಥ ಚಿಂತೆ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೈಕಲ್ಲಿನ ವೇಗಕ್ಕೆ ಅವೆರಡೂ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಹುಣಿಸೆ ಮರಗಳ ನೆರಳು ಮಸಿ ಚೆಲ್ಲಿದಂತೆ ಕಪ್ರಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಆ ಆಕೃತಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿದು ನೆರಳಿನಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಬಂತು.

ಒಬ್ಬಳು ಬೃಹತ್ಕಾಯದ ಹೆಂಗಸು! ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ರಂಗಮ್ಮ ಎಂದೇನೋ ಇರಬೇಕು. ಆಕೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಅಮ್ಮಂದಿರೆಲ್ಲಾ ಪಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ತುಣುಕು ಮಿಣುಕುಗಳನ್ನೇ ಆಲಿಸಿದ್ದ ನಾವೂ ಕೂಡ ಅವಳು ಸೂಳೆಯಂತೆ ಎಂದೇನೇನೋ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ಮಾತಾಡಿದ್ದೆವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವಳೊಬ್ಬಳು ದುಷ್ಟ ಹೆಂಗಸಿರಬಹುದೆಂಬ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾತ್ರ ನಮಗಿತ್ತು.

ಆಗ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲಿದ್ದ ನನಗೇನೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಗೆ ಬಹುದೂರದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿದ್ದಳು. ನಾನಾದರೋ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಸ್ಥೂಲಕಾಯದ ರಂಗಮ್ಮ ನನಗೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ ಸೈಕಲ್ಲಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡಿಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮಡಕೆ ಕುಪ್ಪಸದೊಳಕ್ಕೆ ತುರುಕಿದಂಥ ಮೊಲೆಗಳನ್ನೂ ಹಂಡೆಯಂಥ ಪೃಷ್ಠವನ್ನೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ಲಿನ ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಓಡುವುದುಂಟೆ!

ಆದರೆ ಅವಳು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ಲಿಗೂ ಅವಳು ಕಂಡಿರಬೇಕು. ಆ ರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನೂ ಕಂಡರೆ ಇದಕ್ಕೆಂಥ ಆಕರ್ಷಣೆ ಇರಬಹುದು ಹೇಳಿ! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ಲು ಅದರ ಮೇಲೇರಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಮರತೇಬಿಟ್ಟಿತು. ನಾನು ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದ್ದಷ್ಟಕ್ಕೇ ಇದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತೋ ಏನೋ! ನಾನೆಷ್ಟೇ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೇಳಿದರೂ ಆದರ ಮುಂಚಿನ ಚಕ್ರ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅವಳ ದಿಕ್ಕಿಗೇ ತಿರುಗಬೇಕೆ! ನಡೆದಾಡುವ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಂಗಮ್ಮ ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ ಅವಳತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದು ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂತು.

ನನಗೆ ಮುಂದೇನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿ ಇರುವ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತದ್ದೇ ನನ್ನ ಮೊದಲ ತಪ್ಪು. ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಆ

ರಾಕ್ಷಸಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದ್ದು ಎರಡನೇ ತಪ್ಪು. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಸೈಕಲ್‌ಗೆ ಇಂಥ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿದ್ದು.

ಸೈಕಲ್ ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅದರ ಮುಂದುಗಡೆ ಚಕ್ರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ರಂಗಮ್ಮ ಯಾಕೋ ಶಕುನ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಡಕ್ಕೆ ಸರಿದಳು. ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೆ ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ಲು ರಸ್ತೆ ಬಿಟ್ಟು ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವಳು ಎಡಕ್ಕೆ ಸರಿದ ಕೂಡಲೆ ಸೈಕಲ್ ಸಹ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವುದೆ!

ಈಗ ರಂಗಮ್ಮನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಗಾಬರಿ ಕಂಡಿತು. ಆದರೂ ಸೈಕಲ್ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ! ಸೈಕಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಇದೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಹೆಚ್ಚು ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕೊಂಚ ಬಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೈಕಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು.

ಆದರೆ ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತೆನ್ನುತ್ತೀರಿ! ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ವನವಾಸ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮನಃಸ್ಥಿಮಿತ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಬೇಕಂತ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗೇ ತಿರುಗಿದಂತೆ ಅದರ ಮುಂದುಗಡೆ ಚಕ್ರ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ದುಷ್ಟ ಬುದ್ಧಿ ಯಾಕೆ ಬಂತೋ! ರಂಗಮ್ಮನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಈಗ ಕೋಪ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಷ್ಟು ದಪ್ಪ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಲು ಒಂದು ಸೈಕಲ್ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಾಡಿದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ! ಅವಳಿಗೇನು ಗೊತ್ತು, ನಾನು ಕಾಯಾ ವಾಚಾ ಮನಸಾ ಅವಳಿಂದ ಆದಷ್ಟು ದೂರವಿರಬೇಕೆಂದೇ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು! ನನಗಂತೂ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸಿನ ಮೇಲೆ ಸೈಕಲ್ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಯಸಿದರೂ ಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡಿ ನನಗೆ ಗಲಿಬಿಲಿ ಮಾಡಕೂಡದೆಂದೋ ಏನೋ ರಂಗಮ್ಮ ಮತ್ತೆ ಮೊದಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲುಹಾದಿಯಲ್ಲೇ ನಡೂಮಧ್ಯ ನಿಂತಳು. ನನ್ನ ಶನಿ ಸೈಕಲ್ ಏನು ಮಾಡಿತೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗೇ ಇಲ್ಲ.

ನಾನು ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ನೋಡಿದಾಗ ರಂಗಮ್ಮ ನನ್ನ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೆ ನನ್ನೆದುರು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಸೈಕಲ್ ಅವಳ ಎರಡು ಕಾಲಿನ ನಡುವೆ ಗುರಿ ಹಿಡಿದು ಉರುಳುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಸೈಕಲ್ ಇಲ್ಲೀವರೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಓಡಿ ಬಂದುದರ ಹಿಂದಿನ ಕರಾಳ ಉದ್ದೇಶ ಇದೀಗ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು!

ಸೈಕಲ್ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮುಂದಿನ ಚಕ್ರ ಅವಳ ಎರಡು ಕಾಲಿನ ನಡುವೆ ನುಗ್ಗಿ ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ಅವಳ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಿತು. ಹುಣಿಸೆ ಮರದ ಬೊಡ್ಡೆಯಂತೆ ಅಲ್ಲಾಡದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವಳಿಗೆ ಸೈಕಲ್ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದ ಕೂಡಲೆ ಪೆಡಲ್

ಸಹ ಕಾಲಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಸೀಟನ ಮೇಲೆ ಹಗುರವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಾನು ಇಲಿ ಮರಿ ತರ ಹಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಟಂಬಿನಂತಿದ್ದ ಅವಳ ಎದೆಗೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೆ. ಅಪಘಾತಗಳೆಂದರೆ ಸಾವೇ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ನಾನು ನನ್ನ ಇತಿಶ್ರೀ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತೆಂದೇ ತಿಳಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚ ಎಲ್ಲ ತಲೆಕೆಳಗಾದಂತೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೋಡ ಮುಸುಕಿದಂತೆ ಕಂಡಿತು.

ಮರುಕ್ಷಣ ಕತ್ತಲು. ನನಗೆ ನಾನು ಸತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದು? ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಮುಂದೇನಾಗುತ್ತದೋ ಕಾದು ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ''ಥತ್ ಪೋಲೀ ಮುಂಡೇದೇ, ಸೀರೆ ಒಳಗೆ ನುಸುತೀಯೇನೋ?'' ಎಂಬ ರಂಗಮ್ಮನ ದನಿ! ''ಅರೆ! ನಾನು ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಇವಳ್ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಳು? ಬಹುಶಃ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ತೆವೆ?''

ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿಬಿದ್ದು ಸೀರೆ ಒಳಗೆ ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತ ಇದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಹುಳು ಕೊಡವಿದಂತೆ ಸೀರೆ ಕೊಡವಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ಆಚೆ ತಳ್ಳಿದಳು. ನಾನು ಪರಲೋಕ ಎಂದು ತಿಳಿದದ್ದು ಅವಳ ಸೀರೆ ಸುರುಳಿಯ ಒಳಭಾಗ ಎಂದು ಆಗಲೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು! ರಂಗಮ್ಮ ಸತ್ತ ಇಲಿಯ ಬಾಲ ಹಿಡಿದು ಎತ್ತುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ, ನಾನು ನಿಂತ ಕೂಡಲೆ ಜುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ಬುರುಡೆ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ತಪರಾಕಿ ತಟ್ಟಿದಳು.

ಸಾವಿಗಿಂತ ಭಯಂಕರವಾದ ಇಹಲೋಕ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಕಣ್ತೆರೆದಿದ್ದೆ. ರಂಗಮ್ಮ ರಾಕ್ಷಸಿಯಂತೆ ಎಡಗೈಲಿ ಸೈಕಲ್ ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಬೃಹದಾಕಾರದ ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ಕ್ಷುದ್ರ ಆಟದ ಸಾಮಾನಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

''ಬಿಡ್ತಾ ಬಿಡ್ತಾ ಎಲ್ಲಿಗಲೇ ಸೈಕಲ್ ಬಿಡ್ತೀ? ಪೋಲಿ ಮುಂಡೇ ಗಂಡಾ!''

''ಹಿ ಹಿ'' ಎಂದು ಹೆಡ್ಡು ಹೆಡ್ಡಾಗಿ ನಕ್ಕೆ.

''ಥು. ಇದರ ಮೂತಿ ನೋಡು!'' ಎಂದು ಉಗಿದು ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿಸಿದಳು.

''ಹಿ ಹಿ'' ಎಂದೆ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದರಿಂದ ರಂಗಮ್ಮನಿಗೂ ಕೊಂಚ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಗಿತ್ತೇನೊ. ಕೊಂಚ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಕೋಪ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು.

''ಸೀರೆ ಒಳಗೆ ನುಸೀತೀಯಾ ಪೋಕ್ರಿ ಮುಂಡೇದೇ. ನಿನ್ನಂತೋವು ಹತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾವೆ'' ಸೀರೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಉಗಿದಳು. ಅವಳ ಹೊಸ ಬೈಗುಳದ ಪರಿ ಕೇಳಿ ನನಗೆ ವಿಪರೀತ ಕಳವಳ ಆರಂಭವಾಯ್ತು.

ಅವಳ ಸೀರೆ ಒಳಗಿಂದ!

ನನ್ನಂತವು ಹತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾವೆ!

ದೇವರೇ. ಇದ್ಯಾವುದೋ ಮಜುಷ್ಯರ ಜಾತಿ ಅಲ್ಲ!

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಕೇವಲ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರ ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದಿದ್ದ ನನಗೆ ಹೆಂಗಸರು ಈ ತರ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಂಗಮ್ಮ ಬೀಕರ ದುಃಶ್ಯಕುನದಂತೆ ಕಂಡಳು.

ಬಿಸಿಲು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಳಿ ಇಲ್ಲದೆ ಸಕ್ಕರೆ ಮರಗಳ ಒಂದೆಲೆಯೂ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುದುರೆ ಮೂರು ಕತ್ತೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ದುರಂತದ ಪರಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಬಾಲ ಬೀಸುತ್ತಾ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದವು, ನನಗೆ ಸೈಕಲ್ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗುರುಗಳಿಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ಲು ರಂಗಮ್ಮನ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಬಂದುದಕ್ಕಿಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಆ ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದು ನನಗೇನೋ ಸಮಾಧಾನವನ್ನೇ ತಂದಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ರಂಗಮ್ಮನ ಸೀರೆ ಒಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅವಳಿಂದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮೊಟಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರೂ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಂದಿರ ಎದುರೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಹರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾನು ಅವಳ ಬಯ್ಗುಳಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೂ ತೋರಿಸದೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ಮೂಢನಂತೆ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ರಂಗಮ್ಮನಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ರೇಗಿರಬೇಕು.

''ಅತ್ಲಾಗಿತ್ಲಾಗಿ ಏನ್ನೋ ನೋಡ್ತೀ? ನಿನ್ನ ಮುಸುಡೀಗೆ ಉಚ್ಚೆ ಉಯ್ಬೇಕು, ಕುನ್ನಿ ಮುಂಡೇದೆ'' ಎಂದು ಗುಡುಗಿ ತಲೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕುಟ್ಟಿದಳು. ಕೋಪ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ರಂಗಮ್ಮ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನನಗಂತೂ ದಿಗಿಲು ಉಮ್ಮಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೆಂಗಸು ಈ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುವುದು! ಅವಳ ಕೋಪಾಟೋಪದ ಉದ್ಗಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾನು ಬೆವರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳ ಬಯ್ಗುಳಗಳಾವುವೂ ಅವಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

''ಸೀರೆ ಹರ್ದೋಗಿದೆಯಲ್ಲಾ. ಸೀರೆ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಕೊಡ್ತಾನಾ?'' ಎಂದಳು ರಂಗಮ್ಮ. ಸೀರೆ ನೋಡಿದೆ, ಎಲ್ಲೂ ಹರಿದುದು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

''ಏನೋ ನೋಡ್ತಿ? ನೋಡಿಲ್ಲಿ'' ಎಂದು ಸೆರಗು ಎಳೆದು ಬರೀ ಕುಪ್ಪಸದ ಎದೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸೆರಗಿನ ಒಂದು ತುದಿ ಹರಿದಿದ್ದು ತೋರಿಸಿದಳು.

ಅದು ನಾನು ಹರಿದಿದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೆನ್ನಿಸಿದರೂ ಭಯ ಕಳವಳದಲ್ಲಿ ಬಾಯೇ ಬಿಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

''ನಡಿ ನಿನ್ನ ಜೇಲ್ನಾಗೆ ಹಾಕುಸ್ತೀನಿ'' ಎಂದಳು. ನನಗೆ ಝುಂಗಾಬಲವೇ ಉಡುಗಿತು. ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕೊಲೆಪಾತಕಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಜಾಗ ಅದೆಂದು ತಿಳಿದಪ್ಪ ನನಗೆ ಜೀವದ ಆಸೆಯೇ ಹೋಯ್ತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಂಗಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಿಸಿದಳೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಪೆದ್ದನಿಗೆ ಏನೇನು ಬಯ್ದರೂ ಇದರ ಮರ್ಮಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ''ನಡಿ ನಿನ್ಮನೇಗೆ. ಸೀರೆ ಹರ್ದ್ಹಾಕಿದೆಯಲ್ಲಾ. ಸೀರೆ ಕೊಟ್ಟು ಸೈಕಲ್ಲು ತಗೊಳ್ಳಲಿ'' ಎಂದು ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ದಬ್ಬಿಕೊಂಡು ನಾನು ಬಂದ ದಿಕ್ಕಿನಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಸೈಕಲ್ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡೇ ಹೊರಟಳು.

ಇನ್ನೇನೂ ಮಾಡಲಾರದ ನಾನು ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟೆ.

''ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದ್ರೂ ಕಣ್ಣಾಗ್ ಒಂತೊಟ್ ನೀರಿಲ್ಲ ಮುಂಡೇದಕ್ಕೆ!'' ಎಂದು ಉಗಿದಳು. ನಾನು ಅವಳಿಗಾದ ಭಯಂಕರ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ವಿಷಾದ ಸೂಚಿಸಿ ಅಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳ ರೋಷ! ನನಗೋ ಭೀತಿ ಭಯ ಕಳವಳಗಳ ನಡುವೆ ಅಳಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಕಡೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನನ್ನ ಕಳವಳ ಮಿಗಿಲಾಯ್ತು. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಈ ರಾಕ್ಷಸಿ ಕೈಲೇ ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಹೊಡ್ತ ತಿಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏನೆಂದಾರೆಂದು ಊಹಿಸಿ ನಡುಗತೊಡಗಿದೆ.

ಮನೆಗಳು ಹತ್ತಿರಾದಾಗ ''ಅದೆಲ್ಲಿದೆಯೋ ನಿಂದು ಹಾಳ್ಮನೆ?'' ಎಂದಳು. ನಾನು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆ ತೋರಿಸಿದೆ. ನಾನು ಆ ಮನೆ ತೋರಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ರಂಗಮ್ಮನ ಧೋರಣೆ ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಬದಲಾಯ್ತು,

''ನಿಂಗೇನು ಸೈಕಲ್ ಬಿಡೋಕೆ ಬರಾಕಿಲ್ವಾ?''

''ಇಲ್ಲ''

''ಮತ್ಯಾಕೆ ಅದ್ರ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಗೊಂಡೆ?''

''ಪ್ರಫುಲ್ಲ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಕೂರಿಸಿದ್ರು''

''ಯಾರವ್ರು, ಹಂಗಂದ್ರೆ?''

''ನಮ್ಮನೇಲಿ ಇದ್ದಾರೆ''

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆ ಹತ್ತಿರಾಯ್ತು, ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೂ ''ಹಿಂಗಾ ಮಾಡೋದು? ಈ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನ್ನ ಕೂರಿಸಿ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಬಿಡೋದ ಸೈಕಲ್ನಾ?'' ಎಂದು ರಂಗಮ್ಮ ಬಾಯಿ ಮಾಡಿದಳು.

''ಯಾಕೆ? ಏನಾಯ್ತು?'' ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ಕೇಳಿದರು.

''ಆಗೋದೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹುಡ್ಗ ಆಯ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದೋಗಿದ್ದ. ಅದ್ಕೇ ಕರ್ಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದೆ.''

''ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ್ರೋ ಅವರಿಬ್ಬರೂ?'' ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

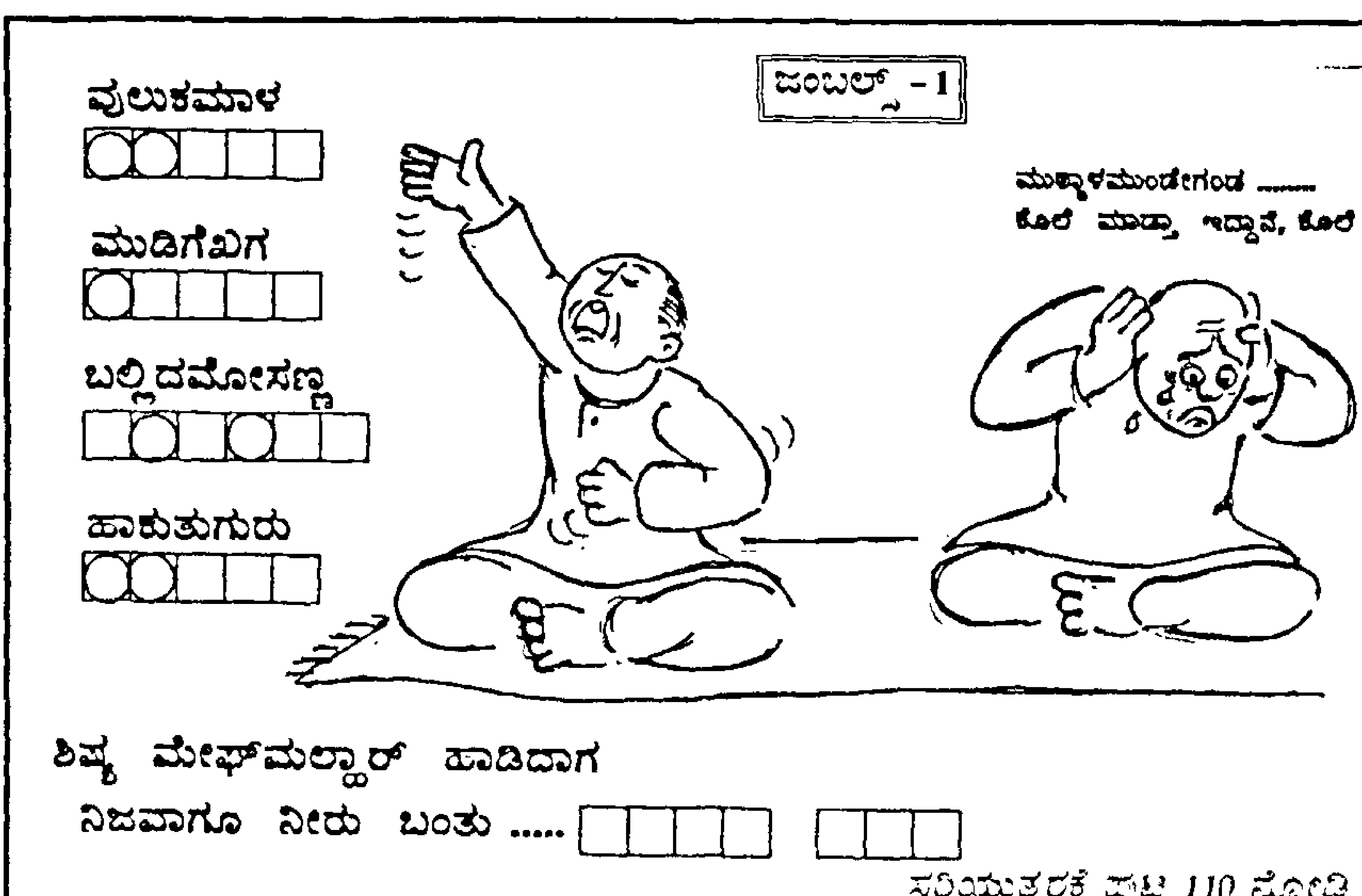
ಅದಕ್ಕೆ ರಂಗಮ್ಮನೇ ''ಇವನ್ನ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಕೂರ್ಸಿ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟು ಅವರಿಬ್ರೂ ಓಡೋದ್ರಂತೆ ನೋಡಿ'' ಎಂದಳು.

''ಹೌದೇನೋ? ಏನು ಚ್ಯಾಷ್ಟೆ ಹುಡುಗ್ರಪ್ಪಾ'' ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ಉದ್ಗರಿಸಿದರು.

ರಂಗಮ್ಮ ಸೈಕಲ್ಲನ್ನು ಗೇಟಿಗೆ ವಾಲಿಸಿ ಸರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣ ಹೆಂಗಸಿನಂತೆಯೇ ಅಜ್ಜಿಯೊಡನೆ ಬೇರೇನನ್ನೋ ಮಾತಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ನಡೆದಿದ್ದನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸಿರೆಯನ್ನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ ಶಾರದಕ್ಕ, ಜಯಕ್ಕ, ಲೀಲಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಹೊರಬಂದು ಇಣುಕಿ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂದು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅಜ್ಜಿ ರಂಗಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳಿದರು. ನನಗಾದ ಅವಮಾನ, ಪೆಟ್ಟುಗಳಾವುವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಪೆಚ್ಚುಮೋರೆಯ ಕಳವಳದಲ್ಲಿ ದಿಗ್ಮೂಢನಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ''ಏನಾಯ್ತೋ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಾಯ್ತೋ?'' ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತೇ ಇದ್ದೆ. ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಾರದ, ನನಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ರಹಸ್ಯ ವಿಶ್ವ ಒಂದು ಅಂದಿನಿಂದ ನನ್ನೊಳಗೇ ರೂಪುಗೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿತು.

ಅಗ್ನಿ ರಥಗಳು

● ಭಕ್ತ

ಜಟಕಾಗಳು ಇದೀಗ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಕೇವಲ ನೀರಿನ ಪೈಪುಗಳನ್ನು ಬಡಕಲು ಕುದುರೆಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಚಾಚುವಂತೆ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ತುಂಬಿದ ವಾಹನ ಸಂಚಾರದ ನಡುವೆ ನುಸುಳಿ ಸಾಗುವ ಸರಕು ಸಾಗಣೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಅಷ್ಟೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಆಟೋ ಅಥವಾ ಬಸ್ಸುಗಳ ಮುಷ್ಕರ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಜಟಕಾಗಳು ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆಯುವುದೇನೋ ನಿಜ. ತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಾಗಲೂ ಜಟಕಾ ಸವಾರಿ ಸಂತಸದಾಯಕ ಅನುಭವವೇನಲ್ಲ. ಮೊದಲೇ ಕೃಶವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಣಭಾರ ಹೊರಿಸಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಅದರ ಜೀವ ಸವೆಸುತ್ತಾ ಸವಾರಿ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವನು ಖಂಡಿ ಸಜ್ಜನನಾಗಿರಲಾರ.

ಜಟಕಾಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಉಚ್ಛ್ರಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲ ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ. ಕಾರುಗಳ ವ್ಯಾಪಕ ಬಳಕೆ ಶುರುವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿನ ದಿನಗಳವು. ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ, ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಹವೇಲಿಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ ಭವ್ಯವಾದ ಸೌಧವೊಂದರಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಟುಂಬ ವಾಸವಾಗಿದ್ದೆವು. ರೈಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್ ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದ ವಿಶಾಲವಾದ ಧೂಳಿನ ಪಾತ್ರೆ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಮೈದಾನದ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದ ಎರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮನೆ ಅದು. ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿನ ಓಣಿ ಹತ್ತಿರದ ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿತ್ತು. ಓಣಿಯ ಎರಡು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹವೇಲಿಯ ಪರಿಚಾರಕರ ಮನೆಗಳು. ಈ ಸೇವಕ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೀರ ಕೆಳಗಿನವರು ಕಾಲುವೆಯ ಹತ್ತಿರ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು, ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ ಹವೇಲಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದ. ಅವನಿಗಿಂತ ಹವೇಲಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದದ್ದು, ಜಟಕಾವಾಲಾ ಅಜಾಂ ನ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕುದುರೆ. ಜಟಕಾಗಾಡಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹತ್ತಿರದ ಬೇವಿನ ಮರದಡಿ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಜಟಕಾವಾಲನದು ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸ್ಥಾನ. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತಾನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವಂತಿತ್ತು ಅವನ ನಡತೆ. ಜಟಕಾಗಾಡಿ ಹಾಗೂ ಕುದುರೆ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಅತ್ಯಂತ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಜಾಂ. ಕುದುರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ವಿಜಯದಶಮಿಯಂದು ಗಾಡಿಯ ಪಕ್ಕಗಳ ಮೇಲೆ ಹೂವಿನ ಗುಚ್ಛಗಳನ್ನು

ಹೊಸದಾಗಿ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಗಾಡಿ ಸದಾ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳಾದ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಕುದುರೆ ಅಂದರೆ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಆಕರ್ಷಣೆ.

ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೊರಡಬೇಕಾದಾಗ, ಅದರ ಸೂಚನೆ ಅಜಾಂನ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಜಟಕಾವನ್ನು ಓಣಿಗೆ ತರುವುದೇ ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅನ್ನಬಹುದು. ಮೊದಲಿಗೆ ಗಾಡಿಯೊಳಗಿನ ಮೆತ್ತೆಗಳನ್ನು ಓರಣವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸತತವಾಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಅಜಾಂ ಅದನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕೊನೆಗೆ ಕುದುರೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಳೆಯುವ ಕುಲಾವಿಯೊಂದನ್ನು ಒಂದು ಕೋನದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಶೃಂಗಾರ ಮುಕ್ತಾಯ. ಒಳ್ಳೆಯ ಮೈಮಾಟದ ಈ ಅಲಂಕೃತ ಕುದುರೆ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತ ರಾಜ ಠೀವಿಯಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ನಡೆದಾಗ ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಗಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೇನೂ ಕೊರತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿಹೋಕರು, ಮಕ್ಕಳು ಇವರುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಸಾಲು ನಿಂತಿದ್ದವರೂ ಸಹಾ, ತಮ್ಮ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದೇ ನಿಂತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕತ್ತು ಉದ್ದಮಾಡಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಕುದುರೆಗೆ ಲಗಾಮು ಕಟ್ಟುವುದು ಶುರುವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇನ್ನೇನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಹೊರಡಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ಸೂಚನೆ ಅದು. ಇಂದು ಉದ್ದನೆಯ ನಿಲುವಂಗಿ, ಚಿನ್ನದ ಸರಿಗೆ ಪೇಟ ಮತ್ತು ಶಲ್ಯಧಾರಿಯಾದ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ದರ್ಶನಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾ, ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವ ಕರಣಿಕರನ್ನು ಕರೆದು ಕೊನೆಯ ಹಲವು ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಗೇಟಿನ ಆಚೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅಜಾಂ ಜಟಕಾದೊಂದಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಜಟಕಾದ ಕಮಾನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೇ ಜಟಕ ಏರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅಜಾಂನ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಈ ನಿರ್ಗಮನ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸರಿಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ್ದು. ಯಾವುದೇ, ವಿಮಾನ, ರೈಲು ಅಥವಾ ಮೋಟರಿನ ನಿರ್ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ಘನತೆ ಇರುವುದೇ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುದುರೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಗಂಟೆಗಳ ಕಿಣಿಕಿಣಿ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಮನೆಯ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂದಿನ ಬಾಲ್ಕನಿಗೆ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ತನ್ನ ಮೇಲಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಯೋ ಏನೋ ಕುದುರೆ ಹಿಂಗಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಕೆನೆದು ಅನಂತರ ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕತ್ತನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಠೀವಿಯಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅಜಾಂ ನಮ್ಮನ್ನು ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಗಾಡಿ ಓಡಿಸುವ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವ ಆಗ ನಮಗೆ ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತು. ಚಾವಣಿಯ ಕೋಲನ್ನು ಚಕ್ರದ ಅರಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿಟ್ಟು ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕರ್ರ್ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಅವನ ಕುದುರೆಗೆ ಮಾತ್ರ

ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಜಾಂ ನ ಕೂಗುಗಳು ದಾರಿಹೋಕರನ್ನು ಚದುರಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಗಾಡಿಗೆ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನನ್ನು ಕುತೂಹಲ ಗೌರವಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದಿನ ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಜನಗಳು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ವಂದಿಸುವುದೂ, ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸುವುದೂ ರೂಢಿಯಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿ. ಹೇಗೂ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಬದುಕಿದ್ದಷ್ಟು ದಿನವೂ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಬಾಳನ್ನೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ. ಹೊಸಪೇಟೆಯಂತಹ ಸಣ್ಣ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅವನಂತಹ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಲೀ ಅಂತಹ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಜಟಕಾಗಳಾಗಲೀ ಎಷ್ಟುತಾನೇ ಇದ್ದೀತು?

ಇರುತ್ತ, ಒಂದು ದಿನ ಟೆರ್ರ್ರಾಪ್ಲೇನ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಹೊಳಪುಳ್ಳ ಅಗಾಧವಾದ ಗಾಡಿ ನಮ್ಮ ಹವೇಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿತು. ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣುಗಳಿದ್ದ ಆ ಗಾಡಿಯ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಿಗೂ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಮೊಸಳೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ್ದರು. ಗಾಡಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದಂತಹ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕೂರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆ ಗಾಡಿಗೆ. ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನನೂ ಸಹಾ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಕೂರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಗಾಡಿಗೆ ಕುದುರೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕುದುರೆಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದ್ದವಾದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ಗಾಡಿಯ ಚಾಲಕ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಂದಿದ್ದ ಒಂದು ಚಕ್ರದ ಹಿಂದೆ ಕೂತು ಒಂದು ಗುಂಡಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಗಾಡಿ ಒಂದು ಡಜನ್ ಜನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೀನಿದಂತೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಚಾಲಕ ಮಾತ್ರ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಬೆರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೆಲವೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆತನ ಮಾತುಕತೆ ಬಹು ಕಡಿಮೆ. ಬಹುಶಃ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದೇ ಅಷ್ಟೇ ಏನೋ. ಕಾರನ್ನು ತರಲು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಆತ, ಪ್ಯಾಂಟು, ಕೋಟು ಮತ್ತು ಅವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವಂತಹ ಹ್ಯಾಟನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಕಾರು ಹೊರಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೊಸ ವಾಹನವನ್ನು ಕಂಡರೆ ತೀರಾ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಹೊಸ ಗರಾಜನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಆ ಗರಾಜಿನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮೇಜು, ಕುರ್ಚಿ ಇಡಿಸಿದ್ದ.

ಕಾರಿನ ಚಾಲಕ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಲುವೆಯನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಆ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತಿರುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಜಾಂ, ಕುದುರೆ ಒರೆಸುತ್ತಲೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕುತ್ತಲೋ ಅಂತೂ ಸದಾಕಾಲ ಲಾಯದಲ್ಲೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಹೊಸ 'ಜಟಕಾ' ಗೆ ಇವು ಯಾವುದರ ಅಗತ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ ಜನಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ಬಂದು ಓಣಿಯ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೂ ನಿಂತು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತದೇಕಚಿತ್ತರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿ ತನ್ನ ಮೇಲಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಪರಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಚಾಲಕ ತನ್ನ ಕಾಲುವೆ ದಿಟ್ಟಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ.

ಈ ಹೊಸ ಕುದುರೆಗೆ ಲಗಾಮು ತೊಡಿಸುವ ಸಮಯ ಬಂದಾಗಲಂತೂ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಸಂತೆಯೇ ಸೇರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾರಿನ ಚಾಲಕ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ತನ್ನ ಉಡುಪು ಬದಲಿಸಿ, ಕಾರಿನ ಮುಂದಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ತೂರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹೊಸ ಕುದುರೆ ಜೋರಾಗಿ ಕೆನೆದು ಥರ್ರ್ ಬುರ್ರ್ ಎಂದು ಸದ್ದು ಮಾಡತೊಡಗಿದ ತಕ್ಷಣ ಸುತ್ತ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನಸ್ತೋಮ ''ಹೋ'' ಎಂದು ಕೂಗಿ ತಮ್ಮ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಸಂತಸಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಾಲಕ ಕಾರನ್ನು ಏರಿ ತನ್ನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಒಮ್ಮೆ ಕಾರಿನ ಹಾರ್ನ್ ಅನ್ನು ''ಪೋಂ'' ಅನಿಸಿದಾಗ ಜನ ಹೆದರಿ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾರು ರಾಜಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಗರಾಜಿನಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೊರಬಂದು, ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಆ ಧೂಳಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸುತ್ತು ಹೊಡೆದು ಹವೇಲಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರಂತೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕೂಡ ಈ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಕಾರಿಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಹಳೆಯ ಜಟಕಾಗೂ, ಆ ಹೊಸದಕ್ಕೂ ಇದೇ ನೋಡಿ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕಾರನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಜನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಮೂಡಿ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಳೆಯ ಜಟಕಾದ ಕುದುರೆಯ ಖುರಪುಟ, ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಕಡ್ಡಿ ತಾಗಿದ ಕರ್ರ್ ಸದ್ದು, ಕುದುರೆಗೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಸತತ ಸಂಭಾಷಣೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಒಗ್ಗಿದ್ದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿನ ಜನಜಂಗುಳಿಗೆ ಏನೂ ಶಬ್ದವಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಹೊಸ ಜಟಕಾಗೆ ಹೊಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಥರ್ರ್ ಶಬ್ದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾರಿನ ಫುಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ನಿಂತು ಜನಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದ ನಂತರವೇ ಕಾರು ಮುಂದೆ ಚಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಡ್ ಗಾರ್ಡ್ ಮೊಸಳೆಗಳೂ ಈ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದ್ದವು ಅನ್ನಿ.

ಈ ಹೊಸ ಟೆರ್‍ರ್ರಾಪ್ಲೇನ್ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಅವನು ಹಳೆಯ ಜಟಕಾವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತಂತಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದ್ದ ಅಜಾಂ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಈಗ ಕೇಳುವರಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಜಟಕಾಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸಹಾ, ಅನಗತ್ಯವೆಂದು ಕೈಬಿಟ್ಟರು. ಮಿರುಮಿರನೆ ಮಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಕುದುರೆಯೂ ಸಹಾ ತನ್ನ ಹೊಳಪನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಂಡಿತು.

ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕಾಲವಾದ ನಂತರ ಟೆರ್‍ರ್ರಾಪ್ಲೇನ್‌ಗೆ ಬೇಕಾದ ವರ್ಚಸ್ಸು ಯಾರಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅದು ಗರಾಜು ಸೇರಿ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಹೋಗುವಾಗ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನೇನೋ ಎಂಬ ಭಾವನೆ. ಈ ಅವನತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಜಟಕಾ ಮತ್ತೆ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂತು. ಅಜಾಂಗೂ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಮೊದಲಿನಂತೆ ಆತ ಶಿಸ್ತಿನ ಉಡುಪು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಕುದುರೆ ಕೂಡ ಮುದಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಚಾಲಕನ ಆಜ್ಞೆಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ರೂಢಿಯಿಂದ ಕಲಿತ ತನ್ನ

ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನ ದರ್ಪದ ಯಾತ್ರೆಯ ದಿನಗಳು ಮುಗಿದು, ಜಟಕಾ ಸವಾರಿ ಈಗ ಊರಾಚೆ ಇದ್ದ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿತ್ತು ಅಷ್ಟೇ. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಜೊತೆ ನಾನು ಮುದುಡಿ ಕುಳಿತು ಕಾರಿನ ಚಾಲಕನಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಜಾಂ ವಾಹನ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಮೆಚ್ಚುಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಕುದುರೆಗೆ ತಾನು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶ ತನ್ನ ಕಡಿವಾಣದಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ದಿನನಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತುಘಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಾವು ಸ್ಟೇಷನ್ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ರೈಲ್ವೇ ಗೇಟ್ ದಾಟಿ, ಹಂಪಿ ರಸ್ತೆಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲೇ, ಹೊಸದಾಗಿ ಆದರೆ ಹರಕು ಹರುಕಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಟಾರ್ ರಸ್ತೆಬಿಟ್ಟು ಮಣ್ಣು ಹಾದಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಧೂಳು, ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿದ್ದ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯಿಂದಾದ ಕೊರಕಲು, ಹಳ್ಳದಿಣ್ಣೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಹೊಳೆಗಳು ಕಾಣಸಿಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಈ ಪ್ರಯಾಣದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಹೊಲ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಜೆಯ ವರೆಗೂ ಅಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಠಿಕಾಣಿ. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಸಾರಥಿಗಳ ನಡುವೆ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಕತೆ ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಈಗ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಕೋಲಿನಿಂದ ನವಿರಾಗಿ ತಿವಿದೇ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಲಿನ ಅಪಾಯಗಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಜಾಂ. ಮಾಡೆಲ್ ಟಿ ಫೋರ್ಡ್‌ಗಳು, ಆರ್ಮ ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಸಿಡ್ಲೆಗಳು, ದೈತ್ಯಾಕಾರದ ಬಸ್ಸು ಲಾರಿಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿದ್ದವು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿನ ಸೈಕಲ್ ಗಳಂತೂ ಸದಾ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸವರಿಕೊಂಡೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಕುದುರೆ ಮಾತ್ರ ಇವಾವುದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ, ದಾರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ರೈಲ್ವೇ ಕ್ರಾಸಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಲಗಾಮು ಎಳೆಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ರೂಪುರೇಷೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು ಆ ಕುದುರೆಗೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಅದಕ್ಕೆ ಚಾಲಕನ ಅಗತ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗದ ಒಬ್ಬ ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯನಂತೆ ಅದು ಅವನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಅಷ್ಟೆ.

ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಶಿವಮೊಗ್ಗೆಗೆ ವಾಸ ಬದಲಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಬಾಡಿಗೆ ಜಟಕಾಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಡಕಲು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಜಟಕಾಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಒಂದು ಸತ್ಯ ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಎಂದಿಗೂ ಅವು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳಂತೆ ಬಳಸುವ ವಾಹನಗಳಲ್ಲ. ನಾವು ಅವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಪಾಲಿಸಿ ಪೋಷಿಸಿ, ವ್ಯಕ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಆಗುವಂತೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದು ಹಿರಿಯರಾಗುವ ಸಾಧನಗಳು ಅವು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವುಗಳ ಇಂದಿನ ಅವನತಿಯಿಂದ ನನಗೇನೂ ನೋವುಂಟಾಗಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಒಬ್ಬರೆನ್ನುವ ಇಂದಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲಿ?

ಟ್ಸುಕಿ ದರ್ಶನ

ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಜಪಾನಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶಷ್ಠ್ಯಿಪೂರ್ತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಿರುವ ನಾನು, ಇನ್ನೂ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅನೇಕರು ''ಪರವಾಗಿಲ್ಲಪ್ಪಾ, ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಕಲಿಯುತ್ತಿದೀರಾ'' ಅಂತ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ, ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆಯೇ, ಅಂದರೆ ಐವತ್ತು ಅಥವ ಅರವತ್ತು ದಾಟಿದ ನಂತರವೇ ಕಲಿಯಲು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಸಮಯ. ಏಕೆ ಅಂತಿರಾ? ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿ, ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಳೆದಿರುತ್ತದೆ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ರಿಟೈರ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊ ಜೋರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡಂದಿರೂ, ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅರವತ್ತರ ನಂತರವೇ ಕಲಿಯಲು ಸುವರ್ಣ ಸಮಯ. ಸಂಸಾರದ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲದಿಂದ ಆಚೆ ಬಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವ ಸ್ವರ್ಣಯುಗ. ವೇಳೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಮೈ ಜಾಸ್ತಿ ಬಂದಿರದಿದ್ದರೆ ಭರತನಾಟ್ಯವನ್ನೂ ಕಲಿಯಬಹುದು. ವಿಷಯ ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾನು ಜಪಾನಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ.

ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಅನೇಕ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ವಿಷಯಗಳು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಈ ಜಪಾನಿಯರು ಮಹಾ ಕಲೋಪಾಸಕರು. ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಕೆದಾ ಎಂಬ ನನ್ನ ಜಪಾನಿ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಭಾರತೀಯ ಕೆಲವು ಅಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ವರ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳಿದ್ದ ಅಡಿಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಒಂದನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆಕೆ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವಾಗ ಚಿತ್ರಾನ್ನವಿದ್ದ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. ನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ "Sorry, this picture is wrong" ಎಂದಳು. ಜಪಾನಿಯರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡುವುದೆಂದರೆ ಬಲು ಪ್ರಯಾಸದ ಕೆಲಸ, ಚಿತ್ರ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ. ''ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ'' ಎಂದೆ.

"See on plate all one colour" ಎಂದಳು ವಿಷಯ ಹೀಗಿತ್ತು. ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಸು ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಾನ್ನವಿತ್ತು. ಜಪಾನಿಯರ ಪ್ರಕಾರ ಅಡಿಗೆಯ ರುಚಿಯಷ್ಟೇ ಅದನ್ನು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವುದೂ ಮುಖ್ಯವಂತೆ. ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಾಗ ಅದು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು. ಆಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಆಹಾರವೇ ಆಗಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಬಣ್ಣಗಳಾದರೂ ಇರಬೇಕಂತೆ. ಅಂದರೆ ಚಿತ್ರಾನ್ನವನ್ನು ಒಂದು ರಾಶಿ, ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಜದೇ, ಹಳದಿಯ ಅನ್ನದ ಮೇಲೆ ಹಸಿರು ಕೊತ್ತಂಬರಿಸೊಪ್ಪು, ಕೆಂಪು ಟೊಮೆಟೊಗಳಿಂದಲಾದರೂ ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಚಿತ್ರಾನ್ನ wrong ಆಗದೆ right ಆಗುತ್ತಿತ್ತು!

ಈ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ಅರಿವಾದ ವಿಷಯ, ಅವರು ನಿಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಮಾನ್ಯತೆ. ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಚ್-ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 'ಸಕುರ' (ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ cherry blossom). ಎಂಬ ಹೂ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಅರಳುತ್ತದೆ. ಬಿಳಿ ಅಥವಾ ನಸುಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಈ ಹೂಗಳು ಗೊಂಚಲು ಗೊಂಚಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಸಾಲದು. ಈ ಹೂ ಬಿಟ್ಟಾಗ 'ಹನಾಮಿ' ಎಂಬ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. 'ಹನ' ಎಂದರೆ 'ಹೂ' 'ಮಿ' (ಮಿರು) ಎಂದರೆ ನೋಡುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜನರು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ 'ಸಕುರ' ಮರದ ಬಳಿ ಕುಳಿತು, ಹೂವಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಹನಾಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಾಗ, ನಮಗೇಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸವಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿಯೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎನಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಫೆಬ್ರವರಿಯಿಂದ ಬೇಸಿಗೆ ಮುಗಿಯುವ ತನಕ, ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೂವಿನ ಮರಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುವವರಾದರೂ ಯಾರು? ನಾವು ಕುಳಿತು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಸ್ಸು ಈ ಮರಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಹಾದು ಹೋದರೂ, ನಮ್ಮ ಗಮನವೆಲ್ಲಾ conductor ಕೊಡಬೇಕಾದ ಚಿಲ್ಲರೆಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಇದಿರು ನಿಂತವರ ಸೀರೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆಟೋನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಂತೂ ಮೀಟರ್ ಮೇಲೆ ಗಮನ. ಪಾರ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತವರು ಸಹ, ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಪಾಪ್‌ಕಾರ್ನ್ ತಿನ್ನುವ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಹ, ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ! ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೊಬಗನ್ನು ಸವಿಯುವ ಜಾಯಮಾನ ನಮ್ಮದಲ್ಲವೇನೊ!

ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಿಯರಾದ ಈ ಜನರು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಪೌರ್ಣಮಿಯ ದಿನ "Tsukimi" ಎನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ "Tsuki" ಎಂದರೆ ಚಂದ್ರ. ಅಂದು ಮನೆಯ

ಹೊರಗೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣಗಳ ಹೊನಲಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಮೈಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. "Tsukimi" 'ಹನಾಮಿ' ಇವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಧ್ಯಾನ್ಯವಂತೆ. ಮಿಕ್ಕ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ತೊರೆದು, ನಿಸರ್ಗದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸವಿಯುವುದೂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧ್ಯಾನವೆಂದು ಅವರು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಲ್ಲಾ, ಅದೇ ಪೌರ್ಣಮಿಯ ಚಂದ್ರ ನಮ್ಮ ಊರಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನವರಾದರೂ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಊಟದ ನೆವದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ತಿಂಗಳ ಮೂವತ್ತು ದಿನವೂ ಟಿ.ವಿ.ಯ ಮುಂದೆ ಉಪಸ್ಥಿತರಾದ ನಮಗೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಪೌರ್ಣಮಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಅನ್ನಿ!

ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದ ನೆನಪು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಅಂದರೆ ನೀರು ಗಾಳಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಭಗವಂತ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾನಂತೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಕಣ್‌ಮನಗಳನ್ನು ತಣಿಸಲು, ಆಗಾಧವಾದ ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಾಮುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ವಿವೇಕ ನಮಗಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ!

ಮೊನ್ನೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಗೇಟಿನ ತನಕ ಹೋದೆ, ವಾಪಸ್ಸು ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬರುವಾಗ, ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದೆ. ಆಕಾಶದ ತುಂಬಾ ಮಿನುಗುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು. ಗೇಟ್ ಮುಚ್ಚಿದ ತಕ್ಷಣ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ, ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಡಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದ ನಾನು, ಈ ಜಪಾನಿ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಿಂತಲ್ಲೆ ನಿಂತು ನಕ್ಷತ್ರ ವೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ನೋಡಿ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವಾಗುವ ಬದಲು, ಅದೇನೊ ಮುಜುಗರವಾಗತೊಡಗಿತು. ಕಾರಣ, ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿತ್ತು, ಸೊಳ್ಳೆ ಹೋಗಿ ಒಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆಂಬ ಭಯ. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಲಿನ ಪಾತ್ರೆ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಬೆಕ್ಕು ನುಗ್ಗಿದರೆ ಏನು ಗತಿ ಈ ಆತಂಕದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಗೆ bye bye ಹೇಳಿ, ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ.

ನಿಸರ್ಗದ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದು ಅದನ್ನು ಸವಿಯುವುದೂ ಒಂದು ಕಲೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಜಪಾನಿಯರಿಗೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಲಭಿಸಿದೆ, ಎನ್ನುವ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಪಾಠಗಳು. ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಹೂಬಿಟ್ಟಾಗ, ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ 'ಇಂದು ಹೂವಿನ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ' ಎಂದು ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಸಚಿತ್ರ ಚಿಕ್ಕ ಪಾಠಗಳು. ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ಕುತೂಹಲ ಬೆಳೆಸುವಂತ ಪಾಠಗಳು.

ನಮ್ಮ ಎಳೆ ಕಂದಮ್ಮಗಳ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ. ಬರಿ ದೇಶಸೇವಕರ, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ, ಸಂತರ ಆತ್ಮಕಥೆಗಳನ್ನು ನೀರಸವಾಗಿ ಬರೆದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೋರಡಿಸಿ, ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವ ಸಾಧನೆಗಳಾಗಿವೆ!

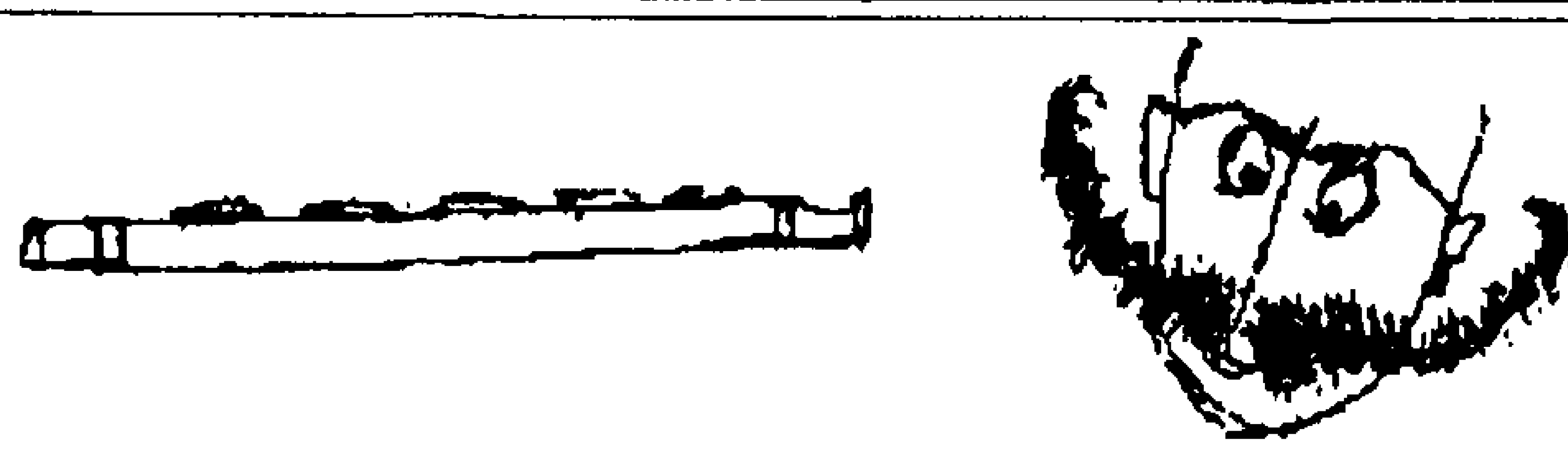
ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ತೊಮೊಕೊ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಪಾನಿ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅವಳ ತಾಯಿಯ ಪತ್ರ ಬಂದಿದೆ ಎಂದಳು. ಪತ್ರದ ಜೊತೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಎಲೆಯನ್ನು ಬಲು ಖುಷಿಯಿಂದ ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದಳು. ಋತುಗಳು ಬದಲಾದಾಗ ಎಲೆಯ ಬಣ್ಣಗಳೂ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲೆಯ Sampleನ್ನು ತಾಯಿ ಮಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಳು. ತಾಯಿಯ ಉತ್ಸಾಹವೇನು, ಮಗಳ ಆನಂದವೇನು!

ನನ್ನ ಮಗಳೂ ಹಿಂದೆ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿದ್ದಳು. ನಾನೇನಾದರು ಹೀಗೆ ಒಣಗಿದ ಎಲೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದರೆ ಎಂಥಹ ಅನಾಹುತವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು! ಅವಳು ತಕ್ಷಣ Phone ಮಾಡಿ "ಅಮ್ಮಾ ಹುಷಾರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಏನೋ ಎರ್ರಾಬಿರ್ರಿಯಾದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು!

ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಈ ಜನರ ಮಾತಿನ ರೀತಿಯೂ ಅದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜಪಾನಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹವೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ದೂಷಿಸಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಭಗವಂತನ ಕೊಡುಗೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು bad weather, dirty weather ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಒರಟು ಒರಟಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ದೇವರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೆಂತೆ!

ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಮಾಲಿನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೇಜಾನು ಪೇಜು ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು (ಅಂಕಿ ಗಳಿಸಲು) ಬರೆಯುವ ಬದಲು, ಅದರ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಂದ ಕಲಿಯಬಹುದಲ್ಲವೆ?

★★★

' ಕೃಷ್ಣಾ......ಕೊಳಲಿನಾ........ಕರೆ '

ಕೊರವಂಜಿ ಕಾರ್ನರ್:

ಅವತಾರ ಪುರುಷನ ಅವಸ್ಥಾ - ಶತಕ

(ಗೋವಿನ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ - ಕೊರವಂಜಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ)

ಬುಳ್ಳ

ಜನನ:

ಧರಣಿ ಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ
ಮೆರೆಯುತಿಹ ಕರ್ನಾಟ ದೇಶದಿ
ಇರುವವರ ಮಾದರಿಯ ಗ್ರಾಮದಿ
ಭರದಿ ಜನಿಸಿದ ಕಂದನು.

ಜನಿಸಿದಾಕ್ಷಣ ದೇವದುಂದುಭಿ
ಘನನಿನಾದವು ಮೊಳಗುತಿರಲು
ಜನ ಸಮೂಹವು ಬಂದು ನೋಡಿ
ಮನದಿ ತಳೆಯಿತು ಹರುಷವ

ಶೈಶವ:

ಮೊಳೆವ ಮಾವಿನ ಮೊಳಕೆಯಂದದಿ
ಎಳೆಯ ಗೋವಿನ ಕರುವಿನಂದದಿ
ಕಳೆದು ದಿನಗಳ ಹಸುಳೆ ಬೇಗನೆ
ಬೆಳೆದು ಹರುಷದಿ ನಲಿಯಿತು

ಸಿಡಿದು ರೋಷದಿ ಹಸಿವು ತಡೆಯದೆ
ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಗೋಳಿಟ್ಟು ಕಿರಿಚುತ
ಬಡಿದು ಪರಚುತ ತಾಯಪ್ರಾಣವ
ಹಿಂಡಿ ಹಿಗ್ಗಿತು ಕಂದನು.

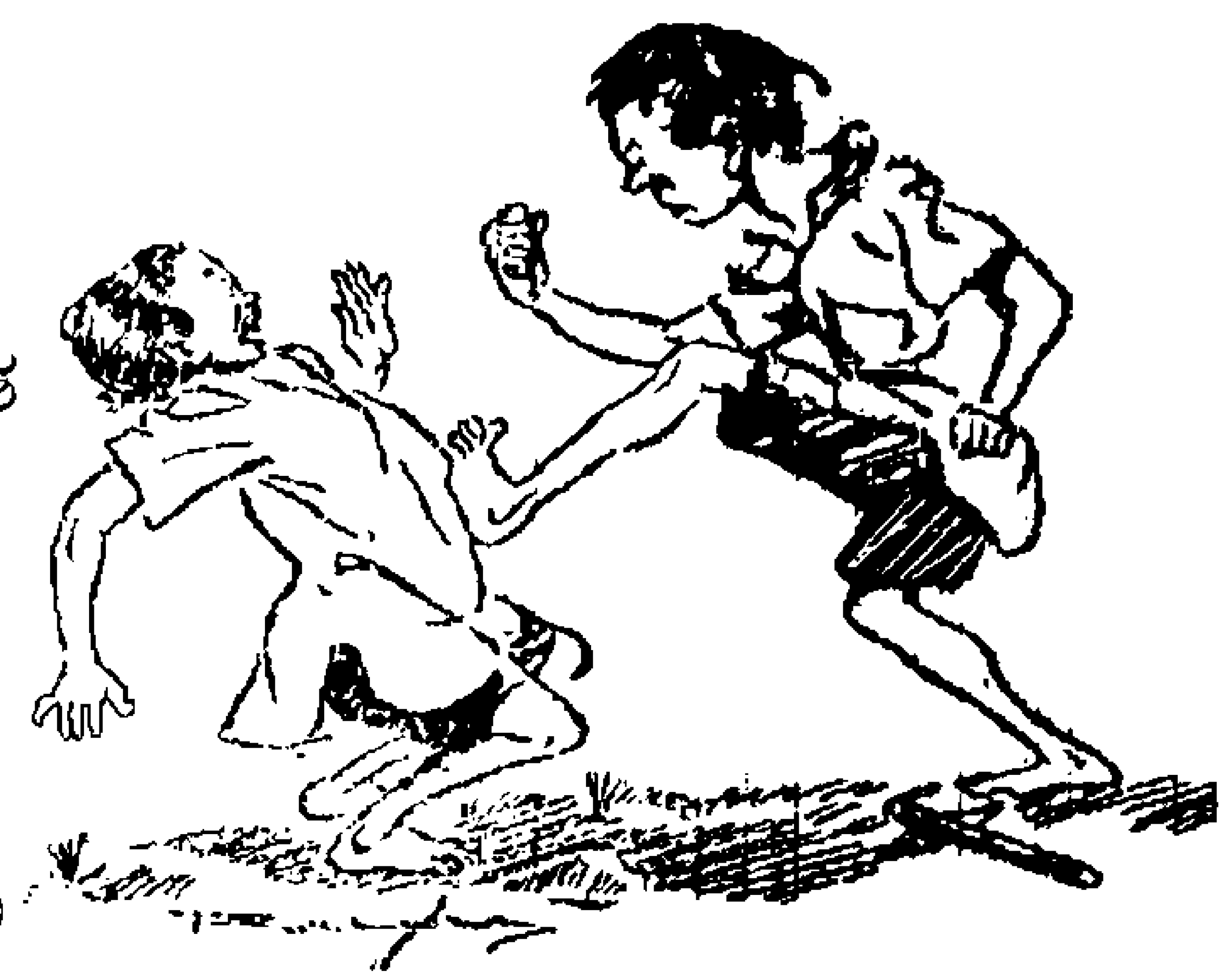
ಬಾಲ್ಯ:

ಪಶುಪತಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ದಯೆಯಿಂ
ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯನು ಕಳೆಯಿತು
ಹಸಿವು, ತೃಷೆ, ಕಪಿಚೇಷ್ಟೆ ಕುಹಕದಿ
ಹಸುಳೆ ಬಾಲ್ಯವ ತಳೆದನು.

ಉದಯ ಕಾಲದೊಳೆದ್ದು ಬಾಲನು
ಮುದದಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಕದ್ದು ತಿನ್ನುತ
ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಸುಳಿವೆ ಇಲ್ಲದೆ
ಪೆದ್ದನಾದ ಕುಮಾರನು.

ಕೌಮಾರ:

ಹಲಗೆ ಬಳಪವ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ
ಶಾಲೆ ಬಳಿಯಲಿ ಸುಳಿಯಲಿಲ್ಲ
ಪೋಲಿ ಅಲೆಯುತ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ
ಬಾಲಲೀಲೆಗಳಾಡಿದ

ಚಿಣ್ಣಿದಾಂಡಿನ ಬುಗುರಿಯಾಟದಿ
ಕಣ್ಣ ನರಳಿಸಿ ಕೇಕೆಹಾಕುತ
ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗರ ಹಿಡಿದು ಬಡಿವನು
ಮಣ್ಣ ನೆರಚುತ ಕಣ್ಣಿಗೆ.

ಕಳೆದು ಯೀಪರಿ ಬಾಲ್ಯವನು ತಾ
ತಳೆದ ಹರೆಯದ ಕುರುಹ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಎಳೆಯ ಮೀಸೆಯು ಚಿಗುರು ದಾಡಿಯು
ಬೆಳೆದು ಮೆರೆದನು ತರುಣನು.

ತಾರುಣ್ಯ:

ಜುಲ್ಪಿ ಜುಟ್ಟನು ಬಾಚಿ ಬಿಗಿದು
ಷಿಲ್ಪಿ ಹೊಡೆಯುತ ಹುಬ್ಬು ಕುಣಿಸುತ
ಸ್ವಲ್ಪವಾದರು ಹೆದರಿಬೆದರದೆ
ಅಲ್ಪತನದಿಂ ದಲೆದನು.

ಧರಗೆ ತಾನವತಾರ ಪುರುಷನು
ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವರು
ಸುರಪತಿಯು ತನಗೆಣೆಯೆ? ಮಿಕ್ಕಾ
ನರರ ಮಾತೇನೆನ್ನುತ.

ಹಾದಿ ಬೀದಿಯೊಳಲೆದು ಬಂದು
ನದಿಯ ದಡವನು ಸೇರಿನಿಂದ
ಮಿಂದು ಬರುತಿಹ ನಾಡ ಹೆಂಗಳ
ಚೆಂದವನು ತಾ ಮೆಚ್ಚಿದ.

ದಿನಗಳೀಪರಿ ಕಳೆಯುತಿರಲು
ಮನಕೆ ಮೋಹದ ಅಮಲು ಏರಲು
ಶುನಕನಂದದಿ ದಾರಿ ಕಾದನು
ಕನ್ನೆಯೋರ್ವಳ ಕೆಣಕಲು.

ಯೌವನ:
ಮುಂದು ಮುಂದಕೆ ನಡೆದು ಬರುತಿಹ
ಮದ ಗಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಬಂದು ಬಳಸಿ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ
ನಿಂದನಾ ಕಲಿರಾಯನು.

'ಹಸಿದವೇಳೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೊಡವೆಯ
ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡಲು ನೀನು
ನುಸುಳಿಹೋದರೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವೆಯ?
ಹಸುಳೆ ತಾನಲ್ಲೆಂದನು'.

'ದಿಟವ ನಾಡಿದೆ ದುರುಳರಾಯನೆ
ಹಟವ ಬಿಡದೊಡೆ ತಲೆಯನೊಡೆಯುವೆ
ಸಟೆಯ ಮಾತಲ್ಲೆಂದು' ರೋಷದಿ
ಕಟುಕ ಕನ್ನೆಯು ಚೀರಿದಳ್

'ಅಂಗಿನೋಡೀ ವಸ್ತ್ರನೋಡೀ
ಉಂಗುರವ, ಕೈಕಡಗ ನೋಡು
ಅಂಗನೆಯೆ ನಾನಾರು ಬಲ್ಲೆಯ?
ಕಣ್ಗೆ ಕಾಣುವ ಕಾಮನು'!

'ತಿಂಡಿ ಬೇಕೆ? ತೀರ್ಥಬೇಕೆ?
ದುಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಚೆಂಡುಬೇಕೆ?
ಹಂಡೆ ತುಂಬ ಹೊನ್ನ ಕೊಡುವೆನು
ಪುಂಡ ನಾನಲ್ಲೆಂದನು'.

'ಭಂಡ ನೀನು, ಪುಂಡ ನೀನು,
ಹೆಂಡ ಕುಡಿದಿಹ ಮಂಗನೀನು,
ಮಂಡೆಯೊಡೆಯುವೆ'ನೆಂದು ಘರ್ಜಿಸಿ
ಕೆಂಡ ಕರೆಯುತ 'ಚಂಡಿಯು'

'ಮೇಲೆ ಬೀಳುವೆ ನಿನ್ನನೀಗಲೆ
ಬೀಳಹೊಯ್ವೆನು ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ
ಸೀಳಿಬಿಡುವೆನು' ನೆನುತ ಕೋಪದಿ
ಖೂಳರಕ್ಕಸಿ ಕೂಗುತ.

ಬಡಿವೆನುನುತಾರ್ಭಟಿಸಿ ರೋಷದಿ
ದಡದಡನೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಬರುತಿಹ
ಹುಡುಗಿ ನಡಗೆಯ ರಭಸಕಂಜಿ
ಓಡಿಹೋದ 'ಕಿರಾತನು'.

ನಾಡಗೌಡನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
ಹುಡುಗಿ ನಡೆದುದನೆಲ್ಲ ಪೇಳ್ದಳು
ಸಿಡಿದು ರೋಷದಿ ಗೌಡನೆಂದನು
'ಹಿಡಿದು ಕಡಿವೆವು ಖೂಳನ!'

'ಊರಮಾರಿಯ ಕೋಣನಂದದಿ
ಕೇರಿ ಕೇರಿಯೊಳೆಲ್ಲ ಅಲೆಯುವ
ಪೋರ, ಪೋಕರಿ, ಪುಂಡನೀಗಲೆ
ನೀರನೂಕುವೆ' ವೆಂದನು.

ಆರು ಮೈಲಿಗಳೋಡಿ ನಿಂತನು
ಪೋರವೀರನು ಬಳಲಿ ಬೆದರುತ
ಊರಸೇರುವ ಬಯಕೆ ತೊರೆದು
ದಾರಿ ನಡೆದನು ದೂರಕೆ.

'ಹಂಡೆ ಹೊನ್ನನು ಕೊಡುವೆ'ನೆಂದರು
'ಮಂಡೆಯೊಡೆಯುವೆನೆಂಬ ಹೆಂಗಳ
ಪುಂಡತನವನು ಕಂಡು ಸಹಿಸೆನು'
'ಗಂಡುಗಲಿ' ತಾನೆನ್ನುತ.

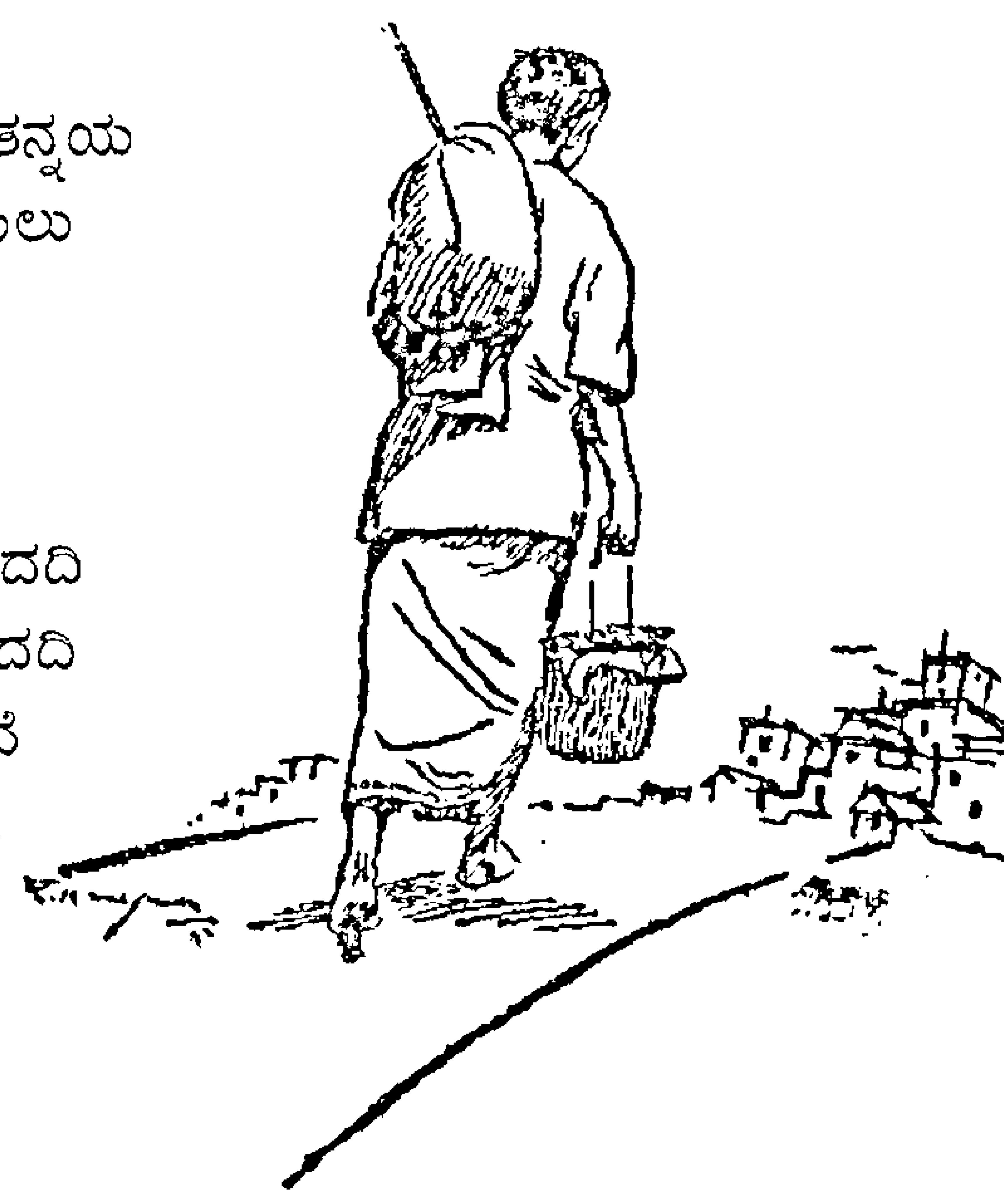
'ನಾಡ ಹೆಂಗಳ ಗೊಡವೆಗಿಂತಲು
ಕಾಡು ಮೃಗಗಳ ಒಲವೆಲೇಸು
ಮೂಢ ಜನರಿಹ ಹಾಳು ಹಳ್ಳಿಯ
ದೂಡಿ ನಡೆವುದೆ ಚಂದವು!'

ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಒರಟು ಮೂಢರು,
ಒಳ್ಳೆಮಾತಿನ ಸುಳಿವ ತಿಳಿಯರು
ಕೊಳ್ಳಿಯಿಡುವರು ಬಳಿಗೆ ಕರೆದರೆ
ಹಳ್ಳಿವಾಸವು ಸಲ್ಲದು.

ಎಂದು ನಡೆದನು ಮುಂದುಮುಂದಕೆ
ಹಿಂದೆ ಹಿಂದಡಿಗಡಿಗೆ ನೋಡುತ
ಪಂದೆಯಂದದಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆದರುತ
ಹಂದಿ ಹೋಲುವ 'ಕಾಮನು'.

ವಾನಪ್ರಸ್ಥ:
ಯುವಕ ನೀಪರಿ ಹೊರಟು ತನ್ನಯ
ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯನು ಕಳೆಯಲು
ಭವ್ಯವಾಗಿಹ ನಗರವೊಂದನು
ದಿವ್ಯತೇಜದಿ ಹೊಕ್ಕನು.

ಗಾಯಗೊಂಡಿಹ ಕರಡಿಯಂದದಿ
ಲಾಯ ತಪ್ಪಿದ ಕುದುರೆಯಂದದಿ
ಪ್ರಾಯದಮಲಲಿ ಕಣ್ಗೆಕಾಣದೆ
ಮಾಯವಾದನು 'ಮಾರನು'.

ನಿಶ್ಶಬ್ದ ಸಂಗೀತ

ಡಾ॥ ಎಚ್.ಕೆ. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ

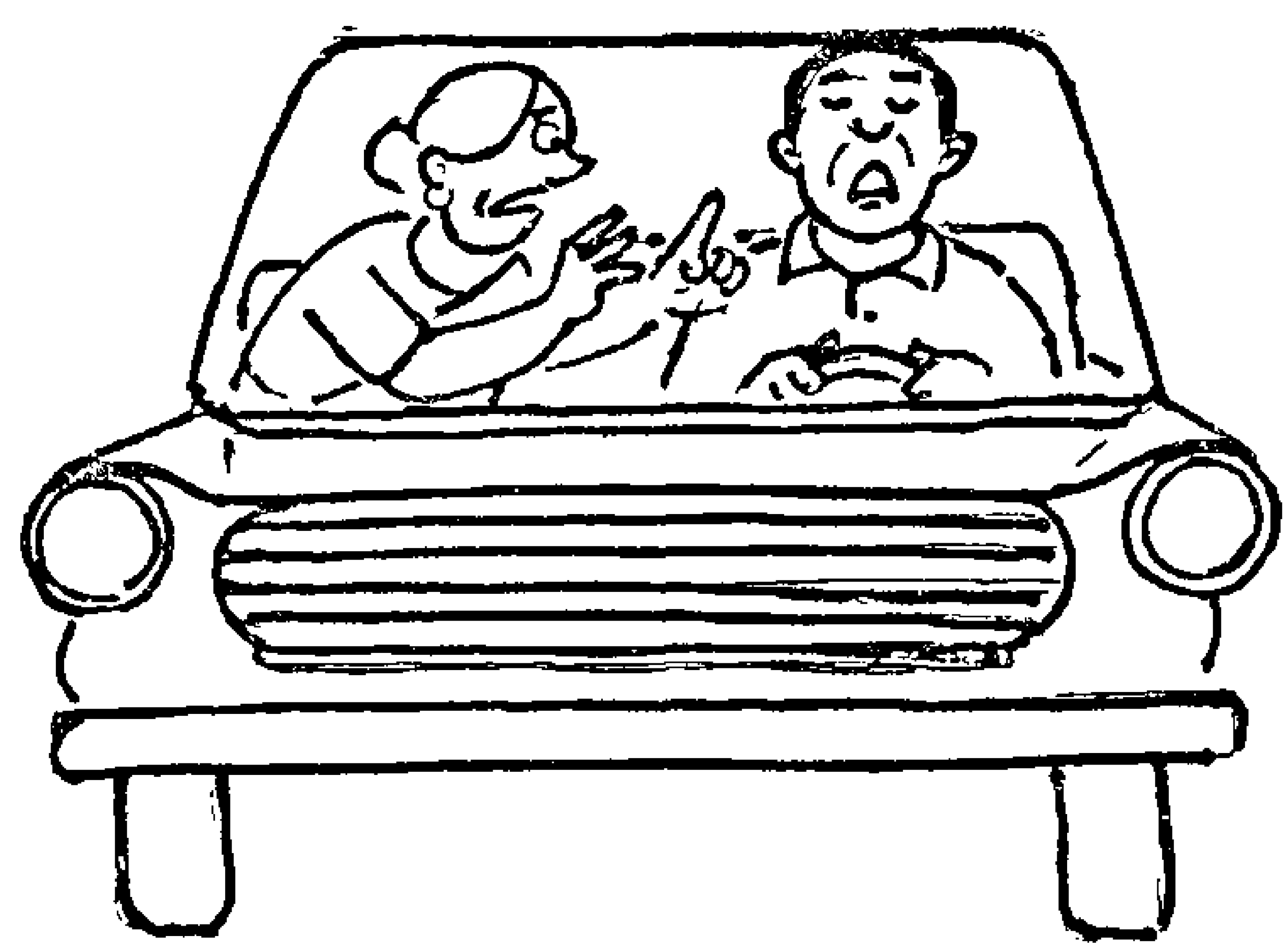
ನನಗೂ ಸಂಗೀತಕ್ಕೂ ದೂರವೆನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ''ಇವನ ಧ್ವನಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಹೇಳಿಸಬೇಡಿ. ಇವನ ಧ್ವನಿ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ?'' ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಜನಗಳಿಂದ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ಸಾಹವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ/ 1961 ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾಗತೊಡಗಿತು. ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಸಂಗೀತ ಜ್ಞಾನ ವೃದ್ಧಿಯಾಗತೊಡಗಿತು ಎಂದಲ್ಲ, ಸಂಗೀತದ ಮೇಲೆ ನನಗಿದ್ದ ಅಸಹನೆ ಕಮ್ಮಿಯಾಗತೊಡಗಿತು ಎನ್ನಬಹುದು.

ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದದ್ದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗಾಯಕ ಹ್ಯಾರಿ ಬೆಲಫಾಂಟೆ. ಆತನ, ವೆಸ್ಟ ಇಂಡೀಸನ ಕಲಿಪ್ಸೋ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಲಘುಗೀತೆಗಳು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದವು. ಅವನ ಹಾಡುಗಳು ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕದ ಗಾಯಕರ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹಾಡುಗಳು ನನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯೂ ಆಯಿತು! ಬೆಲೆಫಾಂಟೆಯ ಹಾಗೂ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಸಂಗೀತಗಾರರ ಕೆಲವರ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೆ, ಹತ್ತಾರು ಸಲ ಕೇಳಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಕಿವಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ವರುಷ ಹೀಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಟೇಪ್ ರೆಕಾರ್ಡು ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದೆ. ಮೊದಮೊದಲು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಸಿವಿಸಿಯಾದರೂ ಕಾಲ ಹೋಗುತ್ತ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ(!)ವೆನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಇತರರ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಯಾಗಿದ್ದ ಲೀಲಳೊಡನೆ 1964 ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ನಂತರ ಮಧುಚಂದ್ರ ನಿಮಿತ್ತ ನಯಾಗರಾ, ಅಡಿರೋಂಡಾಕ್ಸ್, ಪೊಕನೋಸ್ ಮುಂತಾದ ಜನಪ್ರಿಯ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಾಪಸ್ಸು ಪಿಟ್ಸಬರ್ಗಿನ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸುತ್ತ ರಮ್ಯವಾದ ದೃಶ್ಯ. ಜನಸಂದಣಿ ಇಲ್ಲದ ನೇರವಾದ ರಸ್ತೆ. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ಸಮಯ: ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡುತ್ತ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಲೀಲ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದೀಗ ನನ್ನ ಕಲಿಪ್ಸೊ ಸಂಗೀತದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ತಕ್ಕ ಸಮಯ ಎನ್ನಿಸಿತು. ನನ್ನ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿ

ಲೀಲಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನಾಗಬಹುದೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಗಬಹುದು, ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದೆನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅರೆ ಇದು ಯಾವಾಗ ಕಲಿತಿರಿ? ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು, ಅಥವಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡೆಯಬಹುದು....

ಸರಿ ನೋಡೇ ಬಿಡೋಣ ಎಂದು ಹಾಡನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. Down the way where the nights are gay, and the sun shines daily on the mountain top.... ಮೊದಲು ಲೀಲ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಕಣ್ಣನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವನು ನಾನು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ, ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಈ ದುರಭ್ಯಾಸ ಶುರುವಾಯಿತು! ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಈ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮುಖಭಾವ ಬದಲಾಯಿತು. ಪುನಃ ಅವಳು ಎರಡು ಕಣ್ಣನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿದಳು. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಅಲ್ಲಾಡದೆ ಕೂತಿದ್ದಳು. ಆಮೇಲೆ ಅರ್ಧ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಳು, ನಾನು ಏನಾದರೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವನಂತೆ ನನ್ನ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದೆ. "I Took a Trip on a Sailing ship...' ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅವಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತು. ಅದು ಏನಿರಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಕುತೂಹಲ.

ಲೀಲ ಪೂರ್ತಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಳು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ನೀವು ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡುವಾಗ ನಾನು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುವುದು ಅಭ್ಯಾಸ. ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಧ್ವನಿ ತುಂಬ ಜೋರು. ಎಚ್ಚರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಧ್ವನಿ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ. ಕೇಳುತ್ತಾ ಮಲಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದಳು. ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಇಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಳಲ್ಲಾ ಎಂದು. ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಹಾಡನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸ್ಸಿದೆ.

"Down the way where the nignts are gay"

''ದಯವಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿ'' ಎಂದಳು.

"Down the way where the nignts are gay"

''ಇನ್ನೂ ಕೆಳಗೆ'' ಎಂದು ಕೈ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದಳು.

"Down the way there the nignts are gay"

''ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿಬಿಡಿ.''

"Down the way where the nignts are gay"

''ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಇಳಿಸಿದರೆ ವಾಸಿ''

''...................................''

''ಆಹಾ ಈಗ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ಈ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಹಾಡು ಹೇಳಿ. ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಾ(?) ಮಲಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದಳು.

ಆ ದಿನ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಸಂಗೀತದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಆ ದಿನದ ನಂತರ ಯಾವಾಗ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂತರೂ ನಾನು ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾವಭಾವಗಳೊಡನೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ (ಆದರೆ ತಾಳ ಹಾಕಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ) ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಲೀಲ ಕೇಳುತ್ತಾ (?) ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಎಷ್ಟೊ ಸಲ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕಾರಿನವರು ನನ್ನ ಹಾವಭಾವಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ''ಎಲಾ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇವನ ಹಾಡಿನಿಂದ ನಿದ್ದೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲಾ, ನಾವು ಕೇಳೋಣ'' ಎಂದು ಕಿಟಕಿಯ ಗಾಜನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ಕಿವಿಯನ್ನು ಆಚೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಹಾಡು ಕೇಳಿಸದೇ ನಿರಾಶರಾದದ್ದುಂಟು!

ಒಮ್ಮೆ ಲೀಲಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ''ನೀನಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿ ಹಾಡಬಹುದೇ?''

''ಬೇಡ, ಅದೇ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಕಷ್ಟ'' ಎಂದಳು.

ಇಪ್ಪತ್ತು ವರುಷ ಈ ರೀತಿ ಕಲಿಪ್ಸೊ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಲೀಲ ನನ್ನ ಈ ಸಂಗೀತದಿಂದ ತನ್ನ ನಿದ್ದೆಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಯಾವ ಕುಂದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ''ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಇದೇ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಗೀತವನ್ನೂ ಹೇಳಿ'' ಎಂದು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ನನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ! ಕಳೆದ ಹದಿನೈದು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಲಿಪ್ಸೊ, ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಅಮೆರಿಕದ ಲಘು ಸಂಗೀತ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಗೀತದ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ನಿಶಬ್ದವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಮಿಕ್ಕವರಿಗೂ ನನ್ನ ಸಂಗೀತದ ನಿಶ್ಯಬ್ದತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನೀ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತವನ್ನೂ ಕಲಿಯುವ ಯೋಚನೆ ಇದೆ.

★★★

ಕಾರ್ ಮೈಕೇಲ್ ಯಾರು? ನೀವಾದರೂ ಹೇಳಿ!

▶ ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಹಲಗೆ ಮರ ಕಂಠ ಕಬ್ಬಿಣ

ಕೆರೆಯೆಂಬುದು ನೀರಕಟ್ಟೆ ಕಾರ್ ಮಿಕಿಲನೆನೆ

ಮ....

ಪುರಾತನವಾದ ತಾಳೆಗರಿಯ ಓಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಪದ್ಯದ ತುಂಡು ಇದು. ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬರಹ ನಿಂತಿದೆ. ತಾಳೆಗರಿಯೂ ತ್ರುಟಿತವಾಗಿದೆ.

ಇದೇನೂ ಅಪರೂಪದ ಪದ್ಯವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು 'ಹಲಗೆ ಮರ ಕಂಠ ಕಬ್ಬಿಣ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ನೆನಪಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಲಿಖಿತದಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ಕಾರ್‌ಮಿಕಿಲನೆನೆ ಮ' ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿತು.

ಏಕೆಂದರೆ ಕಳೆದ ಹಲವು ದಿನಗಳಿಂದ 'ಕಾರ್ ಮೈಕೆಲ್' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಏಕೆ?

ಇದು ಯಾರ ಹೆಸರು?

ಗಂಡೋ ಹೆಣ್ಣೋ?

ಯಾರಾದರೂ ಆಗಿರಲಿ ಕಾರ್‌ಮಿಕಿಲನೆಂದು ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ನೂರೈವತ್ತು ವರ್ಷ ಅಥವಾ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಡ ಕವಿಯೊಬ್ಬನು ಹೇಗೆ ಬರೆದ?

'ಕಾರ್ ಮಿಕಿಲನೆನೆ ಮನುಜಂ' ಎಂದು ಪೂರ್ತಿ ಬರೆದಿದ್ದರೆ, ಕಾರ್ ಮೈಕೆಲ್ ಗಂಡಸು ಎನ್ನಬಹುದಿತ್ತು.

ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಕನಸು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಿಗರಿ ಪೆಕ್ಕೋ ಕ್ಯಾರಿಗ್ರ್ಯಾಂಟೋ ಒಂದು ವೆಸ್ಟರ್ನ್ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ಲೂಟಿಮಾಡಿ,

ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಹೊಕ್ಕ, ಅವನು ಒಂದು ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಷೆರಿಫ್... ಯಾರು ಎಂದು ಊಹಿಸಿ, ಮರ್ಲಾನ್ ಬ್ರ್ಯಾಂಡೋನೇ? ಲಾರೆನ್ಸ್ ಆಲಿವಿಯರ್ರೇ? ರಾಕ್ ಹಡ್ಸನ್ನೇ? ಸ್ಸಾರೀ, ನಿಮ್ಮ ಮೂರು ಊಹೆಗಳೂ ತಪ್ಪು.

ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಷೆರಿಫ್...

ನಾನು!

ನಾನು ಆ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ರಿವಾಲ್ವರ್‌ಗೆ ಕೈ ಹಾಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಆ ದರೋಡೆಕೋರ ತಾನೂ ರಿವಾಲ್ವರ್‌ಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ. ಷೂಟಿಂಗ್ ಷುರುವಾಯಿತು. ಅವನ ಗುಂಡು ನನ್ನ ಎಡಭುಜಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯಿತು. ನನ್ನ ಗುಂಡು ಅವನ ತಲೆ ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಅವನು ಮಟ್ಯಾಷ್...! ಫನಾ ಬಿನ್ ಫನಾ! ಆಗತಾನೇ ಹೋಟೆಲ್ ಹೊಕ್ಕ ಸುಂದರಿಯೊಬ್ಬಳು 'ಹಾಯ್' ಎನ್ನುತ್ತಾ ತೋಳುಗಳನ್ನಗಲಿಸಿ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಛಾನ್ಸಲೇ ರಾಯಾ ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ಡಕಾಯಿತ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು 'ಕಾರ್, ಡಾರ್ಲಿಂಗ್' ಎಂದ. ಅವಳು 'ಷಿಟ್' ಎಂದಳು. 'ಸತ್ತ ನಿನ್ನನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?' ಎನ್ನುತ್ತಾ ನರ್ತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಎಚ್ಚೆತ್ತೆ.

ನನ್ನ ಭುಜ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು, ಆದರೆ ಆ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಆ ಮರ್ಲಾನ್ ಬ್ರ್ಯಾಂಡೋ 'ಕಾರ್ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್' ಎಂದನಲ್ಲಾ ಅವಳೇ ಕಾರ್ ಮೈಕೇಲ್ ಇರಬಹುದೇ!

ಇದು No-go ಸನ್ನಿವೇಶ.

ಅಥವಾ ಫಾರ್‌ಮುಲಾ ಒನ್ ಕಾರಿನ ರೇಸುಗಳ ಛಾಂಪಿಯನ್ ಆದ ಮೈಕೇಲ್ ಷೂಮಾಕರ್, ಕಾರ್ ಮೈಕೆಲ್ ಆಗಿ ನನ್ನ ತಲೆ ಹೊಕ್ಕಿರಬಹುದೇ?

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಹೊಕ್ಕಿರುವ ಆಟಗಾರರು ಹಿಂದೆ ಎ.ಎಸ್.ಕೆ., ಸಾಲಸ್ ನಜರತ್, ಬಿ. ಫ್ರಾಂಕ್ ಮತ್ತು ರಾಯ್ ಗಿಲ್‌ಕ್ರಿಸ್ಟ್.

ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್, ಜಿ.ಆರ್. ವಿಶ್ವನಾಥ್, ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾಥ್, ರಾಹುಲ್‌ದ್ರಾವಿಡ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡನಾಡು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಯರೇಗೌಡ್ ಮತ್ತು ರವಿಶಾಸ್ತ್ರಿ.

ಹಾಗಾದರೆ ಕಾರ್ ಮೈಕೆಲ್ ಯಾರು?

ನಿನ್ನೆ ಹಗಲುಗನಸೊಂದು ಬಿತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಂದರಿಯೊಬ್ಬಳು ಕ್ಯಾಬರೆ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು, ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಂದರಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಸ್ವಪ್ನ ಸುಂದರಿಯರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ!

ಕನಸಿನಲ್ಲೇ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲು ಹೊರಬಂದೆ. ಯಾವ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಬಂದು ಥೇಟರ್ ಹೊರಗಡೆ ನೋಡಿದೆ. ಇಂದೇ ನೋಡಿ 'ರೀಟಾ ಹೇವರ್ತ್ ಇನ್ ಲವ್ಸ್ ಆಫ್ ಕಾರ್ಮೆನ್' ರೀಟಾ, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇವರ್ತ್, ಕಾರ್ಮೈಕೆಲ್ ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ವಿಷಯ ನಿವೇದಿಸಿದೆ. ಅವರು 'ನೀವು ಎದೆಗಾನುವ ಹಾಗೆ ತಿಂದಿದ್ದಿರಿ. ಸದ್ಯ ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಚಾವ್. ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ತಿಂದಿದ್ದರೆ ಆಡ್ರಿ ಹೆಬ್ಬರ್ನ್ ಲಿಜ್ ಟೇಲರ್, ಷರ್ಮಿಳಾ, ಮಧುಬಾಲಾ ಎಲ್ಲರೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು' ಎಂದರು.

ನಿನ್ನೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಎದೆಗಾನುವ' ಹಾಗೆ ತಿಂದದ್ದು ಕಾರಣವೋ? ಸಿಗ್ಮಂಡ್ ಫ್ರೂಡನೋ ನಾನರಿಯೆ, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ 'ಕಾರ್ ಮೈಕೆಲ್' 'ಕಾರ್ಮೈಕೆಲ್' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ ಡಾಕ್ಟರೊಬ್ಬರು ಬಂದು 'ಬನ್ನಿ. ಎಂದು ಕರೆದೊಯ್ದರು.

'ಏನು ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಕಾರ್ಮೈಕೆಲ್ ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದೆ. ರಾಹುಲ್ ದ್ರಾವಿಡ್, ರಿಟಾ ಹೇವರ್ತ್, ಮರ್ಲಾನ್ ಬ್ರಾಂಡೋ ಈ ಎಲ್ಲ ಮಿಕ್ಸಪ್‌ಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ

'ನನಗೇನು ರೋಗ? ಎಂದೆ.

ಆತ ನಕ್ಕ.

'ನಿಮಗೆಲ್ಲಿ ರೋಗ. ನೀವು ಬಹುಶಃ ಕೊರವಂಜಿ ಲೇಖಕರು. ಅದರಲ್ಲೂ ಅ.ರಾ.ಸೇ. ಇರಬೇಕು ಈಚೆಗೆ ಬರಹ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಕಾರ್ಮೈಕೆಲ್, ಬರೆಯಿರಿ. ನಾನು ಮೀನಗುಂಡಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ' ಎಂದರು. ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು.

ನಂಬಿದರೆ ನಂಬಿ, ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡಿ, ಮರುದಿನ ಮೀನಗುಂಡಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ನಿಧನರಾದ ಸುದ್ದಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದೆ. ವಾಚಕರ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ.

★★★

ಪಾರ್ಶ್ವ ಸಂಗೀತ

◗ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯ

ಮೊನ್ನೆ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೀ ಚಿತ್ರ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನಪ್ರಿಯ ನಟನೊಬ್ಬನನ್ನು ಪೋಲೀಸರು ಬಂಧಿಸಿ ಜೇಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದರಲ್ಲ, ಆಗ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಮಗಳು, ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಳವಳಿಯನ್ನೇ ಸಾರಿದ್ದಳು. ಬರೀ ಚಳುವಳಿ ಸಾರಿದರೆ ಯಾರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿ ಗಾಜುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಡೆದಳು, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹರಿದು ಬಿಸಾಕಿದಳು. ಹೆತ್ತವರನ್ನೂ ಗುರುಹಿರಿಯರನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಬಯ್ದಳು. ಗೋಡೆಗೆ ಒದ್ದಳು, ಬಿದ್ದಳು, ಎದ್ದಳು, ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಮಾಡಿದಳು. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ "ಪರ್‌ದೇಶೀ ಪರ್‌ದೇಶೀ ಜಾನಾ ನಹೀ" ಎಂದು ಆರ್ತಳಾಗಿ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡಳು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಇಡೀ ಒಂದು ದಿನ ಆಮರಣಾಂತ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದಳು. ಆಮೇಲೆ ಹುತಾತ್ಮರಂತೆ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹದಿನೇಳು ಇಡ್ಲೀ ತಿಂದಳು.

ಈಗ ನೆಟ್ಟಗಾಗ್ಯಾಳ ಆರಾಮ ಇದ್ದಾಳ!

★★★

ಹದಿ ಹರೆಯದವರ, ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಮುದು ಮುದುಕರ ವರೆಗೆನ ನಮ್ಮ ಜನರ ಈ ಸಿನೆಮಾ ಹುಚ್ಚು ಅಂದಿಗಿಂದಿಗೂ ಇದ್ದದ್ದೇ. ಮೊನ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಶತಾಯುಷಿಗಳೊಬ್ಬರಿಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸತ್ಕಾರ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ಸಭಿಕರೊಬ್ಬರು ಶಯಾಷಿಗಳನ್ನು "ನೀವು ನೋಡಿದ ಮೊದಲೇ ಚಲನಚಿತ್ರ ಯಾವದು? ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ತಾರೆ ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶತಾಯುಷಿಗಳು ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸದೇ "ಆಲಮ್ ಆರಾ - ಹಾಗೂ ಮೆಚ್ಚಿನ ಚಿತ್ರತಾರೆ ಶಾಂತಾ ಆಪ್ಟೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ವಿ. ಶಾಂತಾರಾಮರ "ದುನಿಯಾ ನಾಮಾನೆ" ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಿದ ಅಂದಿನ ತಾರೆ ಶಾಂತಾ ಆಪ್ಟೆಗೆ ಒಲಿಯದ ಯುವಕರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ.

ದೇಶ ಕಾಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಷ್ಟೇ, ಹುಚ್ಚು ಅದೇ!

★★★

ಹಳೆಯ ಚಿತ್ರಗಳ, ಹಳೆಯ ಚಿತ್ರ ಗೀತೆಗಳ ಮಾತು ಬಂದರೆ, ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹರೆಯಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ... ಹಳೆಯ

ಚಿತ್ರಗಳು ಹಳೆಯ ಹಾಡುಗಳು ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದ ಭದ್ರಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಒಡೆದು ಅಲ್ಲಿನ ಅನರ್ಘ್ಯ ಧನ ದೌಲತ್ತನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುಲಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಸೂರೆಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸ್ಮರಣೆಯಂತೆ, ಬೆಂಬತ್ತಿ ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಗುಣಗುಣಿಸಲೇಬೇಕು.

''ಆವ್ಹೋ ಬನಾಯೇ ಘರವಾ ಪ್ಯಾರಾ....

ಪ್ಯಾರಾ ಪ್ಯಾರಾ ಜಗಸೇ ನ್ಯಾರಾ''... ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ

ಆಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ''ವಾರಾ'' ಕಂಪನಿಯ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಫೋನೋ ಇತ್ತು. ಯುರೇಶಿಯನ್ ಬಣ್ಣದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ, ಅಚ್ಚ ನೀಲಿಯ ಮಖಮಲ್ಲಿನ ತಿರುಗುಚಕ್ರ (DISC)ದ ಮೇಲೆ, ಒಂದೊಂದೇ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು, ಆ ಬದಿಗೊಮ್ಮೆ ಈ ಬದಿಗೊಮ್ಮೆ ಬದಲಿಸುತ್ತ ನಮ್ಮ ಯುವ ವಯಸ್ಸಿನ ಕೊನೆಯ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಇಂತಹ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ, ಯಾವಾಗಲೂ ತುಟಿಯೂದಿಸಿ ಸಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ತನ್ನ ಯೌವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ನಮ್ಮದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ; ನಮ್ಮ ತೀರ್ಥ ರೂಪರೂ, ಉಳಿದ ನರಸತ್ತ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರೂ, ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಅಂಜಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿದ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ವಯೋಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಂಡು ಖೋರನಾಗಿ ಪುಂಡು ಪೋಕರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅಂತೆಯೇ ನಮಗೆಲ್ಲ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಣ್ಮಣಿಯಾಗಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜ, ಎಪ್ಪತ್ತರ ಆಚೆಯ ಅಂಚಿನ ಭೀಷ್ಮ ಪಿತಾಮಹ, ಕರ್ಮಠ, ಕ್ರುದ್ಧ, ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ನಿರಂಕುಶನಾಗಿ, ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ, ದರ್ಪದಿಂದ ಬೆಂಕಿನವಾಬನಂತೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು, ಮನೆತನವನ್ನು, ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳವು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವೇದೋಕ್ತ ಮಂತ್ರ ಘೋಷಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ''ಆವ್ಹೋಬನಾಯೆ ಘರವಾ...'' ದಂತಹ ಅಭದ್ರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕನಲಿದ ಅಜ್ಜ ''ಏ... ರಂಡೇ ಮಕ್ಕಳ... ಒಂದು ಅಮರSS... ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮSS?... ವಾಯುಸ್ತುತೀನSS? ಏನಂತ ಬಂದಳಟೇ ಬಿಟ್ಟೂ ಬಿಡದS ಆ ಪಾತರದಾಕಿ ಹಾಡು ಕೇಳತೀರ್‍ಯೋ...'' ಎಂದು ಅರಚಿಕೊಳ್ಳದ ದಿನಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

(ವಾಚಕರು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ''ರಂಡೇ ಮಗನೇ'' ಎಂಬುದು ಒಂದು ಬೈಗಳ ಪದವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅಪಶಬ್ದವಾಗಲೀ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕಿರಿಯರನ್ನೂ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಒಂದು ರೂಢನಾಮ ಸಮುಚ್ಚಯವಾಗಿತ್ತಷ್ಟೇ! ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಾಷೆಯ ನಗರೀಕರಣದ ವಿಚಿತ್ರ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಈ ಪದ ತನ್ನ ಘನತೆಯನ್ನೂ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನೂ, ವಾತ್ಸಲ್ಯಮಯ ಸೂಚ್ಯಾರ್ಥವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಕೇವಲ ಅನ್ವರ್ಥಕ್ಕೆ, ಯಥಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಕಾಲ! ಇರಲಿ,) ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಬಂದರೆ; ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನೋಡಿದ ಯಾವದೋ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರದ,

''ಜೀವನ ನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರೀ

ಲೀಲಾ ಮಾನುಷ ರೂಪ'' ಎಂಬ ಹಾಡು ನೆನಪಿನ ತಳದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಆಗೀಗ ಕಚಗುಳಿ ಇಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಾಡಿನ ಜತೆಗೇ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡ, ನಾನು ಕೇಳಿದ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಕನ್ಯಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ದಿನ, ಗುಡಾರದ ಮೇಲೆ ಲೋಡಿಗೆ ಆತು ಕೂತ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯ ಹಿರಿಯರ್‍ಯಾರೋ ''ಏನಾರ, ಚೂರು ಪಾರು ಹಾಡೂ ಹಶೀ ಕಲತೀ ಏನವಾ ತಂಗೀ'' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಲೂ ಈ ನಮ್ಮ ಸೋದರತ್ತೆ ''ಜೀವನ ನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರೀ...'' ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರು ''ಛೇ... ಛೇ... ಸಿನೇಮಾದ ಹಾಡು ಹೇಳೋ ಹುಡುಗಿ ನಾಳೆ ಸಂಸಾರ ಏನು ಮಾಡ್ಯಾಳು? ಮರ್‍ಯೋ ಬಾಡ'' ಎನ್ನುತ್ತ ಎದ್ದು ಹೋದರಂತೆ.

★★★

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಜವಾನೀ ಹಾಡುಗಳು, ಎಂದರೆ ಯೌವನದ ದಿನಗಳ ಹಾಡುಗಳು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೂ ನಾವೆಲ್ಲ ಈ ನಮ್ಮ ಜವಾನೀ ದಿನಗಳ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕನಸುಗಣ್ಣಿಗರಾಗಿ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ನನಗೆ ನನ್ನದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ನನ್ನ ತೀರ್ಥರೂಪರ ಜವಾನೀ ಹಾಡುಗಳೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿವೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರೂ ಸಿನೇಮಾ ಪ್ರಿಯರಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಗುಣಗುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಕೇಳಿರಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ

''ದೂರದೇಶಕಾ ರಹನೇವಾಲಾ

...ಆಯಾ ದೇಶಪರ ಆಯಾ...''

ಇಲ್ಲವೇ *''ಚಲ್ ಚಲ್ ರೇ ನೌಜವಾನಾ.. ಚಲ್ ಚಲ್‌ರೇ ನೌಜವಾನ*

ದೂರತೇರಾ ಗಾವ್ ಜಾರನ ಥಕೇ ಪಾಂವ್''

ಅಥವಾ *''ನಗರೀ ಮೇರಿ ಕಬತಕಯೂಹಿ ಬರಬಾದ ರಹೇಗಿ''* ಇಂತಹ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನಾನೂ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.

ಅಂತೂ ಕಳೆದ ಕೆಲವು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಸಿನೇಮಾ, ಮೂಕಿಯಾಗಿ ಟಾಕಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿ, ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸಿನೆಮಾ ರಂಗಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟದ್ದು - ಎಂದರೆ ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದೇ, ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ಆಫೀಸಿನ ಆಳು ಹಮೀದನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೂಡದೇ, ಒಬ್ಬನೇ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಟಿಕೇಟು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದ ಮೊದಲ ಚಿತ್ರ - ಕರಣ ದಿವಾಣನ ''ರತನ್'' ಚಿತ್ರದಿಂದ.

ಶ್ರಾವಣದ ಮಳೆಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸಿದ ಈ ಚಿತ್ರದ ಹಾಡುಗಳು, ಇಂದಿಗೂ, ಮಳೆಗಾಲದ ಮೊದಲ ಮೋಡ ಹಣಕಿಕ್ಕಿದೊಡನೆ ನನ್ನ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಆರ್ದ್ರಗೊಳಿಸತೊಡಗುತ್ತವೆ.

ನಾಯಕ ಕರಣ ದಿವಾನನ

''ಜಬ ತುಮಹಿ ಚಲೇ ಪರದೇಶ

ಲಗಾಕರ ಠೇಸ ಓ ಪ್ರಿಯತಮಪ್ಯಾರಾ

ದುನಿಯಾಮೆ ಕೋನ ಹಮಾರಾ''

ಅಥವಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಾಯಕಿ ಜೋ ಹರಾಬಾಯಿಯ

''ಸಾವನಕೆ ಬಾದಲೋ...

ಇನಸೆ ಯೆ ಜಾಕಹೋ'' ಅಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹಾಡುಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಈ ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿಗೂ ಕೂಡ, ಏನೇನೋ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದು ಪೀಡಿಸ ತೊಡಗುತ್ತವೆ.

ವರ್ಷ ಋತುವಿಗೂ ವಿರಹಕ್ಕೂ ಏನು ನಂಟು ಇದ್ದಿದ್ದೀತು? ನಮ್ಮ ಚಿರಪರಿಚಿತ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಯಕ್ಷ, ತನ್ನ ನಲ್ಲೆಗೆ ಮೇಘ ಸಂದೇಶ ಕಳಿಸಿದ್ದು ''ಆಷಾಢಸ್ಯ ಪ್ರಥಮ ದಿವಸ''ದಂದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಅಷ್ಟೇಕೆ ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ನವ ವಿವಾಹಿತ ತರುಣ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಮೊದಲ ಆಷಾಢಕ್ಕೆಂದು ತವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿದ್ದು ನೆನಪಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿ - ಎಂದರೆ, ವೈಶಾಖಕ್ಕೆ ಮದುವೆಯ ರುಚಿ ತೋರಿಸಿ ಆಷಾಢಕ್ಕೆ ಅಗಲಿಸುವ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿ - ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸಂತೋಷ!

ರಾಜಕಪೂರನ ''ಬರಸಾತ'' ಚಿತ್ರದ ದಟ್ಟ ಮೇಘಾಚ್ಛಾದಿತ ಗಗನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿರುವ ಯುಗಳ ಗೀತೆ

''ಛೋಡಗಯೇ ಬಾಲಮ್... ಮುಝೆ ಹಾಯ್ ಅಕೇಲಾ ಛೋಡಗಯಾ

ಟೂಟಗಯಾ ಸಾಜನ್... ಮೇರಾ ಪ್ಯಾರ ಭರಾದಿಲ್ ಟೂಟ ಗಯಾ''

ಎಂಬ ಹೃದಯ ಬಿರಿಯುವ ಹಾಡನ್ನು ಮರೆಯಲಾದೀತೇ?

ಬಹುಶಃ ಶಾವಣ ಭಾದ್ರಪದಗಳ ಈ ವಿರಹ ಗೀತೆಗಳು ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ತಳ ಊರಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ, ಮೊಫ್ಯೂಸಿಲ್ ಪಟ್ಟಣದ ವಾತಾವರಣವೂ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು.

ನಮ್ಮದು ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ಅಂಚಿನ, ಮಲೆನಾಡ ಸೆರಗಿನ, ಇತ್ತ ತೀರ ಹಳ್ಳಿಯೂ ಅಲ್ಲದ, ಅತ್ತ ತೀರ ಪಟ್ಟಣವೂ ಅಲ್ಲದ ಊರು. ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ವರೆಗೆ ಬಿಟ್ಟೂ ಬಿಡದೇ ಸುರಿವ ಜಿಟಿ ಜಿಟಿ ಮಳೆ ಕೊಚ್ಚೆ ತುಂಬಿದ ರಸ್ತೆಗಳು. ಚಪ್ಪಲಿಯ ಚಟಕ್ ಪಟಕ್‌ನಿಂದ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಷ್ಟೂ ನಿಮ್ಮ

ಪಾಯಿರ್ಝಾಮದ - ಯಾ - ಲಂಗದ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಕುಂಕುಮದ ಓಕುಳಿ ಸಿಡಿಸುವ ಕೆಂಪು ರೊಜ್ಜು. ಕಾಲೇಜು ರಸ್ತೆಯ ಎರಡೂ ಬದಿಗೆ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಹುಣಸೆಯ ಹಾಗೂ ಆಲದ, ಮಳೆ ಹನಿ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುವ ಮರಗಳು. ಸುತ್ತೂಕಡೆ ಹಚ್ಚಹಸಿರು, ಹಸಿರನ್ನೇ ಹೊದ್ದ ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳು, ಕೊಳ್ಳ ಕೊರಕಲುಗಳು ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ ಕಿಪ್ಲಿಂಗನ 'ಜಂಗಲ್‌ಬುಕ್' ತರಹದ ಜಂಗಲ್ಲು, ಮಾವು, ಹಲಸು, ಪೇರಲ, ನೇರಳೆ, ಆದಿಯಾಗಿ ಕೈಗೆಟಕುವ ಹಣ್ಣುಗಳು, ದಟ್ಟ ಕಾಳ್ಗತ್ತಲು, ಹಾಲು ಬೆಳದಿಂಗಳು, ಮೈಗೆಲ್ಲ ಚಳಿ ತೀಡುವ ಥಂಡೀ ಎಳೆ ಬಿಸಿಲು, ಕಾಲೇಜು ಬೀದಿಯ ತುಂಬ ಬಳುಕುತ್ತ ನಡೆದಿರುತ್ತಿದ್ದ ಚಂದಾ ಚಂದಾದ ಹುಡುಗಿಯರು, ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಊರಿನ ಎರಡೋ ಮೂರೋ ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ "ಮೇಲಾ" "ಅಂದಾಜ" "ಬರಸಾತ್" "ಆನ್" "ಆಹ" ದಂತಹ ಎದೆ ಕಲಕುವ ಚಿತ್ರಗಳು! ಹುಡುಗರು ಕೆಡಲಿಕ್ಕೆ; ಕೆಟ್ಟು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು?

ಕವಿಗಳು, ಲೇಖಕರು, ಶಿಕ್ಷಕರು, ಸಂಗೀತಗಾರರು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರು, ಪಿಂಚಣಿದಾರರು ಮೆಚ್ಚಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಊರು. ಊರಿನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸೋಶಿಯಲ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ, ಗಂಡುಗಚ್ಚೆ ಹಾಕಿ ಧೋತರ ಉಟ್ಟು, ಶರಟಿನ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಗುಂಡಿಯನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಕರೀ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಹಾರಿ ಬೀಳದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸುತ್ತ ಟೆನ್ನಿಸ್ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ವಕೀಲರು ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಕಣ್ಣಿಗೊಂದು ಹಬ್ಬವಾಗಿತ್ತು.

ನಿಜ, ನಮ್ಮ ಊರು ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿಯೋ, ಊಟಿಯೋ ಆಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಖಂಡಿತಕ್ಕೂ ಅದೊಂದು ಸ್ನೇಹಮಯೀ ಊರು ಆಗಿತ್ತು. ಮಾಲಗುಡಿಯಂತೆ!

ನಾವು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗಲೇ ಊರು ಹೀಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಕಾಲಕ್ಕಂತೂ ಹೇಗಿರಬೇಡ? ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬೈಸಿಕಲ್ಲೇ ಅಪರೂಪವಾಗಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಚಿತ್ರ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲೇಜು ತರುಣಿಯರು ಹುಡುಗರೊಡನೆ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯುತ್ತ, ಹಾಡು ಹೇಳುತ್ತ, ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ಬೀದಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ಹೊರಟದ್ದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಹೇಗಾಗಿರಬೇಡ? ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಕಾಲದ ಹುಡುಗರಿಗೆ, ಪಾಂಚೋಲಿಯವರ "ಖಜಾಂಚಿ" ಚಿತ್ರದ ತಾರೆ ಸೈಕಲ್ ವಾಲಿ ನಾಯಕಿ ಮಿರ್ಷಿದ್, ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿದ್ದರೆ ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ?

ಅಂತೆಯೇ ಆರವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಹುಡುಗರು ಕಿಶೋರಕುಮಾರನ "ಚಲ್ತೀ ಕಾನಾಮ ಗಾಡಿ"ಯ

"ಪಾಚರೂಪಯ್ಯ ಬಾರಾ ಆಣಾ...

ಬಾರಾ ಆಣಾ... ಬಾರಾ ಆಣಾ..." ಎಂದು ಕಿರುಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನರ ಹರಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ತೀರ್ಥರೂಪರು ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೈಕಲ್‌ವಾಲೀ "ಮಿರ್ಷೀದ"ಳ "ಖಜಾಂಚಿ" ಚಿತ್ರದ ಹಾಡು,

''ಸಾವನಕೆ ನಜಾರೆ ಪೈ - ಆ ಹಾ... ಹಾ ಹಾ
ಕಲಿಯೋಕೆ ಯೌವನಪೆ ಭವರೇನಾ ಮರೆನಾರೆ'' ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾವೇ ತನ್ಮಯರಾಗಿ, ಕನಸುಗಣ್ಣಿಗರಾಗಿ, ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದ ವರ್ತನೆ ಹಾಲಿನವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕಳ್ಳ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಏನೋ... ಅವರವರ ಕಾಲದ ನೆನಪು, ಅದರ ಸುಖ ಅವರಿಗೆ, ನಮ್ಮದು ನಮಗೆ.

★★★

ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಶಾಮಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕರ ಸೊಕ್ಕಿದ ಹರಯ. ಬಂಡಾಯದ ವಯಸ್ಸು... ಇಸ್ತ್ರೀ ಮಾಡಿ ಗೆರೆಗೆರೆಯಾಗಿ ಮಡಿಸಿದ ಬಿಳೀ ಪಾಯಿಜಾಮಾ, ಶರಟು ತೊಟ್ಟು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸೈಗಲ್‌ನಂತೆ ಮಾರುದ್ದ ಕೂದಲು ಬಿಟ್ಟು, ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡು ಗುಣಗುಣಿಸುತ್ತ, ಸಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ, ನೆಲ ಒದ್ದು ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹಿರಿಯರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ 'ಪ್ಲೇಯರ್ಸ್-ನೇ ವಿಕಟ್' ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರೀ, ಬೆಂಕಿನವಾಬ ಅಜ್ಜನಿಗೂ, ಶಾಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೂ ಎಣ್ಣೆ ಶೀಗೇಕಾಯಿ, ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣ.

''ಶಾಮ್ಯಾ ಧಡ್ಡ ರಂಡೇಗಂಡ... ನಾಯಿಕಿಣೆ ಹಂಗ ಕೂದಲಾ ಬಿಟ್ಟೇದಿ ನಾಚಿಕೆ ಬರೂದಿಲ್ಲ?... ಹೆಳ್ಳು ಹಾಕ್ಕೋತೀಯೇನು?... ನಿನ್ನ ಹೇಣ್ತಿ ಹೆಳ್ಳಭಂಗಾರ ನೀನS ಹಾಕ್ಕೋ... ಕತ್ತೇ... ಆ ಕೂದಲಾಯಲ್ಲಾ ತಗಿಸಿ ತಲಿಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು, ತಿರುಗಿ ಭ್ರಾಂಭ್ರ ಹಂಗ ಆಗೋ ತನಕ ನನ್ನ ಮಾರೀ ನೋಡಬ್ಯಾಡಾ'' ಎಂದು ನಮ್ಮ ಬೆಂಕೀನವಾಬ ಅಜ್ಜ ಗುಡುಗಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಳಗುತ್ತಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಶಾಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಈ ಮುದುಕನ ಮಾರೀ ನೋಡುವದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸ್ಥಾ ಇದ್ದಂಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಈ ಶಾಮಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ನಮ್ಮ 'ಹೀರೋ' ಆಗಿದ್ದ! ನಾವೆಲ್ಲ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಾಮಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ನಾಯಕ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಸಿನೇಮಾ ಹಾಡು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನು... ತುಟಿ ಕೊಂಕಿಸಿ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವ ಆ ಗತ್ತೇನು... ಬೆಂಕಿನವಾಬನಿಗೆ ಆಗೀಗ ಎದುರುತ್ತರ ಕೊಡುವ ಆ ಠೇಂಕಾರವೇನು, ಒಂದೇ ಎರಡೇ? ಆಗ ನನಗೆ ಬಹುಶಃ ಆರೋ ಏಳೋ ವರುಷ; ತುಂಬಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚಿಕ್ಕವ ನಾನೆಂದರೆ ಶಾಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ನನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಜತೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎರಡು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿದ್ದವು, "ದೊಡ್ಡಾಂವ ಆಗಿಂದ ಶಾಮಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಹಂಗ ಸಿನೇಮಾ ಹಾಡು ಹಾಡುವದು, ಎರಡನೆಯದು ಅವನ ಹಂಗSS ಷ್ಟ್ಯಾಯಿಲಿಶ್ ಆಗಿ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದೋದು."

ಉಳಿದ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಏನಾದವ್ವೋ ಏನೋ, ಆದರೆ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಹಾಡು ಹಾಡುವ ಮತ್ತು ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎರಡೂ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು, ಬಲು ಬೇಗನೇ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೈಗೂಡಿದವು. "ದೊಡ್ಡಾಂವ ಆಗೋ" ಅವಶ್ಯಕತೆ ಸಹಿತ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ!!

ಶಾಮಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ಒಂದು ಅಮೃತಾಂಜನದ ತಗಡಿನ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಿತ್ಯ ಕ್ಷೌರದ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಈ ಕ್ಷೌರದ ಡಬ್ಬಿಯ ಮುಚ್ಚಳದ ಒಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಎಡಗಡೆಯ ಮೂಲೆಗೆ, ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಅಳತೆಯದೊಂದು ದುರ್ಗಾಖೋಟೇನ ಫೋಟೋ ಅಂಟಿಸಿದ್ದ. ಈ ಬೆಡಗಿನ ಫೋಟೋದೊಳಗೆ ದುರ್ಗಾಖೋಟೆ, ಹಂಟರವಾಲೀ ಹಂಗ ವೇಷಭೂಷಣ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಎದೆಗೆ, ಭುಜದಿಂದ ಇಳಿಬಿದ್ದ ಅಡ್ಡಪಟ್ಟಿ, ಭುಜಕೀರ್ತಿಗಳು, ತಲೆಗೊಂದು ರಾಬಿನ್‌ಹುಡ್ ಟೋಪಿ, ಕಾಲಿಗೆ ಎತ್ತರದ ಕುದುರೆ ಸವಾರರ ಬೂಟುಗಳು, ಕೊರಳಿಗೊಂದು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಸ್ಕಾರ್ಫ, ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ರಾಬಿನ್ ಹುಡ್‌ನ ಮಹಿಳಾ ಅವತಾರವೇ ಆಗಿದ್ದಳು. ಬಹುಶಃ ಈ ಫೋಟೋ ದುರ್ಗಾಖೋಟೇನ "ಅಮರಜ್ಯೋತಿ" ಚಿತ್ರದ್ದಿರಬೇಕು.

ದಿನಾಲೂ ಶಾಮಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಎದುರಿನ ಗೋಡೆಗೆ ತಾಗಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕೈ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗೆಲ್ಲ ನಾನು ಈ ಕ್ಷೌರಕರ್ಮದ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟು. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿ ಇಡುವದು, ಕನ್ನಡಿ ಜಾರಿ ಬೀಳದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿನೀರು ತಂದುಕೊಡುವುದು, ಆಗಾಗ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಗಡ್ಡ ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಗರೇಟನ್ನು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪೂರ್ತಿಕವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವದು, ಇವೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕೆಲಸಗಳು.

ಮುಖಕ್ಕೆಲ್ಲ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಬ್ರಶ್‌ನಿಂದ ಸಾಬೂನು ಮೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೋ, ಇಲ್ಲವೇ ಕತ್ತರಿಯಿಂದ ತನ್ನ ರೋನಾಲ್ಡ ಕೋಲಮನ್ ತರಹದ ತಲವಾರ ಕಟ್ ಮೀಶೆಯನ್ನು ಟ್ರಿಮ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೋ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ದುರ್ಗಾಖೋಟೇನ ಭಾವಚಿತ್ರದೆಡೆಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ತುಂಬಿದ ಪ್ರೇಮ ಕಟಾಕ್ಷ ಬೀರುತ್ತ, ತುಟಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ಸಶಬ್ದ ಹಾರು ಮುತ್ತನ್ನು (flying kiss) ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಮಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ನವ ವಿವಾಹಿತ ಹೆಂಡತಿ, ನಮ್ಮ ಸಣ್ಣ ಕಾಕೂ, ಏನೇನೋ

ಸವ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ತಮ್ಮ ಪತಿದೇವನ ಈ ವಿವಾಹಬಾಹಿರ ಹಾರು ಮುತ್ತಿನ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಅವನನ್ನು 'ಗುನ್ಹೆ' ನಡೆದಾಗಲೇ ಹಿಡಿದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಶಾಮುಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಬೇಕು ಬೇಕೆಂದೇ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗೆಲ್ಲ ಅವರ ನಗೆಯೇನು... ಸಂತಸವೇನು... ಪ್ರೀತಿಯ ಉಬ್ಬರವೇನು ಅವರ ಆ ಪ್ರಣಯ ಕಲಹದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತ ಪೆಚ್ಚು ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ನಗುತ್ತ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತ ಚೀರಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದು ನವ ವಿವಾಹಿತರ ಬದುಕು, ಪ್ರಣಯ ಕಲಹದಲ್ಲಿ ಕಲಹಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಣಯವೇ ಮುಕ್ಕಾಲುಭಾಗ ಮೆರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗೆಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ;

"ದಿಲ್ಲೀಸೇ ದುಲಹನ ಲಾಯಾರೇಽಽ ಹೈ ಬಾಬೂಜಿ" ಎಂದು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಣ್ಣ ಕಾಕೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರದಿದ್ದರೆ,

"ಪಿಯಾ ಮಿಲನಕೋ ಜಾನಾ... ಆಽಽ - ಪಿಯಾ ಮಿಲನಕೋ ಜಾನಾ" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಾಡಿ ಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಕಾಕೂಗೆ ಸಂದೇಶ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ನವ ದಂಪತಿಗಳ ಹುಚ್ಚಾಟ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ, ಕೆಳಗೆ ದೇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಂಕಿನವಾಬ, ವ್ಯಗ್ರನಾಗಿ, ವಿಘ್ನ - ಸಂತೋಷಿಯಾಗಿ ಮೇಲೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹುಸಿ ಕೆಮ್ಮು ಕೆಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ವಾರ್ನಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಕೇಳಿದೊಡನೆ, ಸಣ್ಣ ಕಾಕೂ ಶಾಮುಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ತೋಳಬಂದಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೆದರಿದ ಹುಲ್ಲೆಯಂತೆ ಚಂಗನೇ ಹಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗೆಲ್ಲ ಅವರು ಎಷ್ಟೊಂದು ನಾಚಿ ಕೆಂಪಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು! ಸಣ್ಣ ಕಾಕು ಕೆಳಗೆ ಓಡಿದ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಿನ ವರೆಗೆ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಅವರು ತೂರಿಹೋದ ಸಂತಸ ಪಸರಿಸಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಮೇಲೆ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ವರುಷಗಳಾಗಿರಬೇಕು, ಚಲುವಿಕೆಗೆ, ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ, ಸಂತಸಕ್ಕೆ, ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಕಾಕೂ ವಿಷಮಶೀತ ಜ್ವರದಲ್ಲಿ ನರಳಿ ಸತ್ತುಹೋದರು.

ಆ ಅಂಧಃಕಾರಮಯ ದಿನಗಳ ಒಂದು ನೆನಪು ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡದೇ ಬೆಂಬತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ಕಾಕೂ ತೀರಿಹೋದ ದಿನ ನಮ್ಮ ಬೆಂಕಿನವಾಬ, ದೇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕಟ್ಟಿಗೆ ತಲೆ ಘಟ್ಟಿಸುತ್ತ, "ಆ ಹುಡುಗೀ ಬದಲೀ ನನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದಿತ್ತೇನೋ... ನಿನಗ ದೇವರು ಅಂತ ಯಾಕ ಅನಬೇಕೋ?" ಎಂದು ಹಲುಬುತ್ತ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಅತ್ತಿದ್ದ.

ಇತ್ತ ಶಾಮಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಅವಸ್ಥೆ ಹೇಳುವುದೇ ಬೇಡ. ಈಗ ಅವನ ಕ್ಷೌರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಾಪೋಟೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಆ ಜಾಗೆಯನ್ನು ಸಣ್ಣ ಕಾಕೂನ ಒಂದು ಮುತ್ತೈದೆ ಚಿತ್ರ ಅಲಂಕರಿಸಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಯಾವಾಗಲೂ,

"ದಿಲ್ ಜಲತಾ ಹೈತೋ ಜಲನೇದೇ
ಆಸೂನಬಹಾ ಪರಿಯಾದನಕರ್" ಎಂಬ ಮುಕೇಶನ ಹಾಡನ್ನೋ ಅಥವಾ *"ಜಬ ದಿಲ್‌ಹೀ ಟೂಟಗಯಾ...*
ಜಬದುಹಿ ಟೂಟಗಯಾ ಹಮಜೀಕೇ ಕ್ಯಾ ಕರೇಂಗೆ"

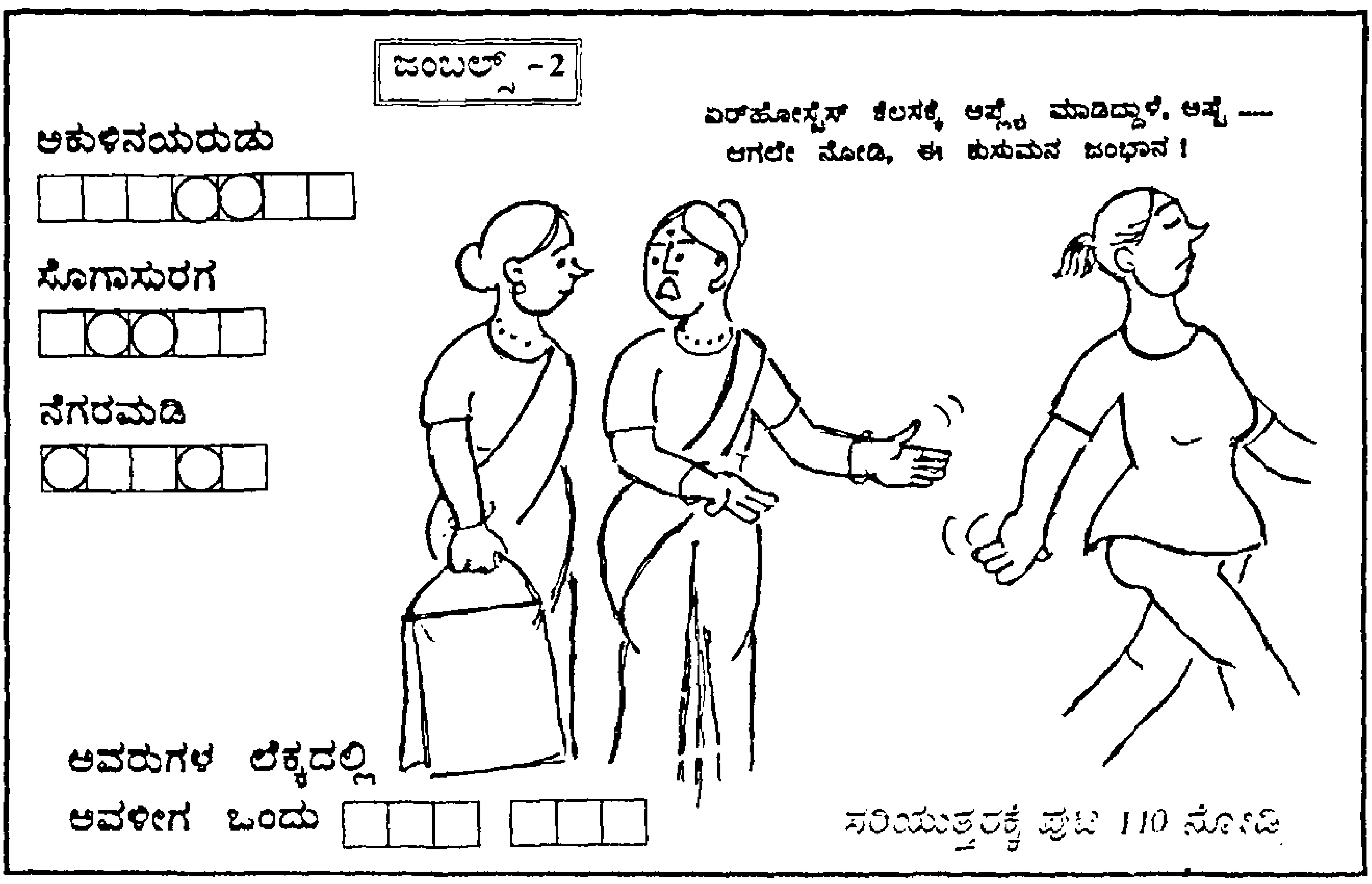
ಎಂಬ ಸೈಗಲ್‌ನ ಹಾಡನ್ನೋ ಗುಣಗುಣಿಸುತ್ತ ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟಿನೆಟ್ಟು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದ.

ಈಗ ಇದೆಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸ.

★★★

ಮುಂದೆ ದಿನಗಳೆದಂತೆ ನಾನು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬಿದ್ದೆ. ಧೊಡ್ಡಾಂವ ಆದೆ. ಬದುಕು ತನ್ನ ವಿಶ್ವರೂಪ ತೋರಿಸುತ್ತ, ನನ್ನನ್ನು ಹೆದರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಶುಭ್ರ ಶ್ವೇತ ಸ್ನಿಗ್ಧ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಬೆನ್ನಿಗೇ ಅಂಧಕಾರಮಯ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬೆದರಿದೆ. ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ವರುಷಗಳೇ ಉರುಳಿದಂತೆ ಇದೆಲ್ಲ ರೂಢಾನs ಆತು. ಇದು ಇರೋದೇ ಹೀಂಗ ಅಂತಗೊತ್ತಾತು, ಅದಕ್ಕs ಈಗ ಯಾವಾಗಿದ್ದರೂ,

"ಬದುಕಿದು ಜಟಕಾ ಬಂಡೀ
ಇದು ವಿಧಿಯೋಡಿಸುವಾ ಬಂಡಿ" ಎಂದು ಗುನುಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿ ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್ ಮತ್ತು ನಾ ಮೆಚ್ಚಿದ ಅವರ ಕೃತಿಗಳು

ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ರಾವ್

ಕನ್ನಡ ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಾಸ್ಯ ದಿಗ್ಗಜರಲ್ಲಿ ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್‌ರವರೂ ಪ್ರಮುಖರು. ಶ್ರೀಯುತರು ಜನಿಸಿದ್ದು 6-2-1921. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಂಟರ್ ಮೀಡಿಯಟ್. ಉದ್ಯೋಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ H.A.L. ಕಾರ್ಖಾನೆ.

ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್‌ರವರು ನಾಟಕ, ಕಾದಂಬರಿ, ಕಥೆ, ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ಇವರ ನಾಟಕ 'ಅಳಿಯದೇವರು' ಅಂದಿನ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡು ಇಂದಿಗೂ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳೇ ಮುಂದೆ ಮಾವನಮನೆ, ಮಾವನ ಮಗಳು ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಓದುಗರನ್ನು ನಗೆಗಡಲಲ್ಲಿ ತೇಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮರು ಮುದ್ರಣಗೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದಾ. ದೀ. ಯವರ ಮತ್ತೊಂದು ನಗೆ ನಾಟಕ 'ಲಂಬೋದರ' ಸಹ ಜನಪ್ರಿಯ. 'ಗಾಂಪರ ಗುಂಪು' ವಿದೇಶ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ 'ಮರಳಿ ಮಠಕ್ಕೆ' ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಪ್ರಸಂಗ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಧಾರಾವಾಹಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್‌ರವರ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಡಾ|| ಶಿವರಾಂ (ರಾ. ಶಿ.)ರವರ 'ಕೊರವಂಜಿ' ಹಾಸ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 'ಪಕೋಡ ಪ್ರಿಯ' ಮತ್ತು 'ಗಾಂಪರ ಗುಂಪು' ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ ಕೃತಿಗಳು.

'ಪಕೋಡಪ್ರಿಯ' ದಫೇದಾರ್ ದೇರಣ್ಣನವರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಣ, ಅವರ ಮತ್ತು ಲೇಖಕರ ಜೆಟ್ಟಿ - ಆಡಿದ ಮಾತು, ಅವರ ಕಥೆ, ಸಾಹಸ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಸಾ|| ಸಾವಂತ್ರಮ್ಮ ಹಾಗೂ ದ. ದೇ. ನವರ ಪಕೋಡಪ್ರಿಯತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ಹಾಸ್ಯಮಯವಾಗಿ ಲೇಖಕರು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ, ದಾರ್ಶನಿಕ, ಮಂಕುತಿಮ್ಮನ ಕಗ್ಗದ ಕರ್ತೃ ಡಾ|| ಡಿ. ವಿ. ಜಿ. ಯವರು ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯುತ್ತ "... ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸೃಷ್ಟಿ - Charactor creation ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಚಿರಕಾಲ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆಗಾಗ ಎದ್ದು

ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದವರು Dickens, Thalkery ಮೊದಲಾದವರು. ನಿಮ್ಮ ದಫೇದಾರ್ ದೇರಣ್ಣೋರು ಅಂಥಾ ವ್ಯಕ್ತಿ...'' ಎಂದರು ಪಕೋಡಪ್ರಿಯ ಕೃತಿಯನ್ನು ಎದೆತುಂಬಿ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ.

ನನಗೆ ಈ ಕೃತಿ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಾಹಸ, ಪ್ರಸಂಗಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಜರುಗಿರುವುವು. ಅಂದರೆ ಬಾಗೂರು, ನೀರಗುಂದ, ಹೊಸದುರ್ಗ ಮತ್ತು ಆಸುಪಾಸಿನ ಸ್ಥಳಗಳು. ಈ ಕೃತಿಯ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೂರಿನ ಪರಿಚಯ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿವೆ. ಈ ಲೇಖಕರಿಗೆ ನಮ್ಮೂರಿನ ಪರಿಚಯ ನಮಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದ ನಮ್ಮೂರಿನವರಿಗೆ ಅನಿಸಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ!

ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ಉಲಿಷಿಕಾರಿ' ಪ್ರಸಂಗವಾಗಲಿ, 'ಬಿಕ್ಕೋಜಿ - ತುಕ್ಕೋಜಿ'ಯವರ ಇತಿಹಾಸ, ದ.ದೇ.ನವರ ಮತ್ತು ಸಾ|| ಸಾವಂತ್ರಮ್ಮ ನವರ ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸಂಗ - 'ಸುಲಗ್ನ ಸಾವಧಾನ', ಗಂಡ - ಹೆಂಡಿರ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಬಾಗೂರಿಗೆ ನಡೆಯುವ 'ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ', ಮಗ 'ಬೀರಣ್ಣ' ಜನನ-ಹೀಗೆ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಮ್ಮೂರೆ ಆಗಿದೆ (ಬಾಗೂರು - ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು, ನೀರಗುಂದ - ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ಊರು, ಹೊಸದುರ್ಗ. ನಾನು ಓದಿದ ಊರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರ)

'ಉಲಿಷಿಕಾರಿ' ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಪಕೋಡಪ್ರಿಯ ದ.ದೇ.ರವರು ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡ್ತಾ ''ಹೊಸದುರ್ಗ ತಾಲ್ಲೋಕು ಬಾಗೂರಲ್ಲೇ ಮೊದಲು ನಾನು ಬಂದೂಕು ಬಾರು ಮಾಡೋದು ಕಲ್ತದ್ದು. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ಹರೇದ ಹುಡುಗ, ಚಿಗುರು ಮೀಸೆ, ಅಗಲ ಎದೆ, ಆರುವರೆ ಅಡಿ ಎತ್ತರ...'' ಸಂಭಾಷಣೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ದ.ದೇ.ರವರ ಶಿಕಾರಿ ಪ್ರಸಂಗದ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ನಮ್ಮೂರು ಕಡೆಯ ಕರಡಿಗಳ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ''ಕೆಲ್ಲೋಡು ಕರಡಿಗಳು ಮಹಾಕಿಲಾಡಿ, ಮತ್ತೋಡು ಕರಡಿಗಳು ಮಾದ್ದು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. (ಮತ್ತೋಡು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ತವರು ಮನೆ!) ಜಾಂಬು ಬೆಟ್ಟದ ಕರಡಿಗಳಿಗೆ ದ.ದೇ. ನವರ ಹೆಸರು ಸಿಂಹ ಸ್ವಪ್ನವಂತೆ! ಅವರನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಕೆಲವು ಕರಡಿಗಳು ಸತ್ತ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಡುತ್ತವಂತೆ! ಮುಂದಿನ ಹುಲಿ ಶಿಕಾರಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿಯೇ ಸವಿಯಬೇಕು!

'ಬಿಕ್ಕೋಜಿ - ತುಕ್ಕೋಜಿ' ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಇವರು ಖದೀಮರು. ಇವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆ ಹಿಡಿಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ ಮತ್ತವರು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕರೂ ನುಣುಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ... ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಒಳ ಹೊರಗನ್ನು ಪಕೋಡ ತಿನ್ನುತ್ತ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಕಥೆಯನ್ನೇ ಬಿಚ್ಚುತ್ತಾರೆ-

''ಈ ತುಕ್ಕ-ಬಿಕ್ಕರಿಗೆ ಕುಡಿಯೋದೊಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಸಾಲುಗಳು ತಸ್ಕರರಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಬುರುಡೆ ಎಂಡಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ

ಕಳ್ಳತನದ ಗುಟ್ಟನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಕೇಸು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯೋ ಹಂಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತಿದ್ರು.''

''ಯಾವ ಊರು ಕಡೆಯವರು ಇವರು?''

''ಶಿವನೇ ಬಲ್ಲ - ನಾನು ಬಾಗೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಇವರುಗಳ ವಂಶಸ್ಥರು ಬಾಗೂರು ಹೋಬಳಿ ನೀರಗುಂದ ಗ್ರಾಮದ ಕಡೆಯವರು ಎಂದು ಚಿಕ್ಕೋಜಿಯೇ ನನ್ನ ಕೈಗೊಮ್ಮೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಹಕ್ಕ-ಬುಕ್ಕರು ವಿಜಯನಗರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೂಂತ ಕೇಳಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆ? ಹಾಗೆ ಈ ತುಕ್ಕ-ಬಿಕ್ಕರು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಪ್ರಭಾವವಿರುವ ತಸ್ಕರ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರು.''

'ಪಕೋಡಪ್ರಿಯ' ಗ್ರಂಥದ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲೂ ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಡೆಯುವುದು ಸರಸ ಸಂಭಾಷಣಾ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿವೆ.

ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗೆಜೆಟಿಯರನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಕಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಮಾಹಿತಿಗಿಂತಲೂ ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತರವರ ಪಕೋಡ ಪ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೂರಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಾಸ್ತವಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿರುವುದು ಕಡಮೆ ಮಹತ್ವದಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದಿ|| ಲೇಖಕರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು!

ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್‌ರವರ ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆ ''ಗಾಂಪರ ಗುಂಪು'' ವಿಲಾಯ್ತಿ ಪ್ರವಾಸ ಕುರಿತು ಬರೆದ ವಿನೋದ ಕಾದಂಬರಿ. ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ''...ಎಚ್.ಎ.ಎಲ್. ವಿಮಾನ ಕಂಪನಿಯ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಯೋಗ ದೊರಕಿದೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆ ಗುರುಗಳಾದ ಗಾಂಪರೊಡೆಯವರು ಬರುವವರಿದ್ದಾರೆ... ಈ ಗಾಂಪರೊಡೆಯರ ವಿನೋದ ಸಾಹಸ ಕಥೆಯನ್ನು ಡಾ|| ಶಿವರಾಂ (ರಾ.ಶಿ.) ಸತತ ಮೂರು ವರ್ಷ 'ಕೊರವಂಜಿ' ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಂತುಗಳಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು'' ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರವಾಸ ಕಥನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಲೇಖಕರು ತಾವು ಕಂಡ ವಿದೇಶಿ ಪ್ರವಾಸದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ''ಗಾಂಪರಗುಂಪು'' ಕನ್ನಡ ಅಪರೂಪದ ವಿದೇಶ ಪ್ರವಾಸ ಕುರಿತ ವಿನೋದ ಕೃತಿ. ಗಾಂಪರೊಡೆಯರ ಮೂಲ ಗುರುಗಳ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು (ರಾವ ಬಹದ್ದೂರ್ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರ 'ನಗೆಗಡಲು') ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿ ಎನಿಸಿದೆ. ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್‌ರವರು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ''ಹೊಸದುರ್ಗ''ವನ್ನು ಮರೆಯದೇ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಹ ನನಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಕೃತಿ!

''ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ ಊರಿನಲ್ಲಿ'' ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳಿಗೂ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಯುವ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಪ್ರಯಾಣ

ಮಾಡುತ್ತ ಫಲಹಾರ ಪೂರೈಸಿದ ನಂತರ ನಿದ್ರೆ, ಮುಂದೆ ಎಚ್ಚರವಾದದ್ದು ಸ್ಟ್ರಾಟ್‌ಫರ್ಡ್ ಊರು ಬಂದಾಗಲೆ. ಏವನ್ ನದಿ ಸೇತುವೆ ದಾಟುತ್ತಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದರು.

''ಏವನ್ ನದಿ ಚಿಕ್ಕ ನದಿ. ಅದರ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಊರು ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಊರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಖ್ಯಾತವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಹೊಸದುರ್ಗದಷ್ಟೇ ಅದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿತ್ತು'' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಲೇಖಕರು. ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ವಿನೋದ ಪ್ರಸಂಗಗಳೇ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವಂತಾಗಿದೆ.

ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್‌ರವರ ಮೊದಲ ಕಥೆ ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು ಪ್ರಜಾಮತದಲ್ಲಿ. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅವರ ಮಿತ್ರ ನಗೆಗಾರ ನಾಡಿಗೇರ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಭೇಟಿಯಾದರು. ಪರಸ್ಪರ ಹರಟೆ, ಊರಿನ ಸಮಾಚಾರ, (ಇಬ್ಬರೂ ಹರಿಹರದವರು, ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು, ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿ ನೀರು ಕುಡಿದವರು ಇವರಿಬ್ಬರ ನಗೆ ಚೇತನ ಬತ್ತಲಾರದ್ದು) ಇತ್ತೀಚಿನ ಉದ್ಯೋಗ ಕುರಿತ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ನಾಡಿಗೇರರ ಉದ್ಯೋಗ ಪ್ರಜಾಮತ ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ. ಆಗ ದಾ.ದೀ.ಯವರು ತಾವು ಬರೆದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾಡಿಗೇರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರಂತೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ನಂತರ 'ಮಂಜ' ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಪ್ರಜಾಮತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ. ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್‌ರವರ ಹಿಗ್ಗು ಕೇಳಬೇಕೆ? ''ನನ್ನ ಮೊದಲ ಕಥೆ 'ಮಂಜ'ನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದವರು ನಾಡಿಗೇರರು'' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಒಡನಾಡಿ ತ.ರಾ.ಸು.ರವರ ಹಿತ ವಚನದಂತೆ ಗಂಭೀರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯಿತ್ತು ನಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ರಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿದರಂತೆ. ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತರ ನಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಸ್ತು ಎಷ್ಟೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿ ಹಾಸ್ಯದ ಮೆರಗು, ಸೊಗಡು, ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ನಿದರ್ಶನ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳುವಳಿಯೂ ಪ್ರಮುಖ. ಇದರ ಅಧ್ವರ್ಯ ಅ.ನ.ಕೃ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ''ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೀಲ-ಅಶ್ಲೀಲದ'' ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ವಾದ-ವಿವಾದಗಳು, ಸಭೆ-ಗೋಷ್ಠಿಗಳು ಮುಂದೆ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅ.ನ.ಕೃ. ರವರ 'ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದನೆ' ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅ.ನ.ಕೃ.ರವರು ''.... ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನು (ಅವರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ) ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ವಾದ ಮಾಡುವ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಅವರ ಶೃತಿಗೆ ದನಿಗೊಡುವ ವಿಮರ್ಶಕರೂ, ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವ 'ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಸಂಘ'ದ ಪ್ರತಿಗಾಮಿಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಶ್ವ ವ್ಯಾಪಕತೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಸ್ಯ ಬೆರಸಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತರ ಲೇಖನದ ಕಡೆಗೆ ಓದುಗರ ಲಕ್ಷ್ಯ ಸೆಳೆಯಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದು (ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದನೆ - ಪುಟ 260) ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್‌ರವರು 'ಕೊರವಂಜಿ'ಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ (ಮಾರ್ಚ್ 1952) ಲೇಖನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿ ಸಾಂಬಶಿವ ಮತ್ತು ಲೇಖಕರಿಗೆ (ದಾ.ದೀ.) ನಡೆಯುವ ಗಂಭೀರ ವಿಷಯದ ಬಗೆಗಿನ ತಿಳಿ ಹಾಸ್ಯದ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ತುಣುಕು - ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದ ಸಾಹಿತಿ ಸಾಂಬಶಿವಯನ್ನು ಲೇಖಕರು ಅವನ ಕೊರೆತ ತಾಳಲಾರದೆ ವಾಸಪ್ಪನ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ, ತರಕಾರಿ ಬೋಂಡ, ಜಹಾಂಗೀರ್, ಸೋಡಾ ಕಾಫಿಯ ನಂತರ, ಬೀಡ, ಒಂದು ಸಿಗರೇಟ್‌ಪ್ಯಾಕ್ ತರಿಸಿದ ನಂತರ ಸಾಂಭಶಿಯ ಸಲಹೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ...

''ಶಹಬ್ಬಾಸ್... ಸಾಗಲಿ ಸಲಹೆ''

''ಬೇಲೂರು, ಹಳೇಬೀಡು ಮುಂತಾದ ಗುಡಿಗೋಪುರಗಳಲ್ಲಿನ ಶಿಲ್ಪಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿನ ಕೀಳು ಭಾವನೆ ಚೇತನಗೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿನ ಬೆತ್ತಲೆ ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ಅದರ ಬದಲು ಸಂಭಾವಿತ ಕೆತ್ತನೆಗಳನ್ನಿಡಬೇಕು - ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಉಡಿಗೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವಂತೆ ಮುಜರಾಯಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಅರ್ಜಿ ಗುಜರಾಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು... ಇದು ಎರಡನೆಯ ಸಲಹೆ... ಹೇಗಿದೆ?''

''ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮಗನೆ... ಹಾ ಹೇಳು ಮುಂದೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ...''

''ಭರತೇಶ ವೈಭವ.... ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ಕಾಮೋದ್ದೀಪಕ ಭಾಗವನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಬರೆಸಬೇಕು - ಇಲ್ಲವೆ ಈ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಲೆ ಹಾಕಿ ಆ ಭಾಗವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಬೇಕು - ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಪದ್ಯವೊಂದರಲ್ಲಿ ''ವಿರಹಿಗಳ ಶೃಂಗಾರ' ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆತನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುವ ಅಂಶ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರಬಹುದು, ಆದ್ದರಿಂದ... ಸಾಹಿತಿ ಸಂಘದವರು ಆ ಪದ್ಯವನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಕಿತ್ತೊಗೆದು... ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು...'' ''ಹೀಗೆ ಸಾಹಿತಿ ಸಾಂಬಶಿಯ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಲೇಖಕರು ಅವನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲು ಪುನಃ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ತಿನ್ನಿಸಿ ಹೊರಟಾಗಲೇ ಸದ್ಯ ಬದುಕಿದೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ಬಂದು ಸಾಂಬಶಿವನ ಸಲಹೆಗೆ ಹಣೆ-ಹಣೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡೆ'' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್‌ರವರ ಗಂಭೀರ ವಿಷಯ ಬಗೆಗಿನ ಹಾಸ್ಯ ಬರಹಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ.

ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್ ತಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯ ನಗೆ ಬರಹಗಳಿಂದಲ್ಲದೇ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಾರಮ್ಮ ಮುಂತಾದ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಅಭಿನಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆ ಆಟದಲ್ಲೂ ನಿಪುಣರಾಗಿದ್ದರು. ಹಾರ್ಮೋನಿಯಂ ಪ್ರವೀಣರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಹಾಸ್ಯ ನಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಪಮ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್‌ರವರು ದಿನಾಂಕ 28-8-1986 ರಲ್ಲಿ ದೈವಾದೀನಾದರು.

★★★

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಸಪೋಷಣೆ

ಎಂ.ಎ. ಜಯರಾಮ್‌ರಾವ್

''ರಸಜೀವ, ಭಾವ-ಒಡಲು, ಅರ್ಥ ಅವಯವ'' ಎಂದಿದ್ದಾನೆ ಕವಿ ರಾಘವಾಂಕ! ತನ್ನ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ. ಈ ಮಾತು ಕೇವಲ ಅವನ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೇ ಸೀಮಿತವಲ್ಲ. ನವರಸ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಮಹಾ ಭಾರತದಲ್ಲೂ ತತ್ವ ಆದರ್ಶಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ನವರಸಗಳಿಗೇನೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಕವಿ ಕುಲ ತಿಲಕ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಇದಕ್ಕೇನು ಹೊರತಲ್ಲ. ತನ್ನ 'ಕರ್ಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾ ಮಂಜರಿ'ಯಲ್ಲಿ ರಸಗಳ ರಸದೌತಣವನ್ನೇ ಉಣಬಡಿಸಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೇನಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನವರಸಗಳ ಮಹಾಪೂರವನ್ನೇ ಹರಿಸಿ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಜೀವ ತುಂಬಿ ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿಯ ಕಾವ್ಯ ಕನ್ನಿಕೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು 'ರೂಪಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ' ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇವನಿಗೆ ಸರಿಗಟ್ಟುವ ಕವಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯೆನಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡವೇ ಏಕೆ? ಬೇರಾವ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಇವನಿಗೆ ಸರಿದೂಗುವ ಕವಿಯನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸಂಶೋಧಕರ, ವಿಮರ್ಶಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಪದ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟು ಮೋಡಿಕಾರನೋ ರಸ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಮರ್ಥ. ಯಾವ ಯಾವ ಪದಗಳು ಎಂಥ ರಸದೊರತೆಯನ್ನು ಮಿಡಿಯಬಲ್ಲವು ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟರಿವು. ಇವನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದವರಿಗೂ ಶಬ್ದ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಪದದ ಪ್ರೌಢಿಯ ನವರಸಂಗಳ। ಪುದಿತವೆನುವಭಿದಾನ ಭಾವವ
ಬೆದಕಲಾಗದು ಬಲ್ಲ ಪ್ರೌಢರು ಮೀ ಕಥಾಂತರಕೆ।
ಇದು ವಿಚಾರಿಸೆ ಬರಿಯ ತೊಳಸಿಯ। ಪುದಕ ದಂತಿರೆಯಿಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಪುದು
ಪದುಮನಾಭನ ಮಹಿಮೆ ಧರ್ಮ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರವನು॥

ಎಂದು ವಿನೀತವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವನ ರಸದೊರತೆ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಅವನಿಗೇ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಹರಿದಿದೆ.

ಅವನ ಕಾವ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೂ, ಅವನ ಕಾವ್ಯವೇ ಏಕೆ? ಯಾವುದೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕಿದರೂ ರಸ ಪೋಷಣೆ ಹಲವಾರು ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟನೆಯಾಗಿರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಿಚಾರ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಭಾರತದಲ್ಲೂ ಹೀಗೊಂದು ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ; ಉತ್ತರೆ-ಊರ್ವಶಿ; ಕರುಣಕ್ಕೆ ದ್ರೌಪದಿ; ವೀರಕ್ಕೆ - ಭೀಮಸೇನ, ಅಭಿಮನ್ಯು; ಅದ್ಭುತಕ್ಕೆ ಘಟೋತ್ಕಚ; ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ - ಉತ್ತರ; ಭಯಕ್ಕೆ ಭೀಭತ್ಸಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧಗಳ ಸನ್ನಿವೇಶ; ರೌದ್ರಕ್ಕೆ - ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ; ಅಂತೆಯೇ ಶಾಂತರಸಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣ - ಧರ್ಮರಾಯ ಹೀಗೆ ಸಾಗಿದರೂ ಒಂದೇ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನವರಸಗಳನ್ನೂ ತುಂಬಿ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗಾಂಭೀರ್ಯತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಕವಿಯೆಂದರೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಇಂಥ ಪಾತ್ರ ಸೃಷ್ಟನೆಯೆಂದರೆ ಭೀಮಸೇನನ ಪಾತ್ರ! ಹೀಗೆಂದರೆ ಯಾರೇ ಆದರೂ ಹುಬ್ಬೇರಿಸುವಂತಹ ವಿಚಾರ! ಕಾರಣ ಭೀಮಸೇನನ ಪಾತ್ರವೆಂದರೆ ದುಡುಕು, ಒಡ್ಡ, ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೇ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವ ಸ್ವಭಾವದವನು, ಧೈರ್ಯವಂತ, ಸಾಹಸಿ, ಭಯವೆಂದರೇನು ಎಂದು ಅರಿಯದವನು, ದುಃಖ, ಶೃಂಗಾರ ಅವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೂ ಸುಳಿಯದು, ಇನ್ನು ಶಾಂತಸ್ವಭಾವದವನಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆಗಳು ಮೂಡಿ ಬಂದರೂ ಆತನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಂದರೆ ನವರಸಗಳನ್ನೂ ತುಂಬಿದ್ದಾನೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ! ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವನ್ನು 'ವಿರಹಿಗಳ ಶೃಂಗಾರ' ಎಂದಿದ್ದರೂ ಅತಿ ಶೃಂಗಾರ ಪ್ರೀತನಾಗದೇ ಹದವರಿತು ಆ ರಸದೊರತೆಯನ್ನು ಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಭೀಮಸೇನನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನವರಸಗಳನ್ನು ಕವಿ ಹೇಗೆ ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನೋಡೋಣ.

ಶೃಂಗಾರ: ವಿರಾಟ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೀಚಕ ವಧಾ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಬರುವ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ - ದ್ರೌಪದಿ ಕೀಚಕನ ಕಾಟವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಭೀಮನಿದ್ದ ಬಾಣಸಿನ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭೀಮನ ಶೃಂಗಾರ ಪ್ರಿಯತೆಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯತೆ ಹೇಗಿದೆ ನೋಡಿ:

ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಸುಕ ಸಡಿಲಿಸಿ। ಗಲ್ಲವನ್ನು ಹಿಡಿದಲುಗಲಪ್ರತಿ
ಮಲ್ಲನೆದ್ದನು ನೋಡಿದನು ಪಾಂಚಾಲ ನಂದನೆಯ।
ವಲ್ಲಭೆಯ ಬರವೇನು ಮುಖದಲಿ। ತಲ್ಲಣವ ತಲೆದೋರುತಿದೆ ತಳು
ವಿಲ್ಲದು ಸುರಿರುಳೇಕೆ ಬಂದೆ ಲತಾಂಗಿ ಹೇಳೆಂದ

ಕುರುಳ ನೇವರಿಸಿದನು ಗಲ್ಲವ। ನೊರೆಸಿ ಮುಂಡಾಡಿದನು ಮಂಜದ ಹೊರೆಯಗಿಂಡಿಯ ನೀರಿನಲಿ ತೊಳೆದನು ಮುಖಾಂಬುಜವ....

ಮೈನವಿರೇಳಿಸುವ ಯುದ್ಧದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲೂ ಶೃಂಗಾರಲೇಪವನ್ನು ಸವರಿರುವ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಸಮಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೆ ಸರಿಮಿಗಿಲಾರು? ದುಶ್ಶಾಸನನ ಸಂಹಾರದ ನಂತರ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಶಪಥ ಈಡೇರಿಸುವ ಭೀಮನ ಶೃಂಗಾರ ಪ್ರಿಯತೆ ಹೇಗಿದೆ ನೋಡಿ!

ಶೋಣಿ ತಾಂಬುವಿನಿಂದ ತರುಣಿಯೇ ವೇಣಿಯನು ನಾದಿದನು ದಂತ
ಶ್ರೇಣಿಯಲಿ ಬಾಚಿದನು ಬೈತಲೆ ತೆಗೆದು ಚೆಲುವಿನಲಿ।
ರಾಣಿ ಮುಸಿಯದೆ ಹೇಳು-ಹೇಳೆನ್ನಾಣೆ ಸೊಗಸೇಬಳನ ದಂತ
ಶ್ರೇಣಿ ತವೆ ಪಾವನವೆ ಯೆಂದನು ಪವನ ಸುತ ನಗುತ॥

ಹಾಸ್ಯ: ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಅರಿಯದ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಕಾರ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ! ಕಟಕಿ, ಬಿರುನುಡಿ, ಕಿರಿನುಡಿ, ವ್ಯಂಗ್ಯ, ಹಾಸ್ಯ, ಸರಸ, ವಕ್ರೋಕ್ತಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಅವನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಪದ ಪುಂಜಗಳು. ಭೀಮಸೇನ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯನೂ ಹೌದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಪದ್ಯ: ಬಕಾಸುರನ ವಧೆಯ ಸಂದರ್ಭ. ಬಕಾಸುರನಿಗೆಂದು ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇರಿದ ಅನ್ನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು, ಉಳಿದ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಅವನ ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ಹೀಗಿದೆ:

ಮತ್ತೆ ಶೇಷಾನ್ನದಲಿ ತೋರುತ। ತುತ್ತುಗಳ ತೂಗುತ್ತ ಮಾರುತಿ
ಮೆತ್ತಿ ಕೊಂಡನು ಬಾಯೊಳವನನು ಬೆರಳಲೇಡಿಸುತೆ।

ಇನ್ನು ಕೀಚಕವಧೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಭೀಮನ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ. ದ್ರೌಪದಿ ಕೀಚಕನನ್ನು ನಾಟ್ಯಾಗಾರಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ಬರುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ ಭೀಮಸೇನನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ವೇಷ ತೊಡಿಸಿ ಕೂಡಿಸುತ್ತಾಳೆ ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಬಂದ ಕೀಚಕ ಭೀಮನನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದಾಗ ಭೀಮ ಹೇಳುವ ಮಾತು:

ಎನಗೆ ಪುರುಷರು ಸೋಲದವರಿಲ್ಲೆನಗೆ ಪಾಸಟಿ ನೀನು ನಿನಗಾ
ಮನವೊಲಿದೆ ನೀನೋಡು ತನ್ನಯ ಹೆಣ್ಣುತನದನುವ॥

ಕರುಣರಸ: ಕರುಣವು ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಬಲ್ಲನಾದರೂ ಅಳದವರನ್ನೂ ಅಂದರೆ ಕಲ್ಲು ಹೃದಯದವರನ್ನೂ - ಕರುಣದಲ್ಲೂ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಪನವನ್ನು ಸವರಿ ಅಳಿಸಿ - ನಗಿಸಬಲ್ಲವನು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ. ಭಿಮಸೇನನಂಥ ಗಂಡುಗಲಿಯನ್ನೇ ಅಳಿಸಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಅವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಂತಹದು ಎಂದು

ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಂಡವರನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡುವ ಮತ್ತೊಂದು ಷಡ್ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕೌರವ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ವಾರಣಾಸಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಅರಗಿನ ಮನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕುವ ಹುನ್ನಾರ. ಇದನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ತಿಳಿದ ಪಾಂಡವರು ತಾವೇ ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಮೊದಲೆ ತೋಡಿದ್ದ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು, ತಾಯಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಭೀಮಸೇನ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಹಿಡಿಂಬ ವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲೊಂದು ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ತಾನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಭೀಮಸೇನನಿಗೆ ದುಃಖ ಒತ್ತರಿಸಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕವಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ರೀತಿ ನೋಡಿ

ಔರುವುದು ಬಲುನಿದ್ರೆ ನಿದ್ರೆಯ। ನೂಕುವನು ಕಣ್ಣೆವೆಗಳಲಿ ನಸು
ತೂಕಡಿಕೆ ತೋರಿದಡೆ ಮೈಗೆದರುವನು ಕೈಯೊಡನೆ।
ಸೋಕುವುದು ಮೈಮರವೆ ಮರವೆಯ। ನೋಕರಿಸುವುದು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ನಿ
ರಾಕುಲಾಂತಃಕರಣನಾದನು ಬಳಿಕೆ ಕಲಿ ಭೀಮ॥
ಅನಂತರ ಅನಿಬರಿರವನು ನೋಡಿ:
ಜನನ ಯಂಘ್ರಿಯನೊತ್ತಿ ಯಮನಂ। ದನನ ಚರಣವ ಮುರಿದು ಬಳಿಕ
ರ್ಜುನನ ಮಮಳರ ಪದವನೆಚ್ಚರದಂತ ಹಿಡಿಕಿಸುತ॥
ಅನಿಬರಿರವನು ನೋಡಿ ಪೂರ್ವವ। ನೆನೆದು ಬಿರಿದಳುತ ಘನ ಕಾ
ನನದ ಮಧ್ಯದ ಲೀತ ನಿದ್ದನು ಹಿರಿದು ಚಿಂತಿಸುತ॥

ವೀರರಸ: ವೀರಕ್ಕೆ ಭೀಮಸೇನನ ಪಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು. ಅಷ್ಟೇ ಅದ್ಭುತವೂ ಕೂಡ ಭೀಮನ ವೀರ ರಸಕ್ಕೆ ಈ ಭಗದತ್ತನ ಸುಪ್ರತೀಕ ಗಜ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಆ ಸುಪ್ರತೀಕ ಗಜದೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವಾಗ ಭೀಮನ ವೀರಾವೇಶ ಹೇಗಿತ್ತು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಪದ್ಯ.

ಧನುವ ಬಿಸುಟನು ಗದೆಯ ತುಡುಕಿದನು। ಅನುವರದೊಳೊಡ್ಡೈಸಿ ದಂತಿಯ
ಕನಲಿಸಿದನೊಳ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ।
ಭುಜದ ಸಾಹಸ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ। ಗಜದ ಘಾಡಿಕೆ ಸಿಂಹನಾದದ
ವಿಜಯ ವಿಗ್ರಹ ವೀರ ಹಳಚಿದ ನಮುಮ ಮದಕರಿಯ॥

ಭಯ: ಭಯವೆಂದರೇನು ಎಂದೇ ತಿಳಿಯದ ಭೀಮಸೇನನಲ್ಲೂ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಬಹು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ

ಈ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪುಷ್ಪ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ, ದ್ರೌಪದಿಗಾಗಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ತರಲು ಗಂಧಮಾದನ ಪರ್ವತದ ಕಡೆ ಭೀಮ ಹೊರಟಾಗ ಆತನಿಗೆ ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಂಜನೇಯನ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಹನುಮಂತ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಆತ ಸಮುದ್ರ ಲಂಘನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ದ್ವಾಪರದ ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದ ಸಮಯ, ಕಲಿಯುಗ ಆರಂಭವಾಗುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನೋಡಲು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹನುಮಂತ ಯುಗ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು ಭೀಮ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದಾಗ ಹನುಮಂತ ತನ್ನ ಆ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ ಭೀಮನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿತ್ತು ನೋಡಿ:

ನೋಡಿದನು ನಡುಗಿದನು ಕಂಗಳ। ಕೋಡಿಯಲಿ ನೀರೊರೆಯೆ ಪರುಷದ
ಝಾಡಿಯಲಿ ಜೊಮ್ಮೆದ್ದು ಮನ ಡೆಂಢೆಣಿಸಿ ಭೀತಿಯಲಿ।
ಬಾಡುಮೋರೆಯ ನೊತ್ತಿಕೈಗಳ। ನೀಡಿ ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಮರಳಿದು
ನೋಡಿ ಶಿವಾ ಶಿವಾಯೆನುತ ಬಿಚ್ಚಿದ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಭೀಮ''

ಅದ್ಭುತರಸ: ಅದ್ಭುತ ಹಾಗೂಭೀಭತ್ಸರಸಕ್ಕೆ ಭೀಮ-ದುಶ್ಯಾಸನರ ಯುದ್ಧದ ದೃಶ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಗಿದು ಕರುಳನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಬಾಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಹಲ್ಲನ್ನು ಕಳಚಿ ರಕ್ತವನ್ನು ಮೊಗೆಯುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿ ಇವನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಲಿಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಬನ್ನಿ ಎನ್ನುತ್ತ ಅರ್ಜುನ ಕೃಷ್ಣರನ್ನೂ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಅವನ ರೌದ್ರಕ್ಕೆ:
ಎತ್ತಿ ಕಳೆದಿರಿ ವನಕೆ ನಾವ್ಪಿ। ಮೈತ್ತುಗಳಲಾ ಬೀದಿಯಲಿ ಬೆಂ
ಬತ್ತಿ ಕೊಂಕಿನ ಬೆರಳಲೇಡಿಸಿ ಬಯ್ದು ಭಂಗಿಸಿದ್ಯೆ।
ತೊತ್ತಲಾ ಪಾಂಚಾಲೆ ನಾವ್‌ನಿ। ಮೈತ್ತುಗಳಲಾ ಹಿಂದೆ ಕಿಚ್ಚಿನ
ತುತ್ತು ವಿಷದುಬ್ಬಟೆಗಳನು ನೆನೆಯೆಂದನಾ ಭೀಮ॥

ಇದಲ್ಲದೆ ದ್ರೌಪದಿ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣ ಪ್ರಯತ್ನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣ-ಶಕುನಿಯರಾಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ರೋಷಗೊಂಡ ಭೀಮನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿತ್ತು:

ನೊಂದನಾಮಾತಿನಲಿ ಮಾರುತ। ನಂದನನು ಸಹದೇವನನು ಕರೆ
ದೆಂದನು ಅಗ್ನಿಯತಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ನೃಪನ ತೋಳುಗಳ।
ಮುಂದೆ ನೋಡಲು ಸುಡುವೆನೆಳೆ। ಕೆಂದು ಜರೆದಪ ಹಿಡಿದು ಮಾದ್ರಿ
ನಂದನನ ನಿಲಿಸಿದನು ಫಲುಗುಣ ನುಡಿದನ ನಿಲಜನ॥

ಇನ್ನು ಭೀಭತ್ಸ: ದುಶ್ಯಾಸನನ ಸಂಹಾರದ ದೃಶ್ಯ ಎಂಥ ಭಯಾನಕವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ

ಎರಗಿದನು ಕಟವಾಯು ಹಲುಗಲಿ। ಮುಂಮುಖಗರಲಿ ಹೊಯ್ದು ಹೃದಯವ

ನುರೆ ಬಗಿಮು ಮೊಗೆ ಮೊಗೆದು ರಕ್ತವ ಕುಡಿತೆ ಕುಡಿತೆಯಲಿ।
ಸುರಿ ಸುರಿದು ಸುರಿವಡಿಗಡಿಗೆ ಚಪ್ಪರಿದು ಇದರ ಮಧುರಕೆ
ನೆರವವೇ ಸುಧೆಯಿಕ್ಕು ರಸಗಿಸವೆಂದನಾ ಭೀಮ''

ಅದ್ಭುತಕ್ಕೆ: ಇಲ್ಲಿ ಭೀಮ ದುಶ್ಶಾಸನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕರೆದಾಗ ಅರ್ಜುನ ಗಾಂಡಿವ ಹಿಡಿದು ರಥದಿಂದ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಅವನನ್ನು ತಡೆದು ಭೀಮನ ಅದ್ಭುತ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಅದ್ಭುತ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡ ಅರ್ಜುನ ಬೆರಗುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಕಂಡನರ್ಜುನ ತ್ರಿಪುರ ದಹನದ। ಖಂಡ ಪರಶುವೊಲಿರ್ದ ಭೀಮನ
ದಂಡಿಯನು ಘಟ್ಟಿಸಿ ಭೂತಗಳೆಡಬಲದೊಳಿರಲು॥
ಚಂಡ ಬಲನಹನ್ನೈ ವೃಕೋದರ। ಗಂಡುಗಲಿಗಿದಿರಾವನೆನುತಾ
ಖಂಡಲಾತ್ಮಜ ನೆರಗಿದನು ಮುರವೈರಿಯಂಘ್ರಿಯಲಿ॥

ಶಾಂತ: ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮುಂಚೆ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಧರ್ಮರಾಯ ಸಂಧಿಗೇ ಅಂಟಿಕೊಂಡಾಗ ಭೀಮಸೇನ ಶಾಂತ ಮನಸ್ಕನಾಗಿ ಅಣ್ಣನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಕೃಷ್ಣ ಭೀಮಸೇನನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕೇಳಿದಾಗ:

ಅರಸನಭಿಮತವಿಂದು ಸಂಧಿಗೆ। ಮರಳಿತೆಲೆ ಪವಮಾನ ಸುತನಿ
ನ್ನರಿತವಾವುದು ಮನವ ವಂಚಿಸಬೇಡ ಹೇಳೆನಲು।
ಧರಣಿಪತಿ ತಪ್ಪುವನೆ ಕರ್ಕಶ। ಭರದ ಕದನದೊಳೇನು ಫಲ ಸೋ
ದರರವಧೆಗೊಡಬಡುವನಲ್ಲ ಸುರಾರಿ ಕೇಳೆಂದ॥

ಹಗೆಯೆ ನಮ್ಮವರೊಳಗೆ ಎದೆಗಿ। ಚ್ಚುಗಳ ಖಿಲ್ಲ ಕುಠಾರರಪ ನಂ
ಬುಗೆಯ ಬಳಸಿದರದು ಪುರಾಕೃತ ಕರ್ಮದವಶೇಷ।
ಬಗೆಯನವಮಾನವನು ಕೌರವ। ರಗಡುಮಾಡಿದರೆಂಬ ದುಃಖದ
ದುಗುಡವಿಂದೆಂಗಿಲ್ಲ ಸಂಧಿಯ ರಚಿಸಿ ಸಾಕೆಂದ॥

ಹೀಗೆ ಭೀಮನ ಒಂದೇ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನವರಸಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಕಲ್ಪನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಗಮ್ಯ ಅದ್ಭುತ!

★★★

ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತರ ಹಾಸ್ಯದ ಸೊಗಡು

▶ ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ 2K2 ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಾಶರಥಿಯವರ ಕೊರವಂಜಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು 'ಕೊರವಂಜಿ-ದಾಶರಥಿ' ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ನನಗೆ ಬಂದಾಗ, ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂದರೆ ತಮಿಳುನಾಡು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾವೇರಿ - ಕ್ಯೂಸೆಕ್ಸ್ ಹಾಸ್ಯದ ಹರಿವು ನನ್ನ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನುಗ್ಗಿ ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆದು ಈ ಲೇಖನದ ಮೂಲಕ ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ.

ದಾಶರಥಿ ರಾಶಿಯವರ ನೆಚ್ಚಿನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ನೀಲಿ ಕಣ್ಣಿನ ಹುಡುಗ, (ಬ್ಲೂ ಐಡ್ ಬಾಯ್ ಅಂತಾರಲ್ಲ) ಓದುಗರನ್ನು ಬಹಳ ಬೇಗ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸೆಳೆಯುವ ಶಕ್ತಿ! ಕೊರವಂಜಿ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ, ಬೆಳೆಯುವ ಚೈತನ್ಯ ಗುರುತಿಸಿದವರು ತ.ರಾ.ಸು. ಅವರು. ''ನೀನು ಗಂಭೀರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯವರಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಲಘು ಬರೆಹಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮು ಮಾಡು'' ಅಂದರು. ಡಾ|| ಶಿವರಾಂ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಗರಡಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಸಾಮು ಮಾಡಿಸಿ 'ಜಟ್ಟಿ' ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಸ್ನೇಹವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ, ನಡೆಯಬಹುದಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಬಲ್ಲ ದೀಕ್ಷಿತ್ ನೂರಾರು ಬಿಡಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು, ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. 'ಸಿದ್ಧಮರಿ', 'ಅಳಿಯದೇವರು', 'ಅಜ್ಜಿ-ಆಸ್ತಿ' ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಆಡದವರು ಇರಲಿಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ. ಅವರ ನಾಟಕಗಳು ಎಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವೆಂದರೆ ಒಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲಾ ತರಗತಿಯವರು 'ಸಿದ್ಧಮರಿ' ನಾಟಕವನ್ನೆ ಆಡಿದರು. ತೀರ್ಪುಗಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ದೀಕ್ಷಿತರ ನಾಟಕವಾಡುವುದು ಸುಲಭವೆಂದಲ್ಲ, ನಗಿಸುವುದು ಸುಲಭವೆಂದು ಹಾಗೂ ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ನಾಟಕವೇ ಸರಿ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳದ್ದು.

ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವ ಸ್ವಭಾವ ಅವರಾಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ 'ಬುರುಡೆ ಭಾಸ್ಕರ'ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕು. ಕೆರಳಿದ ಕೋಣದ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ಹೇಗೆ ಇಳಿಸಿದನೆಂದು ಬುರುಡೆ ಬಿಡುವ ವೈಖರಿ ನೋಡಿ - ''ಬಿಸಿ ಹೊಗೆ ಮೂಗಿನಿಂದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೂರಿ ಕೆಡವಿ ಇರಿದು ಕೊಲ್ಲಲು ನೋಡಿತು. ಆಗಲೇ ನನ್ನ ಕ್ರಾಪು

ಕೆದರುತ್ತು. ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಕೊಂಬು ಹಿಡಿದು ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಬಾಗಿ ಅದರ ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಲೆ ಹೀಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ...''

ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲರೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು 'ಕ್ವಿಸ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ' ಎಂಬ ಒಂದು ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸೊಗಸಾಗಿ ವಿಡಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದನಾಗ ಬಾರದೆಂದು ಪಟೇಲರ ಮೊಮ್ಮಗ ರೇಡಿಯೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದು, ಅವನ ಹೆಸರು ಪ್ರಕಟವಾಗದಿದ್ದುದು, ಕೋಪಗೊಂಡು ರೇಡಿಯೋ ಆರಿಸಿ, ಹಳ್ಳಿಯವರೆಲ್ಲಾ ಆಕಾಶವಾಣಿಯನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ದಿನವಾದ ಮೇಲೆ ಮೊಮ್ಮಗ ತಾತನಿಗೊಂದು ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ ''ನೀವು ನನ್ನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಲಿ ಅಂತಾ ಎಲ್ಲಾ ನಕ್ಕಿದಾಗ ನಾನು ಕೆಮ್ಮಿದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡೆದಾಗ ನಾನು ಸೀಟಿ ಹೊಡೆದೆ. ಆ ಸೀಟಿ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲವೆ?''

ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ ನಾವು ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ದೀಕ್ಷಿತರು ಕೊರವಂಜಿಯಲ್ಲಿ ''ಹಂಸಕ್ಷೀರ ನ್ಯಾಯ'' ದಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ಹೆಣೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಲಿನವಳ ಎಮ್ಮೆ ಕಳೆದು ಹೋದಾಗ ಅವಳ ಜೊತೆ ಪೋಲಿಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ಯಜಮಾನರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಚೆಲುವೆಯಾದ ಹಾಲಿನವಳ ಜೊತೆ ಹೊರಟಾಗ ಊರಿನವರ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಬೀಳುತ್ತೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಕೂಡ ''ನೀವ್ಯಾರು, ನೀವು ಹೊರಗೆ ಇರಿ, ನಾವು ಎಮ್ಮೆ ಮಾಲಿಕರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡೋದು'' ಅಂದು ದೂರ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೇಜಾರಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ರಾಯರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲೇ ಸನ್ಮಾನ ''ನಿಮಗೇನ್ರಿ ಬಂತು ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಹಾಲಿನವಳ ಜೊತೆ ಬೀದಿ ಬೀದಿ ಸುತ್ತೋಕೆ? ಆಗಲಿ ಐದರೂ ಜನ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದ್ರು...''

ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಎತ್ತಿದ ಕೈ ದೀಕ್ಷಿತರದ್ದು. ಜೀವನ ಬೇಸರವಾಗಿ ಹಗ್ಗದ ಅಂಗಡಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಎದುರಗಡೆ ಪರಿಚಿತರು ಸಿಕ್ತಾರೆ ''ಹನುಮಂತರಾಯರೆ, ನಿಜ ಹೇಳಿದರೂ ಹೂಗುಟ್ತೀರಾ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೂ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸ್ತೀರಾ, ನಿಮ್ಮುಂದೆ ಹೇಳಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ ಒಡಲುರೀನ, ಆರ್ರೊ ನೀರಿದ್ದರೆ ಎರಚಿಬಿಡಿ ಇಲ್ಲವೆ ಹಗ್ಗದಂಗಡಿ ತೋರ್ಸ್ಲಿಬಿಡಿ'' ಮಾತಿನ ಮುತ್ತಿನ ಮಂಟಪ ಕಟ್ಟುವ ಕೈಚಳಕ ಹೇಗಿದೆ ನೋಡಿ.

ದಾಶರಥಿಯವರು ಪ್ರಾಸಪ್ರಿಯರು. ಕೈಲಾಸಂರವರ ಪ್ರಭಾವ ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಈ ವಾಕ್ಯ ರಚನೆ ನೋಡಿ ''ಹದ್ದುಮೀರಿದ ಮೇಲೆ ಹಗ್ಗ ಹುಡುಕೋದೆ ಹಾದೀಂತ ನನಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ ಹನುಮಂತರಾಯರೆ...'' ಇಲ್ಲ 'ಹ' ಕಾರ ಪ್ರಾಸ ಪ್ರಯೋಗ ನೋಡಬಹುದು.

ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ 'ಮೈಸೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ'ಯ ಕಂಪನ್ನು ಬೀರಿದರೋ ಹಾಗೆ ದಾಶರಥಿ ತಮ್ಮದೆ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಾಸ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದಾಂಪತ್ಯ - ಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹಳಷ್ಟು ಬರೆದರು. 'ಮೀನಾಕ್ಷಿ- ವ್ಯಾಪಾರ'ವೆಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಡವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಲು ಹಣ ಪೋಲು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಕಡೆಗೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಹಸ್ತ ಸಾಮುದ್ರಿಕನೊಬ್ಬನು ''ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದೃಷ್ಟ ಖುಲಾಯಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಡ್ ಲೈನು ಕಾಲಂಗುಲ ಮುಂದುವರೆದು Fate ಲೈನು ಕೊಂಚ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು, ಧನರೇಖೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧಡೂತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಮಂತ್ರಿ ಆಗೋ ಯೋಗವಿತ್ತು'' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ತಕ್ಷಣ ''ಸ್ವಲ್ಪ ಬ್ಲೇಡಿದೆಯೆ?'' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುವವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ''ಏಕೆ?'' ಅಂತಾನೆ ''ಅದೇ ಹೆಡ್ ಲೈನ್ ಧನರೇಖೆ ಕೊರೆದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ...'' ಎಂಬುತ್ತರ ಬರುತ್ತೆ... ಇಲ್ಲಿ ದಾಶರಥಿಯವರ ಹಾಸ್ಯ ಮುದ್ರೆ ಇದೆ. ಬ್ರಾಂಡ್ ಇಕ್ವಿಟಿ ಅಂದರೆ ಇದು!

ದಾಶರಥಿಯವರಿಗೆ ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿಯವರ ಪ್ರಭಾವವು ದಟ್ಟವಾಗಿರಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಸಿಛೇರ್‌ನಿಂದ ಏಳುವಾಗ ''ಡಿಫಿಕಲ್ಟ್ ಛೇರಿನಿಂದ ಬಿದ್ದೆ'' ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕೂಡ ಇತ್ತು - ಅಂಬುಜಮ್ಮನೋರಿಗೆ ಅಂಜೊ ಬೊಮ್ಮ ಅಂತ ಅಮ್ಮಾವ್ರಗಂಡ ಅನ್ನೊ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಕಡೆ ಎಂತಹ ಪದಪ್ರಯೋಗ!

ಕಡೆಯ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ಫೋಟಿಸುವ ಚಾತುರ್ಯದ ಅಸಾಧ್ಯ ಪರಿಣತಿ ನಾವು ಧಾಶರಥಿಯವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ ಅವರು ಕೊರವಂಜಿಗಾಗಿ ಬರೆದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಲೇಖನ 'ಕಾಷ್ಟವ್ಯಸನ' ದಲ್ಲಿ - ಬಡ ಮೇಷ್ಟರೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯ ವೃಂದದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಎದ್ವಾತದ್ವಾ ಕೋಪಗೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಡೆಯೊಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸೌದೆ ಡಿಪೊ ಮಾಲೀಕ ಯಾಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತೀರಾ ಹುಡುಗರನ್ನ... ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಅಂತಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗರು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು, ಮೇಷ್ಟು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡೇ ಓಡ್ತಾರೆ. ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗರು ಗುರುಗಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಶಸ್ತ್ರತ್ಯಾಗ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ''ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಎಂಟು ಮಣ ಸೌದೆಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲ ಈ ಸಂಗ್ರಹ'' ಎಂದು ವಿಠಲ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ ಎಂದು ಎಪಿಸೋಡ್‌ಗೆ ಮಂಗಳ ಹಾಡ್ತಾರೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಣವೇ ದಾಶರಥಿಯವರ ಸ್ಪೆಶಾಲಿಟಿ. ದಫೇದಾರ್ ದೇರಣ್ಣ ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸಾವಂತ್ರಿ ಹಾಗೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಕೋಡ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೂ

ಕಟ್ಟುತ್ತೆ, ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರತ್ತೆ, ಇಷ್ಟು ಗಾಂಪರ ವಿದೇಶಿ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನವಂತೂ ನಗೆಗಡಲಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮುಳುಗಿಸಿದರೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೆ. ಪರಿಸರ ಬದಲಾವಣೆಯಾದಾಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಪರೇ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಸುಸಜ್ಜಿತ ಬಚ್ಚಲಮನೆಯನ್ನು ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಗ ''ಇಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಾಯಿಸೋ ಹಂಡೆ ಎಲ್ಲಿ? ಹೊಗೆಯಿಂದ ಕಪ್ಪು ಹಿಡಿದ ಗೋಡೆ ಎಲ್ಲಿ? ನೀರಲ್ಲಿನೆಂದ ಹಲ್ಲುಪುಡಿ ಪೊಟ್ಟಣ ಎಲ್ಲಿ? ಜಿರಲೆ ಮರಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಡಬರಿ ಎಲ್ಲಿ? ಖಾಲಿಯಾದ ತಗಡಿನ ಶೀಗೆಪುಡಿ ಡಬ್ಬಿ ಎಲ್ಲಿ... ಹೆಸರು ಹಿಟ್ಟಿನ ಹರಿವಾಣ ಎಲ್ಲಿ... ಎಲ್ಲಿ ಮರುಳಾ...'' ಈ ಮೇಲಿನ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಬೇಕಾದರೆ ಆ ಪರಿಸರ ಕಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಬೇಕು ನಾವು. ಪರಿಸರ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಡುವ ಫಜೀತಿ ಸರ್ವಕಾಲಿಕ ಸತ್ಯ. ನಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿನೀರು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಮುಠ್ಠಾಳ ''ನಾವು ಹಂಡೆ ಕಾಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಇವರುಗಳು ಪೈಪುಗಳನ್ನು ಕಾಯಿಸಿರಬಹುದು'' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮಡ್ಡಿ ''... ಇಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಕರೆಂಟನ್ನ ಥೇಮ್ಸ್ ನದೀಲಿ ಹರಿಸಿ ಆ ನದಿ ನೀರನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಕಾಯಿಸಿ ನಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು'' ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಹೊರಗೆಡಹುತ್ತಾನೆ.

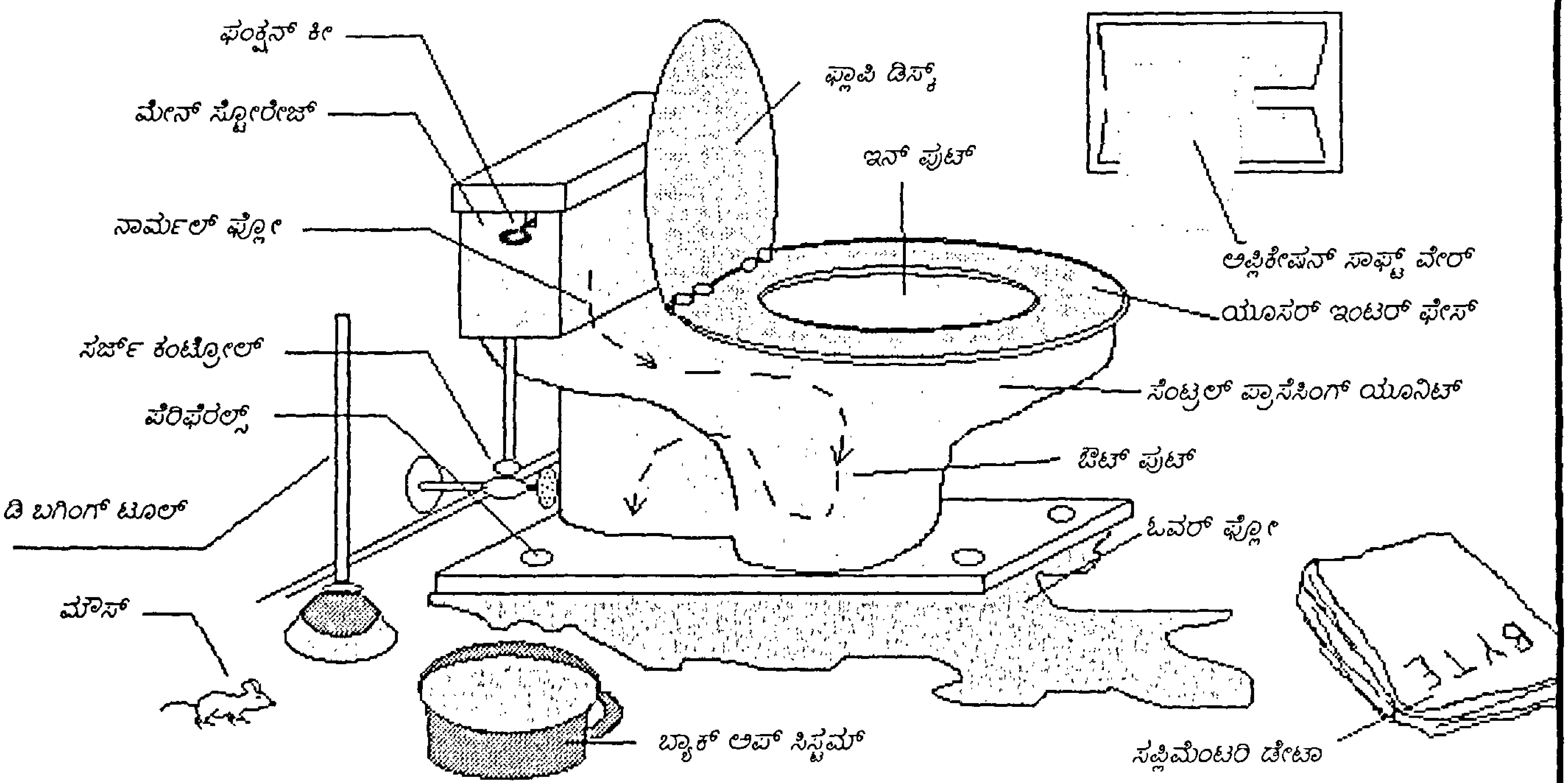
ಗೃಹಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಸದ್‌ಗೃಹಸ್ಥರಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು 'ಸದ್‌ಸನ್ಯಾಸಿ' ಅಂತಾ ಕರೆಯೊದಿಲ್ಲ ಅಂತಾ ಹೇಳಿ ಲೇವಡಿ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಗಾಂಪರು ಎಲ್ಲಾ ಇಸಂಗಳನ್ನು ದೂರವಿರಿಡಿ 'ಉದರಿಸಂ' ಆರಾಧಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೊಸ ಪದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದರಿಸಂ ಅಂದ್ರೆ, ಉದರ ನಿಮಿತ್ತಂ ಎಂಬ ಪದದ ತತ್ಸಮವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ದಾಶರಥಿಯವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದೆ ಹಾಸ್ಯಾಲೋಚನೆ, ಹಾಸ್ಯರಚನೆ

> ತುಂಬಿದ ಬೊಜ್ಜು ಕರಗಿಸಲು
> ದಿನವೂ ವ್ಯಾಯಾಮ
> ಕರಗಿಸಿದ ಬೊಜ್ಜು ತುಂಬಲು
> ತಿನ್ನುವುದೇ ಆಯಾಮ
> ಇದು ಇಂದಿನವರ ನಿತ್ಯದ ಸ್ಟೈಕಲ್ಲು
> ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಪಾದಯವಾಗಬೇಕಲ್ಲ
> ವೈದ್ಯರಿಗೂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಬಿಲ್ಲು
>
> - ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

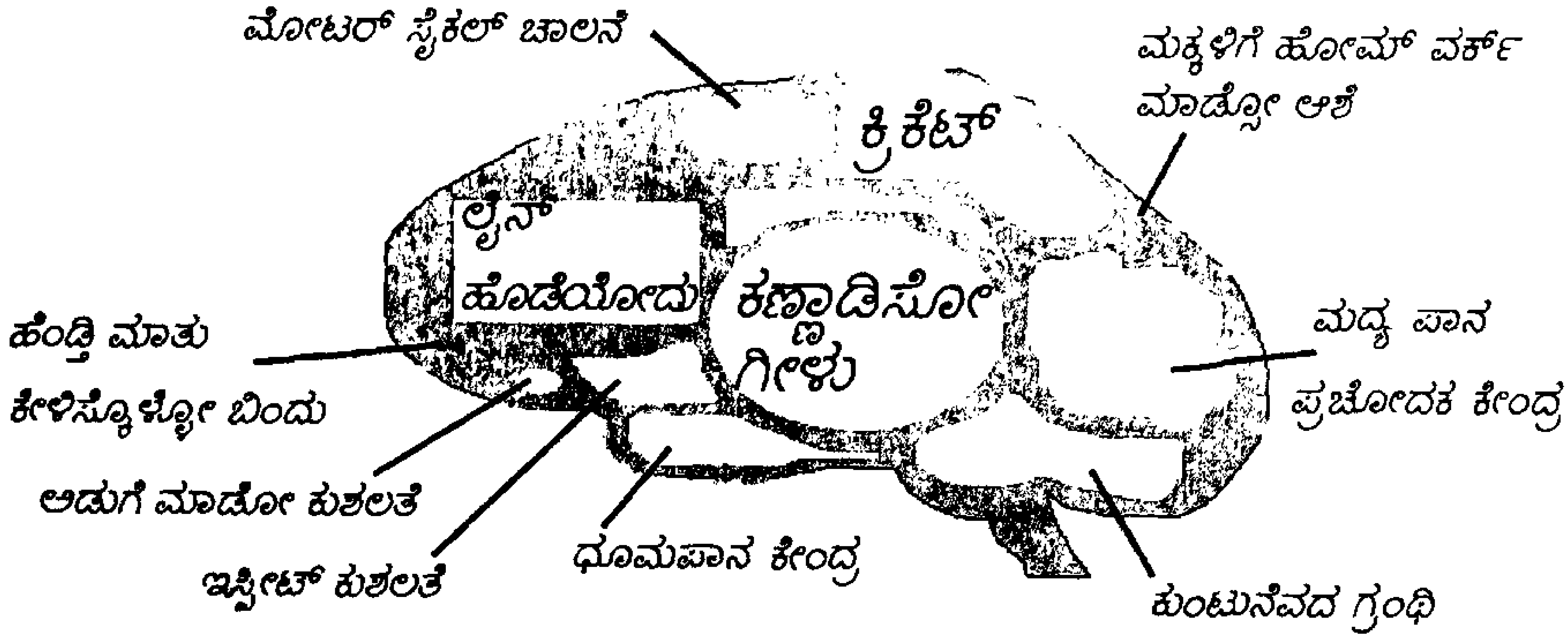

Sreeraj Lassi Bar®
Shivajinagar
Kamraj Road
Jayanagar
Also at City Market Opp. Jamia Masjid
Gandhinagar
RT Nagar
Brigade Road
•Lassi Kulfies • Fresh Fruit Juices • Milk Shakes
•Fruit Salads • Falooda & •New Masthani Kulfi etc.
also Sreeraj Sweets

ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸುಲಭ ವಿವರಣೆ

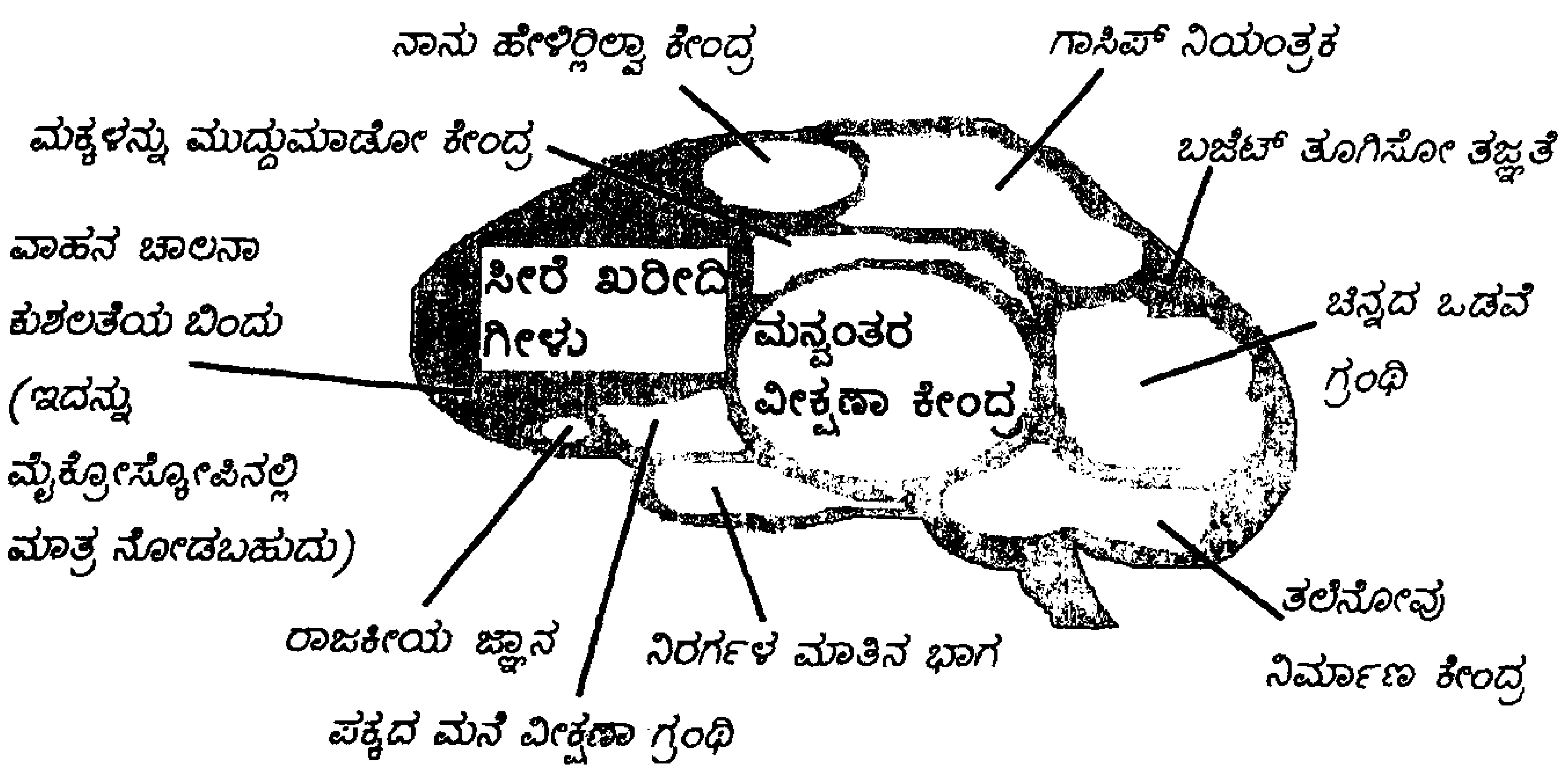

ಭಾರತೀಯ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಪುರುಷರ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಮಿದಿಳುಗಳನ್ನು ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಗ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರಂತೆ.

ಪುರುಷರ ಮಿದಿಳು

ಮಹಿಳೆಯರ ಮಿದಿಳು

ನಾಳೆಗಿಂತ 'ಬೆಟರ್'!

ರಾಮಿ

ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಾರೊಂದು ಬಂದು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿತು. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಿರಿಯ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಕಾರಿನಿಂದಿಳಿದು ಇಷ್ಟಗಲ ನಗುತ್ತ ಕೈ ನೀಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಮಗನೊಡನೆ ಇರುವ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಕೈ ಕುಲುಕಿ ''ಹ್ಯಾಗಿದ್ದೀರಿ?'' ಎಂಬ ಮಾಮೂಲಿನ ಕುಶಲೋಪರಿ ಆಯಿತು. ''ನೀವು ಹ್ಯಾಗಿದ್ದೀರಿ?'' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರೇನೆಂದರು ಗೊತ್ತೆ? ''ನಾಳೆಗಿಂತ ಬೆಟರ್!''

ನಾನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅವಾಕ್ಕಾದೆ. 'ನಾಳೆಗಿಂತ ಬೆಟರ್!, ನಾಳೆಗಿಂತ ವಾಸಿ!'' ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆಯೇ 'ಘಾಟಿ' ಎಂದುಕೊಂಡು ನಕ್ಕೆ. ಆಮೇಲೆ ತುಂಬ ಮಾತುಕತೆಯಾಯಿತು. ನಕ್ಕಿದ್ದೂ ಆಯಿತು.

'ಹ್ಯಾಗಿದ್ದೀರಿ' ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಣ್ಣಗೆ 'ಇದ್ದೇನೆ ಹಾಗೇ' ಅನ್ನುವವರೋ, ಕಾಯಿಲೆಯವರಾದರೆ 'ಮೊದಲಿಗಿಂತ ವಾಸಿ' ಎನ್ನುವವರೋ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈತ ಹಾಗಲ್ಲ 'ನಾಳೆಗಿಂತ ವಾಸಿ!' ಸ್ವಾರಸ್ಯದ ವಿಷಯ!

ಅಗಲುವಾಗ ಮಿತ್ರರೇ ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ 'ಹ್ಯಾಗಿದ್ದೀರೀ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣದಂತೆ 'ನಾಳೆಗಿಂತ ಬೆಟರ್!' ಥೇಟ್ ಕಾರಂತರದೇ ಛಾಪು!

ಆ ಮಾತನ್ನೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಗುಚಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ನನ್ನ ನಡಿಗೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ. ಸಾವಿರ ವಿಷಯಗಳು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವು.

ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಮನದಂಗಳದಲ್ಲಿ.

ಭಾರತ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನಗಳ ಘರ್ಷಣೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ?

ನಾಳೆಗಿಂತ ಬೆಟರ್!

ಕಾಶ್ಮೀರ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡು ಹಾರಾಟ, ಉಗ್ರರ ನುಸುಳುವಿಕೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಹೇಗಿದೆ?

ನಾಳೆಗಿಂತ ಬೆಟರ್!

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಭರಾಟೆ ಹೇಗಿದೆ?

ನಾಳೆಗಿಂತ ಬೆಟರ್!

ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ತಿಕ್ಕಾಟ ಹೇಗಿದೆ?

ನಾಳೆಗಿಂತ ಬೆಟರ್!

ದೇಶವನ್ನೆದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾನಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು?

ನಾಳೆಗಿಂತ ಬೆಟರ್

ಎಲ್ಲವೂ ನಾಳೆಗಿಂತ ವಾಸಿ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮನೆ ಸೇರಿ ತರಕಾರಿಗಳ ಚೀಲವನ್ನು ನನ್ನವಳ ಮುಂದೆ ಬರಿದು ಮಾಡಿದೆ.

'ತರಕಾರಿಗಳ ರೇಟು ಹ್ಯಾಗಿದೆ?' ಎಂದು ಮಾಮೂಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ!

ಅಂದಿನ ಮೂಡಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ 'ನಾಳೆಗಿಂತ ಬೆಟರ್!' ಎನ್ನಲೇಬೇಕಾಯಿತು.

''ಹಾಗೆಂದರೆ...?''

''ನಾಳೆಗಿಂತ ವಾಸಿ!'' ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಉತ್ತರಿಸಿ ಆಕೆ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದೆ.

★★★

ಜಂಬಲ್ಸ್ -3

ಸರಿಯುತ್ತರಕ್ಕೆ ಪುಟ 110 ನೋಡಿ

ಸಗಕನಅತ್ತೆ

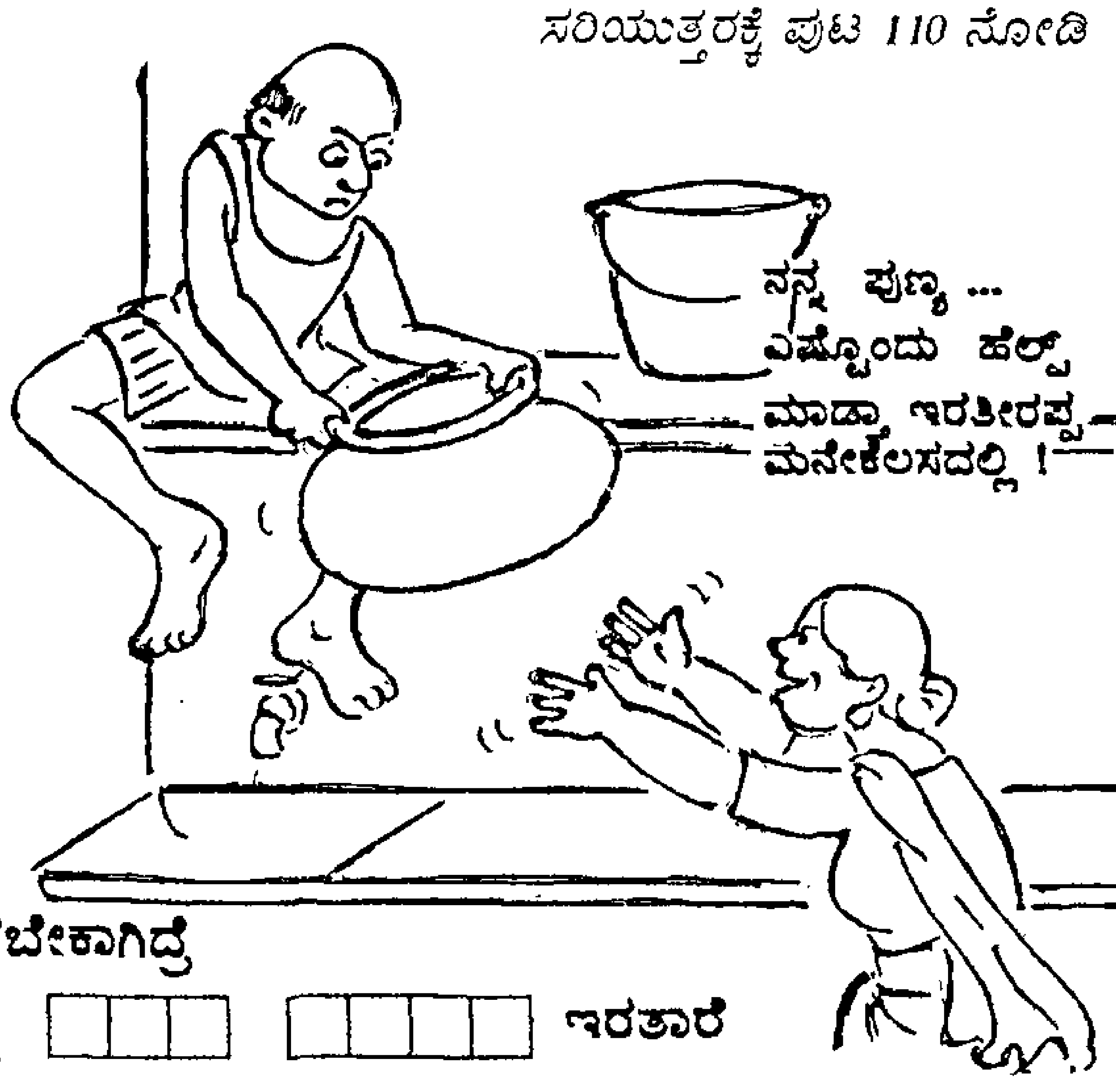
□□□□□□

ತುಟಿಕಿತಾವಿ

□□□□□

ಬೆದಾರಿಕ್ಕೆಟ್ಟ

□□□□□

ತಮಗೇನಾದ್ರೂ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ರೆ

ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಯಜಮಾನರನ್ನ □□□ □□□□ ಇರತಾರೆ

ಒಂದ್ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಇನ್ನೊಂದು

ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಒಂದ್ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಥಟ್ಟನೆ ಇನ್ನೊಂದು ನೆನಪಾಗೋದು ಗೊತ್ತಾ ನಿಮಗೆ. ಏನು, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರಾ, ಗೊತ್ತಿರುತ್ತೆ. ಈಗ ನಾನು ದುಶ್ಯಂತ ಅಂದ್ರೆ ನೀವು ಥಟ್ಟನೆ ಶಕುಂತಲ ಅನ್ತೀರೋ ಇಲ್ವೋ... ಕಳ್ಳ ಅಂದ್ರೆ ಪೋಲೀಸ್ ಅಂತೀರ. ಬೆಕ್ಕು ಅಂದ್ರೆ ಇಲಿ... ಅದೇನು ವಿರುದ್ಧ ಪದಗಳೇ ಆಗಬೇಕಂತಿಲ್ಲ ಆದ್ರೆ ಅದೇನೋ ಒಂದು ಲಿಂಕು... ಗಂಡ ಅಂದ್ರೆ ಹೆಂಡ್ತಿ... ಅಥವಾ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಂದ್ರೆ ಗಂಡ ಹೀಗೆ. ಆದ್ರೆ ಈ ಲಿಂಕು ಕಳಚ್ಕೊಳೋ ಛಾನ್ಸ್ ಇದೆಯಾ... ಅಥವಾ ಇಂಜಿನ್-ಭೋಗಿ ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಲೆ ಅಂಟ್ಕೊಂಡೇ ಇದ್ದು ಬೇಜಾರಾಗಿ ಒಂದಿನ ಥಟ್ಟನೆ ಕಳಚಿಕೊಂಡ್‌ಬಿಡುತ್ತಲ್ಲ ಹಾಗೇ ಕಳಚ್ಕೊಬಹುದಾ. ಬಹುದು... ಬಹುದು... ಏನು ಆಗಲೂ ಬಹುದು. ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ, ಯಾವಾಗ, ಏಕೆ, ಹೇಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ಯಾರು ಕಂಡಿದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಕಳಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಅಂಟ್ಕೊಳುತ್ತೆ ಅನ್ನೋದು ಇಂಪಾರ್ಟೆಂಟು. ಭೋಗಿ ಕಳಚಿಕೊಂಡ್ರೆ ನೆಲ ಕಚ್ಚುತ್ತೆ, ಮೋಡ ಕಳಚ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಭೂಮಿಗೆ ಅಂಟ್ಕೊಳುತ್ತೆ... ಹೀಗೆ... ಸೋ.... ಒಂದ್ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಥಟ್ಟನೆ ಇನ್ನೊಂದು ನೆನಪಿಗೆ ಬರೋ ಈ ಆಟನ ಒಂದಿನ ನಮ್ಮ ಸೋಂಭೇರಿ ಕಟ್ಟೇಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ್ದೋನು ಸೀತಾಪತಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಾಗಣ್ಣ. ಶಾಮಣ್ಣ, ಪುತ್ತೂರಾಯ, ಅಪ್ಪಣ್ಣಯ್ಯ ಎಲ್ಲ ಇದ್ರು.

'ಅದ್ಯಾವ ಮಹಾ' ಅಂದು ಪೃಷ್ಟ ಕೆರ್ಕೊಂಡ್ರು ನಾಗಣ್ಣ

'ಹೇಳಿದರೇನು ಕೊಡಿಸ್ತೀಯ... ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಭರ್ಜರಿ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಹುಳಿ ಊಟವೋ ಅಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ಸವರಿಕೊಂಡರು ಶಾಮಣ್ಣ.

''ಏನ್ರಯ್ಯ... ಏನೋ ಟೈಂ ಪಾಸ್‌ಗೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡ್ತೀರ. ಈಗ ನಾನು ಒಂದ್ ಪದ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅದಿಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ'' ಅಂದು ಎಲ್ಲರ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಚಿಟಿಕೆ ನಸ್ಯ ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು 'ಈಶ್ವರ' ಅಂದರು.

ಎಲ್ಲರೂ 'ಪಾರ್ವತಿ' ಅಂದರು

'ಗುಡ್... ಈಗ ಹಾಲು'

'ಸಕ್ಕರೆ'

'ಏನ್ರಯ್ಯ ಇಷ್ಟ್ ಕರಕ್ಟಾಗಿ ಹೇಳ್ತಿದೀರ - ಈಗ ಹೇಳಿ ವೀರಪ್ಪನ್'

'ಜಯಲಲಿತಾ' ಅಂದರು ಸೀತಾಪತಿ ಪಕ್ಕ ಇದ್ದ ಅಪ್ಪಣ್ಣಯ್ಯ

'ಕೃಷ್ಣ' ಅಂದರು ನಾಗಣ್ಣ

'ರಾಜಕುಮಾರ್' ಅಂದರು ಪುತ್ತೂರಾಯ

'ನಾಗಪ್ಪ' ಅಂದರು ಶಾಮಣ್ಣ

'ಏನ್ರಯ್ಯ ರೆಲೆವೆಂಟ್ ಆಗಿರೋದು ಹೇಳ್ರಯ್ಯ ಅಂದ್ರೆ ಏನೇನೋ ಹೇಳ್ತೀರ' ಅಂದು ರೇಗಿದರು ಸೀತಾಪತಿ.

'ವೀರಪ್ಪನ್ ಅಂದ್ರೆ ದಂತ ಅನ್‌ಬಾರ್ದೇನಯ್ಯ'

'ಅದು ಆ ಕಾಲ್ದಲ್ಲಿ ಈಗ ವೀರಪ್ಪನ್ ಅಂದ್ರೆ ಜನಗಳು. ಅವನು ಯಾರನ್ನ ಹಿಡೀತಾನೋ ಅವರು'

'ಅಂದ್ರೆ ಮುಂದೆ ಅವನು ಜಯಲಲಿತಾನ... ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಗ್ತಾನಾ'

'ಇರಬಹುದು ಇಬ್ರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಅಲ್ಲ... ಸರಿ ಮುಂದಿನ್ದು ಹೇಳಿ'.

'ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಬೆಳಕು'

'ಕವಿಗಳಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯೋಕಾಲ. ಇದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ನಾ ಕಸ್ತೂರಿಯವರು'

ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನ ನಿವ್ಯಾಕ್ರೀ ಹೇಳ್ತೀರ ಅದೂ ಅವರಿಲ್ದೆ ಇರುವಾಗ... ನಿಮ್ಮದು ಹೇಳ್ರೀ.

'ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಬೆಳಕು ಅಂದ್ರೆ... ನಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿ'

ನಾಚಿಕೊಂಡೇ ಹೇಳಿದರು ಪುತ್ತೂರಾಯ

'ಯಾರ್ರೀ ಅವರು' ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದರು ನಾಗಣ್ಣ

'ನಿಮ್ಮ ಲವರ್ರಾ' ಅಂತ ಕೇಳೇಬಿಟ್ಟರು ಸೀತಾಪತಿ?

'ಹೌದು' ಅಂತ ಗೋಣು ಆಡಿಸಿದರು ಪುತ್ತೂರಾಯ.

‘ಛಿ ನಾಚಿಕೆ ಆಗಲ್ವ ನಿಮಗೆ - ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಲವರ್ ಇಟ್ಕೊಂಡು ಏನ್ರೀ ಮಾಡ್ತೀರ’.

‘ಅದು ಈ ವಯಸ್ಸಿನ್ದಲ್ಲ ಆ...ಆ...ಆ.. ವಯಸ್ಸಿನ್ದು’ ಅಂದು ತಲೆ ತೂಗಿದರು ಪುತ್ತೂರಾಯ.

‘ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಅನುಭವ ಹೇಳಬೇಡಿ ಎಲ್ರಿಗೂ ರೆಲೆವೆಂಟ್ ಆಗಿರೋದು ಹೇಳಿ... ಅಂದರು ಸೀತಾಪತಿ.

‘ಹೆಂಡತಿ’ ಅಂದರು

ಎಲ್ಲರೂ ಮೂಕರಾದರು

‘ಯಾಕ್ರಯ್ಯ. ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಂದ ತಕ್ಷಣ ನಾಲಿಗೆ ಸೇದಿ ಹೋಯ್ತಾ... ಹೇಳ್ರಯ್ಯ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಪದ’ ಅಂದು ಕಿರುಚಿದರು ಸೀತಾಪತಿ

‘ಹೇಗೆ ಹೇಳೋದಯ್ಯ... ಗಂಡ ಅನ್ನಬಹುದು. ಗಂಡಾಂತರ ಅನ್ನಬಹುದು... ಜೇಬಿಂದ ದುಡ್ ತೆಗೆಯೋ ಯಂತ್ರ ವಾಟರ್ ಟ್ಯಾಂಕು... ಹೀಗೆ ಏನೇನೊ ಅನ್ನಬಹುದು’.

ಅನ್ನಬಹುದು ಬೇಡ, ಅನ್ನಬೇಕಾಗಿರೋದು ಏನು ಅದು ಮುಖ್ಯ ಹೆಂಡತಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಗಂಡ ಆಮೇಲೆ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು’ ಅಂದು ಸೀತಾಪತಿ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹೋಗೋ ಮುಂಚೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣಯ್ಯ ‘ಮಿಂಡ’ ಆಗಬಹುದೋ ಅಂತ ಮೆತ್ತಗೆ ಕೇಳಿದರು.

ಹೀಗೆ ಅಂದಿನ ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಕ್ವಿಜ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಒಳಗೆ ಸೀತಾಪತಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಇದೇನು ಇವರು ಸದ್ದಿಲ್ದೆ ಜಗಲಿ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದಾರೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಗಮನಿಸಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪುತ್ತೂರಾಯ

‘‘ರೇಷ್ಮೆಸೀರೆ’’ ಅಂದ

ಥಟ್ಟನೆ ‘‘ಮಾಧುರಿ ದೀಕ್ಷಿತ್’’ ಅಂದರು ಅಪ್ಪಣ್ಣಯ್ಯ

ಹೀಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಬಳಸಬಹುದಾದ ಒಂದೊಂದು ಶೃಂಗಾರ ವಸ್ತುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ರಸಿಕತೆ ಮೆರೆದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸಿನಿಮಾ ನಟಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಅವರಿಗೇ ಆನಂದ ಇದೇನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಿನಿಮಾ ನಟಿಯರ ಹೆಸರು ನಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಲಲಿತಾ ಸಹಸ್ರನಾಮದ ಹಾಗೆ ಉದುರ್ತಿದೆಯಲ್ಲ ಅಂತ.

ಈ ಪದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಇದೇನಿದು ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂಪೇವಕ್ಕೆ ಏನು ಬಂತು ಅಂತ ಕೋಪ ಬಂದರೂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಆಚೆಗೆ ಬಂದರು.

ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ಟಾಚ್ಯೂ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ನಗುತ್ತಾ

'ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಆಟ. ಇದರಿಂದ ಐಕ್ಯೂ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಆಗುತ್ತಲ್ವ.. ನಾನೂ ಆಟಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಕೊಬಹುದಾ' ಅಂದರು.

ಸೀತಾಪತಿಗೆ ಫುಲ್ ರಿಲೀಫ್

'ಅಯ್ಯೊ ಅದಿಕ್ಕೇನು ಬಾ ಸೇರ್ಕೊ' ಅಂದರು.

ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ 'ತಲೆ ಮೇಲಿನ ಗುಪ್ಪ' ಅಂದರು. ಯಾರಿಗೂ ಏನೂ ತೋಚ್ತನೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ತಲೆ ಕೆರ್ಕೊತಾ ಇದ್ದಾಗ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಲಟ್ಟಣಿಗೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಬಿಟ್ಟರು, ಸೀತಾಪತಿಗೂ ಸೇರಿಸಿ. ಆಮೇಲೆ 'ಲಟ್ಟಣಿಗೆ' ಅಂದರು.

ವಿಷಯದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅರಿವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಲ್ತೆಗೆದರು ಮನೆಗೆ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಇನ್ನೊಂದ್ಸಾರಿ ಲಟ್ಟಣಿಗೆ ಎತ್ತಿದಾಗ ಸೀತಾಪತಿ ಈಗಾಗಲೇ ಮೂಡಿದ ಗುಪ್ಪನ್ನು ಸವರಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ನಡೆದರು.

ಸಮಚಿತ್ತ ಸಮಭಾವ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ಇಹಕೆ
ಪರಚಿಂತೆ, ಪರನಿಂದೆ ಇರಲಿ ದೂರದೂರಕೆ
ನಗೆಚಿತ್ತ, ನಗೆಭಾವ ನವಜೀವನಕೆ
ನೆಮ್ಮದಿಯ ಕೂಡ ತುಂಬಿ ಬಂದಿದೆ ಅಂಗಳಕೆ

* *

ಭವ್ಯ ಬಂಗಲೆಯ ಭೂಪನಿರಬಹುದು
ಹಣ ಅಂತಸ್ತುಗಳ ಒಡೆಯನೂ ಇರಬಹುದು
ನಕ್ಕು ನಗಿಸುವ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಶ ಹೃದಯವಿರದಿರೆ
ನಿದ್ದೆ ಬಾರದ ರಾತ್ರಿಗೆ ಮದಿರೆಯೇ ಆಸರೆ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ '-'

ಜಿ.ವಿ. ಅರುಣ

ನನಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ಮುರುಕು ಧರ್ಮಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ತಿರುಕನ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ವಿಕಸಿತ ಮನವೊಂದಿಗರಿಗೆ ಕನಸುಗಳು ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ಮನುಕುಲದ ಒಳಿತಿಗೆ ಅವನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟವರ - ಪಡುತ್ತಿರುವವರ ಕತೆ ಬೇರೆ. ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಬೀಳುವ ಕನಸುಗಳು ಎರಡು ರೀತಿಯದಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು 'ಅಯ್ಯೋ! ಹಾಗೆ ಆಗಿದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರ್ತಿತ್ತು' ಎನ್ನುವಂಥ ಸಂತೋಷಜನಕ ಕನಸುಗಳು. ಎರಡನೆಯದು 'ಅಯ್ಯೋ ಹಾಗಾಗದಿರಲಪ್ಪ!' ಎನ್ನುವಂಥ ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಕನಸುಗಳು. ನನಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಬಿದ್ದ ಕನಸು ಎರಡನೆಯ ವರ್ಗದ್ದು - ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ವರ್ಗದ್ದು! 'ಹಾಗಾಗದಿರಲಪ್ಪ' ಎಂದುಕೊಂಡು ಅಂಥ ಕನಸನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸದೇ ಇರಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವಂಥದು.

ಒಂದು ಹಾರುವ ತಟ್ಟೆ ಕಲ್ಪನಾತೀತ ವೇಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದಿತು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಿಂದಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಭಟ್ಟಿ ಇಳಿಸಿ - ಇಂದಿನ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಕಟ್ಟಡದ ಎದುರು ನನ್ನನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರ ಒಟ್ಟು ಕನಸಿನ ಭವನದಂತೆ ಅದು ಭವ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಭವ್ಯ ಭವನದ ತುಟ್ಟ ತುದಿಯ ಒಂದು ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಏನನ್ನೋ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎಸೆದರು. 'ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ?' ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದು ಬಂದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತ್ತು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ನನ್ನಂತೆ ಅನೇಕರು ಅದರ ಸುತ್ತ ನೆರೆದಿದ್ದರು. 'ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ', 'ಎಷ್ಟು ಮೇಲಿಂದ ಬಿತ್ತೋ?', 'ಚೆನ್ನಾಗಿ ಏಟು ಬಿದ್ದಿದೆ'. 'ಉಸಿರಾಡ್ತ ಇದ್ಯಾ?', 'ಆಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ...' 'ಎಲ್ಲ ದೂರ ನಿಂತ್ಕೊಳಿ... ಗಾಳಿ ಬರ್‍ಲಿ...' ಮುಂತಾದ ಸ್ವಪ್ರಧನ ಸೂಚಕ, ಅನ್ಯ ನಿರ್ದೇಶಿತ ಸೂಚನೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಾನು ತಲೆತೂರಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿತ್ತು 'ಋ' ಚೆಂದ ಕನ್ನಡದ ಅಂದದ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ!

ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಲು ಘಟಾನುಘಟಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ, ಇದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಮೇಲಿನಿಂದ ನೂಕಿದವರು ಯಾರಿರಬಹುದು? ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ

ಮಾಡಿರಬಹುದು? ಎಂದು ನೋಡಲು ಹೊರಟೆ. ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕನಸಿನ ಭವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಸ್ವಾಗತ! ಎಷ್ಟಾದರೂ ತಾನು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಪರಕೀಯರಿಗೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಇರುವಂಥವರಲ್ಲವೆ! ನಮ್ಮನ್ನು ತುಳಿದವರ ಕಾಲಿಗೆ ನೋವೇನಾದರೂ ಆಯಿತೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವವರಲ್ಲವೆ!! ಮೇಲೇರಿ, ಅದು ನೂಕಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದಾದ ಕೋಣೆಯ ಬಳಿ ಬಂದೆ. ಒಳಗೆ ಕೇಕೆ-ನಗುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಮಾರಂಭವೊಂದು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲೊಬ್ಬರು 'ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ... ನೋಡಿ... ನಾವು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತರಲು ಹೊಸ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಂತೆ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಬನ್ನಿ, ನೀವೂ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಈ ವಿಜಯ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಆನಂದಪಡಿ' ಎಂದರು. 'ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ' ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಆ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಕುತೂಹಲವಾಗಿ, 'ಆ ಹೊಸ ಯೋಜನೆ ಯಾವುದು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು ನಕ್ಕು 'ನೋಡಿ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟ ಹೊಸ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನೀವು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಕೊಡಲಿರುವ ಸುತ್ತೋಲೆಯ ಒಕ್ಕಣೆ ಇದು!'

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಂದೇ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿರುವ ಆ ತಂಡವನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಧನ್ಯತಾಭಾವ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಸುತ್ತೋಲೆ ನೋಡಿದೆ. '... ಇದು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆಯಲ್ಲ?... ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಆದೇಶಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಮೂರು ವರ್ಷದ ನಂತರವೂ ಅದು ಆಚರಣೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲವೆ?' ಆತಂಕದಿಂದ ಅವರ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ.

'ಪೂರ್ ಮ್ಯಾನ್... ಪಾಪ... ಆ ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಓದಿ ನೋಡಿ ಅರ್ಥ ಆಗುತ್ತೆ...' ಅಂದರು. ಓದಿದೆ.....

"Karnataka sarkaara

suttoole

innu munde kannadada aksaragala badalu suttooleyalliruvante english aksaragalanne balasatakkaddu. idannu innu muuru tingalli aacharanege taratakkaddu. illadiddare adu Shikshaarhavaada aparaadavaguttade"

sarkarada appaneya merege

ಅದನ್ನು ಓದಿ ನನಗೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಬೀಳುವಂತಾಯಿತು. ಕೋಪದಿಂದ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಿಸಿ ರಕ್ತ ನುಗ್ಗಿದಂತಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು '... ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನೋಡಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಬಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಬಹಳ ಸುಲಭ. ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಲಿಪಿ ಹೋದರೂ, ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೆ! ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸಿಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳ ಉಪಯೋಗ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಹಲವು ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ 'ಖ' ಅಕ್ಷರ ಒಂದು. ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ! ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಉಳಿದ ಹಲವು ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೂ ಒಂದೊಂದಾಗಿ 'ಸೂಕ್ತಗತಿ' ಕಾಣಿಸಲಿದ್ದೇವೆ! ಈ ಭಾಷೆಯು ವಿಶ್ವದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರುವುದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ಬಲಿದಾನ ಆಗಲೇಬೇಕು!'

ನಾನು ಕೋಪದಿಂದ '... ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಲಿಪಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ...?' ಎಂದೆ.

'... ನೋಡಿ, ಶಾಂತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ. ಇದು ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಲ... ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆವು. ಅವರು ಮಾಡಬಹುದು ಅಂದರು. ನಾವು ಮಾಡಿದೆವು!... ಅಲ್ಲದೆ, ನೀವು ಕನ್ನಡದೋರು ತುಂಬ ನಿಧಾನ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರಲ್ಲ...?! ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಅದು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ನಾವು ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ....!.... ಹೋಗಲಿ ನೀವು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮದೊಂದು ಬಹುಮಾನ ಕೂಡ ಇದೆ. ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಮೊದಲ ನೂರು ಜನರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಧುನಿಕ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.... ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವರು ಅದನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ... ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ...'

ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನ ಬೀಸಿ ಒಗೆದೆ! 'ತೊಲಗಿ! ಇಲ್ಲಿಂದ ತೊಲಗಿ!!...' ಎಂದು ಅರಚಿದೆ.

ಎದ್ದಾಗ ನರಸಿಂಹಾವತಾರದಲ್ಲಿ 'ತೊಲಗಿ' ಎಂದು ಕಿರಿಚಿದ್ದು, ನಮ್ಮಜ್ಜಿಗೆ ಅವರಜ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಎಸೆದದ್ದು... ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು. ಹಂಪೆಯ ಕೈ ಇಲ್ಲದ ಉಗ್ರನರಸಿಂಹನಂತೆ ಕುಳಿತು ಕೇಳಿದೆ! ಈ 'ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಕನಸು ನನಸಾಗದಿರಲಿ' ಎಂದು ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ.

★★★

ಆತಂಕದ ಆ ಕ್ಷಣಗಳು

▸ ಎಸ್.ಎನ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ

ಪಾತ್ರ ಪರಿಚಯ

ಸುಮಾ (ನಿರೂಪಕಿ) - ವಯಸ್ಸು 28-30
ಶೀಲಾ (ಪ್ರಭಾನ ಮಗಳು, ಶಾಲಾ ಬಾಲಕಿ) ವಯಸ್ಸು ಹತ್ತರ ಸುತ್ತು
ಪ್ರಭಾ (ಸುಮಾಳ ಗೆಳತಿ) - ವಯಸ್ಸು ಸುಮಾರಂತೆ
ಶಾಂತಿ (ಪ್ರಭಾನ ದೊಡ್ಡ ವಾರಗಿತ್ತಿ) - ವಯಸ್ಸು 30-32
ಅಪ್ಪ (ಶಾಂತಿಯ ಅಪ್ಪ) - ವಯಸ್ಸು 65-70
(ಮಾತಿಲ್ಲದವರು: ಪ್ರಭಾಳ ಪತಿ, ಬೇಬಿ (ಮಗು))

ನಿರೂಪಕಿ (ಸುಮಾ): ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸುಮತಿ, ಸುಮಾ. ಪರಿಚಿತರಿಗೆ ಸುಮಿ. ಗಡಿಯಾರದ ಕಾರ್ಖಾನೇಲಿ ನನಗೆ ಕೆಲಸ. ಇವತ್ತಿನ ಪಾಳಿಗೆ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡೋದ್ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡ ಆಯ್ತು. ನಮ್ಮ ಬಸ್ ಹೊರಟೋಗಿರುತ್ತೆ. ಕೆಲಸ ಅಂತು ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಳೋ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮ ಫ್ರೆಂಡು ಪ್ರಭಾ ಜತೆಗೆ ಅವರ ಸ್ಕೂಟರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗೋಣಾಂತ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ಪ್ರಭಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗೋದು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕಂಪೆನೀಲಿ. ಅವಳ ಟೈಮು ನನ್ನ ಟೈಮಿಗೆ ಸರಿ ಹೊಗೋದು ನನಗೊಂದು ಅನುಕೂಲ.... ಆಗಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಅಂದರೆ ಹೀಗೆ ಲೇಟಾದಾಗ, ನಾನು ಪ್ರಭಾ ಜೊತೆ ಪಿಲಿಯನ್ ಸವಾರಿ ಮಾಡೋದುಂಟು. ಅವಳ ಗಂಡ ವಿ.ಆರ್.ಎಸ್. ತಗೊಂಡಿರೋದರಿಂದ ಪ್ರಭಾಗೆ ಮನೆ ಕಾವಲಿನ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಅವಳ ಮಗಳು ಶೀಲಾ, ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗೋ ಹುಡುಗಿ, ಅಡಿಗೆ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ರೂ, ಅಮ್ಮನ ಕರೆಗಳಿಗೆ, ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯೋದಕ್ಕೆ, ಫೋನ್ ಗಮನಿಸೋದಕ್ಕೆ, ಒದಗೋದರಿಂದ ಪ್ರಭಾ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ, ಅಂದರೆ ಆಫೀಸು ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋದಕ್ಕೆ ಐದು ನಿಮಿಷ ಮುಂಚೇನೇ ಹೋಗಿ ಹಾಜರಿಗ್ಗೈಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವಳು ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಲೇಟಾಗಿ ಹೋದದ್ದಿಲ್ಲ...

ಆದರೆ, ಇವತ್ತು...

ಇವತ್ತೂ ಪ್ರಭಾ ಮನೇಲೇ ಇದ್ದಳು. ನನ್ನ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಲೇಸ್ ಕಟ್ಟಿದ ಷೂಗಳಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಒಳಗೆ ಹೋಗದೆ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲ ಆಚೇನೇ ನಿಂತು ಪ್ರಭಾನ ಕರೆದೆ.

ಸುಮಾ: (ಕೂಗಿ) ಪ್ರಭಾ! ಹೊರಟೆಯಾ?...

ಶೀಲ: (ಬರುತ್ತ) ಬನ್ನಿ ಆಂಟಿ. ಅಮ್ಮ ಇನ್ನೇನು ಹೊರಡೋದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. (ಕೂಗಿ) ಅಮ್ಮ, ಸುಮಾ ಆಂಟಿ ಬಂದಾಯ್ತು.

ಪ್ರಭಾ: (ಒಳಗಿಂದ) ಬಾ ಸುಮಾ. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕುತ್ಕೊ. ಷೂ ಬಿಚ್ಚಬೇಡ. ಬಾ ಒಳಗೆ... ಹಾಲು ಉಕ್ಕಿತು, ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಒಲೆ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ ಬಂದೆ.

ಸುಮಾ: (ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ) ಸಾರಿ. ನೀನಿಷ್ಟು ಗಡಿಬಿಡೀಲಿರ್ತಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿರಲಲ್ಲ... ಗೆಸ್ಟ್ಸ್ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ನೀನು ಹೇಳ್ಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ...

ಪ್ರಭಾ: (ಒಳಗಿಂದಲೇ) ಅವರು ಮನೆಯವರೇ (ಒಳಗೆ ಪಾತ್ರೆಬಿದ್ದ ಸದ್ದು) ನನ್ನ ವಾರಗಿತ್ತಿಯವ್ರು, ಅವರ ತಂದೆ. ಆಮೆರಿಕದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ... ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ... ಮಾತಾಡ್ತಿರು.

ಸುಮಾ: ನಮಸ್ಕಾರ... ನಾನು ಸುಮತಿ ಅಂತ... ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಾ? ನಮಸ್ಕಾರ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಆಯ್ತು. ಮಗು ನಿಮ್ಮದಾ? ಸೋ ಸ್ವೀಟ್!... ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಯಾವೂರಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ನೀವು?

ಶಾಂತಿ: ನಾವು ಎಲ್ಲೇಲಿದ್ದೀವಿ...

ಸುಮಾ: ಅಂದ್ರೆ, ಅಮೆರಿಕದ ಎಲ್ಲೇಲಿದ್ದೀರಾ, ಬಾರ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿ? ಯಾವುದು?

ಶಾಂತಿ: ಎಲ್ಲೆ. ಲಾಸ್ ಏಂಜಲೀಸ್... ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ... ಬೇಬಿ, ಅದನ್ನ ಮುಟ್ಟಬೇಡಮ್ಮ... ಈಗ ತಾನೇ ಗಡಿಯಾರ ಎತ್ಹಾಕಿ ಒಡೆದಿದ್ದಿ! ಬಲು ತುಂಟಿ ಇವಳು. ಎಲ್ಲೇಯಿಂದ ನಾವು ತಂದಿದ್ದ ಬೆಲೆಬಾಳೋ ಹಾಲಿನ ಬಾಟಲ್‌ನ ನೆನ್ನೆ ಎತ್ತೆಸೆದು ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಲು...

ಅಪ್ಪ: ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಿಸು ಶಾಂತಿ. ನನ್ನ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಗಡುವು ಮೀರೋದರೊಳಗೆ ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್ ಬೇಕೂಂತ ಹೇಳಿದ್ದಿ ತಾನೆ, ಪ್ರಭಾಗೆ.. ರೆಡಿ ಆಯ್ತಾ ನೋಡು. ಎರಡು ಗಂಟೆ ಗಡುವು ಆಯ್ತು....

ಸುಮಾ: ಎರಡು ಗಂಟೆ ಗಡುವು ಅಂದ್ರೆ?

ಶಾಂತಿ: ಅಪ್ಪ ಡಯಾಬಿಟಿಕ್. ಎರಡು ಗಂಟೇಗೊಂದ್ಸಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿರಬೇಕೂಂತ, ಡಾಕ್ಟರು ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲೇ ಬಿಡೋವಾಗಲೇ ಹೇಳಿ ಜ್ಞಾಪಕಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ... (ಕೂಗಿ) ಪ್ರಭಾ, ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು. ನೀ ಹೊರಡೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರ ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್, ಹಾಲು, ಕೊಡ್ಬಿಡ್ತೀಯಾ? ಈ ಬೇಬಿ ತೊಡೆಬಿಟ್ಟು ಇಳಿಯೊಲ್ಲ ಅಂತಿದ್ದಾಳೆ. ನೀನೇ ಅದೆಲ್ಲಾ ತರಬೇಕು, ಅಪ್ಪನ ಔಷಧಿ ಡಬ್ಬಿ, ಫಿಲ್ಟರ್ ನೀರು, ಬಿಸಿಮಾಡಿದ್ದು....

ಪ್ರಭಾ: (ಒಳಗಿಂದಲೇ) ಶೀಲಾ! ಬಾರೇ ಸ್ವಲ್ಪ. ತಾತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದೆಲ್ಲ ಆಗ್ಲೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡು...

ಶಾಂತಿ: ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾ, ಏನೇನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿದೆ ಅಂತ ಶೀಲಾಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಹೋಗು. ಸದ್ಯ ನಾವಿರೋಷ್ಟು ದಿನ ಅವಳಿಗೆ ರಜ ಇರೋದು ಒಳ್ಳೇದಾಯ್ತು...

ಪ್ರಭಾ: (ಒಳಗಿಂದ) ಬಂದೆಯ, ಶೀಲಾ? ಬೇಗಬಾ... ಫರ್ನಿಚರ್‌ನವರು ಬಂದರಾ? ಅಲ್ಮೈರಾ ಬಾಗಿಲು ಸರಿ ಮಾಡೋಕೆ? ಬರ್ತೀವೀಂತ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ರಲ್ಲಾ.. ಬಾಗಿಲು ಸರಿಮಾಡದೇ, ನೆನ್ನೆ ಇಲಿ ಒಳಗ್ಹೋಗಿ ಅವಾಂತರ ಮಾಡಿತಲ್ಲ...

ಶೀಲಾ: ಇನ್ನೂ ಯಾರೂ ಬಂದಿಲ್ಲಮ್ಮಾ... ಇನ್ನೊಂದ್ಸಲ ನಾನೇ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ.

(ಒಳಗೆ ಪಾತ್ರೆ ಬಿದ್ದ ಶಬ್ದ)

ಪ್ರಭಾ: (ಒಳಗಿಂದ) ಶೀಲಾ, ಬಂದೆಯಾ? ಈ ಜೋಗುಣೀನ ಎತ್ತಿ ಆಕಡೆ ಇಡು. ಕಾಲಿಗೆ ತಗುಲೋ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಯಾಕಿಟ್ಟೆ? ಬಡುವಿನ ಮೇಲೆ ಈ ತಪ್ಪಲೆ ಯಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದಿ? ತಲೆ ಮೇಲೆ ಬೀಳ್ತಾ ಇತ್ತು ಈಗ! ಶೀಲಾ, ಏನ್ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯೇ? (ಬಾಗಿಲ ಗಂಟೆ) ಯಾರು ಬಂದ್ರೋ ನೋಡು...

ಶಾಂತಿ: ಏನೋ ಸೀದುಹೋದ ವಾಸನೆ ಬರ್ತಿದೆ ಪ್ರಭಾ... ಶೀಲಾ, ಪವನ್ ಎಲ್ಲಿ, ನೋಡಿದೆಯಾ?

ಶೀಲಾ: ಎಲ್ಲೋ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ. ಹುಡುಕ್ತಾನೇ ಇದ್ದೀನಿ.

ಪ್ರಭಾ: (ಒಳಗಿಂದ) ಅವನೆಲ್ಲೂ ಹೋಗಲ್ಲ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಬಿಟ್ಟು. ನೀನು ಬಾ ಇಲ್ಲಿ... ಈ ಪಾತ್ರೆ ತೆಗೆದಿಡು ಆಕಡೆ... ಯಾರು ಬಂದರು, ನೋಡಿದೆಯಾ?

ಸುಮಾ: (ಸ್ವಗತ) ಈ ಪ್ರಭಾ ಇರೋ ಗಡಿಬಿಡೀಲಿ ಇವತ್ತು ನಾವು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹಾಗೇ ಇದೆ! (ಪ್ರಕಟ) ಪ್ರಭಾ, ನಾನು ಷೂಸ್ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು

ಅದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರೋಹಾಗಿಲ್ಲ. ಲೇಸ್ ಬಿಚ್ಚಿ, ಆಮೇಲೆ ಕಟ್ಕೋಕೆ ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ.... ನಿನಗೇನಾದ್ರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಏನೋ?

ಅಪ್ಪ: ಆಯ್ತಾಮ್ಮಾ ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್ ಮಾಡಿದ್ದು?... ನೋಡಮ್ಮ ಶೀಲಾ... ಪ್ರಭಾ: ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ, ಒಂದ್ನಿಮಿಷ ನಿಮ್ಮ ಟೈಮಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತರ್ತಿದ್ದೆ.. ಆದ್ರೆ ಇವತ್ತು ಬೇಕರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಬ್ರೌನ್ ಬ್ರೆಡ್ ಇನ್ನೂ ತಯಾರಾಗಿರ್ಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದ್ಸಲ ಶೀಲಾ ಕಳಿಸಿ ತರಿಸ್ದೆ.

ಅಪ್ಪ: ಪರವಾಯಿಲ್ಲ, ಒಂದ್ನಿಮಿಷ ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ಆದರೆ... ಆ ಬೇಕರಿಯವನಿಗೆ ಇವತ್ತು ಹೇಳ್ಬಿಡಮ್ಮ, ರೆಗ್ಯುಲರಾಗಿ ತೆಗೆದಿಡೂಂತ...

ಶಾಂತಿ: ಶೀಲಾ? ಸಿಕ್ಕದನಾ ಪವನ್?

ಶೀಲಾ: ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಹುಡುಕ್ತಾನೇ ಇದ್ದೀನಿ... ಅಷ್ಟ್ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಮೇಲಿಂದ ಅಪ್ಪ ಕರೆದರು.... ಅಮ್ಮ, ಪೇಂಟರ್ ಬಂದಿದ್ದ. ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ....

ಸುಮಾ: (ಸ್ವಗತ) ಪ್ರಭಾಗೆ ಈ ಅವರಸರದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ್ಕಿರದೆ ಈ ಮಹರಾಯ, ಅವಳ ಗಂಡನಿಗೆ ಅದೇನು ಕೆಲಸವೋ? (ಪ್ರಕಟ) ಏನ್ಮಾಡ್ತಿದಾರೆ ನಿಮ್ತಂದೆ, ಶೀಲಾ?

ಶೀಲಾ: ಕ್ರಾಸ್‌ವರ್ಡ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ ಅದೇ ಕೆಲಸ. ಈಗತಾನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು, ಇಲ್ಲಿ 'ಮಿಸ್' ಸರಿಯಾಗುತ್ತೋ 'ಕಿಸ್' ಸರಿಯಾಗುತ್ತೋ, ಅಂತ. ನಾನು ಡಿಕ್ಷ್ನರೀನ ತಂದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು, ಅಕ್ಷರ ಹೊಡುಕೋ ಕೆಲಸ ನೀವೇ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ, ಪವನ್ ಹುಡುಕೋ ಕೆಲಸವೇ ನನಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ, ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆ.

ಶಾಂತಿ: ಪವನ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದನೇನಮ್ಮ?

ಶೀಲಾ: ಇಲ್ಲ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ...

ಶಾಂತಿ: ನೋಡ್ರಿ ಸುಮಾ, ಅವನು ಹೀಗೇನೇ. ನೆನ್ನೆ ಗೆರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕಾರಿನ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂತಿದ್ದ. ತಿಂಡಿನೂ ತಿಂದಿಲ್ಲ, ಹಾಲೂ ಕುಡಿದಿಲ್ಲ - ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹುಡುಕೀ ಹುಡುಕೀ ಸಾಕಾಯ್ತು....

ಪ್ರಭಾ: (ಒಳಗಿಂದ) ಶೀಲಾ, ಏನ್ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯೋ? ಈ ಕುಕ್ಕರ್ ಮುಚ್ಚಳದ ಸ್ಕ್ರೂ ಹಾಕ್ಕೊಡು.

ಶೀಲಾ: ನನಗೆ ಸ್ವಿಮಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಲ್ಲಮ್ಮ... ಹೊತ್ತಾಯ್ತು... ನನ್ನ ಷೂ ಸಿಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ... ಅಪ್ಪ ಬೇರೆ ಕರೀತಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಭಾ: ನಿನ್ನ ಷೂ ಪವನ್ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ತೋ ಏನೋ, ನೆನ್ನೆ ನನ್ನ ಪರ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ಹಾಗೆ.

ಶೀಲಾ: ದೊಡ್ಡಮ್ಮ, ನೀವು ಒಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋಗ್ತೀರಾ? ಅದೇನೋ ಸ್ಕ್ರೂ ಹಾಕಬೇಕಂತೆ... ನಾನು ಓಡಿಹೋಗಿ ಸ್ವಿಮಿಂಗ್ ಪಾಠ ಮುಗಿಸಿ ಓಡಿ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀನಿ. ಆದ್ರೆ ಷೂ ಸಿಗಬೇಕಲ್ಲ?

ಶಾಂತಿ: ಇವತ್ತೇನೋ ಬೇಬಿ ನನ್ನ ತೊಡೆಬಿಟ್ಟು ಕದಲ್ತಾನೇ ಇಲ್ಲಮ್ಮ. ಒಂದೇ ಹಟ ಹಿಡೀತಾ ಇದ್ದಾಳೆ.

(ಒಳಗೆ ಡಮಾರೆಂಬ ಶಬ್ದ)

ಶಾಂತಿ: ಹೋಗಿ ನೋಡು, ಅಡಿಗೆ ಮನೇಲಿ ಏನು ಬಿತ್ತೋ ಏನೊ...

ಸುಮಾ: ನಾನು ಬರ್ಲ್ಲಾ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಒಳಗೆ, ಪ್ರಭಾ? ನನ್ನ ಷೂ ಲೇಸುಗಳನ್ನ ಬಿಚ್ಕೊದೇ ಒಂದು ಪ್ರಯಾಸ. ಟೈಂ ಹಿಡಿಯುತ್ತೆ, ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು ಬರ್ತೀನಿ, ಇರು...

ಪ್ರಭಾ: ಪರವಾಯಿಲ್ಲ ಬಿಡು. ಕೂತಿರು, ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ. ಪಾತ್ರೆಬಿತ್ತು, ಸದ್ಯ ತಲೆಮೇಲೋ ಕಾಲಮೇಲೋ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ...

ಅಪ್ಪ: ಶಾಂತಿ, ಬೇಬೀನ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ನನಗೊಂದಿಷ್ಟು ಬಿಸಿ ನೀರು ತಂದ್ಕೊಡು. ಪ್ರಭಾನ ಕರೆದರೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ ಅಂದುಬಿಡ್ತಾಳೇನೋ...

ಶಾಂತಿ: ಬೇಬಿ ಇವತ್ತು ಕೆಳಗಿಳಿಯೊಲ್ಲ ಅಂತ ಹಟ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳೆ....

ಶೀಲಾ: ಅಮ್ಮಾ, ಅಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಹೇಳು ಅಂದ್ರು, ಸ್ಪೆಂಡ್‌ಥ್ರಿಫ್ಟ್ ಒಂದು ಪದವೋ ಎರಡು ಪದಗಳೋ?

ಪ್ರಭಾ: ಅವರ ಕ್ರಾಸ್‌ವರ್ಡ್ ಮಾಡೋಕೆ ನನಗೆ ಪುರಸೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ್ಹೇಳು. ಇಲ್ಲಿ ಬಾ, ನಿನ್ನ ತಿಂಡಿ ಮಾಡೋಕೆ ಟೈಮಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್ ಮಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ನೀನೂ ತಿಂದ್ಕೊಂಡು ಸ್ವಿಮ್ಮಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಓಡ್ಹೋಗಿ ಓಡಿಬಾ. ನಾನು ಕರ್ಕೊಂಡ್ಹೋಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಸುಮಾ ಆಂಟೀನ ಸ್ಕೂಟರ್ ಮೇಲೆ ಕರಕೊಂಡ್ಹೋಗಬೇಕು... (ಬರುತ್ತ) ಷೂ ಇಲ್ದಿದ್ರೆ ಹವಾಯಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗು - ಓಡು, ಓಡು, ಹೊತ್ತಾಯ್ತು.

ಶೀಲಾ: ಸಿಕ್ತು ಷೂ, ರೋಜಾ ಗಿಡದ ಪಾತೀಲಿತ್ತು...

ಶಾಂತಿ: ಓ ಅಲ್ಲಿ ತಗೊಂಡ್ಹೋಗಿ ಹಾಕಿದ್ದಾನಾ! ಪ್ರಭಾ, ನೋಡಿದೆಯಾ, ಈ ಪವನ್ ಮಾಡೋ ತಮಾಷೀನ!... ಬೇಬಿ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಫ್ರೆಂಡು

ಹೊರಡ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಟಾಟಾ ಹೇಳಮ್ಮ. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಫ್ಲೈಯಿಂಗ್ ಕಿಸ್ ಕೊಟ್ಬಿಡು....

ಪ್ರಭಾ: ಇಲ್ಲ, ಅವಳಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವಳು ಆಡ್ಕೊಳ್ಳಲಿ ಬಿಡಿ, ಅತ್ತಿಗೆ...

ಸುಮಾ: ಮಗು ಏನೋ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡ್ತು... ನೋಡಿ... ಹಸೀ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ! ಅಯ್ಯೋ ತೆಗೀ, ಬೇಗ!

ಶಾಂತಿ: ಬೇಬಿ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಬಿಡೊಲ್ಲ, ತಿಂದುಬಿಡ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಖಾರ ಅನ್ನೋದೇ ಇಲ್ಲ... ಟಾಟಾ ಹೇಳು, ಬೇಬಿ, ಆಂಟೀಗೆ...

ಶೀಲಾ: ನಾನು ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀನಿ ಅಮ್ಮ. ತಾತನಿಗೆ ಏನೇನು ಬೇಕೋ ಎಲ್ಲಾನೂ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೇಲಿ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ನಾನು ಬರೋದೇನಾದ್ರು ತಡ ಆದ್ರೆ ಕೊಟ್ಬಿಡೀ, ನೀವೇನೇ... (ಹೋಗುತ್ತ)

ಶಾಂತಿ: ನಾನು ನೋಡ್ಕೋತೀನಿ ಬಿಡು.

ಅಪ್ಪ: ಒಂದು ಚೂರು ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಕೊಡಮ್ಮ ಪ್ರಭಾ...

ಪ್ರಭಾ: ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಅಲ್ಲೇ ಇದೆ ನೋಡಿ ಟೀಪಾಯ್‌ಮೇಲೆ. ಸುಮಾ, ಹೊರಟೋಣ? ಒಂದ್ನಿಮಿಷ, ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನ ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀನಿ...

ಶಾಂತಿ: ಬೇಬಿ, ಟಾಟಾ ಹೇಳಮ್ಮಾ ಆಂಟೀಗೇ...

ಪ್ರಭಾ: ಹೊರಡೋಣ, ಸುಮಾ... ಬಾ ಮೊದಲು ಗಾಡೀಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಇದೆಯಾ ನೊಡಿಬಿಡೋಣ? ಶೀಲಾ... ಓ, ಅವಳು ಸ್ವಿಮ್ಮಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋದಳು ಅಲ್ವೆ. ನಾನೇ ನೋಡ್ತೀನಿ... ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಈ ಸೆಲ್‌ಫೋನ್ ಬೇರೆ - ಆಫೀಸಿನಿಂದಲೇ (ಹೋಗುತ್ತ) ಇರಬೇಕು...

ಶಾಂತಿ: ಟಾಟಾ ಹೇಳುಮರಿ.. ಜಾಣ ಮರಿ ಅಲ್ವಾ ನೀನು...

(ಬಾಗಿಲ ಗಂಟೆ)

ಸುಮಾ: (ಸ್ವಗತ) ಪ್ರಭಾ ಗೆರಾಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ಕೂಟರ್ ತರೋ ಅಷ್ಟರೊಳಗೇ ಯಾರೋ ಬಂದಹಾಗಿದೆ. ನೋಡ್ತೀನಿ... ಪೇಪರ್‌ನವರು...

ಅಪ್ಪ: ಹಾಗೇ ನಮ್ಮ ಪವನ್ ಆಚೆ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಕಂಡರೆ ಎತ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಡು ತಾಯಿ...

ಶಾಂತಿ: ಅವನೇ ಬರ್ತಾನೆ ಅಪ್ಪ, ಬಾಗಿಲೆ ತೆರೆದೇ ಇಟ್ಟಿದ್ರೆ ಆಯ್ತು... ಅವನಿಗೆ ಚಿರೋಟಿ ತಂದಳೋ, ಮರೆತ್ಹೋದಳೋ ಈ ಪ್ರಭಾ!

ಸುಮಾ: ಚಿರೋಟಿ!?

ಅಪ್ಪ: ಪ್ರಭಾ ತಂದಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದಳಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಅವಳು ಹೇಳ್ಲಿಲ್ಲವೆ, ಪೊಟ್ಟಣ ಬಿಚ್ಚೋದಕ್ಕೆ ಟೈಮಿಲ್ಲ ಹಾಗೇ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀನೀಂತ....

ಸುಮಾ: ಚಿರೋಟಿ? ಯಾರಿಗೆ?

ಶಾಂತಿ: ನಮ್ಮ ಪವನ್‌ಗೇ. ಅವನಿಗೆ ಚಿರೋಟೀನೇ ಆಹಾರ... ಅಯ್ಯೋ, ಪವರ್ ಹೋಯ್ತು! ಎಂಟು ಗಂಟೇಗೆ ಟೀವಿ ಹಾಕೋಣಾಂತ ಹೋದ್ರೆ. ಈಗ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯೋದೇ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಆಗುತ್ತೆ, ನಮ್ಮಿಬ್ರಿಗೂ.

ಅಪ್ಪ: ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲೇಲಿ ಹೀಗಲ್ಲ ಪವರ್ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ...

ಶಾಂತಿ: ಎಲ್ಲೇಲಿ ಪವರೂ ಧಂಡಿ. ನೀರೂ ಧಂಡಿ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲ....

ಅಪ್ಪ: ಅಂದ್ಹಾಗೇ ಪ್ಲಾಸ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿನೀರಿಟ್ಟು ಹೋಗೂಂತ ಹೇಳಿದೆಯಾ ಪ್ರಭಾಗೆ?

(ಬಾಗಿಲ ಗಂಟೆ)

ಪ್ರಭಾ: (ಬರುತ್ತ) ಪೆಟ್ರೋಲಿದೆ, ಪರವಾಯಿಲ್ಲ.. ಹ... ಗ್ಯಾಸ್ ಬಂದ್ಬಿಟ್ರಾ? ಪರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಿಲ್ರೆ ದುಡ್ಡಿದೆಯಾ ನೋಡ್ಕೋಬೇಕು... ಸಾರಿ ಸುಮಾ ನಿಧಾನ ಆಯ್ತಲ್ವೆ ಸ್ವಲ್ಪ?...

ಸುಮಾ: ಇಬ್ರಿಗೂ ಲೇಟೇ ಇವತ್ತು. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಅವಮಾನವಾಗುತ್ತೋ?

ಪ್ರಭಾ: ನನಗಂತೂ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಬಂಡಿ ಇಮೇಲ್‌ಗಳನ್ನ ನೋಡಿ ಉತ್ತರಗಳ್ನ ಕಳಿಸ್ಬೇಕು. ನಾ ಹೋಗೋತನಕ ಅವೆಲ್ಲ ಕಾದಿರುತ್ತವೆ. ಯಾರು ಮುಟ್ಟಲ್ಲ! ತಡಿ, ಒಂದನ್ನಿಷ, ಇವನಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ರಸೀತಿ ತಗೊಂಡ್ಬಿಡ್ತೀನಿ...

ಶಾಂತಿ: ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲೇಲಿ ಈ ಸಿಲಿಂಡರುಗಳ ಕಾಟ ಇಲ್ಲ. ಕೊಳವೆ ತಿರುಗಿಸಿದರೆ ಗ್ಯಾಸ್ ರೆಡಿ... ಬೇಬಿ, ಟಾಟಾ ಹೇಳೊಲ್ವಾ... ಅಯ್ಯೋ, ಏನು ಹಾಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಿ ಗಂಟ್ಲಲ್ಲಿ... ಕಾಯಿನ್ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ತು ನಿನಗೆ?

ಪ್ರಭಾ: ನಾನಾಗ್ಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಶೀಲಾಗೆ ಬೇಬಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಒಂದು ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಹುಡುಕ್ತಾನೇ ಇರೂಂತ... ಎಲ್ಲಿ? ಹಾಂ... ಸಿಕ್ತು. ಐದು ರೂಪಾಯಿ ನಾಣ್ಯ.

ಶಾಂತಿ: ಪ್ರಭಾ, ಈ ಚೀಲ, ಡಬ್ಬ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಎತ್ತಿಟ್ಟುಬಿಡು...

ಪ್ರಭಾ: ಹೊರಡು, ಹೊರಡು ಸುಮಾ. ಹೊತ್ತಾಗೋಯ್ತು. ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಏನಾದ್ರು ಕಮ್ಮಿ ಇದ್ರೆ, ಬೇಗ ಹೋಗಬಹುದು. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೇ ಇರಲಿ, ಬಾ. ಪವನ್ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಓಡಾಡ್ತಿರಲಿ....

(ಸ್ಕೂಟರ್ ಹೊರಡಿಸಿದ ಶಬ್ದ)

ಸುಮಾ: ತಡಿ, ತಡಿ, ಪ್ರಭಾ... ಹಿಂದಿನ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಗಾಳೀನೇ ಇಲ್ಲಾಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ... ಬೇಡಪ್ಪ, ತರ್ಕಾರಿ ಬೇಡ ಈಗ...

ಪ್ರಭಾ: ಸರಿ, ಪಂಪು ಬೇರೆ ಹೊಡೀಬೇಕಾ ಈಗ... ತಡಿ ಇದು ಕಾರಿನ ಪಂಪು. ಗಾಳಿ ಬೇಗ ಹತ್ತುತ್ತೆ.

ಶಾಂತಿ: ಟಾಟಾ ಹೇಳ್ಬಿಡಮ್ಮ ಬೇಬಿ... ಹೊರಟುಬಿಟ್ರು ಆಂಟಿಗಳು... ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೀರಿ... ಟಾಟಾ ಹೇಳ್ತಿದೆ ಮಗು, ನೋಡಿ...

ಸುಮಾ: ಪ್ರಭಾ, ಪಂಕ್ಚರ್ ಅಲ್ಲ ಇದು, ವಾಲ್ವ್ ಯಾರೋ ಸಡಿಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಪ್ ಹೊಡೆಯೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಇದನ್ನ ಭದ್ರ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕು... ಹುಂ... ಹೀಗೆ... ಹೊಡಿ ಪಂಪು...

ಶಾಂತಿ: ಸ್ವಲ್ಪ ಈಕಡೆ ನೋಡಿ ಇಬ್ರೂ, ಬೇಬಿ ಟಾಟಾ ಮಾಡ್ತಿದಾಳೆ....

ಪ್ರಭಾ: ಸಾಕಲ್ಲ ಸುಮಾ, ಗಾಳಿ...? ಆಫೀಸ್ನಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರು ಕರೆದು ಇನ್ನೊಂದ್ಸಲ ಹೊಡಿಸ್ತೀನಿ...

ಸುಮಾ: ಸಾಕು ಹೊರಡೋಣ ಇನ್ನು.

ಶಾಂತಿ: ಇಲ್ನೋಡಿ, ಬೇಬಿ ಟಾಟಾ ಹೇಳ್ತಿದೆ...

ಪ್ರಭಾ: ಯಾರು ಈ ವಾಲ್ವ್ ಸಡಿಲಿಸ್ದೋರು? ಇದೆಂಥ ಚೇಷ್ಟೆ!

ಶಾಂತಿ: ನಮ್ ಪವನ್‌ಗೆ ರಬ್ಬರ್ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನ ಕಚ್ಚೋಕೆ ಇಷ್ಟ. ಅವನೇ ಇದನ್ನ ಕಚ್ಚಿರಬೇಕು.

ಸುಮಾ: ಪವನ್! ಅವನು ಹ್ಯಾಗೆ ಈ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿದ? ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಅವನಿಗೆ?

ಶಾಂತಿ: ವರ್ಷ! ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ವರ್ಷ ತುಂಬಿಲ್ಲ....

ಸುಮಾ: ಹಾಗಾದ್ರೆ, ಬೇಬಿ ತಮ್ಮ ಅನ್ನಿ!

ಪ್ರಭಾ: ಬೇಬಿಗೆ ಅಣ್ಣನ್ನೂ ಇಲ್ಲ, ತಮ್ಮನೂ ಇಲ್ಲ (ಸ್ಕೂಟರ್ ಹೊರಡಿಸಿ), ಪವನ್ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕು. ಅವರ ಮುದ್ದಿನ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಬೆಕ್ಕು!

(ಸ್ಕೂಟರ್ ಹೊರಡುವ, ಹೋಗುವ ಶಬ್ದ)

ಶಾಂತಿ: ನೋಡಿ, ನೋಡಿ, ಬೇಡಿ ಟಾಟಾ ಮಾಡ್ತಿದಾಳೆ (ಕೂಗಿ) ಪ್ರಭಾ, ಸುಮಾ...

ನನ್ನ ನೆನಪಿನ ಬೀರು

ಶಿವು

ಸರ್ಕಾರೀ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸೆಕ್ಯೂರ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೊರೆದು, ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮವೆಂಬ ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡ ಕಾಲವದು. ಅಮೆರಿಕಾದ ಮೊದಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಇಂಡಿಯನ್ನರ ಮೇಲೆ ಕಾಳಗ ಹೂಡಿದ ಪಯೊನಿಯರುಗಳಂತೆ ಕೇವಲ ಸಾಹಸ ಮನೋಭಾವ, ಹುಚ್ಚು ಧೈರ್ಯ ಇವಿಷ್ಟನ್ನೇ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲ್ಮೈ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೇ ಬದಲಿಸುವ ಯತ್ನವನ್ನು ನಾವು ಆಗ ನಡೆಸಿದ್ದೆವು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸೇರಿ, ಬಂದ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಅವರವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಶುರು ಹಚ್ಚಿಸಿ, ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ''ಕಾಮತ್ ಪ್ಯಾರಡೈಸ್'' ಎಂಬ ಷೆಡ್ಡಿಗೆ, ನನ್ನ ಜಾವ ಹತ್ತಿ ಹೋಗುವುದು ನನಗೆ ದಿನನಿತ್ಯದ ಪರಿಪಾಠವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನಂತೆಯೇ ಮಿಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಕಾಫಿಗಾಗಿ ಆಸುಪಾಸಿನ ಉದ್ಯಮಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ವಾಟರಿಂಗ್ ಹೋಲ್ ಅನ್ನೇ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಜಗತ್ತಿನ ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದು, ಅಲ್ಲಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಸುಖವನ್ನು ಸವಿದ ಈ ಮಾಜಿ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಾವೇ ತೆರೆದು, ''ಯಾಕೋ ಮೆಷಿನ್ ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲಾ ಸಾರ್'' ಅಂತ ವರ್ಕರ್ ಹೇಳಿದಾಗ, ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಫ್ಯೂಸ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಹೊಸ ಫ್ಯೂಸ್ ಹಾಕಿ, ಮೆಷಿನ್ ಓಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಏನೋ ಒಂದು ದಿಗ್ವಿಜಯದ ಭಾವನೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸಿ, ''ಕಾಮತ್ ಪ್ಯಾರಡೈಸ್''ನಲ್ಲಿ ಆ ಸಂತಸವನ್ನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಆತುರವೂ ಅವರ ಆಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವಂತೆ, ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಗಳು ನಮ್ಮತ್ತ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚೂರು ಪಾರು ಆರ್ಡರ್‌ಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಪೈಪೋಟಿ ಇದ್ದರೂ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ, ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಭಾವಕ್ಕೆ, ಈ ಬಗೆಯ ಪೈಪೋಟಿ ಎಂದೂ ಚ್ಯುತಿ ತಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ನಾವೆಲ್ಲ ತೂತಿರುವ ಒಂದೇ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿನ ಸಹಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಎಂಬ ಸತ್ಯದ ಅರಿವೂ ಈ ಮಿತ್ರತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ, ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಗಳ ಆಫೀಸರುಗಳು ಹಾಗೂ ಬ್ಯಾಂಕರುಗಳು, ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ತಾತ್ಸಾರಮಯ ದೃಷ್ಟಿ, ಈ ತಾತ್ಸಾರವನ್ನು

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಸಂಕಟ ಸಹಾ ಗುಪ್ತಗಾಮಿಯಾಗಿ ಈ ಸ್ನೇಹವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆ ತಂಪೆರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮವೊಂದನ್ನು ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಆರ್ಡರ್ ತಂದು, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ, ಒಬ್ಬ ಬಡಪಾಯಿ ಉದ್ಯಮಿ ಪೇಮೆಂಟ್ ಕೇಳಲು ಹೋದಾಗ ''ಏನ್ರೀ, ಅಷ್ಟೊಂದು ರಿಕ್ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರಿ ಅಂತ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ರೆ, ಈಗ ಪೇಮೆಂಟ್ ಬೇರೆ ಕೇಳ್ತೀರಲ್ಲಪ್ಪಾ'' ಅಂದರಂತೆ, ಎಂಬ ಜೋಕ್ ಬಹು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿತ್ತು ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ.

ಒಮ್ಮೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಓಯಸಿಸ್ಸಿನ ಮರದ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತು, ವಾಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಕಾಫಿ ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ.

''ಯಾಕೋ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಜಾರ್ಜ್ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ'' ಅಂದ ವಾಸು.

''ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೋ ಏನೋ'' ಅಂತ ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪವು ಕನ್ವಿಕ್ಷನ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಾಸು, ಜಾರ್ಜ್ ಮತ್ತು ನನ್ನ ನಡುವೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಪರಿಚಯ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಢ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗಾದರು ತಿಳಿಸದೇ ಅವ ಊರುಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ತೀರ ಅಸಂಭವದ ಮಾತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶಶಿ ಓಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ''ಜಾರ್ಜ್ ಸಾರ್‌ಗೆ ತುಂಬಾ ತಲೆನೋವಂತೆ. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂದರು'' ಎಂದ. ಶಶಿ, ಜಾರ್ಜ್‌ನ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿನ ಟೈಪಿಸ್ಟ್. ''ನೀನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ನಾವು ನೇರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ'' ಎಂದು ನಾವು ಶಶಿಯನ್ನು ಸಾಗಹಾಕಿ, ಹೋಟೆಲಿನ ಬಿಲ್ಲು ತೆತ್ತು ವಾಸುವಿನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಜಾಲಹಳ್ಳಿಯ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದ ಜಾರ್ಜ್‌ನ ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದೆವು.

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಜಾರ್ಜ್‌ನನ್ನು ಮೊದಲು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಆತ ಆಗತಾನೆ ಮರ್ಚೆಂಟ್ ನೇವಿ ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫ್ಯಾಬ್ರಿಕೇಷನ್ ಯೂನಿಟ್ ಹೂಡಿದ್ದ. ಸಿಗರೇಟ್ ಕಂಪನಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹಲವು ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಬೇಕಾದಾಗ ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಫ್ಯಾಬ್ರಿಕೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಜಾರ್ಜ್‌ನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಹೇಳಿದ ಗಡುವಿನೊಳಗೆ ಸಾಮಗ್ರಿ ತಯಾರಿಸಿ, ಮೊದಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಗುನಗುತ್ತಲೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಜಾರ್ಜ್‌ನ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಬಹುವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೆ. ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಅವನ ಯೂನಿಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ಮಸಾಲಾ ಟೀ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಟೀ ಕುಡಿಯುತ್ತ,

ಅವನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೌಕಾಯಾನದ ರಸವತ್ತಾದ ಅನುಭವಗಳು, ಅವನ ಆತ್ಮೀಯತೆ, ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದಿದ್ದವು. ಜಾರ್ಜ್ ಒಬ್ಬ ಬ್ಯಾಚೆಲರ್. ವಯಸ್ಸು ಮುವತ್ತೆರಡನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಮದುವೆಯ ಕಡೆ ಅವನು ಗಮನ ಹರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಈ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ, ''ಮರ್ಚೆಂಟ್ ನೇವಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷವಿಡೀ ದೇಶಾಂತರ ಸುತ್ತೋರಿಗೆ ಮನೆ ಮಠ ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು?'' ಎಂಬ ಹಾರಿಕೆಯ ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾನು ಮತ್ತು ವಾಸು ಕೆಲಸಕ್ಕಿದ್ದದ್ದು ಒಂದೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ. ಸುಮಾರು ಆರು ತಿಂಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿ ಈ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದೆವು. ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಖಾನೆಯೊಂದರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನಮಗೆ, ಗುರುತು ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ದೇಶಾವಾರದ ನಗೆ ಬೀರಿ, ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯ ಬೇಡುವ ಈ ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯಾಸಕರವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತಲೆದೋರಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವನ್ನು ನಾವು, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದುಂಟಾದ ಭೀತಿಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಭ್ರಾತೃಭಾವ ಬೆಳೆದುಬಂದಿತ್ತು.

ವಾಸುವಿನ ಕಾರು, ಜಾಲಹಳ್ಳಿ ಕ್ರಾಸ್ ದಾಟಿ, ಕಮ್ಮಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ ಹತ್ತಿರ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ, ಒಂದೆರಡು ಓಣಿಗಳನ್ನು ಹಾದು, ಜಾರ್ಜ್‌ನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಶಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆತಂಕದ ಕಳೆ ಇತ್ತು. ''ಸಾರ್ ಮಾತೇ ಆಡುತ್ತಿಲ್ಲ'' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. ಎರಡು ಬೆಡ್ ರೂಮುಗಳ ಪುಟ್ಟ ಮನೆ ಅದು. ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಜಾರ್ಜ್ ಮಲಗಿದ್ದ. ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು. ನಾನು ''ಜಾರ್ಜ್, ಏನಾಗ್ತಾ ಇದೆಯೋ?'' ಎಂದು ಅವನ ಕಿವಿಯ ಬಳಿ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿದೆ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅವನು ಅರ್ಧಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ''ತಲೆನೋವು, ತುಂಬಾ'' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ. ನಾನು, ವಾಸು ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಆಸರೆ ಕೊಟ್ಟು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಕಾರಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ, ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದೆವು. ವಾಸು ಕಾರನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ದಾಸರಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯದ ಡಾಕ್ಟರೊಬ್ಬರ ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿಗೆ ಓಡಿಸಿದ. ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ಡಾಕ್ಟರು, ಜಾರ್ಜ್‌ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಾ ಮಂಚದ ಮೇಲಿರಿಸಿ ತಪಾಸಣೆ ನಡೆಸಿದರು. ನಂತರ, ಜಾರ್ಜ್‌ನ ತಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ನಮ್ಮ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, ''ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ತಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದರೆ, ದೇಹಾನೂ ಏಳ್ತಾಯಿದೆ. ಇದನ್ನ ರಿಜಿಡ್ ನೆಕ್ ಸಿಂಡ್ರೋಮ್ ಅಂತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಮಿದುಳಿನ ಇನ್‌ಫೆಕ್ಷನ್ ಅಂದರೆ ಮೆನೆಂಜೈಟಿಸ್ ಆಗಿರಬಹುದು. ಈಗಲೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕು'' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಲಿಟರಲಿ ಹಾಗೂ ಫಿಗ್ಯುರೇಟಿವ್ಲಿ ಕೈತೊಳೆದುಕೊಂಡರು.

ವಾಸು ನನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ಏನು ಮಾಡೋಣ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದ. "ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಥಾಸ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದೆ. ಸರಿ, ಜಾರ್ಜ್‌ನನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಸೀಟನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾರ್ಥಾಸ್‌ಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ. ಅಡ್ಮಿಟ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ವಾರಗಳ ಕಾಲ ಜಾರ್ಜ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಇಅಬೇಕಾಯಿತು. ಲಂಬಾರ್ ಪಂಕ್ಚರ್, ಅದೂ ಇದೂ ಅಂತ ನೂರೆಂಟು ಕಾಯಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೂ ಜಾರ್ಜ್ ಮೊದಲಿನಂತಾದ. ಅವನಿಲ್ಲದ ಮೂರು ವಾರ ವಾಸು ಮತ್ತು ನಾನು ಜಾರ್ಜ್‌ನ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡೆವು. ಪೂರ್ತಿ ವಾಸಿಯಾಗಿ ಜಾರ್ಜ್ ಮರಳಿ ತನ್ನ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ದಿನ ಜಾರ್ಜ್ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಕುರಿತು, "ಇವತ್ತು ಸಂಜೆ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಬಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಮಾರಾಧನೆ. ಖಂಡಿತ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ಆ ಸಂಜೆ ಗುಂಡು ಹಾಕುವುದು ಶುರುವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ, ವಾಸು ಜಾರ್ಜ್‌ನ ಮದುವೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ. "ಖಾಯಿಲೆ, ಕಸಾಲೆ ಅಂದರೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಇರಲೇಬೇಕು ಜಾರ್ಜ್, ನಿನಗೇನು ವಯಸ್ಸು ಕಡಿಮೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸಂಪಾದನೇನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮೀನ ಮೇಷ ನೋಡ್ತಾ ಇದೀಯ?"

ವಾಸುವಿನ ದನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂತಃಕರಣ, ಜಾರ್ಜ್‌ಗೆ ತಟ್ಟಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಗುಂಡಿನ ಪ್ರಭಾವ ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಎಂದೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಂದು ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ನಮಗೆ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಜಾರ್ಜ್.

"ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ವಿಧವೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಆಕೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮನೆಯ ಭಾರ ಎಲ್ಲಾ ಹೊತ್ತು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಕೋಳಿಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ವಾಸ. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ತುಂಬಾ ವಿಶ್ವಾಸ...."

"ಹಾಗಾದರೆ ಅವರೂ ನಿನ್ನನ್ನ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೋ ಅಂತ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡ್ತಾ ಇರಬೇಕು ಅಲ್ವಾ" ವಾಸು ತನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಥೀಮ್ ಅನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಿರಲಿಲ್ಲ.

"ಹೌದು, ಒತ್ತಾಯ ಅಂತಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೂ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೂ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಂತರ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನನ್ನದು, ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನದು ಒಂದೇ ವಾರಿಗೆ.

ನಮ್ಮ ತಾತನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬರು ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯ ಆದಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಮರ್ಚೆಂಟ್ ನೇವಿ ಸೇರಿದೆ. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮತ್ತೆ ಆಶೆ ಕೊನರಿದೆ...''

ನಮ್ಮ ಟೇಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಿವಿ ಕಿವುಡಾಗುವಷ್ಟು ನೀರವತೆ. ಕೊನೆಗೆ ನಾನು ''ಮಕ್ಕಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದಾರೇನೋ ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ'' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

''ಇದ್ದಾರೆ''

''ಎಷ್ಟು?''

''ಆರು. ಐದು ಹೆಣ್ಣು, ಕೊನೆಯದು ಒಂದು ಗಂಡು.''

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಜಾರ್ಜ್ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ''ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ. ಅವಳ ಗಂಡ ಬದುಕಿದ್ದಷ್ಟು ದಿನ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ನಾನಾಗಲೀ ಅವಳಾಗಲೀ ಇಂತಹ ಯೋಚನೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಲೂ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕರ್ಮ ನಾವೇ ಸವೆಸಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು ನಾನು ಆಜೀವ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿನವರೆಗೂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಅಂತಲೂ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ವಿಧವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಆಕೆಗೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ ಆಗಿದೆಯಂತೆ. ಅವಳನ್ನು ನಾನು ವಧುವಿನಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆತರುವುದಕ್ಕೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರದ್ದೂ ವಿರೋಧ. ಅವರ ವಿರೋಧ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ, ಆ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧೀಕರ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ಹೀಗೆ ವ್ಯರ್ಥ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾದರು ಏನು? ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೇಗಾದರು ಇರಲಿ, ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಸೆಲ್ಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಾರಿಗೂ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಖಂಡಿತದ ಮಾತು. ಯಾರದ್ದೋ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ನಾನು ಬೇರೆ ತರುಣಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ಅದು ಆ ತರುಣಿಗೆ ಬಗೆಯುವ ದ್ರೋಹ. ವಾಸು, ಈಗ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರದ ಕಾರಣ ಅರ್ಥವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಮದುವೆ ವಿಚಾರ ಎತ್ತಿ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡದೆ ನಿನ್ನ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಗುಂಡನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಕೆಲಸ ನೋಡು'' ಎಂದ ಜಾರ್ಜ್.

''ಸೆಲ್ಲಿ! ಅದೆಂತಹ ಹೆಸರೋ?'' ನಾನು ವಾತಾವರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯಾಗಿಸುವ ಯತ್ನ ನಡೆಸಿದೆ.

''ಅವಳ ಹೆಸರು ಎಲಿಸಬೆತ್. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ದಿಗೆ ಸೆಲ್ಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಅದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದರೆ ಮಾತ್ರ ಸೆಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ. ದೊಡ್ಡ ಮಗಳಿಗೆ ಈಗ ಹದಿನಾಲ್ಕು ತುಂಬಿದೆ. ತಾಯಿಯ ತದ್ರೂಪು ಅವಳು.'' ಜಾರ್ಜ್‌ನ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ಕೋಳಿಕೋಡಿನಲ್ಲೇ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.

ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದಲೋ ಎಂಬಂತೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿ ತಳಹದಿಯ ವಾಣಿಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದೆವು. ವಾಸು ಮಾತ್ರ ಅದೇಕೋ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೌನವನ್ನು ತಳೆದಂತಿತ್ತು. ಊಟ ಮುಗಿದು ವಿದಾಯ ಹೇಳುವ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ವಾಸು ''ಜಾರ್ಜ್, ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಿಯೇ ತೀರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಯೇ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ'' ಎಂದು ಭಾವಪೂರಿತನಾಗಿ ನುಡಿದ. ವಾಸುವಿನ ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ''ನಾವು'' ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ಅಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತೆಯಾದರೂ ಗುಂಡಿನ ಅಮಲು ಅದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಮರೆಮಾಚಿತ್ತು.

ವಾಸು ತನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಬಿಡುವಾಗ, ಮುಕ್ಕಾಲು ದಾರಿ ಮೌನದಿಂದಲೇ ಸರಿಯಿತು. ನಾನು ಇಳಿಯುವ ಮುಂಚೆ ವಾಸು ''ತೀರ...'' ಅಂದ. ನಾನು ''ಆರು ಮಕ್ಕಳು!'' ಅಂತ ದನಿಗೂಡಿಸಿದೆ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆದು ಒಂದೆರಡು ತಿಂಳುಗಳಾದರೂ ಕಳೆದಿರಬಹುದು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕ್ಯಾರಿಯರ್ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ, ಎಕನಾಮಿಕ್ ಟೈಂಮ್ಸ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ವಾಸು ಆಫೀಸಿನೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದ.

''ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊರಡುಕ್ಕೆ ರೆಡಿಯಾಗಿರು ಅಂತ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಕೋಳಿಕೋಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೆಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆತರಬೇಕು. ನಾಡಿದ್ದು ಶುಕ್ರವಾರ ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವಾಪಸ್. ಭಾನುವಾರ ಮದುವೆ'' ಅಂದ.

''ನಾವು ಯಾಕೆ ಹೋಗಬೇಕೋ. ಅವರೇ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಬರುಕ್ಕಾಗುಲ್ಲವೇ?'' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

''ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ ಕಣೋ. ಮೊದಲಿಗೆ ಇವರು ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಅವಳ ಗಂಡನ ಮನೆಯವರು ಅವರ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನೇ ತಡೆದಾರು ಅಂತಾನೆ ಜಾರ್ಜ್. ತನ್ನ ಜೀವನ ಪಥವನ್ನೇ ಬದಲಿಸುವ ಇಂತಹ ಮೊಮೆಂಟಸ್ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮಿತ್ರರ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದೇ, ಸೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಳು. ಅದಕ್ಕೇ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ನನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕರೆತರುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಜಾರ್ಜ್‌ಗೆ ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಐದು

ಘಂಟೆಗೆ ನಿನ್ನನ್ನ ಪಿಕ್ ಅಪ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ರೆಡಿಯಾಗಿರು'' ಅಂತ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಕಾಯದೆ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟ ವಾಸು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಳಮಳ ಶುರುವಾಯಿತು. ನನಗೇ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅವ್ಯಕ್ತ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದೆ. ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೂ ಆಯಿತು.

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಉಪಹಾರ ಮುಗಿಸಿ ಎಂಟೂ ಮುಕ್ಕಾಲರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾವು ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದೆವು. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬಂಡೀಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ನೆನಪು. ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಇದು ನನ್ನ ಮೊದಲ ಭೇಟಿ. ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ ಹತ್ತಿರ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಕೇರಳ ಬಾರ್ಡರ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುಲ್ತಾನ್ ಬತೇರಿಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಹಾದಿ. ಟಿಪ್ಪೂ ಸುಲ್ತಾನ್ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದಾತಿ ದಳ ಇರಿಸಿದ್ದನಂತೆ. ಈಗ ಇಲ್ಲೊಂದು ಅಭಯಾರಣ್ಯವೂ ಇದೆ. ನಾವು ಸುಲ್ತಾನ್ ಬತೇರಿ ಸೇರಿದಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಘಂಟೆ. ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಸುಬಲಕ್ಕಿ ಅನ್ನ ತಿಂದು ನಮ್ಮ ಪಯಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆವು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಇಳಿಯುವ ಘಟ್ಟದ ತಿರುವಿನ ರಸ್ತೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ಆಗ ಮೇ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯ ವಾರ. ದೂರದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹರಡಿದ್ದ ಮಳೆಮೋಡಗಳಿಗೆ ಬಿಸಿಲು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಅಂಚನ್ನು ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಕೋಳಿಕೋಡಿಗೆ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಪಯಣವಾದರೂ, ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿದಂತೆ ಸಮುದ್ರ ತೀರಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಮೂವತ್ತು ಮೈಲಿಗಳು. ಕೆಲವು ತಿರುವುಗಳಲ್ಲಿ, ಆಗುಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ಕಡಲಿನ ಹೊಳೆಯುವ ರೇಖೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಪುದ್ದುಪ್ಪಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಫಿ ಹಾಲ್ಟ್ ಬಿಟ್ಟರೆ, ವಾಸು ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೋಳಿಕೋಡು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲ್ ಶ್ರೀರಾಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಸಂಜೆ ಐದಾಗಿತ್ತು.

ಜಾರ್ಜ್ ನಮಗೆ ವಿವರವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಸೆಲ್ಲಿಯ ಮನೆ ಹುಡುಕುವುದು ಕಷ್ಟವೇನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ವಾಸು, ಮುಂಜಾಗ್ರತಾ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಾರನ್ನು ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಆಟೋ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕೇರಳದ ಮನೆಗಳ ವೈಖರಿಯೇ ವಿಚಿತ್ರ. ಸತತವಾಗಿ ಬೀಳುವ ಮಳೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ, ಇಳಿಜಾರಿನ ಹೆಂಚಿನ ಸೂರುಗಳು, ಮನೆಯ ಸುತ್ತ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳು, ಬಿದಿರು ಕಟ್ಟಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಗೇಟು, ಇವೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಬಹುದಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಶ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಸಂಜೆಗೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಸೆಲ್ಲಿಯ ಮನೆ ಸೇರಿ, ಗೇಟು ದಾಟಿ, ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿದೆವು.

ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಿತು. ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ''ಕಮ್ ಇನ್'' ಅಂತ ಮುದ್ದಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಮಗು ಒಳಗೆ ಓಟಿಹೋಯಿತು. ಒಳಗಿನ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದು ಕುಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದ ಬೆತ್ತದ ಸೋಫಾಗಳು, ಅವುಗಳಿಗೆ ವಾರಣವಾಗಿ ಹೊದಿಸಿದ್ದ, ಕಸೂತಿ ಹಾಕಿದ ಸೋಫಾ ಬ್ಯಾಕ್, ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರುಕಾಲಿನ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಹೂವಿನ ಕುಂಡ. ನೆಲಕ್ಕೆ ರಷ್ ಮ್ಯಾಟ್. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಒಪ್ಪ, ಓರಣ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಕಾಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೆಲ್ಲಿ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು.

ಶುಭ್ರವಾದ, ಕೆಂಪು ಅಂಚಿನ ಬಿಳಿಯ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಆಕೆ, ತನ್ನ ಹೊರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಕೇಶರಾಶಿಯನ್ನು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಎತ್ತರದ ನಿಲುವು, ತೆಳುವಾದ ಮೈಮಾಟ ನೋಡಿದವರಾರೂ ಅವಳು ಆರು ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ ಎಂದು ಊಹಿಸಲೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪರನಾರಿಯರನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡಬಾರದು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮಂತಹ ಮಚ್ ಮ್ಯಾರೀಡ್ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗಂತೂ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷಿದ್ಧ. ಅಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಸಹೋದರನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಜಾರ್ಜ್ ಮದುವೆಯಾಗಲಿರುವ ಮಹಿಳೆ ಎಂದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅತ್ತಿಗೆಯ ಸಮಾನ. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆಕೆಯ ಸ್ಟನ್ನಿಂಗ್ ರೂಪಸಂಪತ್ತು ಈ ಕಟ್ಟಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೀರಿ ನಮ್ಮ ಬಾಯಿ ಒಣಗಿಸುವ ಕಸುವನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು.

ಈ ನೋಟದ ಆಘಾತದಿಂದ ಮೊದಲು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡವನು ವಾಸು. ಕೈಮೇಲಿರುವ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಫೋಕಸ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಾಸು ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಂದು. ನಮ್ಮ ಮಾತುಕತೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲೀಷನಲ್ಲೇ ನಡೆಯಿತು. ''ನೋಡಿ ಮ್ಯಾಡಂ, ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ರೆಡಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅಗತ್ಯವಾದ ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಲಗೇಜ್ ಇರಲಿ. ಘಾಟ್ ರಸ್ತೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನ ಆದರೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಎಂಟೂವರೆಗೆ ಸುಲ್ತಾನ್ ಬತೇರಿ ಸೇರಬಹುದು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಜಾರ್ಜ್ ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಏನಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದರೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿ. ಏನೂ ಸಂಕೋಚ ಪಡಬೇಡಿ'' ಎಂದ ವಾಸು. ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾತು ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಾಸು ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆಲ್ಲಿ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಳು. ತನ್ನ ಜೀವನದ ಮಹತ್ತರ ಹೆಜ್ಜೆಯೊಂದನ್ನು ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಆತಂಕವಾಗಲೀ, ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಲೀ ಆಕೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ವಾಸು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು. ''ಜಾರ್ಜ್ ದೇವರಂತಹ ಮನುಷ್ಯ. ಅವನು

ನಿಮಗೆ ಏನೇ ವಿವರಿಸಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳ ಆಳವನ್ನ ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಿರಿ. ಆದರೆ ಅವನ ಮೇಲಿನ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ನನ್ನ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರ. ನೀವು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ತೋರಿಸಿರುವ ಅನನ್ಯ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಏನಾದರೂ ನೀಡಬಲ್ಲವನು ಜೀಸಸ್ ಒಬ್ಬನೇ. ಖಂಡಿತ ಜೀಸಸ್ ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾಳೆ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಟೀ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ'' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೆಲ್ಲಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಬಾಗಲು ತೆರೆದ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಾರೂ ಈಚೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇನೂ ಸೋಷಿಯಲ್ ಭೇಟಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನಾವೂ ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ಕುತೂಹಲ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಾವು ಸೆಲ್ಲಿಯ ಮನೆಯ ಮುಂದಿದ್ದೆವು. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ನಿದ್ದೆ. ಮಧ್ಯೆ ಭಯಾನಕ ಕನಸುಗಳು ಬೇರೆ. ಕನಸುಗಳ ಪ್ರಾರಂಭ ಬೇರೆಯಾದರೂ, ಎಲ್ಲವೂ ಪೋಲೀಸ್ ಲಾಕಪ್ಪಿನೊಳಗೇ ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತೂ ಸೆಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದೆವು. ಮುಂದೆ ವಾಸು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಜೊತೆ, ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು, ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಸೆಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ಪುಟ್ಟ ನೀರಜ್ ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗಲೇ ನಿದ್ರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದ.

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಆತಂಕ ತುಂಬಿದ ಪಯಣವಾಗಿತ್ತು ಅದು. ಕೇರಳದ ಬಾರ್ಡರ್ ದಾಟಿದರೆ ಸಾಕಪ್ಪಾ ಎಂದು ನಾನು ಶ್ರೀರಾಮ ಜಪ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೆ. ವಾಸು ತದೇಕಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕಾರ್ ನಡೆಸಿದ್ದ. ಬೇಗ ಹೊರಟಿದ್ದರಿಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿನ ವಾಹನ ಸಂಚಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಕೂತಲ್ಲೇ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಥಮರಸ್ಸೆರಿ ಸೇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೆಳ್ಳನೆ ಬೆಳಗಾಗಿತ್ತು. ಘಾಟ್ ರಸ್ತೆಯ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೂ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಮರಗಳು ಬೆಳೆದಿದ್ದವು. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯ ಮಳೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದಲೋ ಏನೋ ಬೆಟ್ಟದ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ತೊರೆಗಳು ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಸಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಂಟು ಘಂಟೆಗೆ ಕಾಲ್ ಪೆಟ್ಟಾ ಬಂತು. ವಾಸು ಕಾರನ್ನು ಊರಿನ ಉಪಹಾರ ಮಂದಿರವೊಂದರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸೆಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ದೊಡ್ಡವಳು ಬೀನಾ. ಹರಿನಾಲ್ಕರ ಹರೆಯ. ಅವಳ ಒತ್ತಿನವಳು ಲಿಲ್ಲಿ. ಆಮೇಲೆ ಸಾಲಾಗಿ ಬ್ರೆಂಡಾ, ಸೂಸಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯಾ. ಕೊನೆಯವನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀರಜ್. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಆತಂಕವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಉಪಹಾರವಾದ ನಂತರ, ವಾಸುವಿಗೆ ವಿರಾಮ ಕೊಟ್ಟು, ನಾನು ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ಹಿಡಿದೆ. ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರಯುಕ್ತ ನನ್ನ ಆತಂಕದ ಮಟ್ಟ ಸ್ವಲ್ಪ

ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಯಾರಿಗೂ ಹಸಿವಿಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ ಸುಲ್ತಾನ್ ಬತೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ನೇರವಾಗಿ ಗುಂಡ್ಲು ಪೇಟೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದೆವು. ಕೇರಳದ ಬಾರ್ಡರ್ ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರ ಮುಖದಲ್ಲೂ ಗೆಲುವು ಮೂಡಿತು. ಏನೂ ಅಡಚಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂಜೆ ಐದರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದೆವು. ನಾನು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಂಡೆ. ವಾಸು ನಮ್ಮ ಪಯಣಿಗರನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಜಾರ್ಜ್‌ನ ಮನೆಗೇ ಕರೆದೊಯ್ದ.

ಭಾನುವಾರದ ಮದುವೆಗೆ ಕೇವಲ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನಾನು ಮತ್ತು ವಾಸು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬರಲೇಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಊರಿಗೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ನನಗೆ ಯಾವುದೋ ವೈರಲ್ ಜ್ವರ ಬಂದು ಟೆಂಪರೇಚರ್ ಕೆಂಡಾಮಂಡಲ ಏರಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಭಾನುವಾರ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉದ್ಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜ್ವರ ವಾಸಿಯಾದ ಮೇಲೆ ವಾಸು ಸಿಕ್ಕಾಗ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆ ಹೇಗಿತ್ತು ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ವಾಸು ''ಮದುವೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಸೌಂಡ್ ಆಫ್ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಸೆಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದವು. ಆಫ್‌ಕೋರ್ಸ್, ಸೆಲ್ಲಿ was looking very happy indeed. ಹೆಣ್ಣು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಲು ವೇಲು ಬಂದಿದ್ದ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ A very satisfying experiance" ಅಂದ ವಾಸು.

ಇದೊಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕತೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ, ಕತೆಯ ಕೊನೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದರೂ ತಿರುಗಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರುತ್ತಿತ್ತು ನನಗೆ. ನಿಜ ಜೀವನದ ಸಂಗತಿಗಳು ಹಾಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾರ್ಜ್‌ನ ಮದುವೆಯಾದ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ತಯಾರಿಕಾ ವಿಧಾನವೇ ಬದಲಾಯಿತು. ಬದಲಾದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಫ್ಯಾಬ್ರಿಕೇಶನ್‌ಗಳ ಅಗತ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಜಾರ್ಜ್ ತನ್ನ ವಾಸ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮುಂಬೈಗೆ ಬದಲಿಸಿದ. ಆಮೇಲೆ ಅವನೊಂದಿಗಿನ ಸಂಪರ್ಕವೇ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆದು ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ನನ್ನ ಮಗಳ ಅನೇಕ ಮಲೆಯಾಳಿ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರಲ್ಲೊಬ್ಬಳ ಮದುವೆಗೆಂದು ಇಂದಿರಾನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಚರ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಮಗಳು ಊರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದಾಗ, ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಶಶಿ ಕಾಣಿಸಿದ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಜಾರ್ಜ್ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೇನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ''ಜಾರ್ಜ್ ಸಾರ್ ಈಗಲೂ ಮುಂಬೈನಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹುಡುಗ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವರ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಎರಡನೇ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ಅಳಿಯ ಒಟ್ಟಿಗೆ

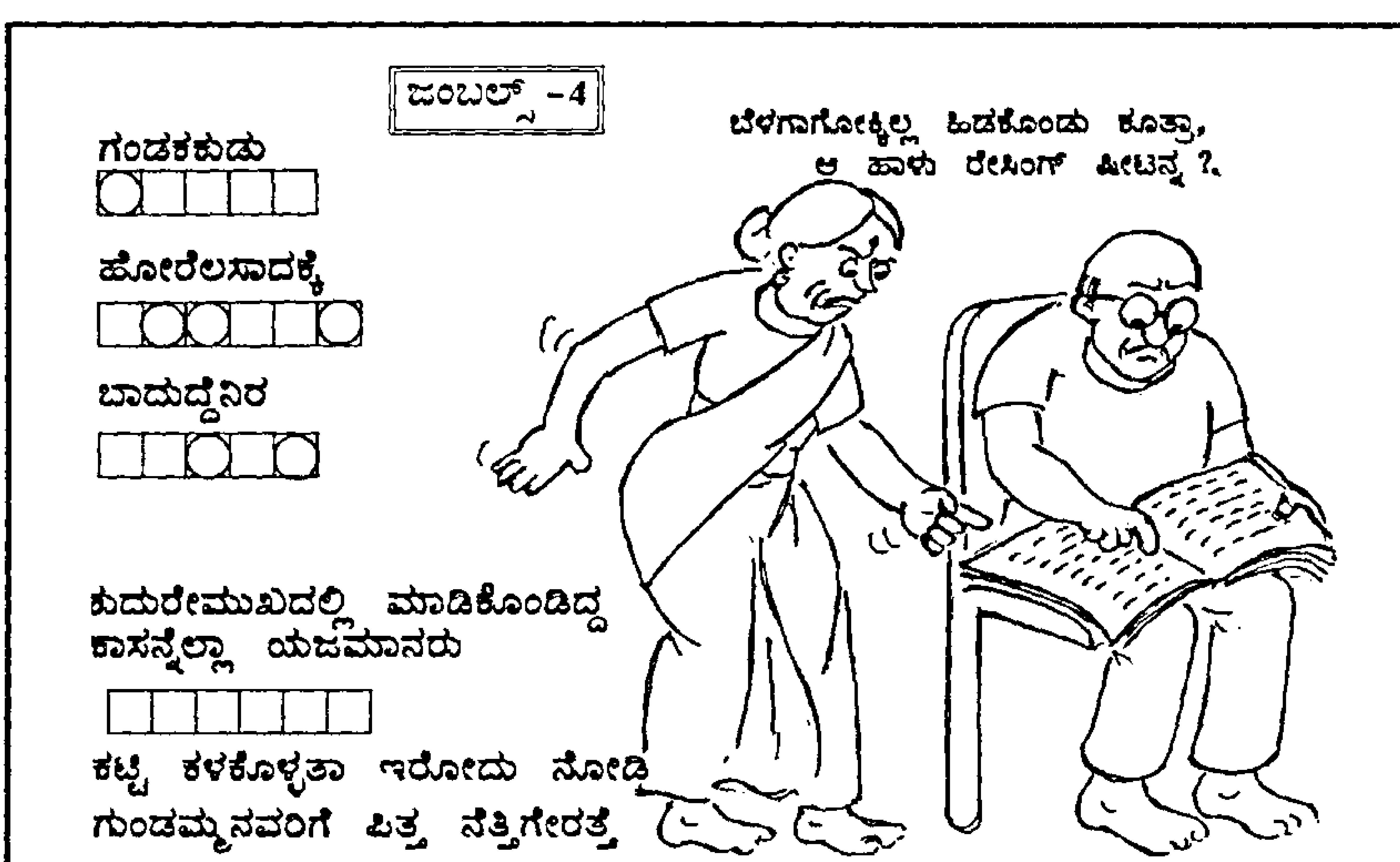
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಾರ್ಜ್ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ, ಒಂದು ಅನಾಥಾಲಯ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ'' ಎಂದು ಶಶಿ ಹೇಳಿದ. ''ನಿನಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದದ್ದಾದರು ಹೇಗೆ?'' ನನಗೆ ಸಹಜ ಕುತೂಹಲ.

''ಅವರ ಮೂರನೆಯ ಅಳಿಯ ನನ್ನ ಕಸಿನ್. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುಂಬೈಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಜಾರ್ಜ್ ಸಾರ್‌ನೂ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು'' ಎಂದ ಶಶಿ.

ಶಶಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಹೇಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳೋದು ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಶಶಿಗೆ ಟೆಲಿಪತಿ ಇತ್ತು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ಮೊದಲೇ ಅದನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಿದ. ''ಜಾರ್ಜ್ ಸಾರ್‌ಗೆ ಆರೇ ಮಕ್ಕಳು.'' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಶಶಿ ನನಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೆಯೋ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕಯಾಮತ್ ಕಾ ದಿನ್ ಬಂದಾಗ ನಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳಬೇಕಂತೆ. ನ್ಯಾಯವೇ. ಆದರೆ ಆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಸೆಲ್ಲಿಯನ್ನು ಕೋಳಿಕೋಡಿನಿಂದ ಕರೆತಂದು, ಅವಳ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಎಸಗಿದ ಅಪಚಾರಕ್ಕೆ ಎಂದಿಗೂ ಯಾರಲ್ಲೂ ನಾನು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಲಾರೆ.

★★★

ಸರಿಯುತ್ತರಕ್ಕೆ ಪುಟ 110 ನೋಡಿ

ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ

▶ ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಟ್ಟೆಯ ಚೀಲ ಹಿಡಿದ ಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪು ಗುಂಪೇ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಿತ್ತು. ಸಾಕಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಚೀಲ ಸಿಗದವರು ತಲೆದಿಂಬಿನ ಚೀಲ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಸಂಜೆಯ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗುತ್ತಲೇ ವಿವಿಧ ವೇಷ ಭೂಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಹೊರಟವರಂತೆ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು 'ಟ್ರಿಕ್ ಆರ್ ಟ್ರೀಟ್' ಎಂದು ಕೇಳುವುದು. ಮನೆಯವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲೇ ತಂದಿಟ್ಟ ಚಾಕ್ಲೇಟ್ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ಹಿಡಿದ ಚೀಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ವಿದಾಯ ಹೇಳುವುದು ಇದು 'ಹ್ಯಾಲೋ ಇನ್' ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯ ಕ್ರಮ.

ಈ ಹಬ್ಬ ನಮ್ಮ ನವರಾತ್ರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿತು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಲಂಗ ಜಾಕೆಟ್ ಧರಿಸಿ ಮನೆ ಮನೆಗೂ ನುಗ್ಗುತ್ತಾ ಬೊಂಬೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅರ್ಥಂಬರ್ಥ ಹಾಡನ್ನು ಗುನುಗಿ, ಅವರಿತ್ತ ಚರುಪನ್ನು ಕರವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ತೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಭ್ರಮವೆಷ್ಟು? ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಕರವಸ್ತ್ರ ವಿವಿಧ ಚರುಪಿನ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಅಂಟು ಜಿನುಗಿಸುತ್ತಾ ಉಬ್ಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಾ ತಿನ್ನುವಾಗಿನ ರುಚಿ ಮನೆಯ ತಿಂಡಿಗೆ ಎಂದಾದರೂ ಸಾಟಿಯೇ? ಹಬ್ಬದ ಹತ್ತೂ ದಿನ ಅದೇ ನಮ್ಮ ದಿನಚರಿ.

'ಹ್ಯಾಲೋವೀನ್' ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಮೂರು ವಾರಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸೀಗುಂಬಳ ಹೋಲುವ (ರುಚಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೀಗುಂಬಳದ್ದೇ ಮೇಲುಗೈ) ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು, ಬಾಯಿಗೆ ರಂಧ್ರ ಕೊರೆದು ಒಳಗಿನ ತಿರುಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ತೆಗೆದು ಸಂಜೆ ವೇಳೆಗೆ ಒಳಗೆ ಮೊಂಬತ್ತಿ ಹಚ್ಚಿ ಮನೆಯ ಮುಂದಿಡುವುದು ಇಲ್ಲಿಯ ವಿಶೇಷ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳು ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಹುಲ್ಲು ಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಸುಂದರ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಶೃಂಗರಿಸುವುದುಂಟು.

ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಉಡುಪಿನ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮೆಚ್ಚುವಂತಹುದು. ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಭೂತ, ಪಿಶಾಚಿ, ಪ್ರೇತ, ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿ ಇಂತಹ ಭಯಾನಕ ಮುಖವಾಡದೊಂದಿಗೆ ಬರುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಬಾಲಕಿಯೊಬ್ಬಳು

ಮಾಟಗಾತಿಯಂತೆ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಕಸಪರಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು! ಇದೊಂದು ರೀತಿಯ ದೃಷ್ಟಿ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಆಚರಿಸುವ ಹಬ್ಬ ಇರಲೂಬಹುದು.

ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳ ಮುಂಚಿನಿಂದಲೇ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಭಯಂಕರ ಮುಖವಾಡಗಳು, ಆ ಭೂಷಣಗಳು, ಚಾಕಲೇಟ್ ಹಾಗೂ ಕ್ಯಾಂಡಿ ಪೊಟ್ಟಣಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಬಿರುಸಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿನಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳೂ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಕಾಡಿಸಿ ಪೀಡಿಸಿ ತಮಗಿಷ್ಟವಾದ ಉಡುಪು ಖರೀದಿಸಿ ಹಬ್ಬದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಬ್ಬದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಫ್ಯಾನ್ಸಿ ಡ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸುವುದುಂಟು. ಮಕ್ಕಳು ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮನೂ ರಾಕ್ಷಸನೋ, ಮಂಗಳ ಗ್ರಹದ ನಿವಾಸಿಯೋ ಆಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡು ಹಿಂದೆ ಹೊರಡುವುದುಂಟು.

ಮೂರು ವರ್ಷದ ಪುಟಾಣಿಯೊಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಕೋರೆಹಲ್ಲು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಚೀಲ ಹಿಡಿದಾಗ ಮುದ್ದಾಡಿ ಕ್ಯಾಂಡಿಯ ಪೊಟ್ಟಣ ಹಾಕಿದೆ. ಮೊದಲ ಮುಖವಾಡ ಧರಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅದರಪ್ಪ ''ಯೂ ಫರ್‌ಗಾಟ್ ಟು ಸೇ ಸಮ್‌ಥಿಂಗ್ ಹನೀ?'' ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿದ. ನಾಚಿದ ಮಗು ಜಾರುತ್ತಿದ್ದ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ''ಹ್ಯಾಂಗ್ ಯೂ'' ಎಂದಿತು! ''ಸಾರಿ, ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ'' ಎಂದು ಅಪ್ಪ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ನೀಡಿದ.

ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಎಂದಿಗೂ ಸಿಹಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ?

★★★

ಅಮೇರಿಕ ಈ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಬಲಿಷ್ಠ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದೆನಿಸಿದೆ. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭೂಮಿ, ಮಿತ ಜನಸಂಖ್ಯೆ, ವಿಪುಲವಾದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹಾಗೂ ಭೂ ಸಂಪತ್ತು, ಉನ್ನತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹೊಂದಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದ ವಲಸೆಗಾರರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪರ್ಯಾಯ ನಾಮ ಅವಕಾಶಗಳ ನಾಡು ಎಂದು. ಇದು ಮೆಚ್ಚಿದಾಗ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಖಂಡಿಸಿದಾಗ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಜೋಳಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬಯಸುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುವ ಇಂತಹ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಡತನ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಇದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿತು.

ವಿದೇಶೀ ಪ್ರವಾಸಿಗಳು ನಮ್ಮ ನೆಲ ಸೋಕಿದೊಡನೆ ಮೊದಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಾಚುವುದು ಕೈ ನೀಡಿ ನಿಲ್ಲುವ ಭಿಕ್ಷುಕರ ಗುಂಪು. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ನಾನಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ಭಿಕ್ಷುಕನನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ

ಸಮೃದ್ಧ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಡವರು, ನಿರ್ಗತಿಕರು, ಅನಾಥರು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಬಡತನದ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದದ್ದು ಒಂದು ಸಂಜೆ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ. ಆತ ನಿಂತಿದ್ದುದು ನೂರಾರು ಕಾರುಗಳು ಓಡಾಡುವ ರಸ್ತೆಯ ಬಳಿ. ವಯಸ್ಸು ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದಿದ್ದೀತು. ಕತ್ತಿನಿಂದ ಒಂದು ಫಲಕ ತೂಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದ 'ವರ್ಕ್ ಫಾರ್ ಫುಡ್' ವೇಗದ ಕಾರಿನಿಂದಲೂ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿತ್ತು. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ನೀಡಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಪಾಪದ ಪ್ರಾಣಿ. ಬಡತನ ತರುವ ಕೃಶಕಾಯ ಆತನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದೃಢಕಾಯದ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಯುವಕ. ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡದೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿ ಎಂದು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮನಸ್ಸು ಅಂತರ್ಮುಖಿಯಾಯಿತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುತ್ತು ಕೂಳಿಗಾಗಿ ಪರದಾಡುವವರಲ್ಲೆಷ್ಟು ಮಂದಿ ದುಡಿದು ಉಣ್ಣಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ? ನಮ್ಮ ದೇವಾಲಯಗಳು, ಮಸೀದಿಗಳು, ಪೇಟೆ ಬೀದಿಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರವಾಸಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ''ಅಮ್ಮಾ ತಾಯಿ, ಧರ್ಮ ಮಾಡಿ, ಕವಳಾ ನೀಡಿ'' ಎಂದು ಯಾಚಿಸುವವರೆಷ್ಟು ಮಂದಿ? ನಮ್ಮದು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಧರ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲವೇ?

ನಮಗೆ ತಿನ್ನಲುಣ್ಣಲು ನೀಡಿ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿಟ್ಟಿರುವ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಹಬ್ಬ 'ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಗಿವಿಂಗ್ ಡೇ' ಆ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಬಂಧುಗಳೊಡನಿರಲು ಇಲ್ಲಿನವರು ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕುಟುಂಬದವರೆಲ್ಲಾ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಿನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಔತಣದ ಮುಖ್ಯ ಖಾದ್ಯ ಟರ್ಕಿ ಮಾಂಸ. ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳು ಮುಂಚಿನಿಂದಲೇ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಮಾರಾಟ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಸೂಚನೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಹಲವಾರು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಗೂ ಚರ್ಚಿನ ಸಮುದಾಯದವರು ಆದಿನ ಬಡ ಮಂದಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡುವುದು ಇಲ್ಲಿಯ ವಾಡಿಕೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಆಹಾರ ಹಂಚಿಕೆಯ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಟಿ.ವಿ. ಛಾನಲ್ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಬಡ ಗೃಹಸ್ಥನೊಬ್ಬನಿಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಬ್ರೆಡ್ ಪೊಟ್ಟಣಗಳು, ಒಂದೆರಡು ಹಾಲಿನ ಕ್ಯಾನನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಟಿ.ವಿ. ವರದಿಗಾರ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಸಂದರ್ಶನ ನಡೆಸಿದ. ''ನನಗೆ ಆರು ಮಕ್ಕಳು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸುವಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆ ಆಹಾರ ಪಡೆದೆ'' ಎಂದು ಆಹಾರ ಹೊತ್ತು ಮುನ್ನಡೆದ. ನನಗೆ ತಮಾಷೆ ಎನಿಸಿದ್ದು ಈಗಲೆ. ದಾನ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕಾರಿನ ಡಿಕ್ಕಿಯೊಳಗಿರಿಸಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಕಾರು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ! ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ಒಂದು ಕಾರಿನವ ಎರಡು ಕಾರಿನವನಿಗಿಂತ ಬಡವನೇ ತಾನೇ?

ಮತ್ತೊಂದು ಘಟನೆ ಪರಿಚಿತ ಭಾರತೀಯ ದಂಪತಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು. ಕೆಲವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿಯಂದು ಬಡವರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡರು. ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನಡೆಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿನವರ ರುಚಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಖಾರ ಮಸಾಲೆ ರಹಿತ - ಪೂರಿ, ಹುರಿದ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ, ಕೋಸಂಬರಿ, ಕೇಕ್, ಹಣ್ಣಿನ ಕಡುಬು ಮುಂತಾದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದರು. ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ಜಮಾಯಿಸಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಂದಿದ್ದ ಮುದುಕಿ ಆಹಾರ ನೋಡಿ ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸಿಕೊಂಡಳಂತೆ. ''ವ್ಹೇರ್ ಈಸ್ ಮೀಟ್?'' ಎಂದು ತಕರಾರು ಎತ್ತಿದಳಂತೆ. ನಾವು ನೀಡುವುದು ಶುದ್ಧ ಶಾಕಾಹಾರ ಎಂಬುದು ಕೇಳಿ ಅವಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ ಮಂದಿ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದರಂತೆ. ಮಿಕ್ಕವರು ಮಾತ್ರ ಊಟ ಮಾಡಿದರಂತೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬಡವರಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಬಡವರಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಗಳಿವೆ!

ಊಟ, ಬಟ್ಟೆ, ತಲೆ ಮೇಲೊಂದು ಸೂರಿನ ಅಭಾವವಿರುವ ಇಲ್ಲಿನ ಬಡ ಮಂದಿಗೆ ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕನಿಷ್ಠ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ. ತಂಗಲು ಸ್ಥಳ, ಉಚಿತ ಆಹಾರದ ಕೂಪನ್ ನೀಡಿ ಅವರ ಬಾಳು ಸಹ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಬಡತನದ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲಿನದಕ್ಕಿಂತ ತೀರ ಭಿನ್ನ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಅಜಗಜಾಂತರ. ಹೋಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೂಡ ಅಸಂಗತವೆನಿಸೀತು.

★★★

ಜಂಬಲ್ಸ್ ಸರಿಯುತ್ತರ

ಜಂಬಲ್ಸ್ 1 - ಕಳವು ಮಾಲು, ಗಡಿಗೆ ಮುಖ, ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಮೋಸ, ಗುರುತು ಹಾಕು,

ಗುರುಗಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ

ಜಂಬಲ್ಸ್ 2 - ಅಳಿಯನ ಕುರುಡು, ಸೊಗಸುಗಾರ, ಗರಡಿಮನೆ,

ಗಗನಕುಸುಮ

ಜಂಬಲ್ಸ್ 3 - ಅಗಸನ ಕತ್ತೆ, ಏಟು ತಾಕಿತು, ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ದಾರಿ,

ಅಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸತಾ

ಜಂಬಲ್ಸ್ 3 - ಕುಡುಕ ಗಂಡ, ಸಾಲಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ನಿದ್ದೆ ಬರದು,

ಕುದುರೆ ಬಾಲಕ್ಕೆ

ಸಿನಿಮಾತು

▶ ಆನಂದ

ಮೊನ್ನೆ ಥಿಯೇಟರ್ ಮುಂದೆ 'ಚೆನ್ನಕೇಶವ ರೆಡ್ಡಿ' ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಬೋರ್ಡಿತ್ತು. ಅದನ್ನೋದಿದ ನಾನು 'ಅದು ನಿರ್ದೇಶಕರ ಹೆಸರೋ ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸರ್ ಹೆಸರೋ ಇರಬೇಕು. ಅದನ್ನೇ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಹಾಕುವದೆ?' ಎಂದಾಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ 'ಅದೇ ಸಿನಿಮಾ ಹೆಸರು ಕಣ್ರೀ' ಎಂದಾಗ ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿ. ನಂತರ 'ಸಿ.ಕೆ. ರೆಡ್ಡಿ' ಎಂಬ ಬೋರ್ಡ್ ಕಂಡಾಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಚ್ಚರಿ. 'ಚೆನ್ನಕೇಶವ ರೆಡ್ಡಿ' ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗದವ ಅದನ್ನು 'ಸಿ.ಕೆ. ರೆಡ್ಡಿ' ಎಂದು ಇಳಿಸಿದ್ದ! ನಂತರ 'ಸಿ.ಕೆ.ಆರ್' ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೇನೋ. ಆದರೆ 'ಮೇಕ್‌ಅಪ್' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕಂಡಿತು. ಅರೆ! ಇದು ಸಿನಿಮಾ ಟೈಟಲ್, ಸಿನಿಮಾದ ಒಂದು ಅಂಶ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಏನಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಸಿನಿಮಾ ಟೈಟಲ್‌ಗಳಿಗೆ? ಹಿಂದೆಲ್ಲ ಉದ್ದುದ್ದ ಟೈಟಲ್‌ಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. 'ಕಣವನೇ ಕಣ್‌ಕಂಡ ದೈವಂ' ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಇದನ್ನೋದಿದ ನನ್ನ ಕಸಿನ್ ನಾಣಿ 'ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾದರೂ ಬಸ್ ಬರಲಿಲ್ಲ್ವ' ಎಂಬ ಸಿನಿಮಾ ಟೈಟಲ್ ನೋಡ ಸಿಗಬಹುದು ತಾಳು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗಿಸಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ಈಗೀಗ ಬ್ರೆವಿಟಿ ಈಸ್ ದಿ ಸೋಲ್ ಆಫ್ ದಿ ವಿಟ್ ಎಂಬಂತೆ ಸಿನಿಮಾ ಟೈಟಲ್‌ಗಳು ಮೊಟಕು ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. 'A' ಎಂದರೆ 'ಅಡಲ್ಟ್ಸ್ ಓನ್ಲಿ' ಚಿತ್ರವಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳೂ ಬೇಕಾದರೂ ನೋಡಬಹುದಾದ ಚಿತ್ರ. ಅದರ ಹೆಸರೇ A ಇದಕ್ಕೆ 'Z' ಎಂಬ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ಹುಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಉಳಿದ 24 ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿದಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೋ ಕಾಣೆ.

ಮೊನ್ನೆ 'ಆಹಾ' ಎಂಬ ಟೈಟಲ್ ನೋಡಿದೆ. 'ಆಹಾ! ಅದೇ ಚಿತ್ರವೋ' ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ 'ಆಹಾ' ಎಂಬುದೇ ಟೈಟಲ್. ಹಾಗೆಯೇ, 'ಶ್' ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಒಂದಕ್ಷರದ ಟೈಟಲ್ ಬಂದಿದ್ದು ನೆನಪಿರಬಹುದು. 'ಶ್! ಸುಮ್ಮನಿರಿ' ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ಯಾರೂ ಎಚ್ಚರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರಿಂದ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಟೈಟಲ್‌ಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತಿವೆ.

ಹಿಂದಿ ಚಿತ್ರಗಳ ಟೈಟಲ್‌ಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು abbreviation ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. QAQT ಎಂದರೆ ಯಾವುದೇ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲ 'ಖಿಯಾಮತ್ ಸೆ ಖಿಯಾಮತ್ ತಕ್' ಚಿತ್ರದ ಹಸ್ತರೂಪ. ಡಿಟಿಪಿಎಚ್ ಎಂದರೆ ದಿಲ್‌ತೋ ಪಾಗಲ್ ಹೈ... ಹೀಗೆ SMS

ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಇತ್ತೀಚಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಷ್ಟೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಜಿಸ್ ದೇಶ್‌ಮೆ ಗಂಗಾ ಬಹ್ತೀ ಹೈ, ದೋ ಆಂಖೆ ಬಾರಾಹಾತ್, ಜನಕ್ ಜನಕ್ ಪಾಯಲ್ ಭಾಜೆ ಮುಂತಾದ ಚಿತ್ರಗಳ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಜಿಸ್ ದೇಶ್‌ಮೆ ಗಂಗಾ ಬಹ್ತೀ ಹೈ ಎಂದೇ ಪೂರ್ತಿ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗಾದರೆ ಅದನ್ನು JDGBH ಎಂದೋ ಜನಕ್, ಜನಕ್... ಅನ್ನು JJPB ಎಂದೋ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ, ಚೊಕ್ಕದಾಗಿ ಬರೆಯಬಹುದಿತ್ತು.

ಈ ಚಿಕ್ಕ, ಚೊಕ್ಕ ಟೈಟಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇಡೀ ಟೈಟಲ್ ಒಂದಕ್ಷರವಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಒಂದೇ ಪದವಾಗಿಯೋ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಕಡಿತಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅಥವಾ ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಏಕೆ? A,Z, 'ಮೇಕ್‌ಅಪ್', 'ಹೌಸ್‌ಫುಲ್', 'ಶ್', 'ನಿನಗಾಗಿ', ಮುಂತಾದ ಚಿತ್ರಗಳು ಟೈಟಲ್ ಬರೆಯದವರಿಗೆ ತ್ರಾಸ ಕೊಡುವದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾಳಿ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 'ಸಾರ್ ಸಾರ್' ಹಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಇಲ್ಲೂ abbreviation ಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. 'ಕತ್ತೆಗಳು ಸಾರ್ ಕತ್ತೆಗಳು,' 'ದಡ್ರು ಸಾರ್ ದಡ್ರು' ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು KSK, DSD ಎಂದು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ, ಚೊಕ್ಕದಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. 'ಓಳು ಸಾರ್ ಬರೀ ಓಳು' ಬಗ್ಗೆ ನನಗೊಂದಿಷ್ಟು ಗೊಂದಲ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದು ಹಾಸನ, ಆಸನವಾಗುವಂತೆ ಹೋಳು ಓಳಾಗಿದೆಯೆ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಇದನ್ನು OSBO ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕೆ ಅಥವಾ HSBH ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕೆ? ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಗಾಂಧೀನಗರದವರು ನನ್ನನ್ನು KSK ಎಂದು ಜಾಲಾಡಬಹುದು. KSK ಎಂದರೆ? ಅದೇ 'ಕುರಿಗಳು ಸಾರ್ ಕುರಿಗಳು'.

ಚಿತ್ರಕಥೆ ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ಒಳ್ಳೇ ಟೈಟಲ್ ಆದರೂ ಬೇಡವೆ? ಕಾದಂಬರಿ ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ ಹೊದಿಕೆಯಾದರೂ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರಲಿ ಎಂಬಂತೆ. 'ಲವ್ವಾ ಇಲ್ಲ ಡವ್ವಾ' ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು 'ಸಮಸ್ಯೆ' ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ 'ಬದ್ರಿ' 'ಹಲೋ' ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ 'ಧರ್ಮ' ಎಂದು ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ 'ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ' ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು 'ದಡ್ರು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಆಗ 'ದುಂಬಿ'ಯ ಝೇಂಕಾರ ನನ್ನ ನಿದ್ದೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ 'ಡ್ರೀಮ್ಸ್' ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಅಂದ ಹಾಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ ಅವರ ಪಟ್ಟ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಅನಂತ್‌ನಾಗ್ 'ಹೆಗಡೆ ಹೇಳಿದರೆ ಹಾಳು ಬಾವಿಗೆ ಬೀಳಲು ಸಿದ್ಧ' ಎಂದಿದ್ದರು ಒಮ್ಮೆ. ಅದೇ ಸಿನಿಮಾ ಟೈಟಲ್ ಆದರೆ? ಅದು abbreviate ಆದರೆ 'ಹೆಹೇ ಹಾಬಾಬೀಸಿ' ಅಥವಾ 'HHHBHS' ಎನ್ನಬಹುದು. 'ಹೆಹೇಹಾಬಾಬೀಸಿ' ಎನ್ನುವದೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೆ? ಅದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಓವರ್ ಟು 'ಗಾಂಧಿನಗರ್'.

ನಮ್ಮೂರ ಮನರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

▶ ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ, ದಸರೆಯ ದಿನ ಮನರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಚಿಕ್ಕದಾದರೇನು? ನಮಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬೇಕೇ ಬೇಕೆಂದರು ಚಿಲ್ಲಿ-ಪಿಲ್ಲಿಗಳು! ಸರಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮಲ-ಮೂತ್ರ ಮಾಡುವ ವಿಶಾಲ ಮೈದಾನವನ್ನು ಚೊಕ್ಕಟಗೊಳಿಸಿ, ಸ್ಟೇಜ್ ಒಂದನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಯಿತು.

ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ, ಹಳ್ಳಿ ಜನರೆಲ್ಲ ಕಂಬಳಿ, ಚಾಪೆ, ಹಳೆಯ ಸೀರೆ ಹಾಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ತರರನ್ನು ಎಳೆದು ತಂದು, ''ಜಡ್ಜ್'' ಮಾಡಲಾಯಿತು ಅನ್ನಿ! ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಕುರ್ಚಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ, ಎರಡು ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ತಂದು, ಅವರಿಗೊಂದು ಕೊಟ್ಟು, ನಾನೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. ಅತಿಥಿ-ಅಧ್ಯಕ್ಷರ್‍ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ನಮಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವವರ ಹೆಸರು, ಹಾವಭಾವ-ವೇಷಭೂಷಣ - ನಟನೆ ಹೀಗೆ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ, ಬಿಳಿಹಾಳೆ ನೀಡಿದರು. ಟೇಬಲ್ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ನನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಆ ಹಾಳೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೆ! ಹಾಯ್ ವಿಧಿಯೇ!!

''ಈಗ... ಪೈರೋ ಮೇ ಬಂಧನ್ ಹೈ... ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡುವವರು ಶಿಲ್ಪಾ ಕದಮ್'' ಎಂದು ಮೈಕ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸದಿದ್ದರೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರ್ಮಿತ ಮೈಕೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಕಂಠದಿಂದ ಆಚೆ ಮನೆಯ ಮಾರುತಿ ಕೂಗಿದನು! ಆತನು 'ಸ'ಕಾರಕ್ಕೆ 'ಶ'ಕಾರವನ್ನೂ, 'ರ'ಕಾರಕ್ಕೆ 'ಲ'ಕಾರವನ್ನೂ ಇಟ್ಟು, ಮಾತನ್ನಾಡುವ ಭೀಷ್ಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡವನು! ನನಗಂತೂ ಆತನ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಿಂದ ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ನಗು ಉಕ್ಕಿ ಬಂದರೂ, ನಾನೇ ಆ ಕಾರ್‍ಯಕ್ರಮದ 'ಜಡ್ಜ್' ಆದ ಕಾರಣ, ಹೇಗೋ ನಗು ತಡೆದುಕೊಂಡೆ ಎನ್ನಿ!

ಅಂತೂ ಕುಣಿಯುವ ಹುಡುಗಿ, ಸಕಲ ವೇಷಾಲಂಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಲು ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಎರಡು ನಿಮಿಷವಾಯಿತು. ಆಕೆಯ ಹಾಡೇ ಬರಲಿಲ್ಲ! ಕೊನೆಗೆ... ಕ್ಯಾಸೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯದೇ ಡ್ಯಾನ್ಸ್‌ನ ಹಾಡು ಕೇಳಿ ಬಂದಿತು! ''ಈ ಡ್ಯಾನ್ಸಿನ ಹಾಡು ನನ್ನದಲ್ಲ'' ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತ ಆಕೆ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದಳು! ಹೀಗೆಯೇ ಐದಾರು ಸ್ಪರ್ಧಕರು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಲು ನಿಂತರೆ, ಹಾಡಿನ Reverse ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿರದ

ಕಾರಣ, ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಡು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಟೇಜು ಮುರಿದರೂ ಸರಿ, ಕುಣಿದೇ ಕುಣಿಯಬೇಕೆಂದು, ಪಾಪ, ಭರ್ಜರೀ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವರ ಅವಸ್ಥೆ, ಬುಶ್ ಅವರ ಮುಖದಂತೆ ಕಳಾಹೀನವಾಯಿತು!

ಅಂತೂ... ಕೊನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಬ್ರೇಕ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದನು. ಮೀನುಗಾರನ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದವನ ಕುಣಿತವೇ ಜೋರಾಗಿರುವ ಕಾರಣ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಂಚೆಯೇ ಬಿಚ್ಚಿಹೋಗಿ, ಚಡ್ಡಿಯೇ ಕಾಣತೊಡಗಿ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೆಲ್ಲರೂ, 'ಹೋ' ಎಂದು ನಕ್ಕರೂ, ಆತ ವಿಚಲಿತನಾಗದೆ, ಚಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿದನು! ''ಕಹೋನಾ ಪ್ಯಾರ್ ಹೈ'' ಎಂದು ಕುಣಿಯಲು ಬಂದವಳ ಸೀರೆಯೇ ಬಿಚ್ಚಿಹೋಗಿ, ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದಳು. ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಬಳೆಗಳ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಉಮೇದಿನಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿರುವ ಬಳೆಗಳನ್ನು, ಬಲಗೈ ಬಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜೋರಾಗಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಚೂರು ಚೂರಾಗಿ, ಮೊನ್ನೆ ಅಮೇರಿಕಾದ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಾರ ಮಳಿಗೆಯ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದವು! ಆಕೆಯ ನರ್ತನ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ, ಪಾಪ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೇ, ಬಳೆಯ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ತೆಗದರು! ಆದರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನರ್ತಿಸಲು ಬಂದಾಗ, ಆತನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಳೆ ಚೂರೊಂದು ತಗುಲಿ ಪಾವನವಾಯಿತು. ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು, ಸ್ಟೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಕಾಲಿಗೆ ತಗುಲಿದ ಬಳೆ ಚೂರು ತೆಗೆದು, ಬಳಿಕ, ಇನ್ನರ್ಧ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದನು!

''ದಾದಾ ಕೊಂಡಕೇ'' ಅವರ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದವನ ಚಡ್ಡಿಯ ಲಾಡಿಯೇ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕುಣಿಯುವ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರ ಪ್ಯಾಟು, ಪೈಜಾಮ್, ಪಂಚೆ, ಸೀರೆಯ ಸೆರಗು ಸ್ವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಪಾರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು!

ಹಿಂದೆ Reverse ಆಗದೆ, ಪೆಚ್ಚು ಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು, ಸರಿಯಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಅಡ್ಜೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಂತೂ ಕುಣಿದರು.

''ನನ್ನ ಖಾಸಾ ಹೆಂಡ್ತಿ ತೀರಿಕೊಂಡಳು'' ಎಂಬ ಮರಾಠಿ ಹಾಸ್ಯ ಹಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ (ಸತ್ತವಳಾಗಿ ಬಂದವಳು!) ಯನ್ನು ಚಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿದು ತರಲಾಯಿತು. ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ, ಸೆಗಣಿಯ ಬೆರಣಿ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಪೂರ್ತಿ ಸುಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಹಳೆಯ ಟಾಯರ್‌ಕೂಡ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ತರಲಾಯಿತು. ''ನೇರವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಮತ್ತೇ ಭೂತ-ಗೀತ ಆಗಿ, ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಬಾಟ್ಲಿ ಶಾಂಪೂ, ಸೆಂಟು, ಹೊಸ ಸೀರೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದೆಲ್ಲ ಗಂಡ, ತನ್ನ ಸತ್ತ ಪತ್ನಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು!

ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೆಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕಿದ್ದೇ ನಕ್ಕಿದ್ದು! ಅಂತೂ, ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ''ಕುರುಡರಲ್ಲಿ ಮೆಳ್ಳೆಗಣ್ಣನವನು ವಾಸಿ'' ಎಂಬಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಣಿದವರಿಗೆ, ಜಾಸ್ತಿ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ. ''ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನಾನು ಜಡ್ಜ್ ಆಗಲಾರೆ. ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ನೀರು, ಶರಬತ್ತು, ಚಹಾ-ಕಾಫಿ-ಕುರ್ಚಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಉಸಾಬರಿ ಬೇಡವೇಬೇಡ'' ಎಂದು ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದಿದ್ದೇನೆ!

ಅಣ್ಣಾ, ನಿಮ್ಗೂ ಒಂದ್ ಪ್ರಸಸ್ತಿ....?

ಎಸ್ಸಾರ್ಮೂರ್ತಿ

ಆಗಿರೋದಿಷ್ಟು:

ತಾತಾ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಫಿಜಿಕ್ಸ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿದ್ದ ರಂಗಣ್ಣ, ಹೆಂಡತಿ ಸರಸೂ ಬಲವಂತಕ್ಕೆ, ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಭೇಟಿಯಾದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟ್ ತರಲೆ ಗುಂಡನ ಟೀವಿ 'ದಾರವಾಯಿ' ಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾಗುವ ಪಾತ್ರಾಭಿನಯ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಸ್ಥರಾದ ಸನ್ಮಿತ್ರರು ಆತನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸಿಂಧೀ ಸಜ್ಜನನ ಕಲಾತ್ಮಕ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನಟಿಸಲು ಪುಸಲಾಯಿಸಿದರು. ಆ ಚಿತ್ರ ಮುಗಿಯುವ ಹಂತ ತಲಪಿತ್ತು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಗುಂಡ ತನ್ನ ಅವಿವೇಕದಿಂದ ಲೈಟ್‌ಬಾಯ್ ಸಿದ್ಲಿಂಗು ಕೆನ್ನೆಗೆ ತಟ್ಟಿದ್ದರ ಫಲವಾಗಿ ಕೇಸು ನಡೆದು ಗುಂಡನ ಸೀರಿಯಲ್ ಷೂಟಿಂಗ್ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇತ್ತ ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಸರಸು, ಮಹಿಳಾ ಸಮಾಜದ 'ಬೆದರು ಗೊಂಬೆ' ಆಗಬೇಕಾಯಿತು.....

... ಮುಂದಕ್ಕೋದ್ಕಳಿ.

ಅಂತೂ ಐದು ಸಾವಿರ ಅಡ್ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ, ಸಿದ್ಲಿಂಗೂ 'ಸಾರಿ' ಕೇಳಿ 'ಪರಿಸುದ್ದ' ಆಗೋವರ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೂಟಿಂಗೂ ಕಟ್ಟು! ಗುಂಡ ತಲೆಕೆರೆದು ಯಾವ್ದನ್ನಾ ಬ್ಯಾರೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ನೋಡಾನಾ - ಯಾಲಕ್ಕಿ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಬಂದಾನು ಅಂತ ಹಾಸನದ ಬಸ್ ಹತ್ತಿದ. ಕಾಸು ಬಿಚ್ಚೋಕೆ ಸೇಠ ಇಲ್ಲಾಂತ ಬಸ್‌ಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್ ಹತ್ತಿರದ ಕಾಕಾ ಹೋಟಲಲ್ಲಿ ಠಿಕಾಣಿ ಹಾಕೋದರಲ್ಲಿದ್ದ, ಒನ್ ಬೈ ಫೋರ್ ಬೆಡ್ಡಿನ ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಯಾರೋ 'ಗುಂಡೇಸಣ್ಣಾ... ಗುಂಡೇಸಣ್ಣಾ' ಎಂದು ಕೂಗಿದರು. ನೋಡಿದರೆ ಯಾಲಕ್ಕಿ! ಗುಂಡ ಸೇದಲು ಹೊತ್ತಿಸಿದ್ದ ಗಣೇಸ ಬೀಡೀನ ಹಾಗೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಸಾಡಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ: 'ಏಯ್! ಯಾಲಕ್ಕಿ! ಹೆಂಗಿದೀಯೋ?' ಕುಶಲೋಪರಿ ಉಭಯವಾದ ನಂತರ ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡ... ತಾನು ಈಗಿನ್ನೂ ಅಸೋಕಾದಿಂದಲೇ ಬಂದದ್ದಾಗಿಯೂ, ಸೇಠನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಸ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಗೋಮಟಪ್ಪನಿಗ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮೆಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಡೆಪ್ಟೀ ಕಮೀಸನರ್ ತಾವ ಮುಜರಾಯಿ ಪರ್ಮಿಸನ್ನಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಗುಜರಾಯಿಸಿ ಬಂದೆನೆಂದೂ ಒದರಿದ. ಸೇಠ ಎಂದೋ ಒಂದು ಮೆಟ್ಟಲಿಗೆ ತಗಡು ತಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಇರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದ. ಮೆಟ್ಟಲಿಗಿಂತ 'ಮೆಟ್ಟಾ'ಗಿಸಿದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಬಾಹುಬಲಿ ದಿನನಿತ್ಯ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗಿ ಆರೋಗ್ಯ

ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಗುಂಡ ನಿರ್ಧರಿಸಿದನೇನೋ! ಅವನ ಸಮಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯು ಮೊದಲ ಉದಾಹರಣೆಯೇನಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಯಾಲಕ್ಕಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಿದ. ಗುಂಡನಿಗೆ 'ಹ್ಯಾಪಿ ಬರ್ತ್‌ಡೇ' ಬರಕೊಟ್ಟ ಅವನ ಮಾವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ 'ಅತ್ಯುತ್ತಮ, ಆದರ್ಶ ವಿಲೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್' ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರಕಿತ್ತು! ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆ ಯುವಕ ಹೇಳುತ್ತ ಹೋದ: 'ಮೊನ್ನೆ ಪೇಪರಿನಾಗೆ ನೋಡ್ಲಿಲ್ವ ಅಣ್ಣ? ರಾಜ್ಯೋಸ್ತವ ಪ್ರಸಸ್ತಿ ಲಿಷ್ಟಾಗೆ ಮಾವನ ಎಸರೈತಲ್ಲ! ಅದ್ಕೇ ಒಂದು ತಿಂಗ್ಳಿಂದ ಬೆಂಗ್ಳೂರಾಗೇ ಕುಂತವ್ನೆ ಮಾವ... ಲಿಷ್ಟ್ ಎಲ್ಲಾರಾ ಬದ್ಲಾಸಿಬಟ್ಟಾರು ಅಂತ. ಮಾವನ ಮಗ, ಅದೇ ರಮೇಸ, ಮೊನ್ನೆ ಊರಿಗೆ ಬಂದ... ಕ್ಯಾಸ್ ಬರೇ ಒಂದ್ಲಕ್ಸ ಕರ್ಚಾತಂತೆ. ಆದರೆ ಕಂಡೀಸನ್ ಅಂಚೆ, ಊರಾಚೆ ಬೂದಿಹಾಳು ಗೋಮಾಳದ ಅದಿನಾರೆಕರೆ ಜಮೀನ್ನ ಅದ್ಯಾರಿಗೋ ಬರ್ಕೊಡು ಅಂತ ಏಳವ್ರಂತೆ... ಆದ್ರೂ ಪ್ರಸಸ್ತಿ ತಕಣಾದು ಎಲ್ರಿಗೂ ಆಯ್ತದಾ ಅಣ್ಣ?... ಮಾವ ಗ್ರೇಟ್ ಆಗ್ಬುಟ್ಟ' ಎಂದು ಮೈ ಉಬ್ಬಿಸಿದ. 'ಸಾಲು ಒದ್ಗಣಾವರ್ಗ್ಗೂ ನಮ್ಮ ತಾಲೂಕ ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೇ ಜತೆಗೇ ಇರ್‍ತಾನೆ ಕ್ವಾಟರ್ಸ್‌ನಾಗೆ. ಬೇಕಾರೆ ಅಲ್ಲೇ ಓಗಿ ನೋಡಿ ಅಣ್ಣ, ಏನಾರಾ ಕೆಲ್ಸ ಬಿದ್ರೆ' ಎಂದ.

ಗುಂಡನ ಮೆದುಳು ನಾಗಾಲೋಟದಿಂದ ಓಡಿತು. ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೆಗಳ, ಮಿನಿಷ್ಟರುಗಳ ಜೊತೆ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಸಿಪ್ ಅಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲವೇ? ಹತ್ತಿರದ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಯಾಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಇಡ್ಲಿ ಕಾಪಿ ಸೇವಾರ್ಥಮಾಡಿಸಿ ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೆಯ ಹೆಸರು, ರೂಂ ನಂಬರು ತೊಗೊಂಡ. ಇನ್ನು ಈ ಕೋಳಿ ಸಪ್ಲೆ ಹುಡುಗನ ಹತ್ತಿರ ಹರಟೆ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಟೇಂ ವೇಷ್ಟು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿದ: 'ಯಾಲಕ್ಕಣ್ಣ, ವಸಿ ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿವ್ನಿ... ಮೂರು ಸೀರಲ್ ಅರ್ದ ಆಗವೆ, ತುಂಬಾ ಕೆಲ್ಸ... ಮತ್ತೆ ಬರ್ತೀನಿ, ನಿನ್ನನ್ನ ಅಸೋಕಾದಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿಸ್ತಿನಿ'. ಎಂದವನೇ ಬೈಬೈ ಹೇಳಿ ಬೆಂಗಳೂರ ಬಸ್ಸೇರಿಬಿಟ್ಟ. ಪಕ್ಕದ ಸೀಟಿನಾತ ಓದುತ್ತಿದ್ದ 'ಚಿತ್ರಮಾಲಾ' ಪೇಪರು ಕೇಳಿ ಇಸ್ಕೊಂಡ. ಮೂರನೇ ಪೇಜು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಗರಬಡಿದವನಂತಾದ. ಕಾರಣ?

'ಅಬಲೆಯರು' ರಾಜ್ಯಪ್ರಶಸ್ತಿಗಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಮೂರು ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲೊಂದು! ಅಪರೂಪದ ಆದರ್ಶಕಥೆ, ಉತ್ತಮ ನಿರ್ದೇಶನ, ಮೊದಲನೆಯ ಅವಕಾಶದಲ್ಲೇ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಅಭಿನಯ ತೋರಿದ 'ಕುಮಾರ ರಂಗ' ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆ, ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನುರಿತ ಕಿರುತೆರೆಯ ಕಲಾವಿದೆ ಮಂಜುಳ ವಾಣಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಭಿನಯಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತಜ್ಞರು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದರು. ಗುಂಡ ಆಲೋಚಿಸಿದ: 'ಎಲಾ ಪಟ್ಟೇ ನನ್ಮಗನೇ, ಪ್ರಸಸ್ತಿ ಗಿಟ್ಟಿಸ್ತೀಯಾ? ಯಾವ್ದೋನೋ ಗೋಸಾಯಿ ಏಳಿರಬೇಕು, ನಮ್ಗುರೂಗೂ

ಕುಮಾರ ಅಂತ ಮಡಗವ್ರೆ, ಬಾಕ್ಸಾಪಿಸ್ ನಡೀಲೀಂತ ಬವಿಷ್ಯ ಕೇಳಿ, ಓಗ್ಲಿ ನನ್ತಾವ ಪಷ್ಟ್ ಚಾನ್ಸ್ ತಗಂಡ್ರೂ ಸಿಂದೀತಾವ ಮಿಂಚಿದ ಗುರು'. ಅಂತೂ ಅವನಿಗೂ ರಂಗಣ್ಣನ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ಉಕ್ಕಿಬಂತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೆ ಮೀಟಿಂಗನ್ನ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮುಂದೂಡಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ.

ಬಸ್ಸಿಳಿದವನೇ ಗುಂಡ ಒಂದು ಕೇಜಿ ಮೈಸೂರುಪಾಕ್ ಕೊಂಡು ರಂಗಣ್ಣನ ಮನೆಗೋಡಿದ. ಆಗಿನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ರಂಗಣ್ಣನ ಎರಡೂ ಕೈ ಹಿಡಿದು 'ಕಂಗ್ರಾಟ್ಸ್ ಗುರೂ, ನೋಡ್ದಾ, ನಿನ್ನ ಕೆಪಾಸಿಟಿ ನಂಗೊತ್ತಿತ್ತು.... ಮೇಡಂ ಈ ಸ್ವೀಟ್ಸ್ ತಕೊಳಿ, ನಮ್ಗೂ ಇವತ್ತು ಕಾಫಿ ಮಾಡ್ಕೊಡಿ, ಕುಡ್ದೇ ಸಿದ್ದ' ಎಂದ.

ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ 'ಅಬಲೆಯರು' ಆಯ್ಕೆಯಾದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ - ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು 'ಚಿತ್ರಮಾಲಾ' ಓದಿದವರಲ್ಲ - ಹರ್ಷದ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದ. ರಂಗಣ್ಣ - ಸರಸು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತರಾದರು. ಸರಸು ಅನುಮಾನವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು:

'ಅಲ್ಲಾ ಗುಂಡೇಶ್ ಅವರೇ, ಯಾವ ಥಿಯೇಟರಿನಲ್ಲೂ ಈ ಪಿಕ್ಚರ್ ಇನ್ನೂ ರಿಲೀಸೇ ಆಗಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ?'

ಗುಂಡ ವಿವರಿಸಿದ: 'ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಿಚ್ಚರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಯಾವ ತೇಟರಿನೋರೂ ತೋರ್ಸಾಕಿಲ್ಲ ಮೇಡಂ. ಅವರಿಗೇನು ತೆವ್ಲಾ ನೋಣಾ ಒಡೆಯಾಕೆ, ಮೊದಲ್ನೇ ಸೋ ಆದಮ್ಯಾಲೆ? ಅಂದ್ರೂ ಈ ಅವಾರ್ಡ್ ಕಮಿಟೀ ನೋರು ಪ್ರೇವೇಟ್ ಆಗೇ ಪಿಚ್ಚರ್ಸ್ ನೋಡ್ಕಂಡಿರ್ತಾರೆ. ಆ ಸಿಂದೀನೂ ಅಷ್ಟೇಯ ನಿಂಗೇನು ಎಚ್ಗೆ ಕಾಸು, ಲಕ್ಸಾಂತರ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಾಕಿಲ್ಲ, ಗುರೂ'

ಅವಾರ್ಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗುಂಡ ಇತ್ತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿ.ಯನ್ನೂ ಗಳಿಸಿ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

'ಔದು ಮೇಡಂ... ಎಲ್ಲಾತಕ್ಕೂ ಕಾಸೇ ಮುಕ್ಯ... ಈ ಪ್ರಸಸ್ತಿಗಳ ಗೋಳೇ ಇಂಗೆ. ಪಷ್ಟು ಅಂತ ಪ್ರಸಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಒಂದತ್ತು ಸಾವ್ರ ಕೊಡ್ತಾರೆ, ಅನ್ನಿ. ದೊಡ್ಡ ಪಂಕ್ಸನ್ ಮಾಡಿ ಲಕ್ಸಾಂತ್ರ ಅವರುಗೊಳೇ ಗೆಬಿಕ್ಕಂತಾರೆ. ತೋರ್ಸಕ್ಕೆ ಸಾವ್ರಾರು ಕನ್ನಡ ಅಬಿಮಾನಿಗಳ ಮುಂದೆ ಕಾದೀ ಬವನದಲ್ಲಿ ಸೇಲಾಗ್ದೇ ಉಳ್ಕಂಡ ಸಾಲುಗಳ್ನೆಲ್ಲ ಒದ್ದಿಸ್ತಾರೆ, ಒಂದು ಪ್ರಸಸ್ತಿ ಪತ್ರಾ ಏನೋ ಕೊಡ್ತಾರೆ ಅನ್ನಿ. ಆ ಪತ್ರದ ಮ್ಯಾಲೆ ಯಾವ ಬ್ಯಾಂಕಿನೋನೂ ಸಾಲ ಕೊಡಾಕಿಲ್ಲ; ಅಸ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಈ ಮನ್ಸನಿಗೆ ಯವಾರ ತಿಳಿಯಾಕಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅಕೌಂಟೇ ಕ್ಲೋಸ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಆದ್ರೆ ಸರಿಯಾದ ಬಿಜ್ನೆಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಾಪಿಟ್ ಮಾಡ್ಕಬೋದು. ನಸೀಬಿದ್ದಂಗೆ'

ರಂಗಣ್ಣ - ಸರಸು ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟರು. ಗುಂಡನ ಉವಾಚ ಮುಂದುವರೆಯಿತು:

'ಈಗ ನೋಡುಗುರೂ, ನಮ್ಮ ರಿಲೇಟಿವ್ಸ್ ಒಬ್ರು...ಬಾರಿ ಕಿಲಾಡಿ ವಿಲೇಜ್ ಅಕೌಂಟು.. ಅವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಪ್ರಸಸ್ತಿ ಕೊಡ್ಸಾಕೆ ಎಷ್ಟು ಪರ್ಯತ್ನ ಬಿದ್ದ ಗೊತ್ತಾ? ನಂಬಿದರೆ ನಂಬಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ರೆ ಬುಡಿ... ಕ್ಯಾಸೇ ಅತ್ತತ್ರ ಎಲ್ಟು ಲಕ್ಷ ಕರ್ಚುಬಿತ್ತು. ಅದೂ ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೆ ನಂ ಫ್ರೆಂಡಾಗೋಪತ್ಗೆ. ಆದರೇನಂತೆ? ಒಂದು ಅತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ಮಾಡ್ಕತಾನೆ ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಬೀಳೋದ್ರೊಳ್ಗೆ'

ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ರೀತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗುಂಡನ ಹಗುರವಾದ ಅನಿಸಿಕೆಗಳು ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಲು ಹಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಲೂ ಬಿಡದೆ ಗುಂಡ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟ:

'ಈಗ ನೋಡುಗುರು, ನಿಮ್ಮ ಪಿಲಮ್ಮು ಬರೇ ರೆಕಮಂಡ್ ಆಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇಯ. ಬೇರೆ ಎಲ್ಟು ಪಿಚ್ಚರ್ಸ್‌ನೋರು ನುಗ್ಗೋದರವಳಗೆ ನಿನ್ನ ಸಿಂದೀ ಸಾಪ್ಕಾರನಿಗೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಮೀಷನ್ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡು. ಒಂದತ್ತು ಸಾವ್ರಾನೇ ಸಾಕು. ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೆ ಮಿನಿಷ್ಟರತ್ರ ಮಾತಾಡಿ ಪ್ರಸಸ್ತಿ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಮಾಡ್ತಾನಂತೆ'.

ರಂಗಣ್ಣ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದ: 'ಅಲ್ವೋ ಗುಂಡಾ, ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದ್ದ ಫಿಲಮ್ಮಿಗೆ ಕಮಿಟೀನೋರೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಅದು ಬಂದರೂ ಸರಿ, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ನಷ್ಟವೇನಿಲ್ಲವಲ್ಲ' ಎಂದ.

'ನಸ್ಟ ಯಾಕಿಲ್ಲ ಗುರೂ.. ಒಂದವಾಲ್ಡ್ಡೊಂತ ತಕೋ... ಸರಿಯಾದ ಕಡೆ ಇಷ್ಟು ಇನ್‌ಫ್ಲುಯನ್ಸ್ ಆಕಿದರೆ ಆರ್ಟಿಸ್ಟು ಅಂತ ಒಸಳ್ಳೀಕೆರೇನಾಗೆ ಲೇಔಟಿನಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತು ನೂರಿಪ್ಪತ್ತರ ಸೈಟು ಸಿಗ್ತತೆ. ಅಥ್ವಾ ಡಾಲರ್ ಕಾಲೊನೀಲಿ ಚೀಪ್‌ರೇಟಾಗಿ ಬಂಗ್ಲಾಗಳ್ನೇ ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿಸ್ಕೋಬೌದು. ಯವಾರ ಸರ್ಯಾಗಿ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ.'

ಸರಸು ತಂದಿಟ್ಟ ಚಕ್ಕುಲಿ, ರವೆ ಉಂಡೆ, ಕಾಫಿ ರುಚಿ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಗುಂಡನ ತಲೆ ಇನ್ನೂ ಚುರುಕಾಯಿತು.

'ಈ ಪ್ರಸಸ್ತಿಗೊಳೆಲ್ಲ ಇಂಗೇ ಗುರೂ... ಇನ್ನೂ ಸೊಲ್ಪ ಕಾಸು ಕಾಣಬೇಕಾದ್ರೆ ಆಲಿಂಡ್ಯಾ ಪ್ರಸಸ್ತಿ ಒಡೀಬೇಕು. ಈಗ ಡೆಲ್ಲೀನಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದೋರಿಗೇ ರಿಜರ್ವ್ ಇಟ್ಟಿದಾರಂತಲ್ಲಾ... ಅದೇ ನಮ್ಮ ಸಾಸ್ತ್ರಿ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್ರು, ಪುಟಪ್ಪೋರು, ಸಿನಿಮಾ ಕಾರ್ನಾಡು ಕಾರಂತರಿಗೆಲ್ಲ ಬಂದೈತಂತಲ್ಲ... ಏನಪ್ಪ ಅದ್ರ ಎಸ್ರು?'

'ಅದು ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಅಂತ. ಅದನ್ನ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತಿಯಾಗಿ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಗಳನ್ನ ರಚಿಸಿರಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕೋ ಅಂಥದಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದವರೇ ಏಳು ಜನ ಆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರೋದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.'

'ಅಲ್ವಾ ಮತ್ತೆ? ಆದ್ರೂ ಈ ಡೆಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಸ್ತಿಗಳು ನೆಂಬಾಕಾಗಾಕಿಲ್ಲ ನೋಡು. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಗಜೇಂದ್ರನ ಫ್ರೆಂಡು ಒಬ್ರು ಅವ್ರೆ... ಡೆಲ್ಲೀಲೇಯ, ಸರ್ದಾರ್‌ಜಿ

ಅಂತಾರಲ್ಲಾ, ಆ ಸಿಂಗು. ಸರ್ದಾರ್‌ಜೀನೂವೇ ಅವನೆಂಡ್ತೀರೂ ಸೇರ್ಕಂಡು ಪ್ರತಿವರ್ಸ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದರಂಗೆ ಎಂಟತ್ತು ಅವಾರ್ಡ್ ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ. ಕಾಸ್ಮೀರದ್ದೇ ಒಳ್ಳೇ ಸಾಲು ಒದ್ಸಿ - ಅದೂನೂ ಗೌರ್ನರ್ ಮಿನಿಷ್ಟರ ಕೈಲೇಯ. ರಾತ್ರಿ ಗುಂಡು ಪಾರ್ಟೀನೂ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ. ಸೋಸಿಯಲ್ ವರ್ಕರ್ಸು ಅಂತ ಅದೇನೋ ಎಸ್ಟಾಕಿ ನಾಕಡಿ ಎತ್ರದ ಪೋಟೋನೂ ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ. ಗಜೇಂದ್ರ ಬೆಂಗ್ಳೂರಾಗೆ ಅವರ ಏಜಂಟು ಗಿರಾಕಿ ಇಡ್ಕೊಟ್ಟು ಕಮೀಷನ್ ಒಡ್ಕತಾನೆ... ಆದರೆ ಅಂತವು ಲಾಸ್ ಪ್ರಸ್ತಿಗಳು. ಓಗ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಫೀಲ್ಡಲ್ಲಿ ಯಾವ್ದನ್ನಾ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಸಸ್ತಿ ಇರಾಕಿಲ್ವಾ ಗುರೂ? ಅದೂ ವರ್ಲ್ಡ್‌ಪೇಮಸ್ ಆಗಿರೋದು?'

'ಇದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ನೋಬೆಲ್ ಪ್ರೈಜ್ ಅಂತ ಇದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ, ಎಕನಾಮಿಸ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ - ಅಂಥೋರಿಗೆ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಶಸ್ತೀನೇ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾರೂ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಿ ಪೇಪರ್‍ಸ್ ಬರೆಯೊಲ್ಲ'

'ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ ಗುರೂ?'

'ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಅನ್ನು. ಆದರೆ ಅದನ್ನ ಪಡೆಯೋರು ತುಂಬ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರ್ತಾರೆ, ನನಗಿಂತ - ನಿನಗಿಂತ'

'ಕೋಟೀನಾ? ಅಂಗಾರೆ ಅಂತಾ ಒಂದು ಅವಾರ್ಡ್ ಒಡೀಬೇಕು ಗುರೂ. ನೀನ್ಯಾಕೆ ಒಂದು ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಬಾರ್ದು? ನೀನೂ ಒಂದು ಸಂಸೋದನೆ ಅಂತ ಬರದು ಕಳ್ಸು. ಆ ಕಮಿಟೀಲಿ ಯಾರ್‍ಯಾರವರೆ ಅಂತ ತಿಳ್ಕೋ. ಬೇಕಾರೆ ಒಳ್ಳೇ ಪರಸೆಂಟು ಮಾತಾಡಿ ರೆಕಮಂಡ್ ಕೊಡ್ಸಾನಂತೆ. ಕೋಟಿ ಅಂದಮ್ಯಾಲೆ ಒಂದು ನಾಕಾಲು ಲಕ್ಸ ಕರ್ಚಾದ್ರೂ ಪರ್‍ವಾಯಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಸ್ ಸೇಟತ್ರ ತೊಗೊಂಡ್ರಾಯ್ತು ಇನ್‌ವೆಷ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಅಂತ'

ರಂಗಣ್ಣ ಈ ಶಾಕ್‌ನಿಂದ ಸ್ತಂಭೀಭೂತನಾದ. ಸರಸು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಚಕ್ಕುಲಿ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಉಸಿರುಕಟ್ಟುವ ಹಾಗಾಯಿತು. ಗುಂಡನ ವಾಗ್ಧಾರೆ ಹರಿದೇ ಇತ್ತು:

'ಆ ಕಡೇವ್ರೆಲ್ಲಾ ದಿನಾ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಾರಲ್ವಾ? ಒಂದಿಷ್ಟು ಬಾಟ್ಲು ಪಾರಿನ್ ವಿಸ್ಕೀನೂ ಕಳಿಸಿ ಬಿಡಾನಾ ಇಲ್ಲಿಂದ್ಲೇಯ. ಜಾನಿವಾಕರ್ ಅಂತ ಇರ್‍ತದೆ, ನಿಂಗೊತ್ತಿರಾಕಿಲ್ಲ. ಅದು ಒಳ್ಳೇ ವಿಸ್ಕಿ. ಬ್ಯಾಡ ಅನ್ನಂಗಿಲ್ಲ'.

'ಅಲ್ಲೋ ಗುಂಡ, ಆ ಫಾರಿನ್ ಡ್ರಿಂಕ್ಸೆಲ್ಲಾ ಅವರುಗಳು ಇರೋಕಡೇಲೇ ಅಲ್ವಾ ತಯಾರಾಗೋದು' ರಂಗಣ್ಣ ತಿಳಿಸಿದ, 'ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮೂರಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ತರಹ ಅರ್ಜಿ ಗುಜರಾಯಿಸಿ, ಅಥವಾ ಇನ್‌ಫ್ಲುಯೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿಸಿ ಪಡೆಯೋ ಅಂಥವಲ್ಲ.'

'ಹಂಗಾರೆ ಗಿಟ್ಟಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡುಗುರು, ನಮ್ಗೀವಿ ಪಾರ್‍ವಾಯಿ ಪ್ರಸಸ್ತಿ ತಗಂಡಾಗಲೇ ಇಸ್ಟು ಕಸ್ಟ ಬೀಳ್ಲಿಲ್ಲ'.

'ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ಗುಂಡಣ್ಣ... ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬರಲಿ, ಬಿಡಲಿ... ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗಿರೋ ಕಾಳಜಿ ಅರ್ಥವಾಯಿತಲ್ಲ... ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸು'

'ನಿನ್ನಂತೋರಿಗೆ ಹೆಂಗೆ ಹೇಳೋದು ಗುರೂ... ಅವಾರ್ಡೇ ಬ್ಯಾಡ ಅಂದ್ರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಾಕಾಗ್ತದೆ, ಆದ್ರೆ ಪ್ರಸಸ್ತಿ ಬರ್ದೇ ಇದ್ರೆ ಒಂದಂತೂ ಬಚಾವು ಅನ್ನು'

'ಅದೇನಪ್ಪ ಅದು?'

'ಅವಾರ್ಡ್ ಅನೌನ್ಸ್ ಆದ್ದೇ ತಡ... ಒಳ್ಳೇ ಬಕಪಕ್ಸಿತರ ಕಾಯ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ... ಎಸ್ಟೇ ಕೇಳ್ದೇ ಇರೋ ಸಂಗ ಸಂಸ್ತೆಗಳು. ಡೊನೇಸನ್ನು ದಾನ ಕಾಣಿಕೆ ಅಂತ ಕಿತ್ತು ತಿಂದು ಬಿಡ್ತಾರೆ ಗುರು. ಒಂದ್ದಾರಾ ಆಕಾದೂ, ಅನಾತ ಸ್ರಮ ಅನ್ನೋದು ಇಲ್ಲ ವಿದವಾಸಂಗ ಮೈಳಾಸಂಗ ಅನ್ನೋದು. ಕಾಟಾ ತಡೆಯೋವಂಗಿಲ್ಲ ಕ್ಯಾತ ಅನ್ನಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೆ' ಎಂದು ಸುಂಕವಿಲ್ಲದ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಲು ಎದ್ದ ಗುಂಡ:

'ಬರ್ತೀನಿ ಮೇಡಂ... ಚಕ್ಲಿ ಉಂಡೆ ಕಾಪಿ ಐಕ್ಲಾಸಾಗಿದ್ದೋ' ಎಂದು ಬೈಬೈ ಮಾಡಿದ ಅವನನ್ನು ಬಾಗಿಲವರೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿ ಬಂದ ರಂಗಣ್ಣ.

ಸರಸುವಿಗೆ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು ಬಂತು. ಆನಂದತುಂದಿಲಳಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

'ರ್‍ರೀ... ಎಂಥಾ ಅದೃಷ್ಟಾರೀ! ನಿಜಕ್ಕೂ ಇವತ್ತಿಗೆ ನೀವು ಗ್ರೇಟ್ ಆದಿರಿ... ಮೊದಲನೇ ಫಿಲಂಗೇ ಅವಾರ್ಡು! ನಂಗೆ ನಂಬೋದಕ್ಕೆ ಆಗ್ತಿಲ್ಲ ರೀ'

'ನಂಗೂ ಅಷ್ಟೇಕಣೆ. ನೀನೂ ಏನ್ ಕಮ್ಮೀನೆ, ಆದರೆ ಈ ಭಂಡ ಹೇಳೋದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದರೆ ಏನನ್ನುತ್ತೆ ಗೊತ್ತೇ?'

'ಏನನ್ನುತ್ತೆ?'

'ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗಿಟ್ಟೋದೇನು, ಜೋಕೇ!' ಎಂದವನೇ ತನ್ನ ಬಳಿಸಾರಿದ ಸರಸುವನ್ನು ಬರಸೆಳೆದಪ್ಪಿದ ರಂಗಣ್ಣ.

> ಸುಮ್ಮನೆ ಬರೆದರೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಿಕ್ಕೀತೇ
> ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಬರೆಯಬೇಕು ಬುಕ್ಕು
> ಜೊತೆಯಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚೆಕ್ಕುಬುಕ್ಕು
>
> \- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಹನುಮಪ್ಪನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಕುಂತಳೋಪಾಖ್ಯಾನ

▶ ಹೆಚ್.ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿ

ಅವತ್ತು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಚಾರಿ ಜತೆ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ಶುರುವಾದದ್ದು ಆಂಜನೇಯ ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದಲೇ. ಹರಿದು, ಜೂಲಾಗಿ, ಮಾಸಿದ್ದರೂ 'ಮಡಿ'ಯಾಗಿದ್ದ, ತನ್ನ ಮಗುಟ ಸರಿಮಾಡ್ಕಂಡು ಆಚಾರಿ ಇನ್ನೇನು ಪೂಜೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ್ಬೇಕು - ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಾರುತಿಕಡೆಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಂದ್ವು.

'ಅಂದ್ಹಾಂಗೆ... ಆಚಾರಿ! ಅವತ್ತು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷ್ಯ ಕೇಳೋದು ಮರತೇ ಹೋತು - ನೀವು ದಂಪತಿಗಳು, ನಿನ್ನ ಸಾಧ್ವಿ ಸರೋಜನ ಮಗಳ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಬ್ಯಂಗ್ಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ್ರಲ್ಲಾ - ಆ ವಿಷ್ಯ ಕಣೋ... ಮದವಿ ವಯಸ್ಸು ಮೀರ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಆ ಹುಡ್ಗಿ 'ಮದ್ವಿ ಬ್ಯಾಡ - ಬಿಲ್‌ಕುಲ್ ನಾ ಒಲ್ಲೆ - ಅಂತ ಪಟ್ ಹಿಡಿದು ಕುಂತಿದ್ದಾಕಿಗೆ - ಈ ಮದ್ವಿ ಹ್ಯಾಂಗಾಯ್ತು ಅಂಬೋದೆ ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ'.

ಆಚಾರಿ (ಜ॥ ಮುಷರಫ್ ಹೇಳಿದಂಗೆ) 'ಕೋರ್' ವಿಷಯ ಬಿಟ್ಟು ಏನೇನೊ ಬುರುಡೆ ಸುರು ಮಾಡಿದ್ದ!

'ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಇಡಿ ಗಂಡ್ಸು ಜಾತೀನೇ ಹೀನಾಮಾನ ಬೈತಿದ್ಲು ಆಕಿ ಅಂತೀನಿ! ಹೆಣ್ಣಿನ ಸರಿಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳು - ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸಲ್ಲಲೇಬೇಕಾದ ಗೌರವ ಕೊಡ್ದೆ ಹೊದವನು ಎಂಥ ಮುಟ್ಠಾಳ ಗಂಡ್ಸು? ಬರಿ ಮೀಸೆ ಇದ್ದರೆ ಬಂತೇನು ಭಾಗ್ಯ? ಮೀಸೆ ಇದ್ದೊರೆಲ್ಲಾ ಗಂಡಸರಾಗಲ್ಲ - ಮೀಸೇನೆ ಬ್ಯಾರೆ, ಗಂಡಸುತನವೇ ಬ್ಯಾರೆ... ಹೀಗೆಲ್ಲ ಆಕಿ ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ಲು ಮಾಸ್ವಾಮಿ'

'ಹೌದಾ'?? ಮಾರುತಿಯ ಮುಸುಡಿ ಮ್ಯಾಲ್ಯೆ ಮೊಳದುದ್ದ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆ!!!

'ಹೌದಂತಿನಿ... ಇಷ್ಟು ಸಾಲ್ದು ಅಂತ, ಆಕಿ ''ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಪಂಚ, 'ಸ್ತ್ರೀ ಶಕ್ತಿ' 'ಗಂಡಾಗುಂಡಿ ಗಂಡು' ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಮೋಸಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾರವಾರವೂ 'ಮಾರಿಯಲ್ಲ - ನಾರಿ' ಅಂಬೋ ಅಂಕಣ ಬರೀತಿದ್ಲಂತೆ, ಪ್ರಭು'!

ಆಮ್ಲಜನಕ ಜನಕನೂ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿವಾರಕನೂ ಆದ ವಾಯುಪುತ್ರ, ನಿರುತ್ತರನಾಗಿ ಆಚಾರಿಯತ್ತ 'ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ' ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟ. (ಅಥವಾ, ಆಚಾರಿಗೆ ಹಾಗನಿಸಿತ್ತು ಅಂತ ಇಟ್ಕೊಳ್ಳಿ)

'ಇಷ್ಟರಲ್ಲೆ ಮುಗಿಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಭು ಆಕಿ ಕಥೆ!' - ಆಚಾರಿಯ ವಾಯುಪುರಾಣ ಮುಂದುವರಿಯಿತು....

'ಟಿವಿಯಲ್ಲೂ ಆಕೀನ 'ಸಣ್-ದರ್ಷ' ಮಾಡಿದ್ರಂತೆ, ಸ್ವಾಮಿ'

'ಅದೆ ಕಣ್ಲೆ ನಾ ಕೇಳ್ತಿರೋದು... ಅಂಥವ್ಳು ಗಪ್‌ಚಿಪ್ಪಾಗಿ ಹ್ಯಾಂಗೆ ಹಸಿಮಣೆ ಏರಿದ್ಲು ಅಂತ?'

'ಅಯ್ಯೋ... ಬಿಡಿ... ಅದೇ ಒಂದು ದೋಡ್ಡ್ ಪುರಾಣ... ಅದ್ನ ಪೂರಾ ಕೇಳೋವಷ್ಟು ನಿಮ್ಗೆ ತಾಳ್ಮಿ ಇದ್ದರೆ... ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ... ಹೇಳ್ತಿನಿ, ದೇವ್ರು ಅದ್ನ ಹೇಳೋಕೆ ಕಡಮೆ ಅಂದ್ರೆ.. ಒಂದರ್ಧ ತಾಸಾದರೂ ಬೇಕು...'

'ಏಯ್ ಇವ್ನ! ಒಂದೀಟು ಕತ್ತರಿಸಿ ಲಗೂನೆ ಹೇಳೋ ಅಂತಿನಿ... ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಅಡ್ಡ ಮಾತು, ಉಪಕಥಿ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಡ, ತಿಳೀತಾ?'

'ಆಯ್ತು ಪ್ರಭು... ನಿಮ್ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಆ ನನ್ ನಾದ್ನಿ ಮಗಳು ಶಕುಂತಳೆ ಲಗ್ನದ ಕಥಿ ಸಾರಾಂಶ ಮಾತ್ರ ಹೇಳ್ತಿನಿ.. ಅದು ನಡೆದದ್ದು ಹೀಂಗೆ:

ಆಚಾರಿ ವಾಯುದೇವ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಶಕುಂತಳೆ ಲಗ್ನದ ಕಥೆ

''ನನ್ ನಾದ್ನಿ ಸರೋಜಳ ಗಂಡ - ಅದೇ, ಅಚ್ಯುತ.. ನಿಮ್ಗೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲ ಪ್ರಭು. ಅಚ್ಯುತನಿಗೆ ಲಾಗಾಯ್ತಿನಿಂದ ರಾಜಕೀಯದ ತಿಕಲು - ತಿಕಲೇನು, ಹುಚ್ಚು... ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಮನೆ ಮಠ ಎಲ್ಲಾ ಕಳಕೊಂಡ - ಅರ್ಥಾತ್, ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಯಿ - ಕೊಬರಿ ಅಂಗಡಿ ಮಂಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಮುರಿದು ಮೊಳಕಾಲಾಗಿ ಮುಂಡ ಮೋಚ್ಕಂಡ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ತರಲೆ ಪುಡಾರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳಾದರೂ ಈ ನನ್ನ ಷಡ್ಡಕನನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲದಂತಾಯ್ತು - ಆದ್ರೂ ಇವನ ಖಾದಿವೇಷ, ಹೋರಾಟದ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ... ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ... ಅವನ ಏಕೈಕ ಪುತ್ರಿ - ಅಂದರೆ, ಏಕೈಕ ಕೂಸು - ಶಕುಂತಳೆಗೂ ಆ ಹೋರಾಟದ ಹುಚ್ಚು' ಹಿಡ್ಕಂಡ್ತು. ಅದೆಂಥದೋ ರ್‍ಯಾಡಿಕಲ್ ಕ್ರಾಂತಿ ಪಕ್ಷವಂತೆ... ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಬಿಟ್ಲು.... ಆಕಿ ಅಗದಿ ಶಹಣೆ ಹುಡ್ಗಿ... ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದು ರ್‍ಯಾಂಕು, ಪ್ಯಾಂಕು - ತಗಂಡ್ಲು - ಡಬ್ಬಲ್ ಪಧವಿಧರಿ ಆದ್ಲು.. ಅನ್ನಿ.. ಆದರೆ... ಆಕಿ ಕಾಲೇಜ್‌ದೊಳ್ಗೆ ಕಲೀತಿದ್ದಾಗ್ಲೆ, ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿ ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮಗ ರಘುಪತಿ ಆಕಿಗೆ ಗಂಟುಬಿದ್ದ - ಅಂದರೆ, ಆಕಿ ಸ್ನೇಹಿತ ಆದ, ಇಬ್ಬರೂ ದಿನವಿಡಿ, 'ಅಹೋರಾತ್ರಿ' ಪಕ್ಷದ ಮೀಟಿಂಗು, ಧರಣಿ ಮುಷ್ಕರ, ಕರಿಬಾವುಟ ಪ್ರದರ್ಶನ, ದೀವಟ್ಗಿ ಮೆರವಣಿಗೆ, ಮೆರವಣಿಗೆ ತಗ್ದು ಮಡೆ ಹೊರಳೋಡು... ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಜತೆ ಜತೆಯಾಗಿ ಊರೂರು ಅಲೀತಿದ್ರು...

(ಆಂಜನೇಯ ಸ್ವಾಮಿ ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಆಕಳಿಸಿ, ಚಿಟಿಕೆ ತೆಗೆದರೂ ಆಚಾರಿಗೆ ಅದರ ಕಡೆ ಗಮನವೇ ಇಲ್ಲ)

ಕೆಲವು ದಿನ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ 'ಗುಸುಗುಸು' ಗುಲ್ಲೋ ಗುಲ್ಲು - 'ಕಿವಿಮಾತು' 'ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬ್ಯಾಡ್ರಿ - ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇರ್ಲಿ...' ಹೀಗೆ ಸ್ವಗತಗಳು, ಅಸೈಡುಗಳು, ನಡೆದ್ವು... ಆಮೇಲೆ ರಾಜಾರೋಷಾಗಿ 'ಘಂಟಾ ಘೋಷವಾಗಿ' ಇವರಿಬ್ಬರ ಸಂಬಂಧವೆಂಥದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ- ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು, ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ನಡೆದ್ವು; ಆ ನನ್ ಷಡ್ಕ ಅಚ್ಯುತರಾಯನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಕಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೊವಷ್ಟು ಪುರುಸತ್ತು ಇರಲಿಲ್ಲ- ಯಾವ್ದೊ 'ಸ್ಲಮ್' ನವರಿಗೆ ಸೈಟು ಕೊಡಿಸಲು ವಿಧಾನಸೌಧಕ್ಕೆ ಅಲೀತಿದ್ದ... ಆದರೆ ಸರೋಜಳಿಗೆ ಆತಂಕ- ಭಯ- ಶುರುವಾದ್ವು.

'ಲೋ ಆಚಾರಿ, ಮಗನೇ... ಸ್ವಲ್ಪ ಬ್ಯಾಗ ಬ್ಯಾಗ ಹೇಳಿ ಮುಗ್ಸೋ... ಭಕ್ತಾದಿಗಳು. ಪೂಜೆಗೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೇನೋ?'

''ನೂನಂ ವ್ಯಾಕರಣಂ ಕೃತ್ಸ್ನಮ್ ಅನೇನ ಬಹುಧಾ...ನ ರಂಚಿದ ಪಶಬ್ದಿನಂ॥' ಶ್ರುತಂ।

ಎಂದು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ಶ್ಲಾಘಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ವಾಯುಪುತ್ರ ತಾಳ್ಮೆತಪ್ಪಿ, ಅಂಥವನ ಬಾಯಿನಿಂದಲೂ ಅಪಶಬ್ದಗಳುದುರುವುದರಲ್ಲಿದ್ದವು. ಹೇಗೋ ತಡೆಹಿಡಿದ... ಎಷ್ಟಾದರೂ 'ಸಂಸ್ಕಾರ ಕ್ರಮ ಸಂಪನ್ನ'ನಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮ ಅಂಜನಾಸುತ!!

ಆಚಾರಿ ಕಥೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ:

'ಒಂದು ದಿನ (ಎಂದಿನಂತೆ) ರಘು ಶಕುಂತಳೆಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಅವಳ ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಗೆ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೀದಿಯ ಕೆಟ್ಟ ಕಬ್ಬಿಣದ ಲಾಂದ್ರ ಕಂಬದಡಿ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡಿಯೇ ಆಡಿದರು. ಎದುರುಗಡೆ ಪಾರ್ಕಿನ ಒಂಟಿ ಕಾಲಿನ ಕುಂಟು ಕಲ್ಲಿನ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಶಾನೆ ಹೊತ್ತು ಏನೇನೋ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿದರು.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಕೆ. ಜಿ. ಶೇಂಗಾ ಮುಗಿದಿತ್ತು.

'ಪ್ರಭು... ಇವರಿಬ್ಬರ ಪ್ರಸಂಗ ವಿಷಮಾವಸ್ಥೆಯ ತುದಿಗೇರಿದುದು ಹೀಗೆ... ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು 'ಗುಸು ಗುಸು' ಸ್ಥಿತಿ ಮೀರಿದ ಮೇಲೆ ಊರಿನ ಕೆಲವು ಸಂಭಾವಿತ ವೇಷದ ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿಗಳು 'ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ... ಇವರಿಬ್ಬರ ಜೋಡಿ ಪಸಂದಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ... ಮದುವೆ ಆಗಬಲ್ಲರು, ಯಾಕೆ' ಎಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕುದಿದು ಕುದಿದು ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತರು. ಐದು ಸಲ ಫಸ್ಟ್ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಫೇಲಾಗಿ ಊರು ಸೇರಿ, ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪಟಾಲಮ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದ 'ಮೂಲೆಮನೆ' 'ಶೀನ' 'ರಘು ಅಂಡ್ ಶಕು ಆರ್ ಮೇಡ್ ಫರ್ ಈಚ್ ಅದರ್' ಎಂದು ತನ್ನ ಗುಂಪಿನವರ ಅಂಗೀಕಾರ ಘೋಷಿಸಿದ್ದ.

'ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ರಘು- ಶಕು ಲಾಂದ್ರದಡಿ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮನೆ ಕಿಟಕಿ ಒಳಗಿಂದ ಸರೋಜ ಬಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೊನೆಗಂತೂ ಅಕಿ ಗೇಣು ಉಳುಕಿ, ಆಳೂನೆ ಬಂದಿತ್ತು.

'ಇಬ್ಬರೂ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಕೂತ್ಕಂಡು ಮಾತಾನಾಡಬಾರದೇ?' ಎಂದು ಒರಟಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂತರು, ಸರೋಜ ಏನೋ ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸವಲ್ಲಿದ್ದವಳಂತೆ ಕೂತಿದ್ದವಳು ಕದ್ದು ಕದ್ದು ಅವರಿಬ್ಬರತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು... ರಾತ್ರೆ ಸುಮಾರು 11.30 ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಘು ಎದ್ದು ಹೊರಟ. ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ ಅವರಿಬ್ಬರು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದರ ತಳಬುಡ ಸರೋಜಳ ಮಂಡೆಗೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಲಿಬಿಲಿ ಆಗಿತ್ತು.

ಅಚ್ಯುತ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಸರೋಜ ಕೂಗಾಟ - ಅರ್ಥಾತ್ 'ಬೊಂಬಡಿ' ಶುರು ಮಾಡಿದ್ಲು.

'ರ್‍ರೀ.... ಆ ಹುಡ್ಗ ಇವತ್ತೂ ಬಂದಿದ್ದ - ಒಳಗೆ ಬಂದು ಮಾತನಾಡ್ತ ಕೂತಿದ್ದ...'

'ಓಹ್... ರಘೂನೇ? .... ಸರಿ... ನಿನಗೇನನಿಸಿತು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ?

'ಅವನನ್ನು ಕಡಿದು ಕತ್ತೆ ಮೇಲೆ ಹೇರಬೇಕು ಅನಿಸಿತು... ಅಸಡ್ಡಾಳ ಮುಂಡೇದು... ಬರಿ ಒಣಕಲು ಮಾತು, ಮಾತು, ಮಾತು, ಕೊನೆಗೆ ಜಗಳ...'

'ಇನ್ನೇನ್ ಮಾಡಬೇಕೇ ಅವ್ಳು, ಏನೋ ಇಬ್ರೂ ಒಳ್ಳೆ ಸ್ನೇಹಿತರು, ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಆ್ಯಕ್ಟಿವ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ರು.. ಏನೋ ಡಿಸ್‌ಕಸ್ ಮಾಡ್ತಿರಬೇಕು...

'ಅಯ್ ಬಿಡ್ರಿ... ಡಿಸ್ಕಸ್‌ಅಂತೆ... ಅವನ ತಲೆಕಾಯಿ! ಹಂಗೆ ಒಂದೆ ಸಮ್ನೆ ಮಾತನಾಡ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಮದ್ವೆ ಆಗ್ತದೇನ್ರಿ? ಮಕ್ಕಳಾಗ್ತವೇನ್ರಿ? ಏನ್ ನೀವು ಹೇಳೋದು... 'ಸರಿ'ಯಂತೆ... 'ಸರಿ'!!

'ಇರ್ಲಿ ಬಿಡು... ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕುದಿನ ನೋಡೋಣ'

'ಏನ್ರಿ... ನಾಲ್ಕು ದಿನ... ಅವನಿಗೆ ಮೀಸೆಲಿ ನರೆ ಕೂದಲು ಬರ್ತಿದೆ... ಈಕಿಗೆ ಗಡ್ಡ ಬರಾಕೆ ಹತ್ತಿದೆ... ಇನ್ನು ಮದ್ವೆ ಯಾವಾಗಲ್ರಿ? ಇವು ಹಿಂಗೆ ಡಿಸ್‌ಕಸ್ ಮಾಡ್ತ ಕುಂತರೆ ನಾನು ಮೊಮ್ಮಕಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆಡಿಸೋದು ಯಾವಾಗಲ್ರಿ? ಸರೋಜ 'ಬುಸು, ಬುಸು', ಅತ್ತು ಮೂಗಿನಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ದನಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಒರೆಸಿಕೊಂಡಳು.

'ನಿಜವಾಗಿ, ಪ್ರಭು ... ಬಹುಶಃ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಅಂಥದೇನೂ ನಡೆದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ - ಆಚಾರಿಯ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಗುಡುಗಿದ:

'ತೆಪ್ಪಗಿರೋ, ಗೊಡ್ಡು ಆಚಾರಿ... ನಾನು ಆಜನ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಹೌದು... ಆದ್ರೆ ನಂಗೊತ್ತು. ಬಲಿತ ಹೆಣ್ಣು - ಗಂಡು ಹಾಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ದಿನಗಟ್ಲೆ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಓಡಾಡ್ತಿದ್ದರೆ ಯೌವನ ರಕ್ತ ಸುಂಕೆ ಬಿಡ್ತದೇನೋ... ಪೆದ್ದ ಮುಂಡೇದೆ?'

'ಹೌದು ಪ್ರಭು, ಅದು ನಡೆದದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ, ಒಂದು ದಿನ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಭಾರಿ ಜಗಳ ಆತು. ಶಕುಂತಳೆ ಅವಳ 'ಸ್ತ್ರೀ ಲೋಕ' ಪತ್ರಿಕೆ ನಡೆಸಲಿದ್ದ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದಳು, ಫೋಟೋ ಸಮೇತ, ಗುಟ್ಟಾಗಿ 'ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ' ನಡೆದು ಅವಳು ಫೈನಲ್ಸ್‌ಗೆ ಆರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ಲು -

ಆಗ ಈ ಸುದ್ದಿ ರಘುಗೆ ತಿಳಿಯಿತು - ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಮೈ ಉರಿಬಂತು. ಕಿಡಿ ಕಿಡಿ ಆದ.

'ನೀನು ಯಾರನ್‌ಕೇಳಿ ಈ ಸುಡುಗಾಡು ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಹೋಗ್ತಿದೀಯೇ?' ರಘು ಕೂಗಿದ, ಕನಲಿದ, ಅಷ್ಟ ದಿಕ್ಪಾಲಕರಿಗೆ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟ.

ಶಕುಂತಳೆ ಅವನ ತರಕಲು ಗಡ್ಡದ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಘಟೀರೆಂದು ಬಾರಿಸಿದಳು.

'ಷಟ್‌ಅಪ್, ನೀನ್ ಯಾರೋ ನನ್ನ ಹೀಗೆ ಕೇಳೋಕೆ? ನೀನೇನು ನನ್ನ ಮದ್ವೆ ಮಾಡ್ಕಂಡ ಗಂಡನೋ ಅಥ್ವ ಮದುವೆ ಆಗೋ ಗಂಡೋ? ಗೆಟ್ ಔಟ್... ಯೂ... ಯೂ... ಯೂ..' ಅವಳ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಅಂದ್ರೆ ಬಲು ಸೊಗ್ಸು ಸ್ವಾಮಿ... ಆದರೆ ಅವಳು ತೊದಲುತಿದ್ಲು... ಆಗ... ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ!!

'ಅಲ್ಲ ಕಣೆ, ಬೊಸುಡಿ... ನಾನು ನಿನ್ನ Love ಮಾಡ್ತಿನಿ ಅಂತ ನೂರು ಸಲ ಹೇಳಿದರೂ, ಸುಮ್ನೆ 'ಕಿಸಿ ಕಿಸಿ' ಅಂತ ನಗ್ತಾ, ಗಾಳಿಗೆ ಊದಿ ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟವಳಂತೆ ಮಾಡಿ ಓಡಿ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೆಯೆಲ್ಲ? ನಾನು ಏನು ತಿಳ್ಕಬೇಕು, ಹೇಳೇ?'

'ಹೋಗೋ... ಲೋಫರ್... ನಾನೇನು ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಕಂಡು ಹಾರ ಹಾಕೋಕೆ ರೆಡಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ... ತಿಳೀತಾ... ನಿನ್ನ ಮುಖ, ನಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಮದ್ವೆ ಮಾಡ್ಕತಾರೇನೋ, ಫೂಲ್'

ಆಂಜನೇಯ ಸ್ವಾಮಿ ಘೋರ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಲೊಚಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗ ಗುಡಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಹಲ್ಲಿಯೂ ಲೊಚಗುಟ್ಟಿತು....

'ಮೂರು ದಿನ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹಣಾ ಹಣಿ ಆಯಿತು. ಇವನು ಮಹಿಷಾಸುರ - ಅವಳು ಚಂಡಿ ಚಾಮುಂಡಿ... ಇಬ್ಬರೂ ಹಿಡಿದ ಪಟ್ಟು ಬಿಡಲೊಲ್ಲರು.

'ಆಮೇಲೆ ಏನಾಯ್ತು, ಬೇಗ ಬೊಗಳೋ' ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತಾಳ್ಮೆ ತಪ್ಪಿದ ಮಾರುತಿಗೆ 'ಲಂಕಾದಹನ'ದ ನೆನಪು ಮರುಕಳಿಸಿತ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ರಘು ಮತ್ತೆ ಬಂದ.. ಆಗ ಸರೋಜ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಕುಂತಳೆಯ ಕೋಪ ಇಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಹೋಗುವ ಜಿದ್ದಿನ ನಿರ್ಧಾರ ಅಚಲವಾಗಿತ್ತು. 'ಸ್ತ್ರೀಲೋಕ'ದ ರಕ್ಷಾ ಕವಚದ ಮೇಲೆ ಅಚ್ಚಾಗಿದ್ದ

ಸುಂದರ ವರ್ಣರಂಜಿತ ಚಿತ್ರವನ್ನು ರಘು ಓರೆಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ. ಶಕುಂತಳೆ ಆ ಪತ್ರಿಕೆ ಅವನತ್ತ ಒಗೆದು 'ಮುಂದಿನ ವಾರ Finals ಗೆ ಹೋಗ್ತಿದೀನಿ... Air Ticket ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.. Hotel Lila ಪಂಚತಾರಾದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯಸ್ಪರ್ಧೆ, ಖರ್ಚೆಲ್ಲಾ ಅವರದೇ....

ಶಕು 'ಐರಾನಿಕಲ್' ಆಗಿ ನಕ್ಕಳು.;

ರಘು ನಗಲಿಲ್ಲ - ನಗಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಸುಂದರ ಜಿಂಕೆ ಕಣ್ಣುಗಳು, ನೀಳ ಕೇಶರಾಶಿ, ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಅಲಂಕೃತವಲ್ಲದ ಅವಳ ಮುದ್ದಾದ ಮುಖ - ರಘು ಮೈಮರೆತ. ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ಪರಿಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲ (ಕಾವೇರಿ ನೀರಿನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ) ಹರಿದು ಹೋಯಿತು.

ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಕತ್ತರಿ ತೆಗೆದು ' ದುರುಳ ದುಶ್ಶಾಸನನಂತೆ ಶಕುಂತಳೆಯ ಕೇಶರಾಶಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ, ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅವಳ 'ಸಿರಿಮುಡಿ'ಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಸಾಡಿದ, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

'ಈಗ, ಹೋಗೇ, ನಿನ್ನ ಆ ದರಿದ್ರ ಸೌಂದರ್ಯಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ! ನೋಡೋಣ... ಯಾವ ಮೂರ್ಖರು ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡ್ತಾರೆ....'

ರಘುಪತಿ 'ಗಹಗಹಿಸಿ'ದ.

ಶಕುಂತಳೆ ದೂಳಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡಲಿಲ್ಲ. 'ಆಮೇಲೆ? ಪೋಲೀಸು, ಅರೆಸ್ಟು, ಕೋರ್ಟು, ಕೇಸು, ರಘುಪತಿಗೆ ಬೆನ್ನುಮುರಿಯ ಹೊಡೆತ...' ಲಂಕೆಯ ದಾನವರ ಚಿತ್ರಗಳು ನೆನಪಾಗಿ ಮಾರುತಿ ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿದವನಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಳೆಗರೆದ.

ಆಚಾರಿ ನಗುತ್ತಾ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿ 'ಇಲ್ಲಾ' ಅಂದ. ಅದಾದ ಎರಡು ವಾರದ ನಂತರ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮದ್ವೆ ಆಯ್ತು ಪ್ರಭೂ... ಈಗ ಶಕುಂತಳೆಯ ಕೇಶರಾಶಿ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಫಳಫಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾ, ಹೇರಳ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಮಿನುಗುತ್ತಿದೆ, ಪ್ರಭು. 'ಈಗವಳು ಐದು ತಿಂಗಳ ಬಸುರಿಯಂತೆ... ರಘು-ಶಕುಂತಳ M.A. - ಕೋನನ ಕುಂಟೆ ಬಳಿ 24, ಚದುರದ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ....'

ವಾಯುಪುತ್ರ ಸ್ತಂಭೀಭೂತನಾಗಿದ್ದ. ಬೆಳಗಿನ ಪೂಜೆಗೆ ಜನರ ದಂಡು - ಆಚಾರಿಗೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ವಿರಾಮವಿಲ್ಲ. ಚಮತ್ಕಾರವಿದ್ದರೆ ನಮಸ್ಕಾರ. ಜನ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಲಿ, ಬಿಡಲಿ - ದಕ್ಷಿಣೆಯಂತೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಆಚಾರಿಯ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಚಕ್ರಬಡ್ಡಿ.

★★★

ವೈದ್ಯ ವೃತ್ತಾಂತ!

▶ ಓಂಪ್ರಕಾಶ್

ನಾನು ಮಾಡೋದು ವೈದ್ಯನ ಕೆಲಸ. ಹಾಗಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲ್ಲ ನಾನು! After all ನಗು ಮುಖದ ವೈದ್ಯನ್ನ ನೋಡೋದು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲವೆ? ಅಂದ ಹಾಗೇ, ವೈದ್ಯನ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬವಣೆ, ಆತಂಕ ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಗುರ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಅಂತ ಭಗವಂತ ವೈದ್ಯರಿಗೆ Sense of humour ಅನ್ನೋ ಪಿಲ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿರ್ತಾನೆ! ಅದನ್ನ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ನಂ ಬ್ಲಡ್ ಪ್ರೆಷರ್ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗದೇ ಇರೋ ತರಹ ನೋಡ್ಕೋತೀವಿ ನಾವೆಲ್ಲ!

ಮೊನ್ನೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಕಾರನ್ನ ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿ ನಂ ವಾರ್ಡ್ ಕಡೆ ನಡೀತಿದ್ದೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಧಡೂತಿ ಆಸಾಮಿ ತನ್ನ ಭಾರೀ ಮೋಟರ್ ಸೈಕಲ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ನಸುನಕ್ಕ. ನಾನು ಸೌಜನ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ (ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಾನೆ ಇನ್ನೂ!) can I help you ಅಂದೆ. ಆತ ಗಂಭೀರವಾಗಿ "I want to see the gynecologist!' ಅಂದ. ನಾನು ಚಕಿತನಾದೆ. ನೋಡುಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ! ನಾನು About your wife is it? ಅಂದೆ. ಅವನು ಹಲ್ಕಿರಿದ. 'ನನಗೆ ಮದುವೆ ಆಗಿಲ್ಲ' ಅಂತ (ಸಂತೋಷವಾಗಿ) ಹೇಳಿದ. ನಾನು ಫ್ಲಮಾಕ್ಸಾದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ವೈದ್ಯ, ಸೈಕಿಯಾಟ್ರಿಸ್ಟ್ ಬಂದ. ಈ ಪ್ರಭೃತೀನ ಇವನಿಗೆ ರೆಫರ್ ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ನಾನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋದರಲ್ಲಿ, ಅವನೇ puzzle ಸಾಲ್ವಿದ! "I am a Drug representative" ಅಂದ.

ವಾರ್ಡಿಗೆ ಹೋದೆ. ಜ್ವರ ಅಂತ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಅಡ್ಮಿಟ್ ಮಾಡಿದ್ರು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಚಳಿ ಬರ್ತಿತ್ತು ಅವರಿಗೆ. ಹೌಸ್ ಸರ್ಜನ್‌ನ ಕೇಳಿದೆ. "What about M.P. smear?" ನಂ ದೇಶದ ಸೊಳ್ಳೆಗಳಿಗೆ ''ಭಾರತ-ಮಲೇರಿಯಾ ನಿಯಂತ್ರಣ ಯೋಜನೆ''ಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಇರದ ಕಾರಣ ಮಲೇರಿಯಾ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತಿದೆ! ರೋಗಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆತಂಕದ ಛಾಯೆ ಮೂಡಿತು! ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ವೈದ್ಯರು ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗ ಶರ್ಲಾಕ್ ಹೋಂಸ್ ತರಹ,

ಡಿಸ್ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದರು. ನನಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರು. ಆ ರೋಗಿ ಹಿಂದೆ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಆಗಿದ್ದರಂತೆ. ಯಾರೋ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮೆಂಬರ್ ಒಬ್ಬರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಮಾನನಷ್ಟ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹಾಕಿದ್ದರಂತೆ! ಆ ದುರ್ದಿನಗಳ ನೆನಪು ಪಾಪ, ನನ್ನ ರಿಮಾರ್ಕಿನಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕಾಡಿತು!!

ಕ್ಯಾಂಟೀನಿಗೆ ಹೋದೆವು. ಕಾಫಿ ಕುಡೀತಿದ್ದಾಗ ಸರ್ಜನ್ ಒಬ್ಬರು ಬಂದರು. ಅದು ಇದು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಆ ಸರ್ಜನ್ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಅವರ ಮಗನಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಅವನಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳೆಂದರೆ ಕೋಪವಂತೆ! ಯಾವ ಪುಸ್ತಕ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೊನೇ ಪೇಜುಗಳನ್ನ ರಪ್ ಅಂತ ಹರಿದು ಹಾಕುತ್ತಾನಂತೆ! ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣ ಅಂತ ಯಾವ ಮಕ್ಕಳ ತಜ್ಞರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಏನು ಕಾರಣ ಇರಬಹುದು ಅಂತ ನಮ್ಮನ್ನ ಕೇಳಿದರು. ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ನಗುತ್ತ ಹೇಳಿದರು. ''ಅಯ್ಯೋ, ಸರ್ಜನ್ ಮಗು ಅಲ್ವೆ, ಈಗಿನಿಂದ ಅಪೆಂಡಿಕ್ಸ್ ಕಿತ್ತು ಹಾಕೋದು ಕಲಿತಾ ಇದೆ!'' ಎಲ್ಲರೂ (ಸರ್ಜನ್ ಹೊರತಾಗಿ) ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕರು!

ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ವೈದ್ಯರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿ! ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ Justifiable pride ಇತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ತರುಣ ಬಂದ. ಅವನಿಗೆ ಜ್ವರ. ವೈದ್ಯರೊಬ್ಬರು ಪೆನಿಸಿಲಿನ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಡೋಸ್ ಕೊಡೋಣ ಎಂದಾಗ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು 'ಬೇಡ, ಇವನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಬಂದಿದ್ದ! ಆಗ ಪೆನಿಸಿಲಿನ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಡೋಸ್ ಕೊಟ್ಟಾಗಲೇ ಅಲರ್ಜಿ ಆಗಿ Faint ಆದ!' ಅಂದರು. ಆ ತರುಣ 'ಸಾರ್, ನಾನು ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೇ ಬಂದಿಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮನ್ನ ನಾನು ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ!' ಅಂದ. ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು, 'ನಿಂ ಮನೆಯವರನ್ನು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕರೆಯಪ್ಪ. ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೀನಿ!' ಅಂತ ನಕ್ಕರು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಆ ತರುಣನ ತಂದೆ ಬಂದರು. ನಾನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ Finale ಏನಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಆ ವೈದ್ಯರು ತಂದೇನ ಕೇಳಿದರು. 'ಏನ್ರೀ, ಹೋದ ವರ್ಷ ರಿಯಾಕ್ಷನ್ ಆದೋನು ಇವನೇ ಅಲ್ವೆ? ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದಾನೆ!' ಅಂದ್ರು. ಆ ತಂದೆ ನಸುನಕ್ಕ. ಅವನಿಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು! ಅವನೆಂದ; ''ಅತ ಇವನ Twin-brother ಸಾರ್!''

ಹೀಗೆ ಬರೀತಾ ಹೋದ್ರೆ, ಡಾಕ್ಟರುಗಳೇನು ಬರೀ ಹಾಸ್ಯ-ಅಪಹಾಸ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ನಿರತರಾಗಿರ್ತಾರೆ ಅಂತ ನಿಮಗೆಲ್ಲ (ತಪ್ಪು) ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರ್ಬೋದು! ಅದಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲಿಗೇ ನನ್ನನ್ನ ನಾನೇ ಡಿಸ್ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡ್ಕೋತೇನೆ!

ಧೂಮದೂತ

▶ ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ತಮ್ಮನ ಮಗಳ ಮದುವೆಯ ಸಂಭ್ರಮ, ಸಡಗರ. ಧಾರೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಉಪಚರಿಸಿ, ಊಟಕ್ಕೆಬ್ಬಿಸಲು ಹೊರಟೆ.

"ನಾನ್ಯಾರು ಹೇಳು" ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನ ಧಡೂತಿಯಾಕೆ ಕೇಳಿದರು.

ಇದೊಂದು ಪೀಕಲಾಟ! ಕಾಲ ಸಾಗಿದಂತೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಛಸ್ಸೆ ಬಿದ್ದೇ ಬೀಳುವುದು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾದ ನಟಿಯರಂತೆ ಮುಂದೆಲೆ ನರೆತು, ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಕುರುಹಾಗಿ ಮೈ ಹೇರಿಕೊಂಡು, ಮದ್ವೆ ಮನೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಭಾರಿ ಜರಿ ಸೀರೆ, ಕೋಲೆ ಬಸವನ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಬದ್ದ ಒಡವೆ ಹೇರ್ಕೊಂಡು, ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ಎದ್ರುಗ್ ನಿಂತು ನಾನ್ಯಾರು ಅಂದ್ರೆ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ.

"ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಏನೂ ತಿಳ್ಕೊಬೇಡಿ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪೊರೆ ಬಂದಿರೊದ್ರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾಣಲ್ಲ. ಯಾರೂಂತ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ" ಎಂದೆ.

"ಹೌದೇನೇ! ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಹ್ಯಾಗ್ಬಂತು ಪೊರೆ ನಿನಗೆ?"

ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡ್ಲಿ! "ಅದಿರ್ಲಿ, ನೀನು ಯಾರೊಂತ ಹೇಳಮ್ಮಾ."

"ನಾನು ರಾಜಿ, ಉಮನ ಅಕ್ಕ."

"ಅಬ್ಬಾ! ಅದೆಷ್ಟು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದೀಯಮ್ಮಾ. ತೆಳ್ಳಗೆ, ಬೆಳ್ಳಗೆ, ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದ ಉದ್ದ ಜಡೆಯ ಹುಡುಗಿ ರಾಜಿ ಹೀಗಾದಳು ಅಂದ್ರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ನಂಬ್ಲಿ?"

"ಹ ಹ ಹಾ" ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕು," ಬಾ ಬಾ ಆ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಹರಟೋಣ" ಎಂದು ಎಳಕೊಂಡು ಹೋದಳು.

"ಉಮಾ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ, ಹೇಗಿದ್ದಾಳೆ" ಎಂದೆ.

"ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಅಮೇರಿಕಾ. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೆ ಸೆಟಲ್ ಆದಮೇಲೆ ಇಪ್ರಿಪ್ರೀ ಇಲ್ಲೇನು ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋದ್ರು."

ಉಮಾಳ ನೆನಪಿಸೊಡನೆ ಗರಿಗೆದರಿತು ನೆನಪಿನ ನವಿಲುಗರಿ. ನಲ್ವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮದುವೆಯ ಮೋಜಿನ ಪ್ರಸಂಗ. ಮಂಡ್ಯದ ಹತ್ತಿರದ ಬಸರಾಳು ರಾಜಿ, ಉಮಾ ಇವರ ತೌರೂರು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಇಬ್ಬರೇ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ರಾಜಿ ಮದ್ವೆ ಬಹಳ ಮೊದಲೇ ಆಗಿತ್ತು. ಉಮಾ ಅವಳಿಗಿಂತ ಏಳು ವರ್ಷ ಚಿಕ್ಕವಳು. ಈಗ ಉಮಾಳ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿತ್ತು. ಕಿರಿಯ ಮಗಳು, ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್, ಸುಂದರಿ, ಸುಶೀಲೆ, ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಮದ್ವೆ ಗ್ರಾಂಡಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ಬೇಕೂ ಅಂತ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಆಸೆ. ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿ, ಐದು ದಿನಗಳ ಮದುವೇನ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಅಂತ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದರು. ನನಗೂ ಉಮಾಗೂ ಗಳಸ್ಯ ಕಂಠಸ್ಯ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕಾಲೇಜು ಓದಿದ್ದು. ಅವಳು ನಂಮನೇಲೇ ಓದಿಗಾಗಿ ಇದ್ದಳು. ಅವಳ ಮದುವೆಗೆ ನಾನು ಹೋಗದೆ ಆಗುತ್ಯೇ! ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಹಾಗೆ ಛತ್ರಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇಸಿಗೆ ರಜವಾಗಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಒಂದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಲು ಒಗ್ಗಟ್ಟು. ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಆತ್ಮೀಯ, ಸ್ನೇಹಪರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮದುವೆ ತಯ್ಯಾರಿ ಬಹಳ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಸೌಜನ್ಯ, ಸರಳ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಬೀಗರೇ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ನಮ್ಮವರೇ ಆದರೂ ತಾತ, ಮುತ್ತಾತರ ಕಾಲದಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮರಾಠಿ, ಗುಜರಾತಿ ಪದ್ಧತಿಗಳೇ ರೂಢಿ. ಶಹರಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಈ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿಗೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ನಗುನಗುತ್ತಾ ಸಹಕರಿಸಿದರು.

ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದ್ದವರೆಂದರೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಸೋದರತೆ ಗಂಗಮ್ಮ. ಆಕೆ ಹೈದರಾಬಾದಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರು. ಸಿರಿವಂತರು ನಿಜ. ಆದ್ರೆ ನಿಜಾಮರ ಮನೆತನದವರೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಗತ್ತು, ಗೈರತು. ಅಸಾಧ್ಯದ ಜಂಭ, ಜೋರು, ಜಬರದಸ್ತು. ಕಿವೀಲಿ ಥಳಥಳ ಹೊಳೆಯುವ ದೊಡ್ಡ ವಜ್ರದೋಲೆ, ಕತ್ತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಕೆ, ವಜ್ರದ ಪದಕ, ಸರಗಳು, ಕೈ ತುಂಬಾ ಚಿನ್ನದ ಬಳೆಗಳು, ದೊಡ್ಡಂಚಿನ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆನ ನೆರಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ಅಗಲ ಕುಂಕುಮ ಇಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮನೇಲಿ ಸರಭರ ಓಡಾಡ್ತ ಇದ್ರೆ ಎಲ್ರ ಗಮನ ಅವ್ರ ಮೇಲೇ. ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ಸಾಕು, ''ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ! ನೀವೇನು ಕಂಡಿದ್ದೀರ, ನಂ ಕಡೆ....'' ಅಂತ ಶುರುವಾದ್ರೆ ಸಾಕು! ಬರೀ ವೈಭೋಗದ ಮಾತೇ. ''ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಬೀಗರು, ಹಳ್ಳಿ ಜನ, ಬಂದ ಬೀಗರು ಬೇಜಾರು ಪಟ್ಕೊಬಾರದು ಅಂತ್ಲೇ ನಾನು ಪ್ಲೇನಲ್ಲಿ ಬಂದೇ''... ಅವರ ಊರಿನ ಕಡೆ ಮದುವೆ, ಊಟದ ವೈಖರಿ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಚ್ಕೊಂಡು ಓಡಾಡ್ತಾ ಇದ್ರೆ, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಮುಜುಗರವಾದರೂ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಎದರಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಎಳೆಯ ಬಿಸಿರಕ್ತದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕೂ ಬಾಯಿ ತೆಗೆಯದೇ ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಮರ್ಯಾದೆ.

ಎದುರಿಗೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ, ಹಿಂದೆ ಗುಸುಗುಸು ಪಿಸಿಪಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಐದು ದಿನದ ಮದುವೆ. ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಈಗಿನ ಕಾಲದವರಿಗೆ 5 ದಿನ, "what, 5 days! colossal waste of time & energy." ಎನ್ನುವ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಣೆ ಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಮೊದಲ ದಿನ ದೇವರ ಸಮಾರಾಧನೆ. ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಬೀಗರನ್ನು ಎದುರ್ಗೊಂಡು, ಬಿಡದಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ, ಸತ್ಕರಿಸಿ, ನಂತರ ಸಂಜೆಗೆ ವರಪೂಜೆ, ರಾತ್ರಿ ಬಿಸಲಡಿಗೆ ಊಟ. ಡೇ ತ್ರೀ. ಧಾರೆ, ಮಾಂಗಲ್ಯಧಾರಣೆ, ಲಾಜಾಹೋಮ ಇತ್ಯಾದಿ, ಸಂಜೆಗೆ ಆರತಕ್ಷತೆ. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಹರಿಭೂಮ. ಅಂದ್ರೆ ಗಂಡು, ಹೆಣ್ಣು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂತು ಊಟ. ಆಗ ನಡೆದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನೇ ಈಗ ಹೇಳಹೊರಟಿರುವುದು. ಡೇ 4 ನಾಗೋಲಿ, ಸಂಜೆ ಆರತಿ. ಡೇ 5 ಬೀಗರೌತಣ, ವಿದಾಯ.

ಉಮಾಳ ಮದುವೆ ಭೂಮದೂಟದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಸಂಜೆ ಹರಿಭೂಮ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಸಂಭ್ರಮ ಬಹಳ. ಹಾಡು, ಒಗಟು, ತಮಾಷೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಗುವುದು. ಬೊಂಬಾಯಿನ ಬೀಗರಾದ್ದರಿಂದ, ಕನ್ನಡ ಬರದ ಕಾರಣ ಈ ಚೆಲ್ಲಾಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜೀವ, ಉಮಾ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತರು. ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಅಗ್ರದ ಬಾಳೆ ಎಲೆ. ಮೇಲೆ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷಗಳು, ತಿಂಡಿ ತಿನಸು ಎಲ್ಲಾ ಬಡಿಸಿದ್ದರು. ಎಲೆ ಮುಂದೆ ಬಣ್ಣದ ರಂಗೋಲಿ, ದೀಪದ ಕಂಭಗಳು, ನೋಡಲು ಬಹು ಚೆಂದ. ಅನ್ನ ಬಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ವಧು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತುಪ್ಪ ಬಡಿಸಿ ನಂತರ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತಳು. ಆಗಲೇ ಹಾಸ್ಯ, ಅಣಕ, ಎಲ್ಲಾ. ಊಟ ಶುರುವಾದ ಮೇಲೆ ಅತ್ತೆ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಪಾಯಸ ಬಡಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಅಳಿಯ ಆಕೆಯ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಗಂಡನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಹೇಳಿದ ನಂತರ ಕೈ ಬಿಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ, ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗೆ ಎಂಜಿಲು ತಿನ್ನಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ. ಈ ಊಟ ಕಡೇ ಪಕ್ಷ 2,3 ಘಂಟೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಊಟದ ಹಾಲಿನ ತುಂಬಾ ಹೆಂಗಸರೇ ಕೂತಿದ್ರು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರೂಮುಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಪೀಟಿಗೆ ಕೂತಿದ್ರು; ವರಂಡಾದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಎಲೆ ಹಾಕಿತ್ತು. ಬೀಗರ ಕಡೆ ಹಲವು ಹಿರಿಯರು ಗಂಡಿನ ಹತ್ತಿರ ಕೂತರು. ರಾಜೀವ ಮಿಲಿಟರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಎತ್ತರ, ತಕ್ಕ ಮೈ ಕಟ್ಟು, ಅಂದವಾಗಿದ್ದ. ಬಡಿಸಿದ್ದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಕನ್ನಡ ಅರ್ಥವಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಲು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸೋದರಮಾವ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕೂತು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತಿದ್ದರು.

ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಪಾಯಸ ಬಡಿಸಲು ಬಂದರು. ಅತ್ತೇ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವ ಪದ್ಧತಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ರಾಜೀವ ಮಹಾ ನಗು ಸರಸಿ. ಖುಷ್ಯಾಗಿ 'ಹೋ' ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ

ಬಲವಾಗಿ ಕೈ ಹಿಡಿದ. ಹಾಕಿದ್ದ ಗಾಜಿನ ಬಳೆ ಒಡೆಯಿತು. ಆಕೆಗೆ ತುಂಬಾ ಗಾಭರಿಯಾಗಿ ಕೈ ಕೊಡರಿಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿದರು. ಆಗಲಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವರು, ''ಅರೆ ಬಾಬಾ ಝೂಠಾ ಖಿಲಾವ್'' (ಎಂಜಿಲು ತಿನ್ನಿಸು) ಎಂದರು. ''ಅಚ್ಛಾ, ಠೀಕ್ ಹೈ'' ಅಂತ ಅವನು ಲಾಡು ಕಚ್ಚಿ ಅತ್ತೇಗೆ ತಿನ್ನಿಸಲು ಬಂದ. ಆಕೆ ಪಾಪ ಸೌಟು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಡವಿ ಓಡಿದರು. ರಾಜೀವ ಎದ್ದು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಹಾ ಹಾ ಹೂ ಹೂ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಮಾವ ಇರ್ಲಾರ್ದೆ ''ಸಬ್ ಕೊ ಖಿಲಾವ್'' (ಎಲ್ರಿಗೂ ತಿನ್ಸು) ಅಂದುಬಿಟ್ಟ, ತಗೋ! ಜಟಾಪಟಿ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಎಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದರು. ಬೀಗರೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದೂ ಬಿದ್ದೂ ನಕ್ಕರು. ಗಲಾಟೆ ಕೇಳಿ ಗಂಡಸರೆಲ್ಲಾ ಓಡಿ ಬಂದ್ರು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಗಂಗಮ್ಮ ಸಂಜೆ ತಲೆನೋವೆಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದವರು, ಏನು ಗದ್ದಲ, ಏನಾಯ್ತು ಅಂತ ಎದ್ದು ಬಂದ್ರು. ಅರ್ಧಂಭರ್ದ ಉಂಡ ಎಲೆಗಳು, ವೋಲ್ಟೇಜ್ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿ, ಮಂಕುದೀಪ, ಈಕೆ ಎಲೆ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೋ ಇಲ್ವೋ, ಜರ್‌ಂತ ಜಾರಿದರು. ಎಂಜಿಲೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ರಾಜೀವ ಓಡಿ ಬಂದವನೇ ಆಕೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಎಂಜಿಲ ಲಾಡು ತುರುಕಿದ. ಗಂಗಮ್ಮನಿಗೆ ಶಾಕ್ ಆಗಿ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿತು. ಬಲೇ ರೋಫ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಗಮ್ಮನಿಗಾಗಿದ್ದು ಕಂಡು ನಗು ಜೊತೆಗೆ ಮುಜುಗರವೂ ಆಯಿತೆನ್ನಿ. ಈ ಭೂಮದೂಟ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ.

★★★

ಮಗುವಿನಾ ನಗೆಲೇಸು; ಸಾಮ್ರಾಣಿ ಹೊಗೆಲೇಸು
ನಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಬದುಕೇ ಬಲುಲೇಸು
ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಗಳಲು ಗೆದ್ದರೆ ಅದೆಲೇಸು
ಎಲ್ಲ ರಂಗದಲು ಹಾಸ್ಯಲೇಪನವೆ ಬಲುಲೇಸು

ಹೇಳಿ, ನಿಮದೇನು ತಾಪತ್ರಯ; ತಲೆನೋವೇ
ಹೊಟ್ಟೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆಯೇ, ಆಮಶಂಕೆಯೇ, ಬೇಧಿಯೇ;
ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಯಾಕೀ ಮುಖ ಗಂಟು
ಹರಿಸಬಾರದೇ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ನಗೆದು ಕರೆಂಟು

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಒಂದು ನೀಳ್ಗತೆ ಫ್ರೀ.....

▶ ವೈ.ಎನ್. ಗುಂಡೂರಾವ್

ಪರಮೇಶಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಬೇಗ ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ನಾನು ಎಣಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆ ತೆರೆದು ನೋಡಿದರೂ ಪರಮೇಶಿಯ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಲೇಖನವೋ ಕಥೆಯೋ, ಕವನವೋ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಡೇಪಕ್ಷ ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಿನಿಕವನಗಳಾದರೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪರಿಯ ಸಾಧನೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹಲವಾರು ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಕಾದಿದ್ದೆ.

ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಸಂಜೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ವಕ್ರಿಸಿದ, ''ಏನಯ್ಯಾ ಪರಮೇಶಿ, ಇಷ್ಟು ಬಿಡುವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಾ, ಅದರಲ್ಲೂ ಭಾನುವಾರ ಸಂಜೆ... ಏಕೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರೊಡನೆ ಷಾಪಿಂಗ್, ಸಿನಿಮಾ, ಅದು-ಇದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವಾ?'' ಎಂದೆ.

ಅಯ್ ಬಿಡಪ್ಪ, ಪ್ರತಿವಾರವೂ ಷಾಪಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ಅದೇನು ಇರುತ್ತದೆ? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮನೆಯವರೂ ಈಗ ಊರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಅವಳ ತಂಗಿಯ ಮದುವೆ ಆದ್ದರಿಂದ 15 ದಿವಸ ಮುಂಚಿತವಾಗೇ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಹೇಗೂ ಬಿಡುವಿತ್ತಲ್ಲಾ... ಹೇಗೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಂದೆ ಎಂದ.

ಅದು ಸರಿ, ಏನೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಲೇಖನ, ಕಥೆ, ಕವನ, ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಲ್ಲ, ಯಾವಾಗ ಕುಳಿತು ಬರೆಯುತ್ತೀಯಾ? ಯಾವಾಗ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತೀಯಾ? ಏನು... ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೂ ಇದೇ ಕೆಲಸವಾ ಹೇಗೆ? ಎಂದೆ.

ನೋಡಪ್ಪ, ನಿನಗೆ ಅಂದ್ರೆ ನಾಟಕ, ಟಿ.ವಿ. ಸೀರಿಯಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಪಾತ್ರ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ ಅಲ್ವಾ. ಅದೇ ರೀತಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರೋದು ಅಂದ್ರೆ, ಬರೇ ಬರವಣಿಗೆ. ಇದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ವಿನಃ

ಮತ್ತಿನ್ನೇನು ಮಾಡೋಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಹೇಳು? ನೀನೂ ಸುಮಾರು ಕಥೆ, ಕವನ ಬರೆದಿದ್ದೀಯಾ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದೀಯಾ, ನಾನೂ ಇದನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ ಎಂದ.

ಪರಮೇಶಿ, ನಾನೂ ಒಂದೇ ಓರಗೆಯವರು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರೇಮಿಗಳು. ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು. ತೋಚಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗೀಚಿ, ಗೀಚಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಿಂಟಾದಾಗ ಖುಷಿ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಕೆಲವು ಸಾರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪೈಪೋಟಿಯಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ನಾನು ನಾಟಕದ ಕಡೆ ಓಡಿದೆ. ಪರಮೇಶಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೇ ಕಚ್ಕೊಂಡ.

ಅದೂ ಸರಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ರೀತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಂಚೆವೆಚ್ಚದ ದರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಪತ್ರಿಕೆಗೂ ಬರೆದು ತಲುಪಿಸಲು ಎಷ್ಟೊಂದು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತೆ ಅಲ್ವಾ? ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಗದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಲು ಅಷ್ಟೇ ಮೊತ್ತದ ಅಂಚೆ ಚೀಟಿ ಹಚ್ಚಿದ ಲಕ್ಕೋಟೆ ಇಡಬೇಕು. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಪುನಃ ಪ್ರತಿಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ರವಾನಿಸಬೇಕು.... ಖರ್ಚು ವಿಪರೀತ ಅಲ್ವಾ ಎಂದೆ.

ನೋಡು ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೊಂದು ಉಪಾಯ ಕಂಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರುವಾರ ಸಂಜೆ ವೇಳೆ ಕುಳಿತು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಹತ್ತು ನಗೆಬರಹ, ಹತ್ತು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು, ಒಂದೆರಡು ನೀಳ್ಗತೆ, ಒಂದು ಹತ್ತು ಕವನಗಳು ಜೊತೆಗೆ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ, ನಿಂತಿದ್ದಾಗ, ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವಾಗ ಹೊಳೆದ ಮಿನಿಕವನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೆಡೆ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸರಿಸುಮಾರು ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

''ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ... ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಅಂಚೆಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸ್ತೀಯಾ? ಅಂಚೆವೆಚ್ಚ....?''

ಅದೇ ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಾ? ಅಂಚೆ ಕಛೇರಿಗೆ ಹೋಗೋದೇ ಇಲ್ಲ. ತಿಂಗಳು ಪೂರ್ತಾ ಹೆಣೆದ ಎಲ್ಲಾ ಲೇಖನಗಳನ್ನೂ ಕಡೇ ಶನಿವಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಟ್ರಿಕ್ಸ್ ಏನೂ ಅನ್ನೋದು ತಿಳ್ಕೊ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರನ್ನೂ ಭೇಟಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ.

''ಸರ್ ನಿಮಗೊಂದು ಕಥೆ ಏನಾದ್ರೂ ಬೇಕಾಗಿತ್ತಾ'' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

''ಕೊಟ್ಟಿರಿ ನೋಡೋಣ'' ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಪ್ರಕಟಿಸೋಣ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಂಪಾದಕರ ಹತ್ತಿರ ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ''ನೋಡಿ ಸರ್, ಈ ನೀಳ್ಗತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಫ್ರೀ....'' ಎಂದ.

ಸಂಪಾದಕರು ಹೌಹಾರಿದರು. ''ಏನ್ರೀ ಇದೂ... ಒಂದು ಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಫ್ರೀ... ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಬಂತೇನ್ರೀ... ಎಂದು ಕಣ್ಣುಬಾಯಿ ಅಗಲ ಮಾಡಿದರು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಸರ್, ಒಂದು ನಗೆ ಲೇಖನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕವನ ಫ್ರೀ... ಒಂದೆರಡು ಕವನ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಿನಿ ಕವನ ಫ್ರೀ.... ಹೀಗೆ ನೀವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಮತ್ತೊಂದು ಫ್ರೀ... ಕೆಲವು ಸಾರಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೂ ತೀರಿತು ಎಂದೆ.

ಆವಾಗಲಂತೂ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೋ ಆಶ್ಚರ್ಯ.

ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸಣ್ಣ ಕಥೆ, ನಗೆ ಲೇಖನ, ಕವನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದ ಪರಮೇಶಿ.

''ಮತ್ತೆ ಕಾದಂಬರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ....? ಏನು ಫ್ರೀ....''

ಓ! ನಾನು ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆದೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆದರೆ ಒಂದು ಮಿನಿ ಕಾದಂಬರಿ ಅಥವಾ ನೀಳ್ಗತೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದ.

ಪರಮೇಶಿಯ ಅಸಾಧ್ಯ ಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ತಲೆದೂಗಿದೆ.

★★★

ಮುತ್ತಿನಂಥ ಮಾತುಗಳ ನಡುವೆ ಇರಲಿ
ನಗೆ ಉಕ್ಕಿಸುವ ಪದಗಳ ಹೂರಣ
ಒಳ್ಳೆ ಹೂರಣದಿಂದ ಸವಿಯಾದ ಒಬ್ಬಟ್ಟು
ಸಿಗಲಿದೆ ನಗೆಯಿಂದ ಸುಖ ದುಪ್ಪಟ್ಟು

**

ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಗಲೇಕೆ ಚಿಂತೆ
ಬೇಕೆ ಅದಕೆ ರೊಕ್ಕ ಕಂತೆ ಕಂತೆ
ಬೆರತಿರಲಿ ಮಾತಿನೊಡನೆ ನಗೆ
ಹೂವಿನೊಡನೆ ಪರಿಮಳ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಬಗೆ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

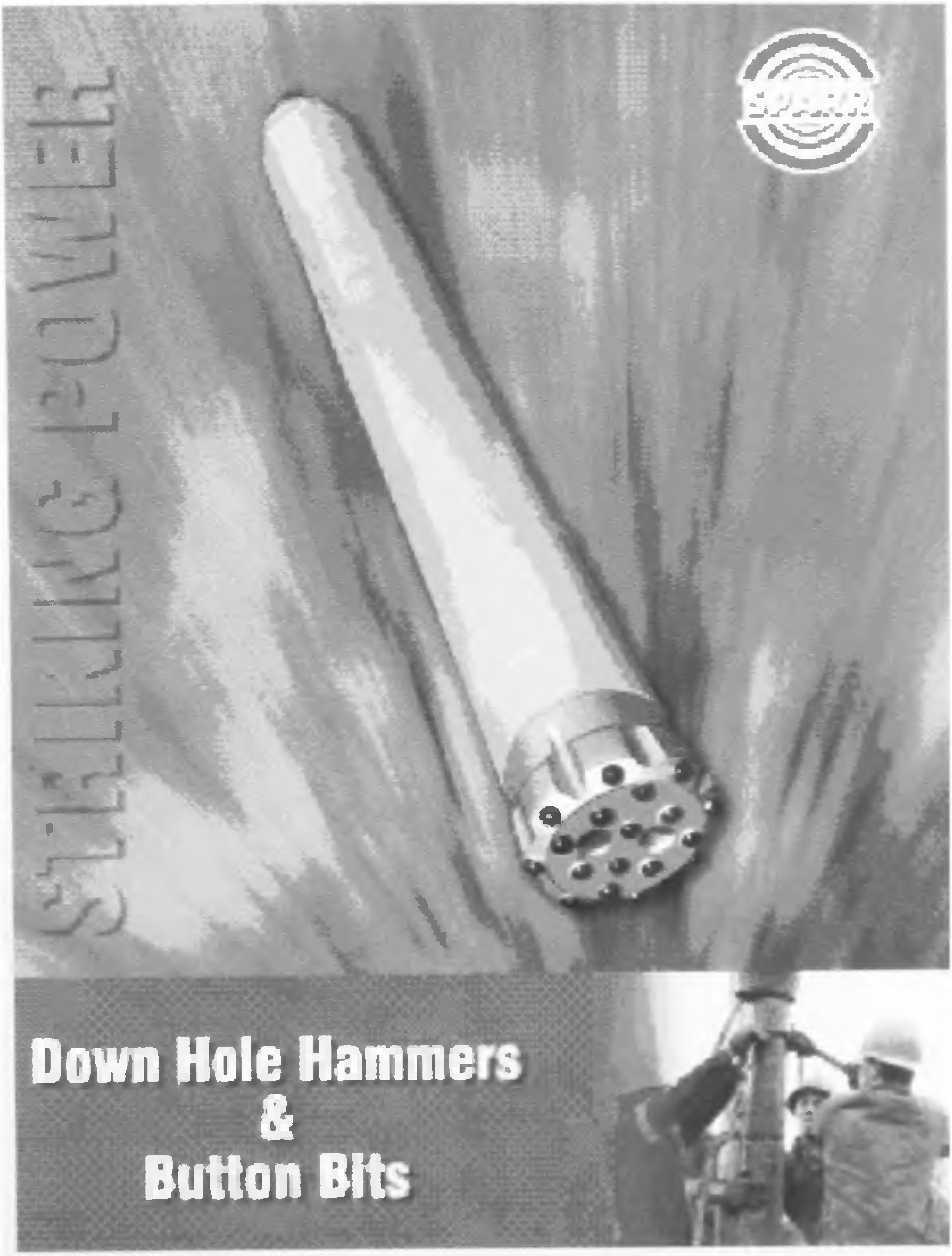
With Best Compliments

from

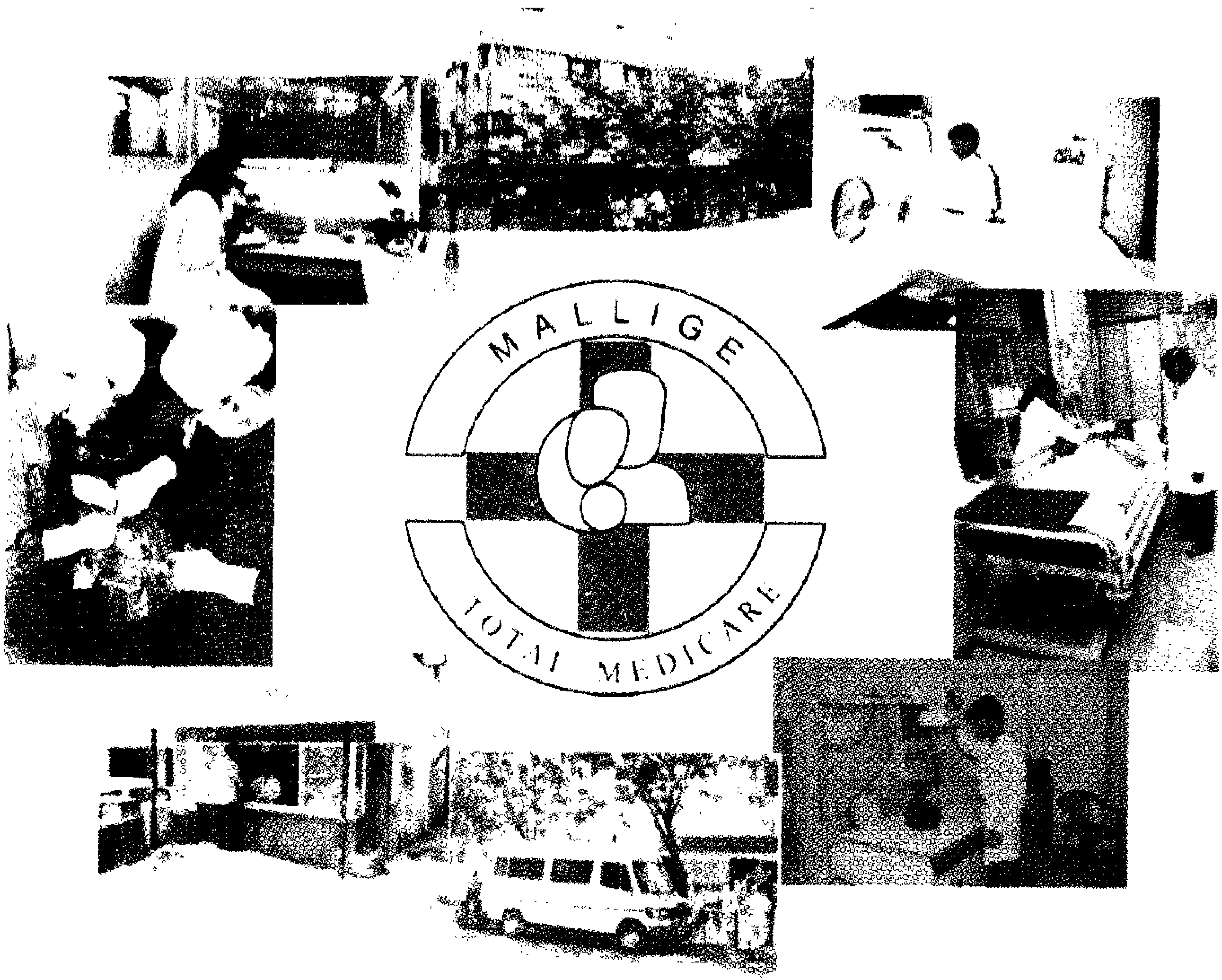

Excl Tools & Engineering Enterprises

B-20, Ist Cross, Peenya Industrial Estate,
Bangalore - 560 058.

STRIKING POWER
Down Hole Hammers
&
Button Bits

Reg. No.: CPMG/KA/BGW-544/2003-05

Printed by V.R NATH for the Publisher KORAVANJI APARANJI TRUST. Published by KORAVANJI APARANI TRUST, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore - 560 003. PRINTED AT RAVI GRAPHICS, 49, 4th Cross, SSI Area, Rajajinagar, Bangalore - 560 010.
Editor : M. SHIVAKUMAR